

154

P.O. lat. 1660 u

Wag Bourdillon
2.16

Ex Libris Bourdillon
VD112.

ΕΡΟΔΕΤΥΣ,

Hoc est:

CARMINUM ET EPIGRAMMATVM

ΠΑΛΑΙΗ ΚΤΩΝ, ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΟΒΛΑ-
ΤΩΝ, seriorum mixtim & jocularium,
itaque ad fructum pariter & voluptatem legen-
tium, ad textis ad calcem singulorum libello-
rum aliquot delectantis varietatis
gratia Epistolij, accom-
modatorum,

PSECADES V.

Autore

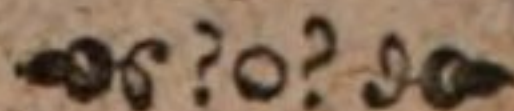
MATTHÆO ZUBERO,
ex Germanis Palatino.

TACITUS LIB. IV. ANNAL.

*Suum cuique decus, Cremutius dicit Romanus,
Posteritas rependit.*

SENECA LIB. XVI. EPIST.

Clodios omne tempus procreat, at non Catones.

Hale-Saxonum, 2

TYPIS BISMARCIANIS, ANNO

M. DC. XIV.

W6/69/775

P. PAULUS VIRG. DE LIB.

STUD.

Præclara supellex librorum, & jucunda familia, certè frugi, & benemorigera. Non obstrepat, non inclamat, non est rapax, non vorax, non contumax. Jussi loquuntur, & item jussi tacent, semperq; ad omne imperium præstò sunt, à quibus nihil unquam, nisi quod & quantum velis, audias.

ACCUS.

Sapimus animo; fruimur animâ. sine animo enim anima est debilis.

PRÆLOQVIVM AD LE- ctores stomachi cujuscunq;

*Leganter & quodam quasi
stimulo ad Virtutis studium
PLATO epist. 4. ad DIONEM:*
*διὰ τὸ ἀρεσκέν τοις ἀνθρώποις, ἅγι
τὸ πρᾶτ' ἢ ὅσι. Utiliter saltem & pro spe im-
pendantur curæ, labores, sumptûs. Nihil isto-
rum sic refugeremus, ubi votis responderent
nostris. Quis verò omnium in omnibus explet
desideria? ubi maximè officio videmur functi,
cavillatores surgunt & calumniatores, qui
modò hoc, modò illud, sibi antea nullibi le-
ctum auditumvè, vocabulum repræhendunt.
In quodam epigrammatico ludicro (de C A I A
scripto) positum erat à me*

— — — Valitudinis ergò.

*Sciolus quidam & Nasutulius quammox in-
scitiæ me arguebat. Atqui cur non scribam
Valitudo, quum à futuro participiali Vali-
turus descendat? alterum quod invenitur,*

nempe Valetudo, non improbo: probo magis =
quid verò meum, pro quo ἀναλογία & multo-
rum doctissimorum assensus faciunt, sibilo &
strepitu tollunt? Sic STUBA (eine Stuben/
oder Dürniße) Sic BULE (der Rath) tan-
quam illatinae voculae mihi fuerunt objectae,
sed & in sinum exprobantium non sine justo
cachinno regeſtae. Pliniana legantur epistolae:
in quibus nisi invenerint, tum vitioſa demum
aut barbarae ſcriptionis me accuſent, & con-
vincant. Nomen STUDENTIS pro STU-
DIOSO uſurpari negant. Quid PLINIUS?
Cajus, inquit ille, Fannius viſus eſt ſibi per no-
cturnum quietem jacere in lectulo ſuo, com-
poſitus in habitu STUDENTIS, habere ante
ſe ſcrinium. Numquid in tam clarâ probatio-
nis luce adhuc haſitant? Certè talia proferrem
infinita: ad quæ iſti etiam obſtupeſcerent, qui
maximè ſibi Latinitatem hodie adſcribunt,
tanquam provinciales. Verùm promiſſis ſal-
tim ſtent nuperi mei promiſſores: peculiaris
cum BONO DEO de hiſce talibus meus ex-
ſtato libellus. In vagabundo hoc meo Exſilio
ecquid poſſum, quum poſſim? Lexes profe-
ctò deformes & (ut GELLIUS loquitur) defa-
matas,

matas, seu (ut I D E M) de honestas deculpatasq;
homo sim infantissimus, si usurpem, nisi inter-
dum πρὸς φιλοποιδῶν ἑξῆς, nitidioribus ad
suos remissis. Hæreant inter credendi temerita-
tem, & reiiciendi pudorem, qui volent: auto-
res integri, immò & ipsa veterum fragmenta
mea faciunt rei & causæ, laudum obventitia-
rum parum curiosæ: avidissimæ, quæ à bonis
& antiquitatum gnaris. Neq; verò hoc diffi-
teor, authenticos mihi haberi S C A L I G E-
R U M & L I P S I U M, quiq; ad hanc faciem:
in rebus præsertim novè iuventis.

Plus his ingenij fructûs prodisset ab
agris,

Quando diurnassent. at lex com-
munis ademit,
Inviditque Solo, dignissima nomi-
na Cælo.

Cætera, de quibus lectores docturus eram, ple-
raque in ipsis occurrent epigrammatibus: ad
quæ eos remitto, maximè qui studia hæc calidè
habent & intentè: quæ lato & lato limite (la-
scivia saltim laquei, Musicis his arbutis fa-
miliares, caveantur) ad Sapientiam ducunt &

*Virtutem: immò etiam florentissimum & au-
gustissimum Famæ campum. Ordinem heic
non servavi: sed ut quæq; sub manum vene-
runt, ita & sub chartam: ad exemplum Sce-
næ, è qua Rex cum puero, Matrona cum mi-
nistrâ, Sapiens cum morione, Honestus cum
turpi, Summus cum infimo, Masculus cum
fæminâ, Hæc cum illo, & ita diversissimæ con-
ditionis homines unâ prodeunt, & suam quisq;
personam agit convenienter. His valete, qui
boni estis: vos etiam, qui mali: sed ab aliâ
mente. Dab. Halæ-Sax. 24. Junij, Anno
M.DC.XIV.*

MATTH. ZUBERUS,
Poëta Legitimus.

ΕΡΟΔΑΕΤΥΟΣ

MATTHÆI
ZUBERI GER-
MANI

PSECAS PRIMA.

JOHANNES MAJOR,

Lusatus, MATTH. ZUBERO, hujus Seculi

Υμνιστῆς Martiali.

Citra jacturam gravitatis amoene Poeta,
Dum tua mundanam lucem EPODÆ-
TYS adit:

Lux Latijis oritur Musis, & mutua Gravis:

Teq̃, hę, teq̃; illę secum habitare volunt.

Hoc exsul pręstas. quid pręstes ergo Quiete?

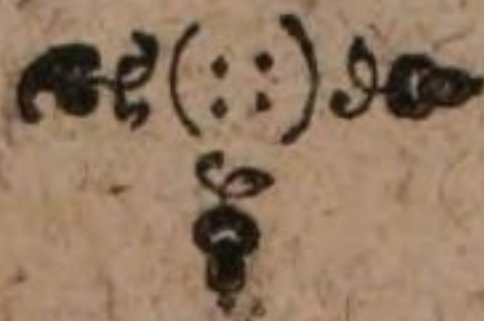
Si cujus, certę vita dolenda tua est.

Inter tot Reges sit nemo Ducesq; potentes,

Quem non hęc moveat perdita conditio?

Certę erit. en pro te Musarum supplicat alma

Enneas, hęc lacrumis ob te Helicone madet.

ILLUSTRISSIMO POTENTIS-
SIMOQ. PRINCIPI AC DO-
MINO, DN.

FRIDERICO-VL-
RICO, DVCI BRVNNOVI-
CENSI ACLUNÆBUR-
GENSI, &c.

Domino suo Clementissimo,

*mnem à DEO OPT. MAX. Summo be-
dictionem & felicitatem perpetuam ani-
mo submississimo precatur.*

ILLVSTRE est, pati posse;
illustrius velle; illustrissi-
mum, mereri nomen suum
Musarum vela expandi. Isthæc
ILLUSTRISS. & POTENTISS.
INCEPS, sicubi in Individuo in-
A 5 veni-

EPISTOLA

venienda uno, in te sunt. Inscriptio-
 nis hujus causa hæc est princeps:
 proxima, quod à T. CELSITUDINI
 NE in inclytis tuis Principatibus cle-
 mentissimè promoveri, humillimè
 peto. Iam enim dispumavi: jam vi-
 tia (verba sunt SENECE) primo a
 dolescentiæ fervore indomita lassæ
 vi: hoc est, ut BELGÆ loquuntur
 Ich habe veraset. At ecce, (quo
 subrusticum est)

οὐχ ὥς μύωρ, ὥς θαυλακίζωρ αἰτέω.

FULGENTIUS verò à me facit, quod
 ingenium regalibus curis felici-
 occupatum prolixitas orationis
 oneret, liberaliter monet, sed illi
 veritatis manifestatio brevissimè
 informet, experienciâ haud dubiè
 doctus requirit. Numerosa est
 cultas, paucis multa; multis pa-

DEDICATORIA.

fari, ociosa est atque odiosa garrulitas. Nescio quo pacto provinciarum tuarum Genius me invitet, & quasi aliquem ex suis Alumnum, ex multâ fessum peregrinatione, in benignum gremium revocet.

*O re, quàm titulo, magis Illustrissime
Princeps,*

*Effice me missus Nuncius exbilet.
Spem precibus magnis majorem nutrio
fibris.*

*Hæc quamcungq; moram ferre jubet
placide.*

Expectatio alioqui semper onerosa. Etsi enim (ex SYMMACHO hæc describo) dignos ea respicit, periculum tamen proxima est, dum amplius sibi pollicetur. Fiat, Fiat, quod
ILLUSTRISS. & POTENTISSIMA
T. CEL-

EPIST. DEDICAT.

T. CELSITUDO clementissimè
volet, atq; ad me perscribi curabit:
Cui ego me & mea studia humilli-
mè offero deferòq; Dab. Halæ-
Sax, 10. Iulij, Anno 1614.

T. ILLUSTRISS. & POTEN-
TISSIMÆ CELSITUDINI
æternum

Subjectissimus

MATTHÆ. Zuber/P.L
MELISSEUS.

EPIGRAMMATA, IN AV-
TORIS ET OPERIS COMMENDATIO-
nem, ab Amicis scripta.

I.

H Actenus Aufonij, & vates viguere Pelasgi,
Nomen & ex lingvâ quisq; suū obtinuit.
Haud illis cedit cunctis Germania victrix,
Nomine Germano quando Poeta datur.
Nam quum deficerent, Scripta errarentque per
Phœbus Zuberi protulit ingenium. (Orbem:
Quo convasavit Zuberus singula, ut inter
Natus Germanos ille Poeta foret.
Hinc in Zuberō nobis conjuncta videntur,
Quæ Latium doctum, Græcâq; Musa tulit.

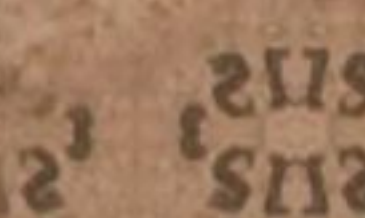
*M. Hippolytus Hubmarus P. L.
Gymnasij Rutheno. Gerani Rector.*

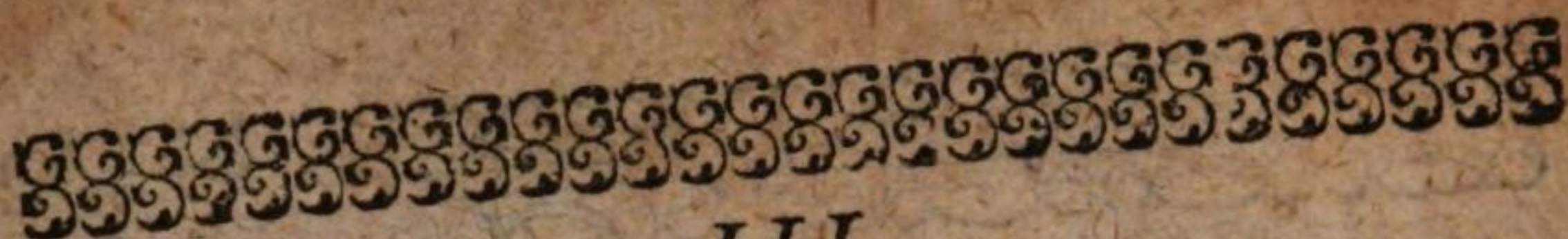

II.

Non ego, non alius; sed commendare Zuberum
Qui dignè poterit, ipse Zuberus erit.

*M. Nicolaus OElischlegelius,
Ejusd. Gymnasij Prorector,*

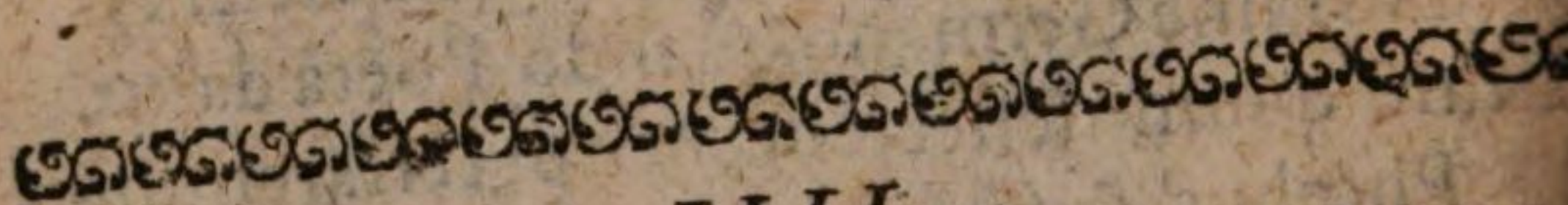

III.

Quod de Thucydidis monimentis proditur,
 Delibris dici censeo posse tuis. (isthoc
 Intermixta tuos condit sententia versûs
 Plurima, lectorem quæ tenet, ac reficit.
 Serius & mixtim lepidus (sine crimine turpi)
 Quali acunq; tamen corda movere potes.
 Tam tu Hosti famæ durus, quàm mollis Amico
 Te totum satagat perdere, quando feras. (es.

M. Georgius Glauchius
Cizâ-Misn.

IIII.

Zuberi, fons est, quem *Pegasus* extudit, *Orca*
 Uber inexhaustas ei aculatur aquas.
 Labrum urge: exsiliunt celeres cum murmu
 (lymphæ,

Irriguisq; solum ductibus omne rigant.
 Hinc numeri innumeri crescunt, semperq; fer
 Subter-humus laudam germine luxuriat.
 Hoc est, Musarum viridaria nempe rigare.
 Fertilior posset vix magis *Orca* dari.

M. Joachimus Meisnerus, Elis
verdâ-Misnicus.

EPODÆTOS
MATTH. ZVBERI, GERM.

PSECAS PRIMÆ.

RUDOLP. II. ROM. IMP. SEMP. Augu-
sto, Regi Boh. Germ. Hungariæ, &c.

A Rma Rudolphe truces Cæsar meditaris in ho-
Quorū Teutonico sanguine corda calent. (stes,
Magna viri merces. amat Austria Clava triumphū,
Et passim populus sub tua castra fluit.
Mars pater, & divæ fatalia lumina Vestæ,
Ante meam mortem sit, precor, illa dies:
Quā spoliis niteant onerati Cæsaris axes,
Quā plausu vulgī sustineantur equi.
Quā positus gremio dilectæ virginis ausim
Cernere clamantūm lætiūs ora: Redit.

PHILIPPO II. HISPANIARUM
& Indiarum Regi.

Quod Virtus etiam laudetur in hostibus ipsis:
Notum, Rex, cuncti credimus esse tibi.
Notum fuit antè minūs, jam monstrat abundè
Mauricius dextrā bellipotentē Comes,
Admiraris eum, & generosā suspicis irā,
Quæ Comitē inflamat fortificatq; magis.
Semibi David, sed tu Goliathus es hujus
Temporis, hæc Fundo Funda timenda tuo.
Non sua victorem victoria multa superbū,
Sed quæ sita facit gloria Marte pium.

Torunæ

Totum Terrarum famâ nunc occupat Orbem:

Vexillis etiam tota Sacella tuis.

Vivat iò vincatq; diu semperq; triumphet!

Talem victorem talia vota decent.

CHRISTIANI II. SAX. JUL. CL. ET MONT

Ducis, &c. inclytę Memor. Sacra Epigr.

I.

Occidit Elector Saxo, heptæterida quartam
Fatalem qui non pertigit ante diem.

Ista via in Terris videatur parva: profectò

Laudibus æternam reddidit Ipse sibi.

Vita suas actu, non finit tempore metas:

Nec faciunt anni, sed benefacta senes.

Quod tetigit summum, se culmine terminat ipso:

Nec mora perfectis carcere grata soli.

Vivus adhuc fungensq; hominem, cælestis haberi

Debuit: usq; adeò numine plenus erat.

Depositum Cæli nullâ remoremur habenâ.

Qui caput hoc nobis abstulit, ille dedit.

Quantum quisq; suis; sanctis his Mânibus optet

Sic aliquâ solvi gratia parte potest.

II.

Lacruma justa tibi, Dresda, & justissima cau

Quñ nequeat tolli lacruma, caussa potest. (

Magna Patrem Patriæ jactura amittere letho:

Nulla est, in Domino querere Fratrem parem.

III.

Laus Electoris cur non incisa sepulchro?

Quod caperet, tantum nullibi marmor erat.

Hæc Mausoleum vincit tamen urna superbum.

Illud quippe foris; hæc decus intus habet.

PH

PHILIPPO LUDOVICO, COM-

PAL. ad Rhenum, utriusq, Bavariae, Juliae,
Cliviae & Montium Duci, &c.

S I quâ, Neuburgi Numen, Deus optet in Aula
Vivere: nulla optet, nî velit esse tuâ.
Non alias damno, neq, dictis affero causam.
Cur Solymis Bethlen prætulit ipse Deus?

Applausus Lips. Acad. Publ. ac solemnis, quum

JOHANNES PHILIPPUS SAX. JUL.
Cliv. & Mont. Dux, &c. Magnificentis-
simus Rector,

Inde

MICHAEL WIRTH, J. U. D. Canon.
Martisp. &c. Magnificus Prorektor XV. Octob.
M. DC. XII. in Majori Collegio no-
minarentur.

J Usticiam sibi junxit (jò) Clementia. votis
Imperium socium cum Duce Doctor habet.

JOANNI-CHRISTIANO, Duci Ly-
gio-Bregensi,

A Dventus CHRISTI totum compleverat Orbem
Plausibus. illo hominum tempore nata salus.
Letabunda tuo Silesia tota triumphat
Accessu. patriæ nascitur inde salus.
Exhilarat certè tua me præsencia tantum,
Quantum aliquem. misero sis mihi & ipse salus

*Id quod apud summum Regem mihi Christus O-
Hoc sis in Regno, Dux animose, tuo. (lympo,
In placidas ulnas extorrem suscipe vatem,
Quem tuus attraxit huc generosus amor.
Quando mei tibi cura, velut nihil ambigo: cura,
Et Phœbo & Musis & mihi semper eris.
Non omnis perij, quanquam destoruit Ævi
Optima pars nostri: mens animusq; vigent.
Mentem animumq; meum tua velle Lycæa videntur.
Hoc unum tantum restat, ut ipse velis.*

E I D E M.

ME miserum! mendico bonis cum versibus. isti,
Qui faciunt planè futile carmen, habent.
Ne, Dux, mendicem, tibi verum heroica condam:
Angustum saltim tu mihi conde locum.
Namq; loci es dominus, si vis, heic vivere possum.
Utq; velis, mecum vel tua fama rogat.

E I D E M.

ELysias magnâ veni spe ductus ad oras.
Quantum heu despectum spes mihi vana pa-
ullo despectum potes hunc mihi tollere verbo. (rit.
Quónam? si dicas, Dux animose; Mane.

GEORGIO-FRIDERICO, March.
Brand. Duci Stetini, Pom. Boruss. &
Principi Rugiæ.

Reria si cessant latratoresq; molossi,
Si non inventis silva quiescit apris:

Mar-

Marchio, da nostris, quæ restant, ocia Musis.

Invenies, quæ te fortè juvare queant.

Sic nunquam præda vacuus canis intret ad Aulam!

Sic tua sint lautis atria plena feris!

AUGUSTO, COM. PAL. ad Rhe-
num, utriusq; Bav. Juliæ, Clivorum &
Montium Duci, &c.

Quam dedit eximius mihi, Dux Auguste, Melif-
Sacra tuum fieri Laurea munus avet. (sus,
Quamvis hæc domino fuerat donanda Parenti:
Ardua causa tamen, quòd tibi mitto, subest.
Scilicet auctori quæ gratia sæpe negatur,
Fit rata magnorum prolis amore Ducum.

JOANNI-ADOLPHO, Duci Sle-
svic. Stormariæ, Ditmarsicæ, &c.

Edicto vestes mihi ne prohibeto superbas.
Paupertas, Princeps, flebilis ipsa vetat.

MAURICIO, LANDGRAVIO
Hassicæ, Comiti Cattimel, Zigenh.
& Niddæ.

CArmina mitto tibi, sed mitto cibaria, Princeps.
Esurio imbutum melle poema tuum.
Non detrectabis, si causa est cognita voti.
Ingenia Heroum talia calcar habent.

Conditorium Honorarium

GEORGII, LANDGR. HASSIÆ,
Com. Cattimel. Zigenh. & Niddæ, Darm-
stadij κοιμωμένῃς.

Vixi, speravi. spem, sed non desero vitam.
*Introitus vitæ spes mihi facta novæ.
De magnis opibus mihi lintea fascia mansit :
Cessit pro sanctâ Religionē polus.*

LUDOVICO, ET FRIDERICO,
Fratribus germanis, Landgravijs Hassiæ,
Comitib. Cattimel. Dec. Zigenh.
& Niddæ.

ILLustrissima Principum piorum,
*Exemplaria, Cœlitum Propago
Augustissima, dia Biga Fratrum ;
Quâ vos materiâ saluto, celsis
Digna est Principibus legi ac teneri.
Res non est mea, versus est, ad illam
Intentos oculos Duces, apertas
Aures, immò animos habento fixos.
Ut nunc tempora sunt, opu 'st profectò
Argi simus, & exputemus, in rem
Quid nostram sit, ab equitate passim
Quòd disceditur. hoc volo Poëta,
Qui vestras colo mente Celsitates.*

CHRI.

CHRISTIANO, PRINCIPI AN-
HALTINO, Comiti Ascaniæ, Domino
Servestæ ac Bernburgi.

A Ndecimo libro sic scribit Musa Matboni
Bilbilica, Aonys ebria Musa jocis: (gni.
Parva rogas magnos, sed non dant hæc quoq; ma-
Ut pudeat leviùs te, MATHO, magna roga.
Approbo magnidicos versûs, imitorq; Poëtam.
Sic à te, Princeps, non nisi magna peto.
Grandia dona quidem mea non implorat egestas,
Sed qua commendat gratia magna deos.

CHRISTOPH. RADZIVILIO,
Duci in Lithvaniâ Birkarum & Dubinki.

S Cilicet ut quercus non uno concidit iectu,
Sed multo tandem verberè tacta ruit:
Detrectata semel sic nostra petitio, siquam
Obtulimus magno supplice voce Duci,
Ne desperatam nobis creet illico mentem.
Instare, & precibus nos vigilare decet.
Momenti caussam nullius habere putatur,
Quisquis non urget sæpe rogata semel.
Quid, Radzivili, si lecta petitio non sit,
Oblaturus heri quam tibi cursor erat?

MAURICIO, GENTIS AURASI-
NÆ Principi, Comiti Nassoviæ, &c.
Heroi Bellicosissimo.

N ullis antè fui, Princeps Mavortie, castris.
Prima usurpo oculis Mauricianam is,

Hagæ te vidi Sextili mense togatum:

Armatum Octobri Silva videre dedit.

A Jove sit Cæsar: tu sis à Marte secundus.

Rectius hæc nullis numina bina quadrant.

E I D E M.

M*Arte quòd haud tecum pugnat tuq hostis aperto,
Causa mihi, Princeps, hujus aperta rei.*

*Flandrica ad Ostendam clades ita perculit Urbem,
Ut se perculsum sentiat hostis adhuc.*

*Quem leo magnanimus glabr. in prostravit arenâ,
Sola vel huic affert nominis umbra metum.*

**CUNRADO GUMPERTO, Comi-
ti Bentheimij, Teclapurgæ, Steinfurti, &c.**

Q*uæ Pater & Mater, Personæ numine plena,
Quæ Tu, quæ Fratres, Aulaq, tota dedit:
Inscribam chartis. quæ si cum tempore fortè
Intereant, in me quærite, salva latent.*

**CHRISTOPHORO GEORGIO
DE BERGK in Herradorff & Claden, Do-
mino Freyvvaldæ, Buræ & Leipæ, Regij
Glogow. Tribunalis Adseffori.**

O*rtum, Progressum, Res gestas, deniq, Mortem
Agnati, Montane, tui vivace papyro
Tradis descriptam venturis gnariter annis,
Et tanquam speculò vitæ proponis agenda.
Magnum animi grati signum! non semina terram
Sparsit in effetam Joachimi provida cura:*

Hæc q

*Hæcquæ animò cernet, quæ nescit tangere dextrâ,
Entheo, & heredi fortunæ, supplice mentis
Effectu, optabit dandum divinitus augmen.
Tantum nempe potest, Superis qui proximis ipsis.
Qui verò tu sis, & Res & verba loquuntur,
Res aptæ verbis, & verba aptissima Rebus.*

*IOANNI DE BERGK in Herrndorff,
primū in Patri.*

*Filius optatus; nata est tibi filia, Bergi.
Fati; non res est corporis ista tui.
Filia cui fuerit fortè expectata, sed isti
Conjugio natus filius, alter erit.
Nexus hic est Generum. medicis Respublica solis
Nulla; sed ex medico constat, & agricola.
Constituit Mundum sic dispar sexus, & auget.
Sic etiam nasci debuit Habra mihi.
Quid si coniunciam votis materna paternis
Ad primæ positum prævaluisse facis?
Non, ais. ipsa ipsum hoc cupiit. sperate potenter:
Infans masculei seminis alter erit.
Tantum aliam tentate viam, si prima sefellit.
Nonnunquam cupidis motibus errat Hymen.
Interea tenera hæc & pata Venuscula vivat
Faustiter, inq. Deo vester abundet amor.
Quodq. dedit primâ Dominus vice nobile munus,
In spem venturi diligitote Boni.
Sic benedicatur factis Deus omnibus! omnes
Sic præstolemur de super omne Bonum!*

In Pædo Baptismum νεοτόκος γλυκυμῆλιν
παῖδ' αἰεὶ

SEBASTIANI (Latine Venerandi)
Nobiliss. SEBASTIANI à WALWITZ, in
Doberitz, Equitis Misnici, τῷ Χρυσῷ ἑλπίδι
λεπτόνῳ, χιλιοποδῆτον filioli,
Epigr. duo.

PRIMUM VOTIVUM.

T*Ristis ut apparet Solis sine lumine Mundus :
Sic sunt in sterili gaudia nulla toro.*

*Walvviciana Domus, mentem frontemq; serena,
Quòd voti compos denuò, ut antè, tui es.*

Salve nate puer felici fidere, salve :

Innocuum ledant nulla pericla caput.

Incipe per risus dilectam agnoscere matrem :

Vultibus & factis discere referre patrem.

Si, Pater, inspicies decus hoc, si basia panges :

Si, Genitrix, ulnis, tu veneranda, geres :

Credite divini vos accepisse favoris

Pignus. eò pasci pectora vestra decet.

Nil potis est homini majus donare fideli,

Quàm sexu prolem de meliore, Deus.

ALTERUM JOCO-SERIUM.

H*Aud faber hoc domuum; dixit prænuncia Maja:
Mox Walvviciadi corruet una domus.*

Quæ domus? ajebam. Domine suffulta sub alvum;

Inquit, ego econtrà; corruiat ergò: bene est.

Nil

*Nil hoc destruitur casa: protruditur infans.
Sæpius o summum sic crepet ante diem!*

JOANNI WOLFROMIO à LOSS,
in Gros-Osten & Niebe, Equ. Sil.

N

Ullminis arbitrio tua dilectissima Socrus
Supremum solvit morte soluta diem.
Ex hoc vitæ ævum, Lossi, est ingressa beatum:
Nunc Fidei fructum, quæ sata corde, metit.
Exequias hodie pullatis vestibus imus:
Ultima præstamus nos reliqui officia.
Ecce meum pariter, non compto carmine, munus,
Sed mæsto, exspirans quale sonaret olor.
Inscriboq; tibi, Lossi generose, quod illa
Dignum se generum; Filia nacta virum.

JOANNI à KRAKAW, Decano
Numburgi ad Salam.

Partiborum Regem sine munere nemo salutat.
Nec sine narratur munere nostra jalus.
Dono Panegyricum : quem tali respice vultu,
In sacro qualis cernitur ille ciboro.
Regia non minùs est res, sumere pauca benignè,
Quàm celebrem donis esse, Decane, suis.

SEBASTIANO, GEORGIO & NICOLAO à Walvvitz in Doberitz, Fratrib.
germanis, Equitibus Misa.

Multus Affectus sibi mutua pectora vincit,
Aquanturq; homines per beneficia Deo.

B S. Vos

*Vos Walvviciadæ fratres, tria sidera Terræ,
Misiſtis facili quæ mihi dona manu:
Hærebunt animi gratis defixa medullis,
Hoc Mundi membrum corpore donec ero.
Quin peregrinentur mecum, quocunq; locorum
Aut me avidum ducent, aut rata Fata trahent.
Copi auro nitidoq; habitu ditasti egentem,
Meq; mihi argenti reſtituiſtis ope.
Aſtripotentis Heri largiſſima Dextra refundat,
Carmina quod minimè noſtra referre queunt:
Pro vobis ſanctum jaculabor in æthera votum:
Quin pro veſtrâ etiam ſæpe ſalute bibam.
Vivite longævam, Generoſa ô Pectora, vitam.
Jam miſi in memorem Munera veſtra polum.*

JISDEM.

I*Ngreditur Majus (Mensis ſuaviſſimus Anni)
Et nova floricom gratia Veris adeſt.
Hoc algu torpens ſe tempore Bruma repurgat,
Et velut è ſomno ſurgit in arva viror.
Hora iſthæc membris confert rediviva ſalutem:
Maximum in hac Venæ ſectio momen habet.
Quam quia vos, Fratres generoſi, adhibetis, habete
Proſperam, & ingenuis exhilarate jocis.
Vina ſodalitium dulciſſima Nobile portet,
Juxtaq; in menſam Mattya cuncta locet:
Delicias omnes, atq; omnia gaudia promat:
Sat mihi, ſi verbum hoc dixero; proficiat.*

SENA.

SENATUI POPULOQ. FREY-

berg. in Misnia, ob præstita Halcyonia, & Beneficia laudabilia, gratias agit, & valedicit.

Magnificis ornata viris, & sanguine claro
Nota per Europam Freyberga Metallica to.
Inclyta Pieridum sedes Charitumq; Cathedra, (tam
Quæ quidam Venerum paradisus es aureolarum,
Florentem studijs animo & pede cogito Gicssam.
Non decet ingratos aliò secedere vates.

Novi ego, nec rarò repeto, quæ, qualia, quanta
In me contulerit vestra hæc Respublica vernans
Munera. Quò constent annis memoranda futuris,
Hos vobis testes pietatis lege relinquo

Versiculos, placido quos à me sumite vultu.

Non me oneri vobis, sed honori spero fuisse.

Si tamen in largo quicquam delinquere potu

Vidistis (sicut facile est errare Poetas)

Hunc mihi cum multis communem expungite nævũ

Spongiâ amicitia, veloq; obnubite amoris.

Namq; homo sum. veniam voce hæc laudemq; mere

Ergò vale perstaq; tuo Respublica flore (bor.

Inclyta, quæq; dabas speciosa metalla profundis

Eruta visceribus Terræ, dare perge benigna.

ANNÆ NATÆ SCHINDELIAE,

è Domo Nymkavv, Joannis à Kreckvviz &

Wirchvvitz in Gufitz, Regii Glogov. Tribuna-

lis Adfess. relictæ viduæ, Dominae Commer-

nicii & Ziberæ, &c duo à Morte sacra

Mnemata.

P R I M U M

Auri

A Vri splendorem fulvi mirentur, & Ostri :
Mirentur Gemmæ, mirentur Sideris : immo
Ipsius Solis, quo nil splendentius exstat,
Suspiciant radios : Anna hæc Kreckvvizia longè
Auro, Ostro, Gemmâ, plus splendet Sidere, Sole
Siqua fuit nostra Fidei Patrona ; benigna
Siqua fuit doctis, & egenis mittere prompta :
Patrona illa fuit, fuit illa benigna, fuitq; plex
Prompta illa. ô Virtus (in sexu hoc maxima) Tri-

ALTERUM.

U Trosa, quum nitidis se suaviter exuit alis,
Ante alios flores tinctâ rubore micat:
Corptream posuit sic quum Kreckvvizia molem,
Nos roseo superat Salva decore suo.
Me Deus, inquit, amat : vitæ me lumine vestit.
Veste amor, & contrâ vestis amore latet.

MICHAELI WIRTHIO, Phil. & J.
V. D. Canon. Martisp. Consist. Eccles. &
Supr. Judicij Elect. Adsess.

P Ræclarissime vir, scientiarum,
Seu spectem radios refulgurantes,
Qui te sideribus decenter æquant ;
Seu qua luce beas potentis Aulam
Electoris, ope amulâ deorum,
Firmis consilijs & expeditis,
Lingua Nestorea & Papyrianâ ;
Seu qua dote refers sub astra vectum

Cogna-

Cognatum, jubar universitatis,
Quicquid sit, nisi mirer & colam te:
A me Laureolam auferant Camæna,
Porrectam Patris à manu Melissi.
Intantâ insuper estimatione,
Infra te positos, DEUM sequendo,
Non contemnis. ob hoc Thaleja nostra
Ad te lumine vadit irretorto,
Et ad me reditura, credo, leta est.
At fiducia talis unde nata?
Ex famâ, tibi quæ secunda verè.

JOAN. NIENBORGIUS Friso, P. L.
Elect. Sax. Bibliothecarius, uxorem oculiss.
Annam Schureriam ἀπὸ χειρὸς αὐτῆς
alloquitur.

O Subitum luctû! quor sum mea Musica, quor sum
Dulcis Amor, quor sum Lux mea, Vita vo-
Vix thalami tecum licuit libare medullas: (lanc?
Tam citò quid, rerum maxime gustus, abis?
Omne voluptatis tecum genus una Voluptas
Surripis, hos viduas dum, mea Gaza, toros.
Te sine deficerem, nisi pectora mitiget ægra,
Humani luctûs qui jubet esse modum.
Unum hoc solamen mihi restat, amabilis uxor,
Quòd virtus oculis sit tua viva meis.
Te sine vita cui felle est peramarior omni,
Dulcia sunt lacrumæ mella mihi, ANNA, mea.

Ju.

*Jucundi misero fletûs, gemitusq; jacenti.
Se planctu exsatiâns fit medicina dolor.*

ZACHARIÆ PALTHENIO Jur
Doct. primario Francos. ad Mœnum
Bibliopolæ.

P*Risci finxerunt habitacula multa Poëta,
Quæ Claræ incolerent, nomina docta, De
Montes & fontes, loca lucida, limpida, Musæ
Querebant olim. jam retulere pedem.
Atria turmatim jam Francfortensia visunt,
Excipi in hospitio nec meliore volunt.
Olim Plantinus, senior Raphelengius olim
Sub Lare nutritiv detinuitq; suo.
At nunc, Paltheni, Legum scitissime Doctor,
Et cupiunt tecum, & tecum habitare solent.
Asseris Aonidas studiorum fortis Achilles,
Docta jacere situ nec monimenta sinis.
Quinetiam tua docta probat Prefatio libros:
Autorum formæ dat tua forma decus.
Hac tua dexteritas sero dignissima cultu,
Ver solet æternum conciliare tibi.*

HERMANNO KIRCHNERO J
Doct. P. L. Cæs. Profess. Marp. Extraord.

A*dversus Culicem pugnax, Kirchnere, Maro
Nervosæ spondes Herculis ausa manûs.
Necdum victor ovas quid de victrice coronâ?
Si nescis, etiam surget ad arma Culex.*

*Noli viriculas animalis spernere parvi.
Vel canis exiguus saepe fatigat aprum.*

HIERONYMO PRIMISIO, Med. Fe-
licissimo, inter Beatos degenti.

Morte tuâ, Primsi, cecidit Collega. sed haeres
Ipsi iterum vitam Bibliotheca dedit.

DE ALLACE ὁφθαλμοδύλακ.

Apparet simplex, & nulli noxius, Allax,
Et talis, qualem vel Jovis Aula velit.
Siquid agi jussum est, properatq; volatq; rapitq;
Sic ut Mercurij possit obire vicem.
Valde observat herum, passim defendit & ornat:
Ultimus it cubitum, nec nisi Sacra facit.
Ante omnes Phæbo surgit redeunte ministros:
Turbae conspectu nil nisi potat aquas.
Solutus, quum reliqui mediâ cum nocte vagentur,
Ceu quidam, observat cum cane, verna domum.
Omnia quum faciat, nemo optet habere, probavi.
Egregie vulpem dissimulare potest.

DE BARPTOL. BYLOVIO.

Magnus videri Bylo vult, & est magnus.

AD AMICOS, ONOMASTERIORUM
five Nominalium die, ἀνομήτις.

Quod nulli cyathum meum propino,
Amici, & cyathos remitto vestros,

Huma-

*Humanè facio, minùs superbè.
Sic laudat quoque Martialis Hermum.
Perpulcher mihi mos videtur esse,
Quemvis ordine & as suum tenere,
Et, siquando sitit, merum rogare.
Alter firmior altero est bibendo.
Hac injuria lege præcavetur.*

**JOANNI HANHOFER O, Ecclesia
stæ Neagoræo in Archipalatinatu.**

M*ulti quum misero cogant anagrammata sensu
Hanhofere, sibi (credo) placere solent.
Ridiculus labor est, & inanis gloria. cui non
Planus inest sensus, quomodo census erit?
Nomina corrumpunt pleriq;: carentia rebus
Subjungunt aptis carmina: tempus emunt.
Nec vili pretio. sumptus preciosior horæ,
Quæ constans unum distichon arte parit.
Dulce Poëtarum spurcant hoc nomen abortu.
Quàm satius tales stertere sæpe foret!
Magnam artem jaçant: puerilem ego nomino la
Quo non tironem vincere turpe senem. (sum
Vix è millenis felicia dena videbis.
Qui sapis, hoc sterilis linque laboris opus.
Integra multorum neglecta volumina putrent:
Multorum profunt, sordide cule, tibi.*

JOAN

JOAN. CHRISTOPHORO REI-
NERO, J.C. Cancellario Ambergæ, Confi-
liario Archipalatino.

Non ad te scribo, Reinere, quòd ardua res sit
Mittere magnifico carmina pauca viro.
Qui vis Summatum sic possit inire favorem.
Nam vulgata nimis fama; Poëta venit.
Versibus officium præsentibus offero promptum,
Et studeo studiis altior esse tuis.
Si te digna peto, mihi turpiter ista negabis.
Indigna audacem me tua turba facit.

MARCO GERSTENBERGERO,
Hereditario in Drackendorff & Schwerstet,
J.C. to nobiliss. Elect. Sax. Consil.
sanctiori.

Quidlibet in pretio magis est, quàm carmina
nostro
Tempore: tam spretâ conditione sumus.
At rerum hic cursus, quædã & lex ænea Mundi est:
Ut prava exsurgant, & bona quæq; ruant.
Fallor: an hæc quoq; lex, sensim discedere Musas,
Secretoq; domos ædificare Solò?
Crede mihi, studys Septemtrio frigidus ardet,
Seq; hóc mirificè pascit amore novo.
Tu verò è valdè paucis adniteris almas
Sumptibus immensis heic retinere Deas.
Debita desertis reparas tu jura Camænis,
Queis vel adhuc hodie sacrificasse juvat.

*Pl tibi dent, quicquid Gerstenbergere mereris :
Perpetuq; velint, quæ tribuere, rata !
Tu mihi, quæ. taceo. fors nil meruisse videbor.
Quicquid sit, magnam spem peregrinus alo.*

HENRICO ERNDTELIO, Sacrae
Cæs. Majestatis Pharmacopœo Ordinario.

O *Pto mihi terris Jesu nihil amplius uno :
Subsidium vitæ si det, habebo tamen.*

*Iejuno, fateor, stomacho ferventiùs oro :
Sed nimis esuriens, impatienter hio.*

*Daps animæ Verbum est. corpus quas exigit escas,
Exul per Medij cogere cogor Opem.*

*Nec capio, ut vulgus, reddo, ceu debeo, cultum :
Quem fibris animi prodigo, non labij.*

*Quin, quo carnifices succollo malagmate curas,
Carminè multorum gratia parta mihi.*

*Hoc quæsitæ modò tua, itemq; inventa petenti,
Erndteli, Imperij Pharmacopœe Jovis.*

*Quæ cum Rulandi seris ut pullulet annis,
Expandenda tui nominis ala rogat.*

PAULO MELISSO, SACRI PA-
LATII Comiti, Equiti Aurato, Civi Romano :
suo Promotori Magnifico.

M *ultorum de me censuras audio multas.
Confundit cunctas una, Melisse, tua.*

PETRO KIRSTENIO, Naturæ
Consulto, & Med. D. $\omega\sigma\lambda\upsilon\phi\eta\mu\omicron\upsilon\acute{\alpha}\tau\epsilon\varsigma$.

K *irstenius, Patriæ Phœbus, gravis ille Latinus,
Chaldeus, Syrus est, Græcus, Hebræus, Arabs.*

Quæ

*Quot callet linguas, statuas tot & alta meretur
Templa: sed has statuas altaq; templa sibi
Debita, perpetuis monumentis vincit, & æquat
Pyramide ingenij sidera summa sui. (ves
Hunc cole, quisquis eris, quicunq; hæc scripta revol-
Publica: qua potuit, te quia juvit ope.
Vix ego sic monui: concurrunt undiq; docti,
Seq; hoc facturos unanimi ore vovent.
Se Phæbi instinctu totus tibi subjicit Orbis,
Kirsteni. ô quanto quantus es in numero!
Dissita quadrisidi transferre hoc climata Mundi est.
Qui, quod tu præstas, præstet id, ecquis? ubi est?*

BALTHASARI VISCHERO, Schem-
nicij apud Pannonas Promontoriales
Pastori.

VIs, Vischere, coli. volebam amare.
Gerendus tibi mos. coleris ergò,
At si te colo, qui te amare possum?

M. JOAN. BURCKARTO, Offitiensi.

Burckarte, quòd te spiritûs alti, & velut
A dls recentem ipsis Poëtam nomino:
Ambigua non mihi est phrasis, sed candida.
Sic Lipsius suum vocabat Heinsum.
Testor Deum meamq; Conscientiam,
Hac voce noluisse me te ludere.
At tam bonum rectumq; nil, quod non statim
Exponitur malignitati interpretum.
Sic factum & heic. & purgo sic me publice.
Mores modestos interim laudo tuos,

*Tuus nec unquam amicus esse desino,
Utcunq; nos alij velint committere.
Neq; error istorum, sed est perversitas.*

M. JOSUÆ STEGMANO;
Cherusco.

DE Motu dubium tibi movebat
Hac Pubes Studioſa, parte & illa,
Stegmane. indubios ferunt abisse
A doctâ & tereti solutione
Quot opponere cunque tunc solebant.
De Loco quoq; disputationem,
Et de Tempore juxtim & unâ habebas,
Ornando simul & locum atq; tempus.
Loco & tempore dignitas sequetur.
Hujus præsidio utitor frequenter
Rathmani, alter ab hoc ut esse possis.
Occultat nihil, omnibus fidelis,
Nullis invidus, omnis huic adhære.
Fructus discipuli est Fides Magistri.

IN PHANTASTAM, Ἰσιέμπτορον.

VLs Firmamentum tua qui deliria tollis;
Phantasta, & stellis lucidiora putas:
Damnari æternâ dignissima judico nocte.
Qui sapit, hoc, quod ego censeo, censet idem.
At si stercorebus Satanas se pascere vellet,
Hoc excrementum posset, opinor, edi;

JO. SCHWEMMELIO, ex Austria-
cis Hippolithano, Mathematicum Studiofis.

IN Album Amicorum tuorum quòd meam,
Etiam manum desideras, Schwemmelide:
E quidem negare mihi nefas: sed hoc scio,
Expuncta multorum fuisse nomina
E talibus libris merentium simul
Et immerentium, gravi cum tædio.
Ejusmodi sequax simultas vindicat
Injurias. Sit ergò cauta scriptio.
Ex quâ tamen censere Amicum non potes.
Etenim frequenter ungue vix noti unico
Maculant magis, quàm conveniunt. nomen hoc
Meum, quod adscripsi, exstat unà & in tuo
Meoq; corde, charitatis mutue
Tutissimâ arce, oblivionis nescium.

IN SPINTHARUM, μουσοπάταρον.

FActum à Cesare me negas Poëtam.
Nunquam à Cesare nomen hoc rogabam.
Cæsar, Spinthare, non facit, sed ornat.
Heic vel Cesare major est Melissus.

IN PROTUM, SUBDUCTI SUPERCILII
carptorem.

DIcebam, Repedo, nec illibenter,
Quum tecum mihi, Prote, res fuisset.
Risisti, Redeo, putans loquendum.
Vis me Grammaticas docere lexes?
Admitto placidè, sed & rogo unà,

Uti ne Prisciaden senem laceffas,
Quin multâ magè lectione discas
Ex autoribus optimis, probatis
Ex scriptoribus, Idalin Latinam:
Nec carpas facile obstrepente mento,
Quod nescire paterculo pigello,
Fornacemq; tibi negatum amanti:
Quum nos internâ bonis quibusq;
Scriptis invigilemus, eligamus,
Quod pro Grammatices nitore, nostræ
Pro famæ faciat perennitate.
Quod nî feceris (ecce præmonebo,
Et tu, si sapis, ipse præcavebis)
Tollêris strepitu & gravi cachinno.
Quin & verbera lenta comminamur.
At quaris, Repedare quid? Redire est.
Non mea est; Ciceronis ista vox est.

BARPTOLBYLOVIO, Comiti Cal-
lepino, Marchiæ deastro.

SI voco te Comitem, noli tibi, Bylo, placere.
Si Comitibus Lixam; tunc tibi, Bylo, place.

IN AULICUM, ὈΥΠΩΡ.

Nulla vocas, si quando tibi do carmina. nulla
Sunt, fateor. nulla hæc nulla moneta facit.
Aurea donabo, des aurea munera. sed tu,
Aulice, laudari, non numerare cupis.
Stultum est, laudari se velle, & perdere laudem
Per detestanda crimen avaritiæ.

COCOBYLÆ EFFICACIA.

Est quædam Zythi species: Cocobyła vocatur
Ockelfurtanis, sed Cacabella mihi.

Vix infusa meo ventri mensura refundi

Exigit, aut caligas inquinat ista meas.

Siqui vincula gerunt ligulis femoralia multis,

Nec tempestivè sunt resoluta, cacant.

CUNRADO HUNDEMANNO,

Stolbergenfi Cherusco.

Ingratos passim multos, Zubere, viando

Expertus; nostra, quæso, quid urbe facis?

Sic, Hundmanne, rogas. respondeo. Vos exploro.

Quàm lentum ad versum gratia lenta fuit!

ENNONI-ERICO LIMBURGO,

Bleicherodenfi Sax.

Hoc alij soleant Mundi lustrare Theatrum,

Aut specula opponant illa vel illa sibi:

Tu, non est, quòd agas, Limburge (ego cogor) Ullyf

Vis fieri sapiens? tantùm imitare Patrem. (sem.

Nec speculis alijs te contemplare. sequendo

Hoc patris exemplum, nã pater alter eris.

Quid multùm hortaris, contrà mihi dicis, id antè

Quum faciam? quid tum? sic, puto, plus facies.

VALENTINI CREMCOVII SE-

CUNDI, ἐπιτὺμβιον λόγιον.

CRemcovij meritò teneri ploratur ad urnam.

Jam puer in studiis ingenuatus erat.

*Si uicisset ei veniâ ingrandescere Fati,
Ingenij poterat dote referre patrem.
Percipit in cœlum perfectius omnia raptus.
Hanc ipsi sortem quis pius invideat?
Umbra est duntaxat, quod discimus atq; docemus
In terris: adeo sunt bona nostra nihil.
Plorantes adhibete modum. quum justa doloris
Causa sit, applausus æquior est ratio.*

HOSPITI SUO, NOVO SOLIJ PANNONUM.

DE sublimato vitrum mihi porrige vino,
Hospes. jejuno non eo ventriculo.
Hesterni tandem rationes confice sumptus.
Cæna data est gratis, inquis. abire licet.
Quo merito? agnoscam. sed si tam mitis in omnes
Hospes es, heic hospes non potes esse diu.
Ibo. sed ingratum ne me tua nominet uxor,
Aut petat æs à me, jam numerasse refer.

SAMUELI HUBERO BERNEN.

SI, SS. Theol. Doctori.

CUÏ te Bono reservet ac Fini DEUS,
Hubere, quei scis? ecce Cælum volvitur.
Nullius est DEUS immemor, tantum immemor
Sit nemo GRATIÆ DEI. Patientiam
Probat DEUS nostram, probat aut auferat
Crucem, vel aliquâ parte saltem mitiget.
Sine omni enim cruce esse, crux est maxima.

IN CARTHUSIANUM, ἐν καθάρτῳ.

TECUM bibam vis. pernego, & causam affero.
Serviliter, Carthusiane, non bibo.

BAR.

BARTHOLOMÆO GOELNIZIO,

J. U. D. Magnifico Lipsiæ p. t. Rectori.

Fortiter erexit me Malsia Musa jacentem.

Divinum quiddam Malsia Musa tenet.

Exsiliū solata meum, patientiū illo

Vivere, Gœlnitzi, Malsia Musa jubet.

Sic adsvadentem constans admitto. sed ipsa

Cur non exsiliū Malsia Musa subit?

Non, inquis, meruit, meruit mea? nullibi, nunquam.

Invitum crux est grandior exsiliū.

M. JOANNI CURDESIO, Secreta-
rio Magdeburgico.

Quatuor has vitet quævis Respublica pestes,
Imperium felix quæ cupit esse suum.

Confilio trepidâ Juvenili pareat aure:

Arcanum nulli credere cauta velit.

Non Intestinis Odiis, non ardeat Iris:

Publica nec Privis postferat æra Bonis.

Vitat, Curdesi, vestra has Respublica pestes.

Hinc omni felix jure vocanda mibi.

Cujus fido animo quia tu Secreta tueris:

Effice, quò Musis æqua sit illa meis.

CHRISTIANO PODENSTENIO,

Gymnasij Witzlebiani, quod ad Onestrum

Rosælebij in aureo Arvo, Rectori.

Hosbes fui duos dies, hic tertius

Hinc me, Podensteni, jubet discedere,

Proverbiali pisce ne sim vilior.

M. JOANNI ÆSCHARTO, Gym-
nasij Halæ-Sax. Rectori, ἐπιστολὴ ἡμετέρα.

Æ Schartum mea (nam vacat) Thaleia
I visum, & placidè meam salutem
I dictum simul, indicisq; pulsu
Observe tenui, domi an foris sit.
Quòd si janua fortè (sæpe quod fit)
Connivet, modica experire tussi,
Num quicquam legat, an meridietur.
Opportunè ubi veneris, reflexo
Dextro poplite da legenda sena hæc
Exemplaria, sed tenenda juxtà:
Ult, si non hodiè ocium sit ipsi,
Abundantior in manûs resumat.
Sunt hæc seria, sunt, & hæc, moras quæ
Possint frangere temporum molestas.
Horarum omnium ob id vocor Poëta.

M. NICOLAO GERLACHIO Ha-
lenfi, ejusdem Asceterij literarij Prorectori.

N On sum (mētita est, Gerlachi, fama) sepultus.
Vivo, sed heu voris non ego vivo meis.
Vivo magis Fatis: quorum inclementia quantò
Plus sævit, tantò mitius ista fero.
Frangere sine quea, tolerando eludere possum.
Tam patiens pectus quid diu iniqua premunt?
Vivo (inquam) scriboq; novosq; emitto libellos.
Classicus exemplar totjuge testis adest.
Accipe, & effictas contra me despue voces.
Nullum aliud pretium te numerare volo.

Hospi-

*Hospitij, vin' scire, mei quæ tessera? vulgi
Aurea, Gerlachi, dicitur ore rota.*

JOANNI SCHRÆERO, Fran-
costeinâ-Sil,

L*Adebacbius, Schræere, nuper obtulit
Quosdam mihi versûs tuos, pol' candidos
Et elegantes: unicum tamen improbo
Epigramma, quo gratatum honori ibas meo,
Quî sic? ais. non sustinere possum eam,
Quâ laudè mactâsti nimis Musam meam,
Ornare me voluisti: at oneras veriùs.
Operam tamen, quantam quidem potero, dabo:
Quò laudis hujus pondus æquem pondere
Virtutis, ingenijq; magnitudine.
Veriùm obsecro, interim remitte paululum,
Ne sit suo merito prior laudatio.*

IUDÆ ACHRESTO, de Christiano
Innocentio,

C*Ur, Juda, heri ploravit Innocentius?
Quòd optimo, castissimo, doctissimo,
Tu pessimus, turpissimus, rudissimus
Præferris, atq; adhuc docendus heic doces.
Privatâ caussa non fuit, sed publica.*

DE HALBERSTADIO in Saxoniâ ad
Magnificum ibi Senatum.

D*Iceris Hemipolis, meritò sed Holepolis audis.
Nil Urbes aliæ, quod Tibi desit, habent.*

DORO-

DOROTHEÆ PETREÆ, LECTIS.

simæ virginis Gvelphobytanæ, Epitaph.

Dorothee Petrea, viro matura, cupressum
Promyrto patrias erigit ante fores.

Flebilis illa suis equidem exspiravit: at ipsi

Multò flebilior, qui proculus ejus erat.

Dorothee domino nupsit castissima CHRISTO.

Dorothee melius nubere non potuit.

Tu proce, quisquis eras (nec enim te prodere pos-

Quæ tua sit, natam firmiter esse puta. (sum)

M. JOANNI CAJO, GYMNASII

Ilfeldensis ad Beram Abbati & Rectori.

Sanguinis accepi multos propioris Amicos:

Virtutis facio plures mihi jure. Decóri

Hos mihi conciliat ratio, illos postulat Æqui.

Quanti virtutem facio, tanti æstima, Cai,

Te quoque: & admissis electus es omnibus istis

Carior, & majore fide servaris. amare

Nec prius absistam, quàm quum prohibebor amare

Amplius à Fato: quod quando jubebit, eundum est.

Nec tu crescenti caussam præcidis amoris:

Quin (quod dulce mihi gratumq; est) pergere cogis:

Tam non mutari vis hunc utring; favorem.

JOANNI AVIANIO TUNTOR-

PHINATI, in Monte Mysorum Ferrato

Antistiti.

Sis alijs, quodcung; velint, quantumq;: duobus

Tu verbis Viva es Bibliotheca mihi.

Si

*Si tua non isthæc, Aviani, maxima laus est,
Quæ tamen est verè: nec minima esse potest.*

CASPARO ENSIO WIRTEM-
BERGICO, suo ex hospitio Colonienfi Argen-
tario Redemptori,

*Q*lli peregrinando bona perdidit omnia, secum
Quæ tulit, afflictæ conditionis homo est.
Iste magis verò miser est, qui rebus ademptis
Ablatoq; suam perdidit ære fidem.
Id nunc experior: bona sunt amissa: labascit,
Dum non est auro plena crumena, fides.
Hospita nil quicquam mihi porrigit amplius: immò
Vincula, nî solvam, dura minata mihi est.
Quanto, Ensi, rerum discrimine, turbine mentis,
Verser, inexpertus credere nemo potest.
Tu perlustrasti varias apodemicus oras:
Idem mox, ut ais, Regna Britannia petes.
Scis igitur, quantis involvar fluctibus hospes,
Dum procul à patriis erro Poeta focis.
Non horum ignarus tristi succurris & agro:
Quæ pietas nullo sit peritura die.
Vix frater fratri, quod vix soror ulla sorori,
Quod vix præstaret filius ipse patri:
Id, Caspare, novo præstas miseratus Amico,
Reverà fecit nil mihi tale vetus.
Vive diu, & nunquam discrimine mergere tanto,
O felix animi pharmacopœe mei!

BAL-

BALTHASARI SCHULTZIO,

Pom. hodie Med. Doct. proclamato.

Qlli septem prius Artium Magister,
Pulchro nomine liberaliorum,
Schultzi, conspicuâ nites tiarâ,
Par (ut par) Gradui tuo tuendo;
Nunc Doctor studio AEsculapiano,
Promotore Hedebachio Decano,
Audis publicè, amica gratulatum
Mea it Musa tibi his suis phaleucis.
Sat est ominis additum approbato
In examine. & hinc tacere, fari est.
Dignitas etenim aestimatur ex se:
Quæ collata bonis merentibusq;
Tantò illustrior est perenniorq;
Quantò obscurior est caduciorq;
Quum velant Asinum aureâ coronâ.

IOH. HUNDEMANO CHERU-

sco, de Animâ in Genere, & Potentiâ vege-
tante in specie disputanti.

Qllum tibi Materies erat hæc discussa: remotis,
Hundmane, Elysiis urbibus hospes eram.
Quando typis eadem fuit exscribenda: rogabas
Judicij de te candida signa mei.

Pono, quod audiui: quod novi, enuncio: Præses
Pro respondentis dote tacere potest.

IN PLAPPARDAM, sive Tricrucigeram.

Servavi Pactum, tecum, Plapparda, quod ici.
At tu fregisti luxuriosâ fidem.

Dis

*Uls habeo grates, quòd ab hoc sim liber amore
Communi. solam solus amare volo.*

*Impure impuros frictor tibi vellere fructus
Convenit: at vatem virgo pudica decet.*

HARTUNGO HENNENBER-

GIO, δυσφύρμιγος ἄτης κληρονόμω.

*S*pes, in Pandora quæ pyxide sola remansit,
Fussit me nuper surgere seminecer.

*A*Erumne viscum metuam nihil. exferet istis
Ex apinis aximum spes generosa meum.

*Sors, Hennenbergi, facili mutatur in hora.
Per densas nubes sudus Apollo redit.*

*Spes dubios vincit casus. tibi (rectio mira!)
Auxilio, Ladon, mersa carina fuit.*

ABRAHAMIRATZII SECUN-

DI, Discipuli quondam sui, χυτάριον.

*F*ortè supervacuum est multis inquirere verbis,
Pulvere sarcophagus quem tegat iste novus.

Sufficit ad marmor titulos adscribere solos:

Abrahamus vixi nomine Ratziades.

Haud frustra heic vigilat Pietas, nec Gratia triplex.

Mortuus illarum sum, quia vivus eram.

IOH. HILDENBRANDO, Wir-

temb. κωμωδοποιῶ.

*H*ildenbrande, Choro jam nostro es mixtus. id
Impetrat Aonio Fabula digna deo. (una

Parturit insignes Regio Charitina Poetas.

Optimus inter eos Comicus esse soles.

Frisch.

*Frischlinum superare, nefas : equare, deorum.
Est virtus. deus heic ; nil sibi sumat homo.*

IN PELLIGERUM, ΦΡΕΝΑΠΑΤΗΔΕΝΤΑ.

*C*andidus ad nostram venisti, Pelliger, Aulam,
Et mores primi perplacuere tui.
Te seduxerunt Pachysomus, Atechnus, Alazon,
Et paullo major pumilione Theraps.
Tam citò seductum si te seducere pergent
Amplius, ex Scribâ Morio turpis eris.

IN OCYTAM, σΦΗΝΟΠΩΓΩΝΑ.

*I*n nostris quoties ponuntur fercula mensis,
Primus es, & rapido, ceu canis, ore probas.
Excellentè, ais, sapiunt hæc fercula, quando
Ad stomachum faciunt qualiacumq; tuum.
Sic ubi vel Baviy cujusdam aut carmina Mævi
Ex hac aut illâ Nuncius urbe tulit :
Arripis autorem, primusq; poemata censes :
Si stylus est tritus, notaq; verba tibi :
Illico commendas supra omnem, Ocyta, Poëtam :
Si gravior stylus est, è Latioq; phrasès :
Obscurum appellas, & iniquo sidere natum.
Porci iudicium tale tragema decet.

*DE SIMONE GAZA, ad Val.
Silanum.*

*N*obiscum hesterno canabat vespere Gaza,
Sanus & egregio corpore vernus homo.
Quum claro fuerat surgendum mâne, Valeri :
Luctum, letitiam qui dedit antè, dabat.

Mortuus

Mortuus in lecto jacuit prae pallidus udo.

*Sic quondam Andragoras fortè repertus erat.
Tam subita mortis causam, Faustine, rogabas.*

*Vidisse in somnis proditus Hermocratem.
Quid si etiam noster commilito uiderit Hyllum?
Difficilis scitu, causa ea nota Deo.*

AD DINDYMU, ὕσερο μῆτηρ.

Doctores Medici nostra sunt quatuor Aula:
Sufficiens praestans unicus esse queat.
Quod duo corrumpunt, reliqui curare laborant.
Fit geminum ex primo simplice saepe malum.
Tales Doctores Tortores dicere possis,
Aut vespillones, Dindyme, lucripetas.
Ipsimet si quando dolent, inquiritur alter.
Qui sua non sanant, vix aliena levant.

MARTINO ARNOLDI, Franco,
hodie Magistro Artium creato.

Dent, Martine, licet populares carmina Franci:
Ingrata haud veniet Musa aliena, reor.
Exiguus restat locus, hoc me pone. Poëtas
Non inter cultos ultimus esse gravor.
Aspice vernicomi suavissima lilia campi:
Posterius fragrat saepe priore magis.

IN MUFFUM, ἀλαζονοχαυνοφλῦαρον.

Vis dici vates, vis dici, Muffe, Poëta.
Haud nego, verè etymo constat utrumq; tuo.
A vase es vates, à potu, Muffe, Poëta.
Ista duplex ratio quomodo, Muffe, placet?

D

Tu

Tu quoq; (ais) potare soles, Zubere, libenter.

Affero. sed quando poto ego, pango simul.

Tu solo potu vis, Muffe, Poëta videri.

Ante, Sub, & Post hunc, ipse Poëta vocor.

M. JOAN. CAIO, ILFELDENSIS

Phrontisterij Præposito & Rectori.

S*Pes me licet fefellit: Ilfeldam tamen*

Lustrasse me, Cai, vel ob te dulce sit.

Magno Neandro non minor Successor es.

Amaris & laudaris à me candidè.

Ab eruditione natus est amor;

Virtute laus; utrâq; præclarissimâ.

Affectus, an sit error, hæreas cave.

Si me probas, concepta famæ spes proba:

Quando improbas, correctio mihi fructus est.

JOANNI PFEIFFERO, Ecclesiastæ

Ilfeldensium vigilantissimo.

T*Andem vidisti vultum, Pfeiffere, Zuberi.*

Quàm desiderio par minus iste fuit!

Inspexisti etiam nostræ monumenta Thaleiæ.

Explere hæc votum posse putabo tuum.

Sic aliquâ factum satis est tibi parte, mihiq;.

Pene placet totus, qui meliore placet.

MICHAELI PROESSELIO Ah!

dreæmontano, Prorectori Ilfeldico.

N*On, si vel totum cogar vagus ire per orbem,*

Extrudam Musas de statione tuas.

Sufficis Ilfeldæ. studium Brunsvigius Heros

Alterius præ te si vovet, ecquid avet?

Uno, Procellæ, verbo tibi dico: Ruinam.

Ingenium præceptis non habet Ille. manes.

IN QUARCULUM, ἀνὰ δὴ βωμολοχουμένη-
των ἐκχυντήρ.

Poëta, Quarcule, es: Poëta & ipse sum,
Uterq; Laureâ virente famiger.

Fortuna non par est utriq; , ut dignitas.

Prædivitem te prædicent: pauperrimum,

Non erubescō me Poëtam dicere.

At ne tamen nimis tuas jactes opes.

Reverà enim (Candoris hæc confessio est)

Scurrilitas, non Musa te ditat tua.

Etenim pares multos, priores immò habes.

IN BALBAM, Puerperam.

Nata hodie proles, distorto prædita vultu,
Quam genitam nollēs, territa Balba, tibi.

Aureolâ facie miseros trepidosq; parentes

Moribus his Mundi filia semper habet.

Ista puerperio ne te hęc suspectio tangat.

A grege lascivo salva manere potest.

Optari pulchrum vetuit Lucretia corpus,

Ipsa licet formæ splendidioris erat.

Sic olim cupit Rutilæ Virginia gibbum.

Nescis, à quo sis libera Balba malo.

AD CALLARDUM, ἀνὰ δὴ φίλων.

TE, Callarde, meum (neq; vilem) dicis Amicum.

Quid mihi cum verbis? rem volo, quam nec

Offer Principibus, magnis te Regibus offer: (habes;

Sic, quas des inopi, dives habebis opes.

IN CALHASIUM, ἑκατοσὺν ἑξάπεντα ἔτη.

Siquem tollere cogitas veneno,
Versus affer ei tuos, Calhasi.
Ne nulla citius peribit à re.

M. DAVIDI MEYERO, Ecclesiastæ
Hannoverano.

Scribere cujusvis non est dilucida vatis
Carmina, sed tortè scribere quisq; potest.
Sic eadem non est pastorum concio. miscent,
Ceu sutor modulos, sepe profana sacris.
Rarus sincero concludit pectore. quod tu
Nequaquam vitium, docte Magister, habes.
Quæ dictat divina tibi scriptura, fidelis
Suggestu, populo te capiente, doces.
Pastorem (sed spontè) decet constantia. qui vi
Cogitur, is verbo vim (mibi crede) facit.

IDE GASTRIONE, Doctore Bullato
& Pelluto.

Gastrio, tempestas celle barathrumq; macelli,
Quem risit Iuris quarta repulsa Gradu;
Quò viduam uxorem locupletem ducere posset,
A Bulla est titulum motus habere suum.
Res bene successit. bullam profitetur inanem:
Assidet ac loquitur, quantum asinus loquitur.
Calculus attingat quum postremissimus ipsum:
Affirmata probat voce, negata negat.
Quod curru rota quinta facit: tu, Gastrio, es Aula.
Servires melius, quando nihil faceres.

THEO.

THEODORO PULMANNO, Cæ-
fareorum Aulicorum uni.

Quid de Taubmanno statuam, Pulmanne, requi-
Major erit passim, si velit esse minor. (ris.

IN INCOLAS URBIS CUIUSDAM, Pœ-
narum à Deo in emendationem vitæ immissa-
rum tempore, vocationem suam turpi
fugâ deferentes.

Non Deus ex vestrà; sed vos disceditis urbe.
Proditur en factò vestra pusilla fides.

In quod consentit minimè divina potestas,

Namquid vos fieri credere posse decet?

Mors quoq; persequitur fugitivos callida cives.

O Christi fortes in statione viros!

Quas estis meriti pœnas, toleretis oportet.

Se peccasse negat, qui negat æqua pati.

Quòd dolor, & morbus tantùm sit opinio, vestrùm
Stentoreo quidam disputat ore satis.

Primus, ut invasit pestis λαδεκτόν & urbem,

Aufugit, vano maximus ore Sophus.

At satis est dictum sapientibus. utere cursu,

Provida Musa, domum: dispice cauta necem.

Nam quia dixisti verum, quod verbera gignit,

Publica te videat nolo platéa diu.

DE SUO DOMINO, ὑπαλλακτικόν.

Nostro plus Domino nemo credebat in Aulâ.
Hâc alius demum cernitur Ille die.

*Hoc Dirrhine tibi, tibi & hoc Triglene videtur.
Insuetum. miror tam tacuisse diu.*

*Mutavit Princeps. & vos mutate benignè.
Nobis, & vobis non erit inde malè.*

*Non vos decepit Dominus mitissimus. astu
Vos paullum inflexit, nec nisi fine Boni.
Antè occurrisses utinam tam fraudibus aquis!
Non saperet tantum quilibet aure tua.*

IN PHRUDUM, σαλᾶκωνα.

T*ecum altercari rauco qui gutture cogor,
Nullo me dicis, Phrude, manere loco.
Vivam, quàm vivunt homines. quero, atq; fatigor.
Exire è Mundo quum nequeam, ecquid agam?
Tandem aliquā, ut vivam, terræ mihi parte manen-
At certè haud tecū vivere, Phrude, juvat. (dum.
Quæ faciunt alij, narras mihi, lubrice: narras,
Quæ facio, hæc alijs. seditiosus homo es.*

DE DATTABADATTA, cujus memoria
patitur aphæresin.

A*ldyt ex vulgo quum Dattabadatta, Bylonem.
Conceptu genitos legitimare notho:
Non magis ingenuas oculo censore puellas
Verberat. ad turpes sœvit itare lupas.*

IN LÆLICUM, νακωτίλτην αὐτοκατάκρηστον.

P*astor es, & sacra vicinior omnibus Ædi.
Ultimus ingrederis, Lælice, primus abis.
Pastor es, & luxum probibes, qui pocula ventri
Das collativo vix numeranda tuo.*

Pastor.

*Pastor es, & raucis longas clamoribus iras,
Funestis odijs ebrius ipse, vetas.*

*Pastor es, & Lenas Satanae & scorta improba tradis.
Hem quota commaculat Mœcha cubile tuum!*

*Pastor es, & nimias usuras fulmine damnas
Verborum: nimias tu nimis ipse capis.*

*Non est inscitum, quod atrociora crimina taxas.
Hoc est inscitum, cuncta quod ipse patras.*

PATIENS.-IMPATIENS.

F*erre quidem didici, sed non perferre dolores.
Heic est stultitiae pars bona nota meae.*

FRIDERICO à KOSPOTH IN
SEIBTENDORF: Illustrissimæ aulae Vinarien-
sis Consil. Celsissimorum Iuniorum Sax.
Iul. Cliv. & Mont. &c. Ducum ibi-
dem Ephoro.

O*Mnibus excultum virtutibus excipe, Musa
(Ad nullum venies officiosa magis)*

*E Kospothano Fridericum Sangvine cretum,
Nostri Mæcenae Ordinis esse solet.*

*Ranzovius Danos, Roscrantzius ornat eosdem.
Hæc Tu laude pari nomina magna refers.*

Ad se visendos illi attraxere frequentes.

Ad te spectandum me tuus ignit honos.

Sed venerabundus, similis trepidantibus ibo,

Conferri Tecum qui nec ut Umbra queam.

Luceo per Daphnen. sed tantum è stramine flamma.

Si prope te teneat iussa sedere locum, (est.

*Splendorem citius stellato Phœbus Olympo;
Quam cultum o Heros linguam Animose tui.
Deniqz, quod voluit tuus iste Quaternio dici:
Hoc animo gratum, nec leve, munus habet.
Haud Fortuna finit totos nunc edere libros:
Tantillum indulget vix truculenta mihi.*

JOANNI MAJORI, SS. THEOL.
D. Superint. & Profefs. Ienensi, p. t. Magnifico ProRectori.

I Anna Majoris, Zuberò aperire parumper.
Ille tuo domino paucula portat epe.
Quæ cunctis aliàs doctisqz bonisqz patefcit,
Cur mihi pulsanti surda patere neget?
Quando quidem non sum doctissimus, optimus: in.
Doctos atqz bonos me Bona Fama refert. (ter.
Ne me præclarè sperantem desere, Major.
Sic nihil in vivis experiare mali!

ANTONIO VARO, PHIL. & MED.
Doct. Professori Ienensi.

A Ntè tuam qui Vare domum per júbila vidi,
Nunc nisi per vultûs nubila cerno mei.
Nec dubito caussam querenti ponere. Signum,
Quod pectus sitiens alliciebat, abest.

OSWALDO HILLIGERO, Patri-
trio Freybergensi, I. U. D.

A N major quondam fuerit meliorve Donelli
Fama: sit in dubio. Sed bona, magna fuit.

Non

*Non minor, Hilligere, tua est, neq; vilior. à te
Vitam (res verò quanta!) Donellus habet.
Amplior hinc eadem: quoniam formosior exit,
Pro votisq; nova veste refulget humi.
Hæc duo ceu stirpem coalescunt nomina in unam.
Alterum ab alterius asitione viget.*

JO. CHRISTOPHORO FRIDE-
RICO, I. U. D. Practico Lips.

Occupat en, Friderice, gravis mea lumina livor.
*Hæc me caussa tuam noluit ire domum.
Verbera sustinui prædura innoxius Halæ,
Ex hac rixator judicer esse nota.
Non sum. quando juvat præsentem cernere, cerne.
Quid verò afflictum cernere lætitiæ?*

M. JOHANNI DONNERO Palati-
no, SS. Theol. Candidato.

Qui pugnaturus vult ex ambire coronam,
*Non hostem imbellem deligat ille sibi.
Sed quem per quandam possit devincere laudem,
Et fructum ad socios inde referre suos.
Te talis, Donnerere, juvat victoria. vinces.
Pro te caussa DEI stat: stat & ipsa Fides.
Imodò, & adversam quicunq; tuebere partem,
Vel nostræ potius Numen adesse nega.*

JUSTO GEBHARDO, de Camen-
tziâ Lufato, SS. LL. candidato.

Designatus abis (felici hoc omine fiat!)
Syndicus in Patriam, iuste Gebharde, tuam.

Consilij socio maturi robore freta

Ipsa tibi Themis est Eunomieq; comes.

Fama triumphali te suscipit obviam curru,

Adventuq; tuo jubilat alma Salus.

Qui tantis dignum Divis se præbet ephebus,

Quanto stipatus visit honore Lares!

Nobiscum poteras equidem per sera morari

Tempora: quandoquidem nulli oneri esse soles:

At Eato, & Patriæ votis parere necesse est.

Cujus, sicut eras heic quoque, lumen eris.

Ante sed abscessum cur non Doctorea mitra

Te velat, quæ te jure, Gebharde, decet?

Obtinet & titulum, qui rem verè obtinet; inquis:

At sine re titulum quisquis habet, quid habet?

Respondet cujusq; sinus, quum prodere vulgò

Non tutum est. crebrò sic ego palpo meum.

Heu quotus est copreus, qui vult saperda videri?

Tu salvâ Famâ puncta merere tua.

CHIO CHRISTOPHORO HOEFLI

CHIO CHIO, Norimberg. SS.LL.Stud, Poëtæ
elegantissimo.

CHIO SI Paulus Schedius foret superstes,

CHIO SA dulcedine versuum aureorum

Qui quondam indigitatus est Melissus:

Hœflich, tibi Lauream virentem

Conferret nitidis tuis Camænis

Merenti. Quia verò ad illa sancta

Concessit loca: qui tibi hanc eandem

Tuo jure det, ecquis ille? dicam.

Hantschmannus Comes est. meo stat ille

*Pro te iudicio, en habes ab ipsa
Natum mente animi. Esto Laureatus.*

E I D E M.

***A** Dificio fame tuæ exstructo suum
Impone tandem culmen & fastigium.
Quò te hortor, atq; impello, dulcitudine
Musæ tuæ allice factus, & tandem tuo
Honore delectandus, immò & commodo.
Quid innuam, Hœflich, vides? ad Lauream
Te Laureatus incito, quòd dignus es.
Quam si tibi Hantſchmanus negabit, me voces
Vel pessimorum pessimum: libens feram.
At optimorum me vocabis optimum,
Quòd impetraturum te eam scio optimè.*

LEONHARDO HÖEFLICHIO,

Norimberg, Phil. & Theol. Stud.

***A** Lma hodie doctis tot abundat lena Magistris,
Ut mihi sit merito prima vocanda suo.
Ex Academiis hodie omnibus, inquit, prima.
Nec cessat laudes amplificare suas.
Heic exercitium suum habet quæcunq; Facultas:
Harmonico privis publica iuncta modo.
Ut tamen admittit discordem Musica quendam
Concentum (Simili hœc Lipsius usus erat)
Liberum ita in studiis dissensum posse probari
Censeo: saltim animos scommata non moveant.
Firma hœc, Hœflich, Logico sub Præsede vires.
Ad majora tibi ductor, & auctor erit.
Nempe potest. ab eo monitum me discere plura
Non pudeat. pudeat te, Leonharde, minùs.*

Spondeo

*Spondeo mansuros ab eo tibi Præsides fructus.
Hujus at augurij causa vel Ipse mei es.
Ob famæ lumen Pietatis luce laboras.
Clarior hanc ad rem quis tibi lychnus erit?*

ANDREÆ ZEIDLERO, Chambo.
Palat. SS.LL.Stud.

TE, Zeidlere, tui quem fratris imagine vidi,
Non minus, ac fratrē, fundo ego cordis amo
Est eadem probitas, eadem discretio vobis.
Una non estis disparitate pares.
Nimirum studij. verū contenditis ambo;
Tu decus ad proprium fortiter; ille suum.
Ipsa sibi applaudunt ob fratrem Sacra; Themistys
Ob te; natales propter utrumq; foci.
Propter amicitiam mihi, quæ nova: robora verò
Sumet ab ingenua non violanda fide.
Quo pede cœpistis, feliciter ite. coronas
Jam nexas vidi, quas det utriq; Labor.

MARTINO SCHACHTNERO
Chambo-Palatino, Phil.Stud.

Quomodo non tandem sapiens evadere possit,
Qui fieri sapiens sub sapiente cupit?
Hoc, Schachtinere, tuo dico de Præside certum
Profectum, hunc (quod agis) quando imitari
En jam te passis secum Vieuvigius alis (habe
Auehit, & Famæ sub sacra Castra locat.

GEOR

GEORGIO HENÆO LORANO

FR. ANDRÆ HENÆI, P. L. Filio.

AUri scrutator se terræ in viscera mergat,
Non leviter summam stringat, Henæe, cni.
Sic fundamētum stimulo qui ponere Phæbi (tem-
Doctrinæ veræ perpetuæq; cupit:
Altiùs immittat se autorum in sensa necesse,
Et loca: nec properet sub Sophies adytum.
Irrepāt potiùs. rarò mihi firmiter hærent,
Quæ non cum quadam disco legove morâ
A verâ prædâ ne forsân honoris aberrent,
Sic operæ pretium duco monere meos.
Inter quos, meritoq; tuo, numeraris Henæe,
Ingenij Genium qui melioris habes.

JOANNI ZEIDLERO, Chambo-
Palat. Amico suo certissimo.

Scribere constitui pridem tibi nomen in Album,
Sed prius in Pectus scribere constitui.
Factum hoc, factum illud, Zeidlere, expungere quū
Illinc; quæ potis est hinc inimica manus? (me

E I D E M.

AMplector animi brachio, Zeidlere, te
Tuumq; (tanquam emblemata) nomen infero
Meis Camœnis candidam ob mentem tuam,
Quâ te mihi probasti abundè ex omnibus,
Quos lenæ amare cœpi, & æri adscribere
Meo, nec unquam pectore ex hoc effluas.
Idem solent de te referræ cæteri,

De

*De te quod ore, corde prædico magis.
Sic perge virtutum choro sacrare te,
Et cum Pelasgo, cumq; Romano impigre
Catone certa (quo nec ipsa justior
Iusticia, nec probior fuisse scribitur
Probitas) ad exemplum tui fratris, pari
Se laude commendantis huic Academia:
Quò fulgeatis olim Olympico tholo
Pollucis in morem modumq; Castoris.*

ANDREÆ Notheupt / PATRITIO
Lipsiensi, Hereditario in Behmen.

Gothfredo cum fratre mihi communio magna
Andrea, o vestra fax speciosa domus. (est
Tu tantum admittas, in te non quero minorem:
Tam vestri cultor nominis exsto probus.
Carminè pulso fores animi: tu pande roganti:
Sic mecum ad varias circumagaris aquas.
Non etenim norunt tantum me Lipsia, Iena,
Leucoris, & Belgis sum bene notus ego.
Immo Hunnis, Anglis etiam, & compluribus Orbe
Gentibus. aut secum me tua fama vehet?
Percupide, quocumq; voles, sequar: annue tantum.
Non tua me Pietas sancta perire sinat.
Dum mihi responsum mittas, hæc accipe, sanè
Affectus in te candida signa mei.
Divide Xâige meum commanduconibus: illi
Nobile me referent nomen amare tuum.

IUSTO

JUSTO GEBHARTO de Camen-
tziâ, I. U. D. & Reipub. patriæ Syndico.

Doctorandus abis, mox Doctor, Iuste, redibis.
Gaudebit reditu quàm nova Nupta tuo!

*Occurreret patrij cum plausibus Ordo Senatûs,
Quum tibi quisq; suum dicere & dâre volet.
Hic suum, & ille suum, & feret iste (ex ordine) donû:
Blanditiis videas quæque referta suis.*

Talia conveniunt victori barbariei.

Hæc tua cum gemino gloria Jure manet.

*Quæ superi, Fortuna, Themis, Venus, aurea Pal-
Fecerunt, quantus vir solet esse! virum. (las*

M. JOACHIMO MEISNERO, Eli-
strowerdâ-Misnico, Poëtæ elegantissimo:

Contubernali suo amicissimo.

Vix ad scalpendas tempus mihi suppetit aures,
Me curæ tristes hinc tot & inde premunt.

Tu Meisnere, tamen petis à me perbreve carmen.

Perbreve sit: Vatum te numero annunero.

M. PHILIPPO HORSTIO, Bruno-
politano Saxoni, SS. Theol. Cand. Genero forum

Equitum à Ramin Informatori dex-
terrimo.

Officij passivam operam tibi largior, Horsti,
Dum me bello ibas visum epigrammatio.

O paria argento possem quoq; reddere vestro!

Illâ parte sat est dextra benigna mihi.

Certè plus animo, quàm credas fortè, refundo.

Qui sua sic solvit debita, gratus homo est.

GEOR.

GEORGIO GITLERO, Silesio, SS.
LL. Candid. dignissimo.

A Cer amor tuus est, immò est pæne igneus in me;
Gitlere, exseritur, copia quando datur.
Copia poscendi quum sit mihi: copia dandi
Sit tibi. novisti nunc, quid Amice velim?
Διμῶτ' ὦ. vox hæc centenas explicat una.
Vis aliam? διψῶ. morbus uterq; gravis.
Huic, præ Siglicio, morbo, Gitlere, mederi
(Quomodo? in auriculas exonerabo) potes.

M. JOACHIMO ARNESTO, Lips.
SS. Theol. Cand.

A Ltiùs ascendis, quia proficis altiùs, aures
Applicet ad linguam Lipsia prona tuam.
Quam, tibi qui dederat, sacrâ bene diriget Æde.
Exhibitum specimen sæpe, bonumq; fuit.
Applausûs video geminatos Urbium in Urbe.
Quàm lætâ recipit præmia fronte Pater!
Vix tenui accepi famâ, tibi carmen adorno,
Arneste: usque adeò te meus urit amor.
Maximâ fortuna est, in paucis esse beatum.
Fructus, quod spero, publicus amplius erit.

ERASMO NONIO, Longi-
campano.

E Greditur vetus, ingreditur nov⁹ annus, Erasme:
Quem tibi votivum currere, corde precor.
Et mihi non aliter, quem trux fortuna tot annos
Pressit, at è medio tollere non potuit.

Me

Me non oppono, tantumq, eludo ferundo.

Non aliter vinci scæva ea Diva solet.

FRIDERICO MONAVIO, juveni
nobilissimo, Patritio Wratisl.

Qui rectum calcas ad rerum culmina callem,
Hoc est, qui magno par cupis esse patri;
Non aliquo, Friderice, meo te carmine donem,
Munera donarit quum mihi cara pater?
Juppiter ingratos perdat! dare, sumere, pulchrum
At tu carminibus dives es antè tuis. (est.
Quid tum? Vastus habet sat aquarum Pontus, an
Non alias recipit? nempe. imitère, precor. (undas
Laus immortalis Patris est, attingis eodem,
Ad Sophies solem quòd tua cœpta coquis.

SIGISMUNDO DOBSCHUTZIO,
juveni nobilissimo, Patritio Wratislau.

Ætatis florem, faciles ad quidlibet annos
(O hoc Naturæ pegma sequaris!) babes.
Ad disciplinam satus es feliciter omnem.
In te avinus semina fudit amor.
Contigit ad quasvis tibi doctor idoneus artes.
Scibilia infundet largiter ille tibi.
Schubartum dico. cum quo contendere possis
(Quæ profecturos laudis arena juvat)
Enhellhardus adest, ejusdem ardoris ad alta.
Sic, qui nunc animo, sitis honore pares.
Turbida, Dobschutzi, magnos minitanti motus,
Secula prospicuo luminis orbe vides.

*Magnus ut ad magnas res admovearis, ad illas
Te trahit ingenium sollicitatq; sequax.*

*Schubarti repeto carum mihi nomen Amici:
Quod non exemplum sit, nihil ille facit.*

GODOFREDO ENGELHARDO,
juveni nobilissimo, Patritio Wratisl.

Qlli me cepisti, dico hoc è pectore, totum,
Engelharte, tuis moribus, atq; animo;
Captivum teneas audacter, abire negabo.

*Quò fugiam, qui me blandiùs excipiat?
Occulti quodam nutu me diligis astri,
Quod me combinat, temperat immò tibi.
Adsvadent Musæ, ne siam alienior à te.*

*Me, quod eas sanctè tu veneraris, amas.
Invitatrices qui temnit ad optima Musas:
Indignus, Phœbi cui favor adsit, erit.
Excepto placidis quondam complexibus Ossâ,
Iam tibi se minimum posse negare negant.
Fluctuum in assultu ceu palmas navita clavo,
Inq; astris oculos figit, utring; catus:
Sic tu oculos cordis super astra levato, levato
Corporis in libros, miles utring; bonus.*

SIGISMUNDO EXIO, Burgkenfi,
Saxoni, SS. LL. Stud.

Quem jam nunc, Prestans, fugit, Exi, fortior ætas,
Qui tantum votis nunc precibusq; juvor;
Factus Amicus heri tuus inter pocula; factus
Non inter Bacchi; Phœbi ego factus eram.

Quid

*Quid referam, novi. quantum adfers, adfero tan-
Haude est servata sanctior ara fide. (tum.
Hanc tecum pepigi: pepigisti tu quoque, mecum.
Primo oculi jactu mutuus urfit amor.
Non (sine blanditia dicam) hic restringitor aestus:
Donec Virtutis nomen, & Artis erit.
Quae constrinxerunt nos vincula, nulla fuerunt
Altera: nec junctos arctius ulla tenent.
Quae levitas nequit, leviora ea vimina filo
Subtiti: durant, qualia par animus.
Usibus inservire tuis quocunque valebo
(Si volo, quei nequeam?) tempore, promptius
Sinon consilio potero factove: benigna (ero.
Ad votum sancti Flaminis auris erit.*

**IN NEOTERICUM PHARISÆUM, sive
Gerronem Somniorum.**

*Qui te posse negas peccare, levissime Gerro,
Hoc ipso peccas; te quia posse negas.*

**JOHANNI MAJORI, SS. Theol. D,
& Prof. prim. nec non Superint. vigilan-
tissimo.**

*I*ntermicantis navitas ut fideris
Inspectio errantes mari alto dirigit:
Sic quando majestas tui vultus mihi
Intentius spectatur, & severius:
Exorbitantem revocat in viam Boni.
Quin vel tua umbra quendam habet stimuli vicem
Me maximè admiratio tui excitat,
Et si minus felicitate me pari

*Ad metam eandem ducit, admovet tamen.
 In te, nihil Timonis est. adeo libens
 Volensq; (debitâ interim reverentiâ)
 Magnum virum minimus virorum ego omnium.
 Quo prosequi primùm solebas me, suam
 Hic, Major, affectus viam pergat, velut
 Volvuntur inconcussa lapsu sidera.
 Quid verò in his potissimùm Senariis
 Desidero? Illustrissimorum Gratiam,
 Quam verbulo potes obtinere uno mihi:
 Auctoritas tua tanta, tanta est Dignitas.
 Et partibus, credo, à meis Kospothus est,
 Generosus ille Literis & Sangvine.*

M. JOANNI ZOELNERO, Profes-
 fori ap. Jenenses Publico.

Εὐαῶν Ζοιλνῆρε, βίον ταλαπενθεῖα τλήμι,
 Ἀλλὰ κέαρ μέλιτ' ἔχει καὶ μυελοῖο γέμει.
 τοῖς ὀλιγυπελίην φάσκειτ' ἐχέτησιρ' οἷζος
 ολβόν ὑπὸρμεγένης θλίψις ἔμοιγε πέλει.

JOAN. GRYPHIANDRO, HIST.
 & Poësews in almâ Sal. P. P.

Non amat artificem, qui non intelligit artem.
 Qui capit, auctori non nisi recta cupit.
 Aut certè debet. de me, Gryphiander, honestè
 Sentis. affectum hunc cultu ego penso tuum.
 In sermone meo, sim quâ sim, multus es: usu
 Nullus adhuc. suo & hic tempore multus erit.

Ne

Ne verò gravior personam negligere vilem.

Sæpe catum prodit sordida chlæna virum.
Omni bus humanus, mihi cur immanior esses?

Non vis. tectum adeo fortior ergo tuum.

M. JOANNI DONNERO, SS. Theol.

Cand. Collegij Philosoph. Jenæ Adjuncto.

Π ΑΥΡΟΕΩΗΣ ΠΕΛΕΑΙ, ΜΥΣΙΑΨΦΟΡΑ ΞΗΜΑΤΑ
ΦΕΥΓΩΜ.

ΕΥΠΡΕΠΕΣ ΟΙΩΘΑ ΦΙΛΩ ΠΑΡ Ο ΛΕΛΕΚΤΟ ΔΟΜΕΜ.
Η ΔΟΥΤΕΟΜ, ΔΟΝΝΗΡΕ, ΦΙΛΟΙΕ, Η ΣΟΥΤΕΟΜ ΟΥΔΕΜ.
ΕΙ, ΚΕΡ ΥΠΙΧΝΕΟΜΑΙ, ΤΗΝΟ ΠΟΡΙΖΩ ΕΚΩΜ.

M. HIERONYMO WEIXELBER-

GIO, Welsensi Austriaco.

A Bundo, Weixelbergi, Amicis. dividi
Animus meus videtur, atq; distrabi.
Verum ut Philosophi saniores adstruunt,
In parte totum inesse: idem assero heic quoq;
In amoris istâ re, novo nostri ordio
Consortij. solidum atq; plenum gaudeo
Nunc gaudium, conjunctiores esse nos,
Ut animo, ita & stibâ. vides πλινιζέμεν
Inusitatiore in hac me vocolâ,
Verè tamen Latina, ut ejus autor est.
Dispar licèt felicitate sim tibi:
Cedam tuorum affectione nemini.
Nec longum amabo tantum, amabo fortiter,
Et quod soles quoq; ipse, constantissimè.
Hoc literæ elegantiores vinculum

*Vinxêre: nexuêre fœdus Gratiæ,
Qui & harum & illarum decus planè aureum es:
Cujus parentem Dignitas apud exteros
In luce; famâ posuit Eruditio;
Apud suos cultum est adeptæ publicum.*

QUIRINO KUPACHIO, Rosla-
vieni, SS.LL.Candidato.

Quid lyra, quæ reticet? quid, qui non tenditur
arcus?

*Quid virtus, tenebris quando sepulta latet?
Tu summa ingenio scrutaris & ima, Kupachi:
Quid, quod judicio non penetrare potes?
De te non paucus, nec sermo fractus habetur.
Puriter hinc cœpi nomen amare tuum.
Sed juxtâ & colere, immò meis adscribere primis:
Ipsa sibi quòd te suscipit arx Sophies.
Vis hieroglyphicè, quid sis, vox unica dicat?
(Qui nescit, discat mystica sensa) Canis.*

IOANNI VOGELIO, Norimberg.
Phil.& SS.Theol.Stud.

ULysses alijs; meis Amicis
Sum simplex niveusq; candidusq;
Aulas vidi: & in hisce sæpe vixi.
At non utor ijs apud sodales.
In te par, video, indoles Vogeli est.
Fuci nescius improbæq; fraudis,
Ob mores similes amaris à me:
Et tantò magis estimaris à me:
Quantò Pieridas politiores

Amas

*Amas arctius estimasq̃, cultor
Illarum vigil, & frequens receptor:
Quibus lumen eris decusq̃ quondam,
Multis indiciis modò antegressis.
Servet te similem tui, & labores
Musarum studiò Deus secundet:
Mentem dirigat, & tuam Minerva
Cum Maiâ moveat manum creato!
Scopo fac modò pendeas ab uno,
Non errabis. & hoc, & illud, immò
Quidvis scire, vel expedire velle;
Si qua pestis, ea una literarum est.
Uni sufficit haud homo unus arti,
Nedum pluribus, hos breves per annos.*

IOANNI HOFFMANO, Sammen-
haimensi Fr. Phil. in Salanâ St.

Q*uid hâc potes melius, quid ætate aptius,
Hoffmanne? sub satore Donnero artium.
Tuae cole adolescentiæ agrum: consere
Scientiarum fruge veris tempore.
Maturior, prudentiæ illos optimos,
Sapientiæ fructûs metes dulcissimos.
Miseros eos! qui negligunt, aut non volunt.
Miserandum eum! qui, quum velit, minùs potest.
Tibi facultas, tempus est, & indoles.
Quod optimum, est in te voluntas optima.
Quam serva, & auge. calcem ad optatam via hâc,
Rem velle seriò, bono exemplo tuo.
Plures lace. id quod hortor ut facias, facis.*

CASPARO REINELIO, Egrano,
hodie Ordinato.

Imposuit Salana suas Ecclesia palmas.
Excipe Pastorem plausibus Egra novum.
Cujus fronte sedet pietas, & gratia morum;
Corde infucatus Religionis amor.
Qui sibi Virtutem juvenis tam fecit amicam,
Ut dubitem, Virtus an sit honesta magis.
Doctrina à Latius & Græcis fontibus hausta est:
Nec minus Hebræos intrat amatq; sinûs.
Cum fructu, & magnâ pro Rostris laude docebit.
Biblia fundarunt lecta frequenter eum.
Formarunt Patres: Ienenſes erudierunt,
Et reddi patriis inde tulere Sacris.
Tu verò, Caspare, Deicastissime præco,
I, quò vis, sævo tutus ab hoste domum.
Exbilaraq; tuos. & si perveneris Egram,
Hauero narra me superesse meo.
Nec quicquam mutasse merum, si quærat, amémne?
Affirma. scit nil gratius esse mihi.

VALENTINO STUMPHIO, Nea-
goræo Thur. SS. Theol. Stud.

Temperie, Stumphii, tranquillâ prædite morum,
Affectum video te tibi velle meum.
Haud verbis tantum, sed pectoris offero toto
(O intra hoc liceat repere, ut opto!) sinu.
Si quicquam gratum manare, aut utile possit
A me, vel venias nocte, libenter agam.

At mea deliquium patitur petasata voluntas.

Non tamen idcirco nil ago, nil facio.

Nempe facit, qui vult: & dat, qui consulit aptè:

Sim sine re; nunquam sum sine consilio.

PETRO FRITZIO, Jurisc. Sereniss.

Elect. Brandenburgici Consiliario, ob Insigne

Doctōratūs, σὺγχασμα.

A*N tibi majori sit honos oblatuſ honori:*

An tu sis ejus major honoris honos:

Ambiguum, Fritzzi, cursoria lectio fecit:

Plus de civili Nobilitate Theses.

Quum Jus semideos agnoscat, habendus eorum

Unus es: & meriti pro gravitate tui.

Roma vetus nobis præclara exempla reliquit.

Tu quoq; mirandum Posteritatis eris.

Occidat interpreſ Legum unus, & occidat alter:

Te salvo, Themidos gloria salva manet.

Ex infinitis titulo dignissimus amplo

Doctōris, Patriæ plausibus ito domum.

Om nibus hac Almâ tua se doctrina probavit.

Per te florescet florida lena magis.

THEODORICO à PENTZEN, HE-

reditario in Toddin, Equiti Megapolitano.

Q*uē medius ducit per Honesta & Dulcia limes,*

Antiqua Generis Nobilitate satum;

Penzeni, vidisse semel te gaudeo: sed non

Sufficit hanc niveam mentem adisse semel.

Cujus cerno fores adaper tas omnibus illis,

Qui cor habent fictum de meliore luto.

*Nec Paupertati (sed honestæ) hæc ostia claudis :
Tam tu virtuti, si qua reperta, faves.
Seriò & utiliter Musarum limina pauci ;
Tu certè heroâ serietate subis.*

*Proposita ambitio plerisq;, & nominis umbra est.
Qui quiddam solidum, dic, quis & unde? crepet.
Quàm tu, Penzeni, fungis alienus ab istis ,
Dignatue patras nobilitate domûs !
Non omnis moriêre : tui pars optima Nonam
Vitat, & ad tumulis nescit abire sitos.
Hoc exadifica monumentum æternius ære
Quolibet : annorum quod fuga nulla premet.*

GOTTLIEBIO ab **HAGEN**, Hære-
ditario in Hanshagen, Equiti Megapol.

IN quo conspicio veteris vestigia Recti,
Et ductos, Hagi, mores meliore metallo ;
Cui certè series haud est inhonora Parentum,
Sed quæ præclaris factis sibi magna paravit
Nomina, Militiæ cultrix ; neq; cessat Olympo
Laudem æquare suam, supra ipsaq; sidera ferre ;
An te non meo item supra æthera carmine tollam,
Huc qui venisti, studiis quò pectus honestis
Impleres, tanquam ad Mercatum : quodq; vel ipso
Fecisti à puero ? nec enim (ceu nescia falcis
Silva comam tollit, fructusq; exhalat in auras)
Tu succrevisti : lasciva licentia melli
Non erat, ut multis ex Nobilitate creatis.
Sed nec adhuc, tenero Aoniæ sub pectore curæ
Discendiq; vices, nutûs monitûsq; sequendo

Infor-

*Informatoris Tappl, fastigia rerum,
Et venturarum monumenta illustria laudum,
Quæ nullis Boreæ vehementia destruat annis,
Nec funestet edax ignis, neq; dissipet unda,
Jam tibi pollicitæ, planè Majoribus æquant
Et plenè; exemplo nascentis scilicet Ævi.
A curâ hac cultuq; animi divertere noli
Ad vana aut externa: suos hæc tempora cedant
In fructus, interna tibi qui gaudia præsent,
Adq; æterna duces sint júbila. Sic tibi quondam
Cæsar, & Imperij Proceres sua munia credant:
Se non obscure quibus hæc tua præparat ætas.*

HERMANNO TAPPE, Hildes. Sax.

SS. LL. Candid. Equitum antè positorum
Informatori industrioso.

Hic hóc, ille modo, Tappi, definiat illo:
Humani generis, quid, nisi Nectar, Amor?
Hunc ego sincerum plenâ tibi fauce propino,
Tali animo ex æquâ tu quoq; funde manu.
Ingenij adjutet quævis me machina, quò te
Vincam: nec vinci, fac modò, turpe putem.
Nempe merus Tradux tuus est amor, & meus in te:
In quo vel victum vincere velle juvet.
Progredimur, si, quò volumus, non possumus illò.
Hic magè perfectum vix habet ullus amor.

GEORGIO LEHENMARIO, Neub. ad
Dan. Palat. SS. LL. Prolytæ: Amico & Другу
suo sincerissimo.

Seriò amo, immò etiâ quod adhaeret, curo sodales:
Quos studium, aut junxit patria terra mihi.

Una,

Una, Lehenmari, & communis patria nobis:

Cur eadem nobis non sit, & una fides?

Est, & erit. de te, quàm de me, spondeo certum:

Tam bene te, quàm me, novi animumq; tuum.

Felle cares, & melle cales spirantis amoris.

De te convictus membra loquuntur idem.

Quæ quondam Pyladen & Orestem fama beavit:

Temecum, & tecum me beet hæc eadem.

ADAMO FABRO, SALVELD.

Thuringo, SS. LL. in Almâ Sal. Cultori stu-

diosissimo, ὀλίγην ἀν' ἡδωγεαίῃ.

Communicasti Quæstionum illustrium
Decada, Faber. legi, & relegi sedulò:

Nec absq; laudis additamento tue.

Et ingenii sagacis, & mentis catæ

Kupachium inde depræbendo Præsidem:

A quo juvet pendere, & à quo discere.

Dilatat infinitum enim vires suas:

Olfans subinde, cupidinem ut vestram expleat.

Et vestra sanè ad vota sese accommodat.

Ingratus esse nolo quid redhostiam?

Micas habe meas, measq; Sportulas.

Expleri at inde non potes. quid ergo vis?

Amoris, inquis, unici constantiam.

Des tantum eandem tu mihi, meam ecce habes.

In fronte signum, mente factum perspicias.

IO. WOLFG. HILLERO, Berga-Pala-

tinò SS. LL. Prolytæ: Amico & Affini

suo opt.

Dux

Dulx est Iustitiæ Pietas: comes ejus ut illa.

Firmiùs hóc nexu nulla catbena coit.

Tu toto sacras nisu comprehendere Leges;

Antè tamen sat agis, vel magis, esse pius.

Historia exemplo CHRISTI est, qui Carneâ Massa

Pro nobis, immò & Victimâ factus erat.

Hanc Elegis, Hillere, piis describere visum est.

Iena hunc conatum laudat amatq; tuum.

Nec verò laudat, nec amat Iena inclytâ tantum:

Sed quoq; de Merito cogitat illa tuo.

In CHRISTO certum est, etenim, qui maxima mer-

Incompensatum nil sinit esse Suis. (ces,

WILHELMO KUNIO, Vinariensi,

SS. Theol. in Almâ Sal. Stud. ὁμοχόινικι.

TE quoq; proposui Musæo intexere peplo,

Quosq; habeo, caris annumerare meis.

Huic animo victûs communio porrigit ansam,

Et mihi quam præstas, officiosa fides.

Principio placido similem connectere finem

Cogito. semper enim verus amator amat.

Nec desiderio multum te torqueo, sicut

Sæpe solet cupido callida amica proco,

Nunquam vera fuit, quæ gratia cessat Amici.

Pactam igitur mecum fructificare sinas.

Ecce meæ, Khuni, durantem jugiter arrham!

Candorem hunc famæ lux diuturna probet.

GEORGIO BLEYERO, Salfeldensi,

Pietatis & Humanitatis in Almâ Sal.

Studioſo.

Fauto-

F Autores Pietas suos ubique,
Et morum probitas politiesq;
Certos invenit. interire dignus,
Qui non, quum sibi constet hoc, gerendo
Se vitâ bene, queritat Patronos.
Non te Lipsia, non Fryberga, non te
Hala negligat, ut velis ab ipsis,
Aut harum modò promoveri ab unâ
Urbium bene divitum ac potentum:
His mores quia singulis probâsti,
Lingvarum studio artiumq; juncto.
At natalis amor tuum occupavit,
Bleyere, ut video, audioq; id ex te,
Aræ planè animum: foci & paterni,
Qui tepere suo incipit marasmo,
Vocat te tacitè allevanda cura.
Huc, Salfelda, vel ejus Optimates,
Aures arrigite, atq; vestro Alumno
Dextram porrigite, & suam exserenti,
Vestri scilicet indigam favoris.
Te, David Aquila, inter Optimates,
Jam dictos refero æstimog; primum.
Fac fausta ordia: cæteri sequentur.
» Promoteribus indigemus omnes.
Sic vos Victua prosperet culinâ!
Sic vos Potua divitet cavenâ!

M. IOANNI BECHMANNO
Brunopolitano, Illustris Scholæ Misenenfis
Rectori, Sponso.

Mnesicha-

M Nefichare, Bechmane, tuos instaurat amores;
Teq; tui luctus liberat alma jugo.

Seirius ob rapidos aliquantum obmurmurat aestus,
Obtenditq; novo damna futura toro.

Increpat illa tenax incepti Seirion, ajens:

Bechmannus didicit juris habere modum.

M. DAVIDI Heylwagen / Afrani Tem-
pli apud Misenenses Pastori dignissimo.

Currus & humana, David, auriga salutis,
Notitiae pateat rima mihi una tuae.

Mox tibi tota mea reseretur janua Mentis:

Nec praeceps credas esse favoris opus.

Quos nunquam vidi, quos nunquam forte videbo;

De studio ipsorum si mihi constat, amo.

M. AUGUSTINO PREILIO Tör-
genfi, Misenensis Gymnasij Prorectori
solertissi.

Ipsa dissimulatione famae

Multorum fuit aucta fama vatum.

Sic, Preili, tua gliscit inter equos

Censores: nibili, nihil moraris.

PETRO GLITZE, COENOBII
Misenens. Praefecto: Viro Opt. & Literatis.

Sub puncti titium profectionis

Mibi vellicat alma Pallas aurem,

Et bissex mihi dictat hos phaleucos;

Quos dem, Glitze, tibi optimè merenti

De me, grati animi obsides. pusillam

Quamvis

*Quamvis Rauca tagax terat papyrus,
Haud multum intererit. tamen tuere
Manum, Glitze, meam, quoad licebit.
Meis fama tua exstet in libellis:
Immortalis ut illa fiat inter
Laudes innumeras. tibine, Glitze,
Hoc solvi biduum satis? putabo.*

VALENTINO SCHULCIADI,

*Misenæ in Illustri Scholâ Musurgo, Viro
honestis. & doctis.*

*Quantum ego Heinsum aestimo Batavum:
Tantum, Schulciade, aestimo & teipsum.
Illum carmine, mutuo te amore.
Utrum vincat, id eloqui haud necesse.*

THOBIAE SIMONI DRESD.

Patrij Phrontisterij Rect.

*Qui toties horam votis suspiro supremam,
Sub tali vitam quid statione traho?
Perpetuus misero comes est mihi luctus, & angor:
Nec Sol, nec parcit humida Luna mihi.
Mæstus edo, bibo sollicitus, nec dormio letus:
Quin rigidum tota scamnum ego nocte premo.
Multa mihi spondent multi: paucissima pauci
Præstant, & pretio frigus amoris emo.
Commoror heic, faxint Superi, ne commorer ex-
A quibus heu exsors saepe recedo locis! (spes.
Irarum totas si quando effundo quadrigas,
Sors stomachabundum plus truculenta premit.
Quid,*

*Quid, Simo, quid statuis faciendum hoc vulnere?
Consilium, ex ipso me, sine teste, tuum. (novi
Exspectare jubes. quædam hæc medicina dolenti est.
Neglectus, cuius tum, nisi Mortis, erit?*

M. CASPARO FUGERO, Dresden-
si, Patrij Asceterij Prorectori.

Longâ manu qui porrigit, nil porrigit.
*Qui dat brevi; quantilla dat, dat largiter.
Quémnam innuam, observas, Fugere? scilicet
Observo, ais. quo vultu heri discesserim
Abs te, memor tenebis, o quàm dura nox,
Et inquires quies fuit! vocatus heic
Te tē, mihi vocandus baud est publicè,
Injuriosus ne palam omnibus vocer.
Custodi id intra cordis Archivum tui.*

E I D E M.

V E R S U S coronat quemq; ; nullum Laurea.
*Ut Lauream non expetas, versum tamen
Facias bonum: ipse Laureatum te creas.
Et hæc sui præstat creatio alterâ,*

SEBALDO FRAWENSTEINIO
Dresd. Ecclesiæ Strignicensis in Diœcesi
Offitiensi Pastori.

Quàm tu, facundo verborum flumine causam
*Rectius egisset nemo, Sebalde, meam.
Sic Arnoldus ait, sic & Butnerus. habebis
Sic tibi devinctam Pierin usq; sacram.*

*Hæ nostræ grates: hæc hæc sunt munera nostræ.
A Phæbo capiunt nec potiora duces.
Alterius dubiam qui causam suscipit ultrò,
Et vincit: quæ non huic sit amica Themis?
Aut tua heri potius pietas respecta, Sebalde,
Ex aulâ nobis præmia tanta tulit?*

DANIELI ARNOLDO, Leisni-
censi, P. L. juniorum Nobilium à Schleunitz
in Seerhausen, &c. Informatori.

Quod tibi Mayerus dedit imposuitq; coronam
Publicè, ubi Studijs Lipsia clara viget:
Arnolde, ex illo tibi pectore gratulor, olim
Quod Francus voluit Cyathius esse suum.
Sic ego divinum genio ingenioq; Melissum
Nomino: quo plures nomine cumpse vocant.
Docta tuæ vidi quædam monumenta Thaleiæ.
Perge, tuoq; ignes elice de silice.

DAVIDI BUTNERO, Grimmensi,
Seerhusiano Quæstori: Viro honestiss. & li-
teratorum amantissimo.

Nescio, quid nocuæ præceps assumpserit escæ
Ventriculus, Lomic I quum data cæna fuit.
De dape nil hodie recipit, nulloq; liquore:
Nauseat utendi venter ad omne genus.
Egero, quum quicquam vix ingero: cætera verò
Noxia res vomitu non simul egeritur.

O alia

*O aliquâ urbe forem! vestrâ nil tale sit Aulâ,
Quod levet? ô saltim detur! ego esse puto.
Fortè tamen, Butnere, brevi mutabitur. istâ
Neglectum penset luce secunda dies.*

IN BALORDOMATTOSFACCIA TOPOL-
trionem, χαλκιδεύου μισον.

M*Ea obtuli tibi legenda carmina,
Balordomattosfacciatopoltrio.
Legam, inquis, hæc per ocium. sed ocium
Nunquam tibi est negotioso ab ocio.
Nec ocium (adverto) tibi est, ut des mihi
Capturo, abundè quùm tamen sit ocij,
Si vel profundâ nocte quisquam venerit.
Et ego ocio affluam, tuo quùm crimini
Necesse respondere erit, vel maximo
Negocio, negotium quòd exhibes
Mihi hoc molestum, sed tamen molestius
Nulli futurum, quàm tibi, dum vixeris.*

M. SAMUELI RULINGIO, Groic.
P. L. Musurgo Dresdensium solertiss.

R*ulingi, calamoq; sepiâq;
Chartaq; instrue me. poemâ condam.
Quid mecum peregrinus ista portem?*

IN BYLONEM ὁ θεμιστοκλῆς.

D*ilm confers, BYLO, Lauream quibusvis,
Quorumvis quoq; dedecus mereris.*

M. CASPARO FUGERO, Dresd.

Amicorum suorum certissimo, viro longè
doctissimo.

Cur variùs, Fugere, visam te rogas?
Aut non domi, aut tua occupata est Claritas.
Obstare curanti suum negotium,
Est invidere panem ei, atq; jurgium
Concire summatum, infimatum sibilum.
Mirare adhuc, me variùs te visere?

E I D E M.

Fugere, profluviam fidem tu non habes,
Madidèq; nec memoriae homo es. supersatis
Te novi ego. hoc, quod inquis, antè cogitas
Utrùm quèas præstare, tandèmq; efficis.
Atqui hoc viri verè boni & sapientis est.
EPODÆTYS hanc laudem tibi confert mea.

AMICORUM SUORUM UNI.

Quæso, nihil promitte mihi, vel id illico præsta.
Non major crux est, quàm mora, quum quis
(eget.

DE ANNA HYLLA, AD BEN-
jaminem Hohelandum.

Quid est, quòd Anna nubilis
Recuset Hylla nubere,
Hohelande? divinabo, cur
Detrectet unius torum:
Nempe omnium ut fiat torus:

FRI.

FRIDERICO à METZSCH, Hære-
ditario in Reichenbach & Frisen: Sereniss.
Elect. Sax. Consiliario.

L iterarum & virtutum facies si vi-
deri posset, pulchrior esset Luci-
fero & Hespero. Et ista quidem, MA-
GNIFICE & GENEROSE EQUES,
Principes ac Nobiles maximè ho-
nestat. Nobilitas solo sangvine non
æstimatur, sed factis & studijs nobi-
libus. Augustus, nunquam satis lau-
datus Saxonix Elector, Latinas in
senectute demum literas addidicit:
præclarum esse existimans, non in
senectute saltim discere, sed etiam,
ut Paleologus Imp. monet, animam
tum etiam bonâ aliquâ re imbui,
quum à corpore avellitur. Tu sanè,
GENEROSE DOMINE, adolescen-
tiam & juventutem tuam laudabili-

ter in cognoscendis lingvis & artibus collocasti : nec adhuc nostro interesse choro lassescis. Vt tibi virtutes & literæ quandam conferunt divinitatem : Sic pluribus sua vitia certam afferunt mortalitatem. Tantæ virtutis ac gloriæ participi hâc me Dedicatiunculâ humillimo obsequio insinuare & commendare operæpretium duxi. Alphonsi Arragoniæ Regis acroama verè & bellè tuæ Generositati competit. Si sine literis viverem, inquit ille, liceret mihi cœnanti, ut asino coronato, quietem expetere. At sapientis & docti Regis nullam vitæ partem quietam esse fas est, nisi quam sibi somnus vendicat. Quibus vale, & afflictissimo novo Clienti tuo fave. Dab. Dresdæ, 13. Maij, 1613.

AN-

ANDREÆ GEISLERO, U. J. D.

Principum & Ordinum Silesiæ, Ducum item
Lignicens. ac Bregensium Consiliario,
Oratori, & Legato.

JAM OLIM, Vir amplissime, Do-
ctor CL. illud mihi sedit valdè
pro meo sensû Demosthenicum:
οὐ τὸ μέγα ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ ἐν μέγα. Opus sanè
integrum, cui extrema modò penna
ultimam adscripsit literam, si è tuâ
fuerat voluntate, dedicassem: ve-
rùm isthæc tempora oppidò infeli-
cia difficulter permittunt. Æquior
hisce, Tua me ad altera, & à me vix
expectata, invitabit excellens Hu-
manitas: neque οἱ, πρὶν τὸ φρονεῖν ἐν, κατὰ
φρονεῖν ἐπιστάμενοι, in hâc hodiè fatali in-
geniorum scabie, & rabie judicio-
rum, ubi omnes disputare & cavilla-
ri, quàm discere & imitari malunt,
objicem conatui meo, aut instituto
saximentum ponent. Ægris oculis,
scio,

scio, meam Venæ cū facilitatem
tūm felicitatem intuentur : at quis
moratur ? Quisquiliās eorum vo-
lantes & venti-spolia damnavi. hinc
istud odium, hinc impedimentum.
Feci jubente Phœbo, quicquid feci.
Neque enim germanos Laureæ ge-
stores pati decet, sacrum Musis tem-
plum ab asinis, vel prosodiæ ignaris,
tām turpiter profanari prostituiq;
Tu verò, quā es erga me benevolen-
tiā, DOCTOR EMINENTISSIME,
tuā me sinceritatis manū, ἀ γλιχραῦτι
λογεῖς ἐπιτρίπτων contagiosā societate,
affere, & hoc quantillum, non sanè
ex precio, sed potiùs à meo in te cul-
tū æstima, qui tantus, quantum ani-
mi tui magnitudo meretur : mere-
tur autem summum. Quibus in
CHRISTO vale. Dabam Lignici,
ἐν τῇ τῇ ἐορτῇ τριβασιλικῇ, Anno 1609.

GEB.

GEBHARDO à Schacke / Hæredita-
rio in Wendewitz/ &c.

EQUITISAXONICO.

Ultimum malorum est, ex vi-
vorum numero exire, antequā
moriaris, inquit SENECA. Ille
vivendo exspirat, qui assiduo in
ocio delitescit, nec utile quidquam
Reip. agit. Is demum (juxta SALLU-
STIUM) mihi vivere & frui animā
videtur, qui aliquo negotio inten-
tus, præclari facinoris aut artis bonæ
famam quærit. Istud ego declinans,
vestigia premo eruditorum, qui &
vivendo mortem effugere, & mori-
endo æternitatem reliquere. Quod
efficiendi ratio unica est meditatio,
& comes ejus scriptio. Quando ve-
rò ob Aculeonum & in hoc Ævo
Curionum uberrimum provetum,
qui inscitix & livoris sui hostorio vel
stipatissima eruditione radere haud

dubitant, nobiliter in literis viven-
tium autoritate & quodam quasi
scuto mihi opus est : te ego, *Eques*
Generose, hujusce Materiae Patro-
num & Tutorem elegi. Persuasissi-
mum enim habeo, te non tantum
insignem & laudandam Musis ope-
ram navare, sed etiam earum cultoribus honestissime cupere. Quo-
niam insuper arduum est, vel modi-
cæ paucorum expectationi satisfacere : acquiescam, si vel tibi soli hæc non vilescant. Maturi enim es judi-
cij, & mentis rectæ : ob quam rectè accipies, hoc est, gratè. Dab. 12.
April. 1614. Halæ-Sax. ex officinâ
Typographicâ.

SIMONI LANDGRAVIO, Phil. &
Med. Doct. expertis. & felicissimo, Practico
Lipsiensi.

SEVERUS CASSIUS, qui alienas
Sententias paucis vocibus im-
muta-

mutatis usurparent pro suis, dicere
solebat, eos furibus esse similes, qui
alienis in poculis ansas mutarent, ne
possent agnosci. Ego, CLARISS.
Dn. DOCTOR, qui Erasmi, Lyco-
sthenis, Bruffonij, & aliorum ἀποφ-
δείγματα, id est, egregiè dicta, in grati-
am jucundioris lectionis, versu meo
donata emitto, Cassianæ isti senten-
tiæ accenferi haud debeo. Neque
enim tanquam mea edo. Pars meo-
rum Patronorum hôc ut in studio
pergam rogat: jubent ἀκροάματα ipsa,
quæ τὸ ἠθικόν, τὸ πολιτικόν, τὸ ἐν ἀνδραγαδίᾳ
ποικίλῃ ἱστορικόν, modò justè, modò
prudenter, modò cautè, modò etiā
falsè & argutè, modò modis aliis
docent. Scio, quibus scribam, & cur.
Causam qui scire volet, me conve-
niat, & eam à me privatim audiat:
audiam illius quoque, sed si rectum
sit & candidum judicium. οἱ πλεῖστοι

εἰς ἀκρίστου ἐνοχῶν, & suburbani homi-
nes ingenij, audaculæ verò & ine-
ptulæ διαλέξεως, in quos hoc:

(Hi sapiunt soli; reliqui volitant velut umbra)

Mihi livore officere solent, sed tan-
tùm apud similes. ZUBERUS ista
non moratur, qui sibi benè concilii-
us. Famæ meæ patronus sum ego,
mihi primus, rectè nimirùm facien-
do. Iuxta me concilio mihi alios, sed
non nisi bonos ac fortes. Te hisce,
DOCTOR EXCELLENTISSIME,
ita saluto, certâ fultus spe, invenisse
me talem, qualem optaverim, nem-
pe ut doctrinâ nobilissimum, ita
suo erga me favore paratissimum.
Quib. Vale, & me æstima, Dab. Ha-
læ, 25. Apr. 1614.

MICHA-

MICHAELI KOCHIO, Pa-
rocho Ederano:

*Pietatis & Literarum Politio-
rum cultori assiduo.*

AB ingrati animi crimine inde-
mnem se præstare, semper ha-
bitum fuit in laude ac pretio. Ipsa
beneficij primi agnitio, alterum, &
inde plura provocat: quæ me abun-
dè accepisse, publicè heic testor. Te-
stor item, pavisse Te, VENERANDE
DN. KOCHI, unà cum cæteris tuis
auditoribus, animam meam verbo
salutari: domi, quod humanitatis &
tuæ hospitalitatis est, plusquàm à te-
nuitate meâ agnosci potest, corpus
paternè. Pro quo tuo in me præcla-
rissimo affectû Epigrammata pau-
cula repono: Teque Tuamq; uxo-
rem; DN. ROSINAM, Matronam
spectatissimam & pientissimam, u-
nâ cum omni prole & familiâ, divi-
næ

nae protectioni ex animi mei sinceritate commendo. Dab. Augustiburgi, Ferijs Prodromi Christi, Anno 1611.

ABRAHAMO HOMILIO, Wolckensteinensi, Augustiburgi Pastori vigilantissimo, πάσης τῆς σοφίας ἀφροδίτῃ, τε καὶ λύρᾳ.

OFFICIA officijs compensare, & humanitatem humanitate pascere & augere, qui salem habent, invicem solent. Tu quidem, REV. DN. HOMILI, in referendo utroq; pransus es & petasatus : ego autem in agnoscendo tantum (quid enim Plautinae Peniae similissimus prestet?) sum expeditus & indefes. Ne verò toties tuae mensae adhibitus hospes, semper ἀσύμβολοι domuitionem, καπνοσφράντη ἐοικώς, parem : missus ecce quosdam Pierios, ingenuitatis aromate conditos, in Charitum triclinio, quantulâcunq; grati mei animi signi-

significatione, appono : appositos
benedictione Famæ consecro : con-
secratos quotæcuique tuæ proli, &
universæ exinde posteritati, fruen-
dos communico. Quâ meâ ἀνὸς ὡρεῶ.
T. Rev. D. & Claritatem acquietu-
ram; planè confido : cujus ego cali-
dis precibus, quas ad DEUM ἀλεξιῆκον
crebas jacularis, me humillimè
commendo. Tantum est. Vale, vir
Opt. & CHRISTO, unico nostro
Servatori, infinitas animas lucrifi-
face. Dab. Freib. Hermund.

18. Julij, 1611.

PSACADOS PRIMÆ FINIS.

ΕΡΟΔΑΕΤΥΟΣ

MATTHÆI
ZUBERI GER-
MANI

PSECAS SECUNDA.

FLAVIUS ALBINUS.

Fructus legendi is est, ut amuleris, quæ in aliis probes, & quæ maximè in aliorum dictis mireris, derivatione quadam opportunâ in usum tuum convertas.

PLUTARCHUS.

Qui labores, ærumnas & calumnias supra modum formidat, is à suâ mollitie non se animadvertit superari.

ISOCRATES.

Opes etiam improbis contingere possunt: gloriam parare, nisi virtute præstantes, non possunt.

ILLUSTRISSIMIS CELSISSI-

MISQ. PRINCIPIBUS AC

DOMINIS,

Dn. { JOANNI-PHILIPPO,
FRIDERICO,
JO. VVILHELMO, &
FRID. VVILHELMO,

αὐτὰρ ἐλποίς:

*Saxonia, Iuliaci, Clivorum & Monti-
um Ducibus: Landgraviis Thuringia: Mar-
chionibus Misnia: Comitibus de Marca
& Ravenspurgo: Dynastis de Ra-
venstenio, &c.*

Dominis suis Clementissimis.

POETICVM Studium, ILLV-
STRISSIMI ET CELSISSIMI
PRINCIPES, DOMINI MEI
CLEMENTISSIMI, nobile est; Ma-
thematicum, illustre. Illius lectio in-
genium alit, & studio fatigatum,

EPISTOLA

non sine studio tamen reficit: hujus
penitior consideratio. Vtrumque li-
beralissimè vult foveri. Ob id, ILLU-
STRISSIMI ET CELSISSIMI
PRINCIPES, vestram imploro o-
pem ad ejus mei propositi continu-
ationem, in partem. Novistis, D O-
MINI CLEMENTISSIMI, aut cer-
tè recitari audivistis illud PACATI:
Et rei & famæ bene consulit muni-
ficus Princeps. Lucratur enim glo-
riam, quum det pecuniam ad se re-
dituram. Nostrum est, diu noctuq;
insudare laboribus, meditationi-
bus, scriptionibus. Virtutem qui-
dem (inquit *Xenophon*) omnes pla-
nè amant, sed quia per laborem
quæritur, multi eam deserunt. Nam
adipiscendi ratio dubia, in adipiscē-
do autem labores manifesti. Idem
hoc

DEDICATORIA.

hoc est dicere, quod proverbio sole-
mus Germanico: Die Raib isset die
Fische gern / sie wil aber nicht ins
Wasser. Quid verò *de tranquillita-*
te vitæ Seneca, capite tertio? Si te ad
studia (inquit) Sapientiæ revoca-
veris, omne vitæ fastidium effugies:
nec noctem fieri optabis tædio lu-
cis, nec tibi gravis eris, nec alijs su-
pervacuus: multos in amicitiam at-
trahes, affluetq; ad te optimus quis-
que. Nunquam enim, quamvis ob-
scura, virtus latet, sed semper sui si-
gna mittit. Quam verò ILLUSTRIS-
SIMIS VESTRIS POTENTISSIMI infi-
mi ego subsellij Poeta heic nuncu-
po & inscribo Materiam: ἡρώικωτέραν
esse fateor decuisse. Prophanas au-
tem meas prius exstituo, quàm ex-
ponam sacras. Necdum enim sunt

totæ. A materijs pendeo diversis:
 unica vix fecerit Poetam. Rideo, jo-
 cor, ludo, utq; omnia (hæc *Pliniana*
 sunt verba) innoxia remissionis ge-
 nera compræhendam, homo sum;
 sed & feriorum haud ignarus, aut
 immemor. Pungo etiam, aut potius
 repungo, & perstringo, si rei iniqui-
 tas, & calumniatorum incendia
 movent: quanquam hoc à me fit
 invito, & pænè coacto. Si verò (juxta
Jurisconsultos) pro defensione fa-
 mæ licita est laus propria: quidni
 justa etiam sit criminis retorsio?
 Exerceri me ferre possum, modò
 absit τὸ πᾶν. At Senarios meos audi-
 te, quos *Patientia* dictavit:

*Solida ista non est arbor, in quam non
 frequens*

IncurSAT Auster. iſ sã enim constringi-

(tur

Vexa-

DEDICATORIA.

*Vexatione, figiturq; certiùs
Radix. apricâ valle crescens fragilis
est.*

*Sic quid bonos mirum viros sit con-
cuti?*

*Concussione fortiores reddimur.
Accedit aliud solatium, quo meus
me Hexameter erigit. quis ille?
Sæpe locum lucro majori injuria fecit.
Et sanè accidit hoc mihi aliquoties.
Semper si fieret, possem videri legis-
se in Fatorum Tabulis. Rarus ego
apud raram illam Divam. Fortu-
nam puto. In divinissimo ponam
beneficio, ubi apud *ILLUSTRIS.*
VESTRAS CELSITATES vel mi-
nimo herere locello videbor gratiæ.
Ecquidni hærerem? Tanta vestra
mititas, tanta benignitas cælitus &
stirpitis insita: ut, quum *Semidei* si-*

EPISTOLA

tis, omnem in vobis humanitatem
elucere inconniventes miremur. Id
quod, præter alios ad heroica facta
stimulos, literis adscribimus ele-
gantioribus : quæ, ut *Erasmus* in-
quit *Roterodamus*, sudoribus emū-
tur, sed pariunt immortalitatem : vi-
gilijs parantur, sed semel partæ non
amittuntur : rariùs contingunt, sed
ubi contigerint, indubitata simul
& perennis earum est possessio. A-
pud vos certè æterna est omninò.

Εν πάσῃ ὥρῃ ἔκτῃ ὑμῶν πέλει ὥρῃ.

Hoc est:

*Altera curæ uni succedit cura quot-
boris.*

E quarum congerie, ILLUSTRIS-
SIMI & CELSISSIMI PRINCIPES,
curtissimum mihi & huic meæ in-
scriptioni spacium indulgete : pro
divi-

DEDICATORIA.

divinissimis vestris ingenijs opuscu-
lum integrum, inprimis verò hanc
censete Prefationem, quæ à CELSI-
TUDINUM & POTENTIARUM VE-
STRARUM perpetuo Volone & ελευ-
θεροδύλῳ, augustissimæ & florentissi-
mæ Profapiæ Vestræ consecrata, sub-
sidium (ut in fronte memoratum)
filiali innitens fiducia suspirat. De-
nique quàm illud *Plinij* cuperem
heic à me effectum: Si esse (aientis)
nobis curæ solet, ut facies nostra ab
optimo quoque artifice exprima-
tur: nónne debemus optare, ut o-
peribus nostris laudatus scriptor
prædicatorque contingat? τὰ γὰρ με-
γάλα (ait *Synesius*, fulgida illa Græ-
corum lampas) τῷ ἔργῳ ἅν μὴ τὸ χηλὸς
γῶν κρηύκῳ, ἀπορρέῃ τῆς μνήμης καὶ λήθης ἀμ-
πίχεται, παρ' αὐτὸν μόνον τὸν τῷ πράττειν καί-
νον ἐν τοῖς ὁσώδιν ἀνθρώποις. Atqui ipsimet
G 5 estis

EPIST. DEDICAT.

estis genuinæ vestræ gloriæ præco-
nes classici, exprimendo factis illu-
stribus, quod de tantâ augustissimâ
EMINENTIA & POTENTIA
dici scribiq̃ue convenit: cui ego hu-
millimè totum me commendo.
Dab. Halæ-Sax. die Margretæ, Cani-
cularium primo, Anno 1614. ex
offic. Typogr.

V.V.V.V.

ILLUSTRISSIMARUM

CELSITUDINUM

Subjectissimus
Cliens

MATTH. Zuber/P.L.
MELISSEUS.

EPIGRAMMATA, IN AV-
TORIS ET OPERIS COMMENDATIO-
nem, ab Amicis scripta.

I.

Tullius extollit *Svadam*, sed Naso *Poësin*:
Zuberus prompto jungit utramq; stylo.
Inde ovat is meritò, nactus memorabile nomen.
Cætera ei ut pereant, fama superstes erit.

Marcus Horscheidt/ J.U.D.& Sere-
niss.Elect. Sax. Ordinarius Com-
missarius.

II.

Qui te Laureolâ dignum negat esse, *Zubere*:
Dignum audire bonum se negat ille virû.
In medio posita est viridissima palma Poetis:
Quam quin obtineas carmine, quis dubitet?

*M. Christianus Seumius Sangerhu-
sâ - Thuringus, Majoris Globi in
Archipræsulatu Magd. Pastor.*

III.

ΟΝ, ΖΟΥΒΗΡΕ, πῶρ μισαρνήσαιμι ποθ' ὄνῳ
 Αμφισβητήσας φόρτα κα φημί πόνωρ;
 Εἰ μέγ' ἀφείλε μέρῳ, παραχρήμά τοι ἔσεται
 οὐλὴ λα' ἔμῳ, χεῖρ σε δὴ οἶον ἔμῳ. (ἄλλο.

M. Josephus Cargius,
 Austriacus.

IIII.

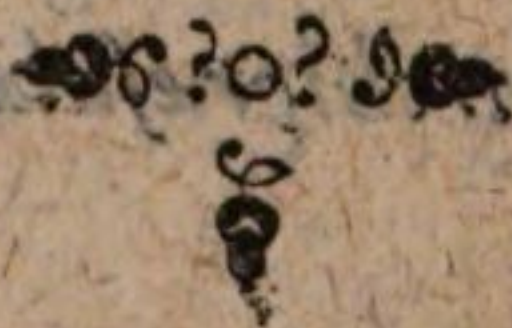
Ut cupido possit cunctari animo, auri-
 bus, ore:

Spiritu, item nervo, & sanguine,
 V E R S U S e g e t.

Hac virtus, Z U B E R E, tuis est obvia libris.

O Mortem possis ob decus hoc fugere!

M. Zacharias Schneider/Lipf.
 SS. LL. Cand.

V.

SÆpe tuam dolui fortem, *Zubere*: & eandem
Non dolui: durâ quòd cruce Musa viget.
De *Ponto* libros *Naso* haud scripsisset, opinor:
Nec doctum, quod *de Tristibus* exstat, *Opus*:
Si non trux illum fortuna urfisset. habendo
Ad luxum Genius desidiamque vocat.
Sic tu tam cultis rarò, *Zubere*, beares
Nos Scriptis, Cræsi si foret arca tibi.
Infligata fame facit indignatio versûs:
Nec rarò carmen provocat ægra sitis.
Anni te multi quòd debilitare videntur:
Quàm te optem meritâ commoditate frui!

M. Henricus Beyer,
Annemontanus.

VI.

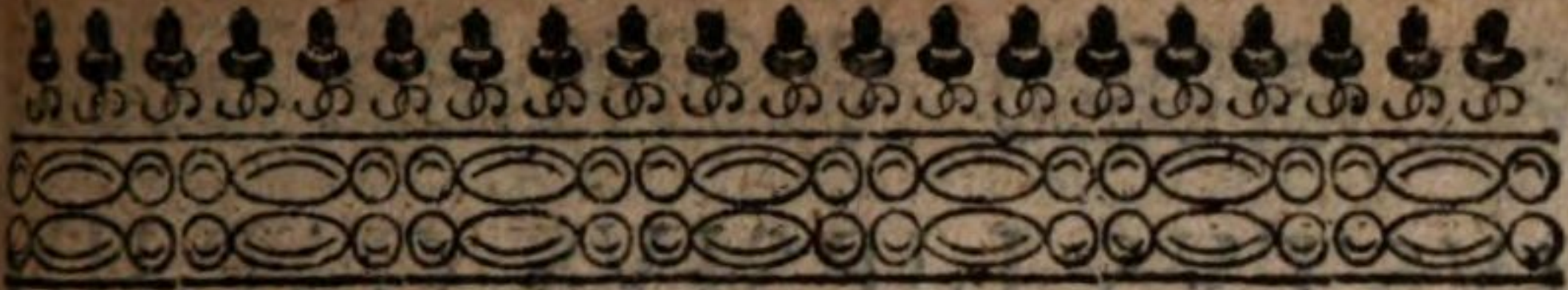
Non infra vatum laudes, quocumq; fu-
erunt,
Aut sunt, aut quot erunt, docte Zu-
BERE, jaces.

Ille tuus Genius Geniis certare videtur
Omnibus, & palmam pœne tulisse domū.
Si nulli prærepta, potes confidere tuto.
De virtute etenim constat ubiq; tuâ.

David Richter, Hertisyvaldâ
Münich, SS. Theol. Stud.

Insignen

VII.

Infignem Græcum te cernimus esse: Latinum
Infignem. quare conditione cares? (fer.
Invidia est, quæ te passim impedit, hanc agè per-
Quæ te promoveat, hora ZUBERE rata est.

*Joannes Zeidlerus, Chambo-Palati-
nus, Phil. & SS. Theol. Stud.*

VIII.

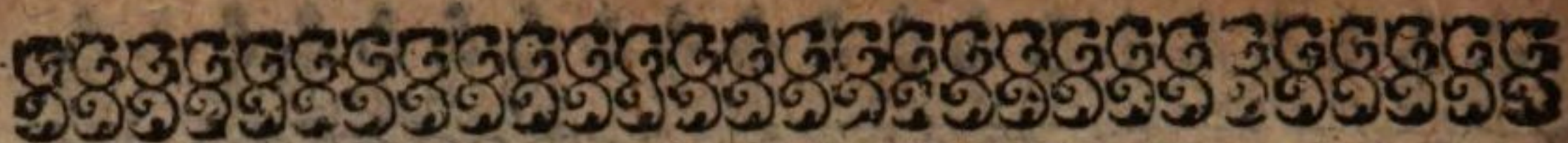
Exerces unam metodò rem, Zubere, Poësin
Nempe. sed hâc omnes vincere dote soles.

Joannes Rennerus, Tyrigeta:

ne (::) do

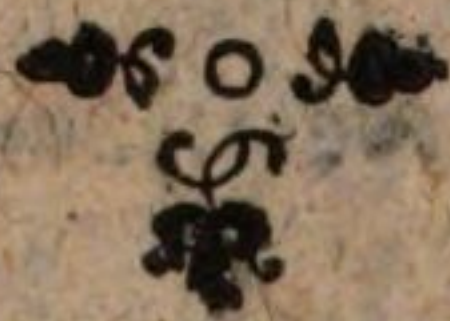
JUSTUS

IVSTVS LIPSIVS CAP. IIX.

Institutionis Epistolicae.

Summum in sermone vitium est,
non solum non capi, sed etiam agre
capi. In quo peccant quidam natura,
qui ipsi obscuri & recondita alia effe-
runt: plures studio, qui nihil doctum
aut laudabile putant, nisi reconditum,
& quod fugiat vulgares mentes. Stul-
ti! quia male ingeniosus ille, ad
quem capiendum opus est
ingenio.

EPODÆ.

EPODÆTOS
MATTH. ZUBERI,
GERM.

PSEÇAS SECUNDA.

IOACHIMO à KITLITZ,
Lib. Baroni, Dynastæ in Drusa, &c.

Fortunæ liquidus, Baro, quem rivus inaurat,
Inclyte, cui Virtus adstat, Honosq. comes;
An Tu duntaxat spectas sublimia rerum,
Nec (tamen ipse DEUS quod facit) ima vides?
Excelsas Aquilas imitari cerneris, illæ
Terrestri haud rarò colle humiliq; sedent.
Hoc age in his nostris Aphorismis: quippe dicamus
Splendori hos (at quàm vilia dona!) tuo.
Ascia debuerat, fateor, plus nostra polire
Indolis: at sortis durior obstat hyems.
Gnomarum poterat numerus quoq; ditior esse.
Qui calamum jussit sistere, sumptus erat.

GEORGIO à LOEVEN, Heredita-
rio in Brachstedt/&c. Primatûs Magdebur-
gici consil.int.

Scipiadas, Fabios, Pompeios atq; Catones;
Æmylios, Brutos maxima Roma dedit.

*Progenit Gracchos, & cum Cicerone Camillos,
Illustres forti Marte Togâq; viros.*

*Adspice Saxonica, Læveni, nomina Gentis,
Heroes priscis quæ parit alma pares.*

Ut quisquam inter eos virtute excellat, & arte:

Vel primos miro vincis utring; modo.

Atq; sine invidia vincis. quæ gloria nulli

Cessit Romano, cedit ea una tibi.

**WENCESLAO à Rotfirsch & Panthen/
in Wingenberg/&c. Equ. Sil.**

Sanguine jam talis, studio clarescere gaudes.

Nobile principium claudito sine pari.

Invenies, quam quæris, acumen. præsit honesta

Frons, & quæ pridem, vita modesta, places.

Distinctum gemmâ ceu splendet pulchrius aurum;

Sic à doctrina stemmata lumen habent.

Non, ut terra salem gignit; sed discis, ut artes

Non spernas, animus quas generosus amat.

Tibia suspensas aliorum mulceat aures:

Suavius auditu, quod memorabis, erit.

Discipuli fructus, gemmata corona magistri est;

Rotkirchi. impones hanc, mihi crede, tuo.

GEORGIO à NOSTITZ & RAN-

SEN, in Dammisch, Tammer & Tawr,

Equ. Sil.

Gens Nosticiadum toto celeberrima Mundo

Quo describatur carmine, Phœbe, refer.

Mox, ais, perco, recteq; ais. ergo fac ipse.

Nam genus hoc gravius condere nemo potest.

*Me multum oblectant epigrammata, nec tamen istis
Sub brevitae sua fama superba deest.
Nec tenues adeo curas exilia poscunt,
Quae sensu claudi vividiore volunt. (Erat,
Quicquid id est, quod Musa brevi pro tempore di-
Notitiam primam quod mihi fundet, habe.
Vulgatosq; meos generosa fronte libellos
Accipe, & ut fallas tempora tarda, lege.
Seria sunt quaedam: quaedam jocularia: quaedam
Mixta: velut variis ludit Apollo modis.
Inventies heic apta locis, apta omnibus horis.
Chordis, Nostizi pluribus edo sonum.*

FRANCISCO IOACHIMO ab Arn-
nimbi &c Equiti Marchiaco.

A*Nte annum exhibui Bernhardo epigrammata
Arnimbi mitto nunc Generose tibi. (Fratri:
Ille meas placido suscepit lumine Musas.
Non tu dissimili, spero, videre voles.
Argentina tuos mores, & Giesla polivit;
Marpurgum doctis artibus erudit.
Et Myrtilleti florens Academia fecit.
Lipsia te tandem perficit Alma virum.
Quas post cunq; voles terras invisere: visent
Te primi illarum, suspicientq; animis.
Cur ego te nolim, Francisce, invisere versu,
Qui scio te nostri numen amare patris?
Accipe, de tenui quae munera mittimus horto:
Est tibi nobilior: nobiliora dabis.*

Tu mihi respondes : obstat distantia factò.

Sic permutari verba frequenter amant.

CONRADO à Borsteln/ ANHALT.

Principum Præfecto supr. Hereditario in
Plækten/ Beus & Gisten.

Commendent alios alij celebrentq; Camœnis,
BORSTELIDE : laudare te mihi animus est;

Quamvis non egeas , tantis virtutibus auctus,

Ut unus in te transferas puncta omnium.

Tu velut obstructis invitus id auribus hauris,

Sed magnitudo vult amoris exprimam.

Non ego semideis Græcos, non privo Latinos :

Nec Nationes cæteræ viris carent.

Instituenda tamen si sit collatio tecum,

Famâ suâ minùs minores luceant.

Ut fax in tenebris, illuni fulgida nocte,

Augetur intervallo : ita & remotior ;

Si sese ostentet , possit par fortè videri,

Sed quò magis propinquus, hoc par est minùs.

Quisq; tuo merito vates assurgit honori.

En prævium, immò cæterorum me ducem !

CÆSARI à Pflug/ Hereditario in Kroß

biß/ &c. Equ. Misnico. item M. FRIDERICO

GLÆSERO, Pegav. J. U. Cand. Ejus
Informatore.

Mentibus hæc, Pflugi , generosis insita vis est,
Ut, quæ dant aliis, munera semper ament.

Nempe favet propriæ virtuti quisq; , beando

Fortunis alios se beat ipse suis.

Antè

Antè tuus, facies, quò plus tuus esse laborem :

Usg₃ adeò obstrictum me juvat esse tibi.

Nec, Glæfere, tibi minùs. æstimo pectus apertum.

Tale (quid assenter ?) Thespidos altor habes.

Dux tu Pflugiadæ probus es : comes ille fidelis :

Ad Famæ fanum vadit uterq₃ Bonæ.

Ne nimium properè faciatis id, obsecro. tardè

Qui venit, ac dignè, tutior ille venit.

CHILIANO STISSERO, Heredi-

tario in Ditleben / &c. Jurisc. Eminentissimo,

Archipræfulatûs Magdeburgici

Cancellario.

S*icut Horizontem quæ sidera proxima tangunt,*

Quævè sub Occasum devergunt, quævè sub Ortû

Ascendunt, reliquis multò, Stiffere, coruscant

Clariùs, at creperâ quadam quasi luce : ita quidam,

Per tenuem saltim famæ quos novimus umbram,

Spirantisvè auræ veneramur sæpe vaporem,

Resplendent magis : atq₃ minùs, quû fronte benignâ

Contemplamur eos, habituq₃ agnoscimus imo.

Quantò tu verò, Stiffere, es notior : idem

Tantò (& jure tuo) rutilas speciosius, intra

Te formæ potius studiosior, atq₃ figuræ.

Summus ubiq₃, tamen majori hòc lumine luces,

Quò veneratorum turbæ vicinior exstas.

Nec magis ipsius reveremur nomina Phœbi,

Quàm tua, pro sacris vires acuentia Musis.

Cultus hic extremos tibi radicescat ad annos :

Nec post Fata quidem tua (quæ sint sera, precamur)

H 3

De

*Desinat: Invidia sputum non spongiat: Ævi
Non minuat tabes: adeò sub pectore nostro,
Et nostri crenâ calami, Vir magne, calescas.
Canescasq;: nec hæc unquam sententia migret.
Quid contrà voveo? promotio certa sit à te.
Quid non exores à Principe, cuius es Hermes?*

FRANCISCO à TROTA, in Schopa
&c. Io. HENRICO à BOSE, in Franckenleben,
&c. nec non Io. FRIDERICO à BRAND,
in Hayndorff, &c. Equitibus.

E*T ego meas expono merces publicis
His Nundinis, nummosq; nundinatum eo.
Mea merx proba est: probus volo emptor sit meus,
Probamq; merce det monetam pro proba.
At ubi meam struo tabernam aut machinam?
Prope vos, Pia & generosa corda. lauriger
Quietè apud vos Phæbus, & Camœnæ habent:
Virtusq; vix alibi magis solet coli.
Ad quam colendam Steigius, Legum decus,
Vos excitat, sed & suo exemplo præit:
Quod disciplinæ est omnium optimum genus:*

DAVIDI à ROHR / in Stain & Geisers-
dorff / Equiti Sil.

N*obilitas antiqua tua est & splendida, Rhori,
Aureolas radiis proxima, Phæbe, tuis.
Hunc ad splendorem se confert enthea virtus,
Scq; huic mirando fœdere amicat honor.*

Prin.

*Principum amor Comitūq; favor latera utraq; clau-
Nec facile est, tecum qui minus esse velit. (dunt:
Usg; adeo quosvis tibi devincire merendo,
Morum infucata sub gravitate, potes.
Se tantis opibus, Rhori, non tradere, magnum est:
Nec minus, esse hominem se meminisse satum.
Si mores video communes, non solet isthoc:
Pro meliore decet indole; quando tuos.*

THEODORO. BARTHOLDQ à
Plessen, Equiti Megapolitano.

A *B omnibus alienus esse Gratiis
Possim videri, Flos juventæ nobilis
Plessenide, si non amica honestaq;
Mibi hæc tua invitatio ad te grata sit:
Quam quòd prior me, quam quòd ultrò suscipis,
Jurè æstimo magni, quòd ipse magnus es
A Stirpis atq; Literarum sidere.
Et sanè amavi te antè, quàm vidi, intimè,
Tacitoq; quodam sensu amori candido
Cultum quoq; adjeci perinde candidum:
Qui nunc libens se promit inclusus diu:
Cui paria quum non facere possim, non tamen
Facio nihil: majora quin facio fide,
Quoniam mihi plures ad æstimium tui
Causæ: Genus, Doctrina, Virtus, Dignitas,
Et antecuncta insignis hæc Humanitas,
Qua me trahis nectisq; quodam adamantino
Tibi vinculo: quod nulla vis, quod nulla fraus
Laxabit aut solvet; meum dum spiritum.*

*Effudero. quod non per hos senarios
Sponsum volo, sed hanc velut per syngrapham.
Tu (quæso) responde mihi, Pleussenide,
Et hunc novi fruticem ale amoris & fove,
Quem sic amanter evocasti, igni tuæ
Affectionis, & nihil muta: nec ob
Indignitatem indignius me habe meam
Dignissimus Procerum omnium Consortio.*

THEOPHILO MOESTELIO, J.
U.D. Consuli Lips. Magnifico.

E*T Phæbi radians, Mœsteli, & nomine Consi,
Obstringunt iterum me tua dona tibi.
Pro quibus ingratum ne prorsus dicere possis:
Partem compensat, quam tibi mitto, liber.
Tædia nî tollet concessa per ocia lectus;
Spero, tamen gignet tædia nulla tibi.*

CHRISTOPHORO BRUNONI,
Hereditario in majori Pefna, consummatæ peri-
tiæ Medice Doctori, & Profess. Lipsiæ publ.
de Nobilitatis collatæ Insignibus,
ὀὐρχασμα.

Q*uam tua se Virtus imitatrix pandat Olympi,
Bruno, & se Mundi spargat in omne latus:
Juppiter Imperij quid Nobilitatis honorem,
Quòd Virtus per se Nobilis ipsa, neget?
Observat, quosnam præ pluribus efferat altè,
Et quaquaversum lumina Lyncis habet.
Tantò nempe opus est, ubi tanta potentia, visu:
Tanto opus est nisu, tanta ubi fama viget.*

Nulli

Nulli plus nostris, quàm Reges, fallimur annis:

Sic gravius damnum celsior horret apex.

Antè quidem clarus, Bruno, magnusq; fuisti:

Clarior & major nunc es honore novo.

Quippe Homo tu Novus es. felix hoc Lipsia So-

Cujus non tantùm lux ea clarificat (le!

Secula, quæ nunc sunt, sed & omnia postera: donec

Nomen in his Terris Nobilitatis erit.

Hoc tibi quod propriâ regnum virtute parasti,

Quod communivit Cæsareana Fides:

Nullus Pulydamas pessum facile ibit, & anget:

Quin tu tranquillâ mente tenebis ovans.

ALBERTO GRAWERO, SS. The-

olog. D. & Prof. in Almâ Sal. Publico,

de ejus Effigie.

Graweri facies hæc est extrinseca. multò
Internam format pulchrius Ipse sibi.

Quam si Photinus videat, mox dicat, opinor:

*Hæresin, hóc vivam temporis articulo, (rebam
Vix foveam. quis me, falsum hoc quum dogma se-
Tam confutavit firmiter, Hic quod agit?*

M. JOANNI SALVELDERO, In-

clytæ Freybergensium in Misnia Reipub.

Consuli, αἰοὺ μὲν τῆ.

Quà DEUS, & Natura suas, per viscera Terræ,
Usibus humanis dædala fundit opes:

Heic Astræa tibi summum decrevit honorem:

Atq; tuo merito diceris Urbis Apex.

H 5

Hoc

Hoc Artes possunt: hoc Experientia rerum,

Quæ peregrè variis est tibi lecta jugis.

Hoc Perspecta fides dubiis in casibus: immò

Hoc per virtutes Tu potes ipse tuas.

Hinc timido huic animi quiddam lucisq; libello

A splendore tuo fœnero, ne renue.

Quid renuas dignum te, Salveldere, petenti?

Crede etiam tenebris lumen inesse meis.

Illustrari aliunde tamen si sentio posse:

In fructûs, lauda, me vigilare meos.

Sic honor hic Patriæ, Populo, tibi prosit! & à te

Auctior, usq; tuas expetat ille vices!

LEOPOLDO HAKELMANNO,

IC. Prof. Lipsiæ, ejusdemque Facultatis

Ordinario.

H Akelmanne, suo qui vult ornare Zuberum

Munere, quando potest, det renuatvè citò.

Nam quū non habeam proprias, queis visiter, ades.

Quis quesiturus me, precor, inveniet?

Incertus sedis, certam tamen occupo mentem.

Vis aliter dicam? nusquam, & ubiq; habito.

WOLFGANGO MEYERO, I. U. D.

& publico in Lips. Acad. Professori.

A lldio te, Meyere, meos versare libellos,

Atq; illos risum sepe ciere tibi.

Hunc capto inprimis: absit modò versibus error,

Cui labia expandis sepe, cachinne, tua.

Sphalmata siqua vides, arguta corrige lima,

Nec vitia auctoris forsitan esse puta.

Desperè

Desuevi tam crasse, adeoque errare frequenter.

Si qua est, scis, cuius culpa sit. Iste luat.

LEVINO-LUDOLOHO, & BUS-
soni ab Alvensleve, Hereditarijs in Zichtow &
Kalba, Frr. germ. Equitibus Palæo-Marchi-
cis; illi publicè disputanti, huic
peroranti.

S*ic, Alvenslevij Generosi, pergite. nam quid
Nobilius Virtute? nihil. quid pulchrius Arte
Splendidiusq;? nihil. meditatio vestra virilis,
Hoc adeo tenero surgit memorabilis Ævo.
Felices, qui vos sic erudiere, Magistros
Prædico. supremum sanctè juro, advoco Numen,
Et me mirari vos & laudare decenter,
Profectus etiam venerari sæpe sub annis
Tam paucis. parco Solem prævertere somno,
Et medio Lune cursu dare membra quieti
Convenit, ad Pindi qui vult ascendere culmen.
Sunt exempla domus vestræ, & calcaria. sed vos
Ipsa magis virtus trahit inclyta, præmia cuius
Scitis certa. sequi, pulchrum est, vestigia Fama:
Pulchrius, antegredi, & durum sibi sumere callem
Calcandum. exemplum reliquis ita porgitis ipsi:
Usq; adeo firmis clarescere laudibus ambo
Urgetis, palmam tardandi æqualibus apti.
Quam rectam Mentem Majestas cælica vobis
Servet! id ex animo quocunq; præcabor ituris.*

IOAN-

JOANNI Kost/ Patritio Halensi, Juris-
consulto, Practico exercitatissimo.

Videre, Costi, me cupis. cur non vocas
Ad prandium cenamvè? non negem tibi.
Mensura vini mox mihi faciat pedes.

CASPARO QUETZIO, Patritio
Halensi, ob natum ipsi primogenitum filiolum,
nomine EOBANUM (germanicè Brüggangig)
χιλιοπαίδιον, applaudit.

Mascula, Quetziade, proles tibi nata petenti,
Nomen Eobani cui sacra lymphæ dedit.
Non hoc imponi temerè Matuta volebat.
Signator solers anteeuntis erat.

Illa sui cursûs memor est, & prævia lucis.

Devoveas Studiis hunc, tibi surget honor.

Ne fias loro similis, Caspare, madenti

(Haud odit blandos candida Musa jocos)

Lassus & in clivo cavesis stlembusq; caballus,

Sicubi materies ista requirit opem.

Augifica stirpem, famam cum stirpe. meretur

Vivere perpetuum, quisquis utrumq; potest.

JOANNI Schneider / Lipsiensi, Phil. &
Med. D. Physico Ordinario Misenæ, διευτερο-
γαμίζου cum Anna Meniâ, virgine
primariâ.

ANtè faces thalami Schneidere, experte secun-
Quas tibi succedit Menia Misnis, adis. (das,
Non

*Non tu consumi metuis? vehementior aestus
Non est, quàm juvenem si qua puella cupit.
Tu verò, Schneidere, tibi confidis, & arti.
Temperiem, siquid, crede, requirit Amor.*

A L I U D.

A Ntè tuos viduo luctûs epigrammate lecto
Imminui: prorsus tollere non potui.
Nec volui. est etenim justum lugere Maritam,
Quæ, dum vixit, erat pectoris aura tui.
Crudum vulnus adhuc formidat Pæona: tactum
Mox fert: quin ultrò sæpere requirit eum.
Sic animi plerumq; recens solatia quævis
Negligit, & refugit quodq; salubre, dolor.
Mox, quæ contempsit, cupide desiderat, & quæ
Admovit Medicus, prædicat, optat, amat.
Quæ bona fecerunt alij, nunc omnia vincit
Una sub amplexûs Menia itura tuos.
Quid vocum plostella juvêt? bina oscula præstant,
Quæ Medicæ manant hujus ab ore tuæ.
Compenses, tristi quæ luctu spreta jacebant,
Schneidere. efficiam, dicis, id ante preces.
Suavior omnis amor, quicumq; incenditur ultrò.
Nec vos invitus consociavit Hymen.
Ecce & in adversis simul & Schneidere secundis
Me tibi cultorem monstro probog; tui.

*JOANNI Ernst / è Tyrigetis Kindel-
bruccensi, Jurisperito, & Historico
eximio.*

H Ac ego votivâ tibi me depingo tabellâ,
Non aliâ melius me ratione vides.

*Struthio, quum speciem videatur habere volandi,
Non volat. id de te dicere, crimen erit.
Tu certè Historicis Aquila es (quæ gloria!) Græcis:
Nec facilè hæc alij cedere arena potest.
Dulce, latére, tibi: mea sit, te prodere, virtus,
Erneſte. haud ſemper, velle latére, bonum eſt.
Publicus ut fieri nolis, jam publicus eſto.
Iſta vel invito pœna luenda tibi eſt.*

IOANNI- MICH. Mülbeck / Patritio
Hal. Hereditario in Zöbris.

D*erivatur amor meus in te ab amore parentis,
Quem modò cælorum regna beatæ tenent.
Qui pars ipsius, qui ſtirpe es ramus ab illâ,
O ad virtutes pronus abito pares!
O ad doctrinam ſimilem! lucem indolis orna:
Sic tibi cedat honos, qui patris antè fuit,
Illò ascendendi tibi non occasio deſit.
Infortunatos gloria parca manet.
Nec Director abeſt Volmarus ad optima quæq;
Quo ducenon erras. I, comes ejus ovans.
Ipſum amo, Mulbecci. virtus eſt hujus amoris
Cauffa. vel hæc hoſtes cogit amare ſuos.*

IOH. FREUDENMANN O, Patritio
Hal. I. U. L. Reipub. patriæ Burggravio.

F*Reudmanne, Fautor literarum maxime,
Quem Liberum fame ſuæ ſecuritas,
Et eruditionis excellentia,*

*Dijudicando Verum in Ambiguo facit;
Hæc sensui tuo, tuoq; censui
Probanda vel damnanda committo omnia.
Aliâ tibi dono placere nescio,
Optare nec quoddam videris alterum.
Etenim Bonis quòd antè abundas cæteris,
His maximè reficere literariis,
Quum te labores ocio remiserint.
Devotionis lege priscâ me sacro
Tibi unicè, nec hanc puta esse Ætolicam
Audaciam, sed pectoris fiduciam.*

GEORGIO Ruprecht/IC. Trigrandi
Franconiæ Mercurio.

S*unt (quid enim insitier?) difformia munera nô-
Pro versu austero das mihi dulce merû. (stra,
Lautè me tractas: ego reddo parabile tantum.
Cæna tuo hõc sumptu non nisi pæna mihi est.
O Ruperte, utinam tam lenis pæna sit omnis!
Expediat culpas ingeminare meas.*

VALENTINO CARGIO, Iuriscon-
sulto, Profess. Græz. Collegæ meæ
sincerissimo.

D*E scabie quereris, Cargi, livoris iniqui,
Et detractoris garrulitate tui.
Hæc te digna minùs mihi sollicitudo videtur,
Qui te credo bonum, qui scio, laudo virum.
Conscia justiciæ tua mens despernito Mopsum.
Nusquam alios mores hunc habuisse ferunt.*

Invi-

*Invidia, hoc nōsti, comes est virtutis, ut umbra
Solis. ea à nullis est aliena bonis.*

*Te, Cargi, antè bonum, meliorem redde ferundo.
Hoc elusa modo Socratis uxor erat.*

ΕΙCΟΝΟCΟCΜΕΤÆ, ἐθελοθρήσκω.

I*nsigniisti, vestiisti Imaginem.
Non es DEI cultor, tuæ sed Purpuræ.*

SAMUELI ROETLINO, Ar-
gentinensi,

E*cquid distichon exigis minutum?
Zuberus vocor. urceum phaleucis
Possum implere. capesse, quod cupiscis.
Et tu da mihi, quod cupiscò. quidnam?
Da, Rœtline, tuum favorem apertè.*

IN URBEM INNOMINATAM.

S*anguinis humani sorptrices exige cunctas
Sede tua: inde tuas, Urbs, numerato coquas.*

GEORGIO NARCOTÆ, Vandalò.

H*oc tolero, nostri pro morbo scilicet Ævi,
In mortem Sturni scriptum epigramma tui.
Idq̃, ideò, quoniam non es, Narcota, Professor.
O quotus hac vitium parte Poëta facit!*

JOANNI LEIBELDO, ET BAR-

BARÆ STEFFIÆ, νεονύμφοις.

B*arbara Joanni Leibeldo Steffia nubit. (nus.
Plaudite vos Charites: tu quoq̃ plaude Ve-
Vos*

*Vos pariter Musæ Festum ad solemne venite.
Nec Joca vos hodie blanda manete domi.
Res binis pariet Sponsis incognita risum,
Ambobus quali non inhonestus erit.
Nec caret hæc autore suo qui, Crescite, dixit,
Humanumq; Solo Multiplyate Genus:
Cætera non vetuit, vestra virtute potenter
Ultimini: licitis sed tamen esto Modus.*

AD QUENDAM, è suis Amicis, perne-
cessaria Dehortatio.

Qui plenos vitiositate, Amice,
Tillotellæ anagrammatum libellos
Magnis sumptibus ad typos adornas,
Tuo quot piperi paras cucullos?
Anitergia quot cacationi?
Testor numina, Cynthium & Minervam,
Nullum ex omnibus unciam meretur.
O hunc ejice, Praga, Nugivendum!

IN PETRILLUM, sive TILLO-
TELLAM.

NE tu desperes, licet hæc sit scriptio vera.
Non caret hæc usu charta, Petrille, suo.
Si non ista legent anagrammata fortè cacantes:
Obstrui ab hac stuppa fracta fenestra potest.
Quin, quò vera loquar, non applausore carebis.
Qui tamen applaudet, par tibi prorsus erit.

I

CHRI.

CHRISTIANO BOKELMANNO,

Stetin. *περιωνύμω, τῇ κατ'ἑρμηνείαν μένῳ.*

EX apibus, qualis Respublica debeat esse
Optima, in evictâ tu ratione doces.

Non prosa, qualem calles sermone pedestri,
Quo tibi te Phæbum demeruisse putes.

Si non mittatur Romano à Cesare Sertum:

A quo suscipiis, dispice, saepe nocet.

Emendicatur vaga per suffragia Daphne.

Ille suâ summus mole laborat honos.

Prostituit toti Musas Spilcunzius Orbi.

Ne circumveniat te quoq; leno, cave.

Si Wittershemij tibi dextra det, accipe. Phæbus

Huic observando jus dedit omne seni.

JOANNI AGRICOLÆ Norico,

τῇ μελοποιικῇ Ἀρτιφί.

NOrice, nonnullis insanus dicor, & amens.

Insanit, sanum qui me ait esse minus.

Ingenio magno dementia parva decori est:

Quiq; loco interdum desipit, ille sapit.

Musico, & emuncto licet insanire Poëtæ.

Quod nobis licitum est, omnibus haud licitum est.

Dissimulo, & simulo. rectè qui præstat utrumq;

An sana talem mente carere putas?

ANDREÆ CALAGIO, P.L.

CArmine, Calagi, nullum te pungere dicis.

Credo equidem: lingua cur id atroce facis?

CAP-

CAPITONI, MULCIBERIS ERGATÆ,
τῶν τριβολεκτραπελῶν fabello.

P*Ræmia nulla tuis cur Wratislavia confert
Versiculis? jurat te meruisse nihil.*

IN CHLOROPA, εἰς τὸ διακινῶν πρὸς
νωπέδατον.

C*ur, Chlorops, odio, quæris, te prosequar? audi.
Ingenij fastum nescio ferre tui.*

ERNESTO MELLEMANO, Per-
lebergensi Marchico.

H*Ac nostrâ citius fiunt ætate Poëtæ, (nit?
Quàm quisquam sartor. caussa sed unde ve-
Non res ingenij est, verum ambitionis ineptæ,
Quæ spurcat nimis optima quæq; modis:
Quos Natura facit, quos Lex docet, adjuvat Usus,
Solos Aoniis sacrat Apollo Choris.
Semper Doctorem non indicat annulus auro
Splendidus. Et scorto est sardonychata manus.
Reginam dicis, cui pendet elenchus ab aure
Erneste? es falsus. gestat elenchon Acys.*

NEPTUNI, CANIS IN ARCE Scharfs-
enstein URINATORIS, Epitaphi.

O*Bsequiosus hero Neptunus quidq; jubenti,
Sistitur erecti cespitis hujus honos:
Dum nimio vulpem motu sectatur anhelus:
Nex capiti alliso duriter arbor erat.*

*Pictoris graphio splendens, & carmine nostro;
Vivis adhuc, Bruti visus habere parum.*

AD SUAM MUSAM, quam ad Sebast.
Roetingerum, J.C. mittit.

D*ic Roetingero sinceram, Musa, salutem,
Qui viva est vene vita salusq; mea.
Nam quis Castalidum plus hausit ab amne sororū?
Bellerophontéas quis magè sorpsit aquas?
Cujus Pimplæo lyra dulcior exit ab antro?
Cujus sic Pindi didita fama jugo?
Quæ sine non mittam commendatore, Rudolpho
Dic ferat Imperij carmina nostra Jovi.
Si se facturum p!acidis promisit ocellis:
Flecte genu, & grates nomine solve meo.*

IVONI DE NOVA CASA, Italo.

E*xpertus variæ quia sum discrimina vitæ,
Quæ perspectarum prima sit, Ivo, rogas?
Martia pugnaci, vita aulica grata Gnathoni,
Cui domini mores dulce probare sui.
Me juvat Aonios sectari corpore lucos,
Et summos animo noscere posse deos.
Nullis exceptis vita est Academica princeps:
Ancillantur ei cæteræ ad obsequium.
Pocula quum curet, non curat carmina miles:
Inter rauca parum tympana Musa sonat.
Stercus & urinam dat & adbibit Aula Poëtis.
Sic ego nec fameo, sic ego nec sitio.*

MAT.

MATTHÆO SOLWECCIO, Illu-
striss. Princ. Neub. Secretario Integerrimo,
suo Cognato & Favitori.

Perplacet adspectus patrij mihi Principis. idem,
Ut placida videat me quoq; fronte, vide.
Subridens, oculis, ais, & non fronte videtur,
Solwecci, & digiti saepe videre solent.

HERMANNO PLASSIO, P. L. ex
Martialis Festivitate locus.

Qui magnum dicis, Plassi, bellumq; Poëtam
Reusnerum: quòd sit, qua ratione probas?
Alteruter non est. quòd si defendis utrumq;
Idem, qui bellus, quomodo magnus erit?

PAULO GOSCHENHOFERO,
μουσικτῆ ἱεροφώνῳ, innoxia popularita-
tis homini.

Sunt, quibus obscura mera sunt oracula Musæ:
Sunt, faciles quiddam qui puerile putant.
Hæc Critici non est sententia, Paule, senatûs.
Qui contorta facit carmina, nulla facit.
Quatuor horridulos citiùs tibi fudero versûs,
Quàm faciles mediter, Goschenhofere, duos.

M. OTHRABIO VORDMANNO,
Hattoniæ Westphal. Pastori.

Regibus & Ducibus magnis divina Poësis
Innumero quondam gratior ære fuit.

Hæc ætate jacent & carmina & autor eorum :

Jam soli Phœbo turba novena placet.

Est, Vordmanne, miser, versu qui captat in Aulis

Munera. dat fatuus, vatibus Aula negat.

Sunt Musæ mutæ, vulgi quæ crimina gestant.

Vis tibi contingat gratia? morio sis.

GOTHO FREDO Rothaupt / Patricio

Lips. Tubingam Svevorum cogitanti.

Multatis eadem personis fabula Vita est.

Quam, quæ nunc agitur, sæpe peracta fuit!

Tu quam sustineas personam, perbene novi:

At quam Zuberus, nescio prorsus, agam:

Si non Diogenis fato aut Antisthenis utar.

Æquævi: quorum splendor inane Bonum.

Fortunæ divina bonæ te duxit in Ædem.

Virgula: quæ dignum te, Gothofrede, geris.

Natales claros studiis & moribus ornas,

Atq; ad dona Deos nobiliora lacis.

Assequeris, certum est: mens & frons candida, te.

I, quocunq; voles: tecum eat ipsa Salus. (stes.

CATHARINÆ HASTÆIÆ, vir-

gini Rinteloniensi, ægæ ῥωτῆιδι.

Ligneus aureolâ vir conjuge dignus habetur;

Ceu trito verbo dicere vulgus amat.

Tu virgo aureola es, virgo omnis amabilis. auro.

Effice me dignum, Rintelonæa, tuo.

Dece, ère duæ. ne tu me tertia falle.

Constanti optatus mente maritus ero.

*Non tantum formam, plus castos diligo mores:
Candidus & vestrum cultor honoro genus.
Vir bonus est genitor, genitrix pia, doctaq; fratrum
Triga, soror pariter tota pudica tua est.
Ipsa domus munda est, sunt sancta cubilia: nil est,
Quod vestrum est, quod non lingua animoq; pro-
Cur mea tu fias, possit tibi nulla videri (bern.
Causa: mihi magna est, cur tuus esse velim.
Prosperet alma Dei vestram benedictio stirpem,
Et me vobiscum, tecum in amore. vale.*

BERNHARDO NIGRINO, Rintel.

*τῆς εὐσεβείας, τε καὶ ὑγιαίνουσας σοφίας κατ-
όπτρῳ ἰηλοφαιῖ.*

N*omen Nigrini est. à nomine quàm procul omē.
Quod nuper soliti quinq; docere dies.
Totus amore tui, quodam quasi toxico, inarsi.
Nec frustra. gratam sentio nempe vicem.
Gratum insperanti si quid mihi contigit unquam:
Gratum est, ingenio me placuisse tuo.
Dulce hostimentum qui pollicitabar amoris,
Vicinā mitto carmen ab urbe tibi.
Utere tantisper, donec dona altera mittam.
At tu vix cupies his meliora, puto.*

M. HULDRICO BREZLERO Au-
gust. Radekersp. in Styria Pastori.

S*iverfu, Brezlere, meum te dico parentem,
Adversus verum nil ago (credo) patrem.*

*Semina naturæ qui de te nulla recepi,
Filius obsequij sum ratione tuus.
Non tantum pater est, hominē qui gignit : eundem
Qui pascit, patris nomen habere potest.*

JACOBO GRÆVINO, March.

O Ggrunnis persæpe mihi, Grævine, poema
Pange quod oblongum : tu nimium brevis
Occada, faciam : sed qualia præstitit olim (es.
Mecenas Flacco Virgilioq; suo.
Condere victuros conabor ad ultima libros
Secula : sit titulo flamma benigna meo.
In sterilem terram non fert iuga panda juvencus :
In pingves stivam ducit arator agros.
Casus & panis nostræ sunt præmia curæ.
O utinam hæc saltim semper habere queam !
Una dies mater mox prolicit octo novercas.
Ventre quis in vacuo strenuitatis amor ?
Quiddam equidem dicis, Grævine, sed ipse, quid ob-
Quò minus hoc facias ? naris obesa vetat. (stat,

CEREVISIÆ HAMBURGENSIS

Ζυθι.

V Is Hamburgensis naturam noscere Zythi ?
Vel Venerem tractat, vel grave Martis opus.
Optima potando, gignendo pessima litem ;
Si castè Venerem tractat, amanda posis.
Claudetur vomitu potatio larga. bibendum
Parcè, hos effectus quisquis abesse volet.

DE ANTIMACHO.

Antimachum auditor profitentem deserit omnis,
Auscultatorem sed Plato solus agit.
Antimachus cathedrâ pergens nihilominus inquit:
Hic Plato, cunctorum, qui sedet, instar erit.

DE CHRYSOPOLITANO, ad Album.

Chrysopolitanus Medicum se jactat. ab illo
Qui vult curari, destinat, Albe, mori.
Quando rogant, medicas à quo cognoverit artes:
Has, inquit, docuit me mea mater anus.
O Medicum, cui vel felem committere nolim.
Infirnum insanum sæpius iste facit.

JOAN. HAUERO, PALAT. Scorio- silvani Gymnasij Rect.

Exigis, à cœnâ, vel, si vacet antè, revisam,
Hauere, hospitij limina nota tui.
Non possum. laxæ vexor cruciatibus alvi,
Quos salvo dicunt curre pudore citò.
Quæ placuere prius, mihi jam fastidia gignunt:
Nec potu afficior: lauta nec esca sapit.
Quare congressu si delectaris amico:
Nil rescribe mihi, quin magis ipse veni.

IN STANNÆUM, ἀνδρὸς καὶ βαλόν.

Quos addixisti nummos, Stannæe, rosatos, (pat?
Quos necdum accepi, fur mihi quando cle-
Non posse auferri, per sola hæc commoda restant,
Commoda in exitium nominis apta tui.

DE PROTROPO, ad Squynum.

Ingeniosus homo est octogenarius, inquis,
Protropus. ecquando, Squyne, disertus erit?
Ingeniosa brevi puero bene convenit aetas,
Squyne: viro verò judiciofa seni.

JOAN. KRÆTSCHMARIO, Reip.
Wratilav. Notario.

Optime quàm cuperem Krætſchmari vivere te.
Et gratus mensis hospes adesse tuis! (cū,
Impedior morbo, qui me nunc occupat omnem.
Hæc excusabit me, puto, caussa tibi.
Attamen officio bene quò fungaris Amici,
Me ſcis oppreſſum qua ratione leves.

GEORGIO MALLEOLO,
æternùm ſuo.

Si colliduntur bina aſpera ſaxa, neceſſe eſt
Vi frangi adverſâ, Malleole, alterutrum.
Quando exardeſcunt bini vehementibus iris,
Cedere viriculis cogitur inferior.
Sciñ quorſum intendam conceptæ ſpicula bilis?
In quam me rapuit pernicioſus amor.

DAVIDI GRAVELLIO, March.

Luctatur febris tecum quartana, Gravelli.
Millia quot ſpecies abſtulit hæc hominum?
Te DEUS, & curet Patientia. perdurando
Iſte paroxyſmus ſit medicina tuus.

DE

DE ANTONIO CARACALLA,

ἀδελφολογία

Pectore crudelis vultuq; Antonius audax
Occidit fratrem quum Caracalla Getam:
Percipiens, facinus molliri posse nefandum,
Si fratrem Divum nominitare velit:
Sit Divus, dixit, modo non sit Vivus, honorem
Elevat, occiso quem dare nullus habet.

EPITAPH. CASP. HOEFLERI,
adolescentuli novennis.

τὸ μῆζάκιον φθέγγεται.

Παιδίον εἰναετὲρ, γλυκυμῆλιν ἤτορι δάλλοι,
ἦδ' ὤν, ἀλλὰ βραχὺ χάσμα γοῦσι μ' ἔφω.
ἡμμάρας ἂψ ἥλιξ γαῖης τὰ μάτια λέλοιπα,
δέκτρον ἄπερθε γόων νῦν, παρὰ δέ σε, τέον.
Hoc est:

Ingenio berbescent felice novennis ephēbus,
Dulce meis fueram, sed breve delictum.
O me linquentem Mundi hæc Bona vana beatum?
Sarculus en factus sum, Paradise, tuus.

DE ARTAXERXE Longimano,
Xerxis Filio.

Magna Artaxerxes dandi virtute valebat,
Cui manus, ut produnt, longior una fuit.
Quàm quicquam demi, longè est regalius addi;
Dicendo, insigni præstitit hoc opere.

DE

DE CYRI, PERSARUM REGIS, erga
pauperes benignitate.

A Rmenij conjunx Cyro quondam obtulit aurū.
Hem mulier, quid ages? i modò, Cyrus ait.
Host tibi tu nummos habeas, quos subdita portas.
Ne des Armenio (defodit iste) tuo.

DE BOMBACE, *δυσσποτέρειον*.

Q uicquid ait, nihil est, nisi tantum Musica, Bom-
Gaudeat aut ploret, Musica semper ait. (bax.
Ludat, stet, sedeat, jentet vel prandeat, una est
Musica. si non sit Musica, mutus erit.
Discat seu doceat, vigilet seu somniet, baud est
Altera vox: adeo vox ea sola sua est.
Parcite (plus addam) stuppâq, occludite nares,
Musica ait Bombax, si vel oleta facit.
Conjugis immò suæ congressu Musica dicit.
Musica dicturum credo & agone suo.
Una cui toties iteratur vocula, Bombax,
Exerrat, qui te dixerit Hereticum.

JOAN. HOENSTENIO, J.U.D.
& Poëtæ L.

E De tuos tandem, Clarissime Doctor, Amores,
Quos avidâ gestit ferre Iuventa manu,
Et legere assiduò, partemq, ostendere gestu,
Tædiaq, his tædis dura levare tuis.
Nec verò cessa Venerillæ parcere Svevæ,
Cui præ me Frictor gratior Hircus erat.

Hanc

Hanc Argentina caveis includere quondam

Jussisti: monuit spiritus ista loqui.

Crede catenatas quoque lascivire puellas.

Mente cupit, quæ non corpore clausa potest.

Nil Charis invidit, tibi nil invidit Apollo:

Ipse fac invideas neu tua dona tibi.

Fercula quid variâ juvat arte parare culinis,

Si quis convivas non adhibere velit?

IN PICAM, five BYLOVIUM, ἐπίταλον.

Quæ nobis Oleum, tibi, Pica, Poësis Oletum est.

Et miraris adhuc carmen olere tuum?

JO. JULII PITHANI, NOB. ET

Svavifl. Pueruli, Patrit. Francof. ad Mœ-

num, χυτή.

*P**Roles aurea, nobilis puellus,*

Mel & delictum sui parentis,

Voluptatula gratiosa matris,

Ianus nomine Iulij Pithani,

Suo spiritulo sub astra misso,

Huc præmolliâ, prætenella membrâ

Stravit, Principe sic jubente Rerum.

Plânctu nil opus est. obire mortem

Semel debuit, hâc modo rubentes

Rosas cernimus interire Pæsti.

Majorum veneranda vox; sub ævi

Exspirare sui recente flore,

Quos amet DEUS omnium deorum.

Quo quid dulcius est parenti utriq?

IN ENICHTHEA, ἡ ἀποσηκόντως σεμνὸν
προσωπύοντα.

Multa hospes de te scripsi peregrinus, Enichteu,
Quorum jam valde pœnitet, immò pudet.
Magnum in fronte tua, nihil est, homo vane, re-
Quàm latet in pulchra fœda cloaca domu! (cessu.

THEODORICO à BARUTH ET
BRESEWITZ, in Naudorff, Equiti Siles.

Nobilissime vis Baruthe nomen.
In Album tibi ponam. habe, Baruthe,
Et cum nomine carmen hoc pusillum,
Quod magni tamen est amoris index.
Ad claras perhiberis ire Musas
Piscosi Viadri, & comes futurus
Olsnensis Ducis. i, Baruthe, felix :
Tecum Dux abeat perinde felix.
Qui jam Principis es comes viarum,
Olim Consiliarius vocator.
Unde hoc augurium? à mea Minerva,
Mentiri mihi nescit illa vates.
I, Baruthe, viam, & tuam redi in rem.

IN PAPASUPUM, sive ÆCALUM.

Quæ Susatinis vetus est cerevisia cellis
Condita, dilaudas, Æcale, sæpe mihi.
Luce tamen nulla, nulla mihi nocte bibendam
Ponis, sed Kettam, quæ scabiosa, tuam.
In multis verax, haud omnibus, hoc tamen uno
Auge, quæso, tuam, mi Papasupe, fidem.

DE

DE GALACIO, ἀνὰ κκεμφάτῳ
Σιτοκόνῳ.

Non, ut me carpat, carpit Galacius effrons.
Carpit, quò possit vesca parare sibi.
Assentator habet, verbo quos pascat inani.
Hi, palpatori quod referatur, habent.

AD WULBONEM.

Quòd mihi disjunctam fueris Promotor ad Aulã,
Quot, Wulbo, grates te meruisse putas?
Principio magnas, parvas in fine. fuisse beic,
Tempore ne veniam deteriore, juvat.

HENRICO KLEBERO, Tremoni-
ani Archigymnasij Collegæ.

Naturâ, Klebete, negas te scribere carmen.
Natura versûs ausspice pango meos.
Quòd confirmando possum monstrare, negando
Hac felice doces editione satis.
Quando humana deo vestigia proxima fiunt,
Attingunt ipsum dissimulata deum.
Tû bene præceptis fundatus, & uber es usu.
Nec jam Naturam te superare putem?
Sæpe tuo optatam gestari vertice Daphnen
Quid si jam donet publicus ille liber?

PETRILLO, Pierii Municipii
χαυνοπολίτῃ.

Cur, Petrille, tuis ego non respondeo gerris?
Stercore cum nullo pugnat aroma meum.

FABI-

FABIANO COSTO, Wal-
deccensi.

Quòd tibi sit nullus, jactas, inimicus, Amicum
Neminem adhuc potui, Coste, videre tuum.
Hostem non habeo, regeris tumefactus, apertum.
Occulti semper plus nocuere mihi.

IN SPINACEM, τοῦ δοξασμένου ἐστατοῦ.

Doctor, & officij, Spinax, Praefectus es Ampli,
Quale nec hoc Tractu Nobilis ullus habet.
Dirigis & nostri matricem Principis urbem.
Sed quo consilio? quâ pietate tuâ?
Consilio incauto, fictâ pietate. malignus
Perplexo cives perdere jure soles.
Te pleri oderunt, judex sit mitis, & equus.
Tu planè immitis, prorsus iniquus homo es.
Non una audiri tantum, pars utraq; debet.
Verecem qui fert, huic sua caussa bona est.
Nota in planiloquum tua non Mendacia vulgum
Omnia, quae Domini vix tria plaustra vehant.
Et (quod demiror) tamen es primarius Aulâ,
Nec sapit esuro, te sine, cena Duci.
Quod scio, vis prodam? cis ludicra Festa Babactae
Ibis, & infenso Principe, tunc quis eris?
Heroum infelix est gratia, perditur horâ.
Nec pulchrè meritis est ea firma diu.
At non immeritò tibi gratia concidit omnis.
Ante annos demi debuit illa decem.

IN

IN BARBICUM, Poëtam fortuitum.

Verba aliquot numeris profers constantibus. au-
Alter, & inclamat, Barbice, versus adest. (dit
Hinc tu te subitum credisq; vocasq; Poëtam,
Qui nullâ certum scis regione pedem.
At nimis es subitus. non debet sanus haberi
Actutum, egrotus pedere quando potest.

IN PSEUDONYMUM, καταγέλαιστον τῆς πε-
λυτταγμοσύνης Exemplum.

Rem nullam absolvit Pseudonymus. inchoat om-
Contenta ipsius non (reor) uxor erit. (nes.

IN ZWINCKIUM, ὑψαγόρευ.

Quidquid agis, Zvvincki, modò me laudare ca-
veto,
Criminibus celebrer quùm, malesane, tuis.

IN CHENOPOËTAM, Teutonicè
Gänse Poeten.

Mordacem dicis me, Chenopoëta, Poëtam.
Mordax sum, fateor. sed quoq; laudo bonos.

IN CERATUCHUM, κακέσχατος.

Diceris excellens, Ceratuche, Poëta. quod ajunt,
Verum est. præterea diceris esse tenax.
Hoc nimis est verum. causam prætendis, & omnes
Cruelis nummos possidet uxor, ais.

O fortem dominam, quæ te sibi subdere novit!
At quid tu? dominæ nil nisi mancipium es.
Multo in conjugio præposterus ordo videtur.
In vestro certè res manifesta toro.
Verberat uxorem peccantem jurè maritus.
Quo te jure ferox percutit ista? tuo.

CASPARO RUMHERDO,
Hamburgensi.

NE te Grammaticæ pudeat, Rumherde, legendæ
Discendævè. ætas hæc tua calcar habet.
Sponte tuâ insudas. pueri didicere coacti,
Quos baculi, virgæ, quos docuere minæ.
Quorum præcepatrix certi subductio victus,
Et mala majorum mansio carcere erat.
Sicut enim prægnans res nauseat uxor ad omnes:
Scribere secordes sic piget, ac legere.
Te verò neutrius. Et hinc non colligo falsò,
Curam adjuturus quin sit Apollo tuam.
Non refert, serus venias, modò serius, illam
Ad Divam. canis pandit amicæ fores.
Non Veneris sequitur mores, quæ gaudet ephebis:
Nec spernit, veluti nostra Marilla, senes.
Me, si te fallo, fallat Fortuna. laborem,
Semina in hunc animum: gloria messis erit.

IN UCALEGONTEM, SUO HELLUONI
ab Anitergiis & Matellâ.

Quid vis, Ucalegon? mecum certare? flagelli
Non, insane, mei verbera lenta pades?

Vis

Vis patrem formare tuum vix liber ab alvo?

Vis præceptorem tiro docere tuum?

Iste tui cerebri calor, at mihi torpidus horror,

Nescis heu quanti vaneat ære probri?

Pompa movet vulgum: me rerum gratia simplex.

Stet, fero, plebs à te: nil ego plebis amo.

DE ASTEOTROGE, vanitatis ambitio-
sæ Nepote,

Quæritis, Asteotrox qui sit? Bylovius alter.

Non Natura aliquod par tibi tale dabit.

IN CANTORCULUM alicubi, Plenum
fastu utrem.

Uxorem ducis, Cantorcule, quæ tibi virgo

Dicitur, & matri creditur esse tua.

Vicini valdè dubitant. interroga & istos,

Aut me: namq; æquè merx ea nota mihi.

Hæc deceperunt olidâ te facie parentes.

Quantò commodior vel coqua pauper erat!

Festivos ejus mores quid, ineptule, laudas?

Affectu, quæ dat basia cuiq;, coit.

Si quâcunq; horâ cuperem, mihi nuberet, & te

Sperneret, innumeris gnara placere procis.

Dum canis in templo, multus palpabit adulter,

Quæ manibus solis poma terenda tuis.

Qui ducit mæchis uxorem turpibus aptam,

Iste probâ nunquam conjuge dignus erat.

NICOLAO HEYLERO, Franco.

Fortunã veneranter habe, quia donat & aufert,
Heylere. accepto tempore disce pati.
*Quantus Adamus erat ! sed opes amisit. acerbum
Malum, quod tantum sevit in orbe Mali!
Nec passim vulga, si te Fortuna beârit.
Memento, quod nec dant tria lustra, perit.
Non manifesta facit nos, sed fors abdita gratos.
Occule fortunam, si favet, ac metue,*

IN CNOLLIUM, Διαδραπὸλίτην.

Mibi diceris invidere, Cnolli.
*Perfectum mihi gaudeo esse votum!
Quum sis præco meus, mereris ergò
Præ multis alijs meos phaleucos.
Boni hos consule quinq;. habeto plures.*

IN OMUM, qui Italici Buffone.

Qui cum Principibus falsè nimis, Ome, jecaris,
*Perq; nigros captas præmia magna sales;
Ne joca per jugulum redeant aliquando, cavebis.
Dissimiles horæ, dissimiles animi.
Quod tu sæpe facis, quod dicis sæpe: profectò,
Si faciam & dicam vel rogatus idem:
In latere exscisso mihi mucro hæreret acutus.
I procul, argenti perniciose nitor.
Tu mea paupertas mecum sincera morare.
Scurrilis nolo futilitatis opes.*

SAMU-

SAMUELI CLOCIO, Quen-
stedensi.

CLoci, quem probitas & digni virgine mores,
Commendatq; mihi priscior illa fides:
Opponat nisi fortè pedem Fortuna malignum
Præceprix votis imperiosa tuis:
Tu mihi Fatorum legisse videbere quondam
In Tabulis. Cæca hæc spe superanda Dea est.
Si cuncti causâ freti meliore triumphant,
Cur hæc in te vox irrita, quæso, foret?
Sis agè communis, tempus venerare locumq;
Autorem verò plus utriusq; Deum.
Fiet, quod fiat, tibi: quod mihi fiat, id ipsum.
Spe tali dives, quomodo pauper erit?

CHRISTIANO KOETZIO,
Grimenfi.

SI dederint faciles sese in mea vota Camenæ,
Ut per sera meus secula versus eat:
Tu mecum grato, Kœtzi, celebraberis ævo,
Et vetus è nostro munere nomen erit.
Sin autem (verbis DEUS Optimus auferat omen)
Autore haud seneant seriùs ista suo:
Non tamen hæc adco tibi displicitura putabo,
Magnæ in te mentis pondera parva meæ.
Quæ brevis est hodiè cupidis occasio Musis,
Major erit, quando tempus honoris adest.
Perge modò, ut cœptum est: mediis lassescere nol
Cursibus, exacto grata labore quies.

LEONHARDO HOTTONI,

Franco.

Iucundiores sunt labores ocio,
Quum consequuntur ista, quorum gratia
Homines agunt, aut se impetraturos sciunt.
Tui labores, Hatto, jucundissimi.
De fine enim jam certus es dulcissimo.
Animi modestiam adjugare literis
Si quis solet politioribus: soles,
Pie Hatto, tu: sorti tuae manum admoveas,
In ociosi cor Satanae aditus patet.
Tecum Boni sunt Angeli una cum Deo.
Gaudent enim consortio fidelium,
Suâq; functione desudantium.

M. JOANNI LUCIO, Dresd. P. L. & in
inclyta sua Patria Ecclesiastæ.

Blaetiat quidvis odiosa de te
Lingua Mystilli malè-feriati:
Lucem & ætatem tua fert Poësis,
Candide Luci.

Seu pede heroo meditære carmen:
Seu leves pangas elegos: utroq;
Te virum præbes Genere, & Poëtam
Daphnide dignum.

Jam novum donas mihi Anacreonta,
Quodq; te vexet malè rauca tussis,
Scribis, & pejùs laceret podagra.
Fama molesta est.

Alterum

*Alterum morbi genus, agra tussis,
Me quoq; insanum cruciat. ferenda
Hæc tibi crux est gemina, & mihi una,
Donec JESUS.*

*Applicet palmas medicas utriq;
CHRISTUS: in cujus manibus medela
Certa, fidamus Domino. potenter
Ille juvabit.*

*Quòd tuam Musam scioli cachinno,
Quòd meam venam quoq; prosequuntur,
Nil novi est, Luci. tamen hoc Homero
Accidit ipsi.*

*Accidit magno pariter Maroni.
Nec placet vasti moderator Orbis
Juppiter, fundens pluvias nivæsq;,
Omnibus æquæ.*

*Nesciunt isti, quibus improbamur,
Quomodo nostris Geniis probentur.
Tu tuum pergas studio invidendo
Didere nomen.*

VALENTINO CREMCOVIO

Gardeleg. Theol. & Poëtæ excellenti.

H*ymnos tuos Latinos,
Cremcovide, videndos
Dederas mihi, & legendos
Per Apollinem, per omnes
Musasq; Gratiasq;
Veneresq; cultiores,
Favisse item favorem.*

*Juro tibi, Poëta es.
Buchananus æstimetur,
Et Beza Gallicanus:
Berfmanus approbetur,
Nec Hæffus ille vanus;
Se major ipse Major,
Quid præstitere majus?
Diversitate solâ
Generum impares habentur.
Meritus pio hâc labore,
Sed & arduo labore,
Sacram capeffe Laurum
(Me judice, obtinebis)
Verùm à manu Rudolphi,
Has æstimantis artes,
Regaliter foventis.
Ne sume Pupivendo
Illam à Bylone (Agyrtâ
Germaniæ exsecrando,
Et crimen ob nefandum,
Pædico quod patravit,
E finibus fugando)
Quo tu (ipsa testis ut res)
Digitellulo vel uno,
Immò ungvibus sub ipsis,
Meliorq; doctiorq; es,
Quàm corpore iste toto.
Quot fascinavit Erro,
Quot simplices homullos,
Quos jam pudet pigetq;*

*Tituli Byloviani ?
Reliquos eodem amictu
Amicire perge psalmos,
CHRISTUMQ. demereri,
Nostræ unicūq; & unum
Cheirógraphum salutis.
Tua sors stat ante portam:
I tantum, & apprehende.*

**JOANNI GARTNERO,
Ossitiensi.**

Non, quorum viridans caput ambit Laurea, soli
Dulce Poëtarum nomenq; decusq; merentur.
Sunt, qui contemnunt titulos, & jurè. nec ipse
Affectarem hodie, quia tantus abusus honorum,
Quantus erat nunquam, nisi me divina Melissi
Lauricomum scribi voluisset lima Poëtam.
Tu certè, Gartnere, facis laudabile carmen,
Idq; Podenstenio magni duce nominis, artis
Majoris: sed Musa vetat prodire modesta.
Celantem minimè, quantas habet, improbo dotes.
Censuris quot enim dubiis exponimur? aptus
Omnibus est nemo, totos admordeat ungues.

**BARTHOLOMÆO ARRÆ,
Wurzenfi.**

Non ego confusis digitis tibi porrigo dextram:
Nempe animum lingvâ, Bartholomæe, gero.

Si quem detestor, neutro istum lumine dignor.

Tu mecum in tenebris, Arra, mices digitis.

Frons, oculi, vultus, de te testantur aperte.

Ergo mea penitra limen Amicitiae.

*Quicquid habebo boni, tecum commune sit, omnis
Sum tuus, officiis omnibus omnis ero.*

Ne modo tu mutes, ego non mutavero mentem.

Præstat, quàm fœdè rupta, negata fides.

Est & Amicitiae quædam speciecula, Nolle,

Pectore quando ratum est velle nocere suo.

BASILIO PLINIO LIVONO,

hodie Doctori Medico.

Quæ bene de Ventis abs te tractata, nec ibunt
In ventos, Plini, nec morientur aquis.

Æolus in nugas est iracundus : easdem

Neptunus perdit. hic tibi, & ille favet.

DE FINGULO, Poëtarum Leprâ.

Quis, qui Colmaria potabile vendidit aurum?
Nocte unâ factus qui Medicafter erat?

Quis, rapido dirum qui devorat ore venenum?

Cui Princeps furcam Teccius ædificat?

Si lentum cæno stomachum farciret equino,

Consuleret meliùs Fingulus iste sibi.

IN MACTICUM, Βδελυγὸν Θῶπα.

Si posses ipsam mihi, Mactice, demere vitam,
Omnes, quod novi, persequerêre vias.

At

*At res à tali non pendet tanta Coræbo,
Indulget sævo nec deus usq; viro.
Hoc odium veri causâ tolerabo. sed & tu
Ira divine fulmina justa feres.*

BALTHAS. KRIELIO,
Ruppinenfi.

Publica fama meam vitam taxatq; probatq;
Falsum ait, & verum publica fama simul.
Offendor partim, partim commascolor. eja
Nunc bene sic pergat, nunc malè velle mihi.
Internectivum vitiis denuncio Bellum:
Naturam repetunt mox mea facta suam.
Conatum laudes, effectum probra sequuntur.
In re non totâ sat voluisse suâ.
Sic ego vivo quidem. milleni pejùs. at æquè
Non produnt, vitiis turpiùs ergò favent.
Expalpat, Kreili, veniam confessio culpa.
Mitiùs hinc mecum rumor, opinor, aget.

DES. MICH. SCHUMLERO,
Dœbelenfi.

Schumlere, si scientiæ laudabile,
Pulchrumq; si virtutis exemplum sequi
Voles, tuum unicum Parentem respice.
Imitationis est abundè in unico.
Quòd si placebit alterum conjungere,
Conjungito Abrahamum ei Gensreffium,
Speculum eruditionis augustissimum.
Si tertium; ecce svadeo fideliter:
Hœpfnerus esto, jam Professor Organi.

Errabis

*Errabis his minimè tribus ductoribus.
Ad actiones præpara, Schumlere, te:
Eventuum certi sumus felicium.*

IN TRIUM ANGELORUM alicubi ho-
spitium, suspectum prorsus & de-
spectum.

HÆc domus Angelici nihil obtinet. hospita blan-
Diversatores decipit ore suos. (do
Baccha vale merulenta, vale Mormo hispida. tecum
In placidâ nemo vivere pace potest.
Ad dulces modulos quòd Apollinis obstruis aures:
Ad tua Succentor funera Corvus erit.

GEORGIO SAMMENHAMERO
Chemnicensi, Jurisperitissimo, suo
ἀρχιεταίρω.

Horula nulla fuit, quâ vivo remotior abs te,
Quâ non pro voto mentio facta tui.
Semper honorificè qui de te sentio, de te
Cogito, qui de te non nisi recta loquor:
Quî sit, quòd nuper mihi non porrexeris almam,
Qua spe vanatus destituebar, opem?
Credo equidem, non est mea epistola reddita, non est
Reddita. si fuerat reddita, gratus eras.
Chemnicij civem se Nancius iste professus,
Jam pretia accepit prænumerata via.
Hunc ego: sed nocuam præstat dimittere bilem.
Perfidia pœnam, Sammenhamere, luet.

Res

Res gestare suum gravis est in pectore testem.

Quod mihi restituat damna ea, tempus erit.

DE CERCOPI THECO Einsideliano.

D*Elicias domino multas (ita convenit) ipsis
Convivis verò tædia plura facis.*

JACOBI GEISLERI, BREG.

Consulis, Nobiliss. & Ampliss. Viri, Epigr.
funebria.

I.

L*ucida Geislerum cupiebant sidera totum.
Parsejus terris una morata fuit.*

Ars & Mors certant, certamine vicit in isto

Ars, & Mors Arti cessit, & erubuit.

Conspicuum nitidis nemo optet amare metallis.

Nam vultu desunt digna metalla suo.

Impressæ commendet eum si linea ceræ,

Vivo aut Gleislero par animetur ebur:

Tantæ virtuti nimis hæc sunt vilia, lampas

Geislerus statuæ nobilioris erit.

Omnis eam Bregæ civis tibi debet, & offert.

An sisti possit splendidior tholo?

Quisquis apud cives famam moriturus honestam

Linguit, se linguit civibus ipse suis.

Æternum peperere decus per fortia Gnati

Docta, hinc partus eis Nobilitatis honos.

Per te cæperunt animosi vivere: jam nunc

Tu per eos fatis vivere functe potes.

*Tu dormi. haud dormit, vigilat tua semine virtus.
O quantos radios facta perennis habet !*

II.

*Qui vult virtutis vultum præferre benignum,
Geislere, is vultum sumat ab ore tuo.
Qualem sumpserunt Gnati feliciter omnes :
Talem etiam studeat sumere quisq; nepos.
Quo Generis speculo se contempletur, honores
Qui vel Marte foris, vel cupit Arte domi.*

III.

AD NOB. FAMIL. GEISLERIANAM.

*Una dies vobis patrem lethalis ademit.
At non ad luctum sufficit una dies.
In subolem quò major amor genitoris : ab illà
Ob patrem luctûs vis quoq; major erit.
Echo, erit, inquit. in hac mihi voce quiescere planû.
Nempe id visa fuit vel domus ipsa loqui.*

IV.

PRO CIVIBUS BREGENSIBUS, qui
heic loquentes introducuntur.

*Ex oculis Geislerus abit, non pectore, Consul.
Ejus adhuc nostrum pectus amore calet.
Nam quî possumus memores ita ledere sensûs,
In quibus Hic arctè, sicut & antè, viget ?
Dignus eras nobis Consul; nos Consule digni.
Te vivo felix Curia nostra fuit.*

*Si dolor & luctus possent te reddere nobis :
Mærorum cupidè quisq; maderet aquis.
Possumus hoc minimè, Geislere, ut quisq; velimus.
Quid tandem profit velle, ubi posse deest ?
Ut revocare queant te civica gaudia vitæ :
Induat urbs plausûs tota refecta novos.
At fatis defuncte tuis Geislere, quiesce.
Per jus vivis adhuc civibus urbe tuis.*

V.

*IN QUO DEFUNCTUS, Ὁ ΝΟΤΗΜΑΚΑ-
ΓΙΤΗΣ, loquitur.*

B*Regamibi magnos vivo decrevit honores.
Majores eadem morte dedit lacrumas.
Me decoravit honor, lacrumæ creduntur amare.
Utrum de geminis carius his ? lacrumæ.*

SEBAST. HELDTIO, Civi & Mer-
catori apud Guræos primario.

F*Ide DEO, diffide Tibi ; sic Heldtius inquit.
Heldtius expertus nos jubet ista loqui.
Et bene. nam gerimus res infeliciter ipsi.
Felices, superûm si favet aura, sumus.
Omnia dependent divinitus : omnia fiunt
Cælitus. ô minimè fidere disce tibi.
Nos non res ipsas, rerum modò signa tenemus.
Ut quoq; res habeas, dilige habeq; Deum.*

LAU-

LAURENTIO FREYTAGIO, J.
U.D. Caroli Ducis Siles. Monsteb. & Olsn.
Confiliario.

Necdum pœnituit mea carmina ferre Patronis,
Quos dives vestri suspicit ora soli.
Et laudem, & quendam retuli per tradita fructum,
Ipsâ etiam invidiâ damna minante mihi.
Audio, & obticeo, pergoq; animosior, obstet
Currenti famæ livida sanna mea?
Exsuccas aliis, exsangves edere chartas,
Ossaq; lectori ponere sola puter:
Gnomologi signata sequor vestigia vatis,
Ad cuius formam se mea forma parat.
Si nil pro prima; pro mensa pono secunda.
Quin, quàm prima, magis sæpe secunda movet.
Scribere de magnis heroibus, exigit annos.
Talia suppeditat quælibet hora mihi.
Qualia, Freytagi, tua si Præstantia laudat,
Hæc mea sat verè munera laudis habent.
Horum, qui clavis vivunt in laudibus ipsi,
Affecto laudem. sic quoq; capto tuam.

FABIANO à KOTWITZ, domino
in Weisholtz, Wetsch, Borck & Sabor, Re-
gij Glogov. Ducatûs Tribunalis
Adfessori.

Sunt hodie perquam multi, qui carmina vulgant:
Dant sua nonnulli, multi aliena dicant.
Nil Æsopi oberit nostris cornicula Musis.
Quid possim & præstem, quemq; videre volo.
Prode-

*Prodetur, spero, fur versicularius olim,
Totius & patriæ fabula turpis erit.
Tu, qui iudicio deus es, qui carmina libras,
Qui scis, quòd Daphne me tredecennis alat:
Kotwitz, illustris meliorum gloria vatum,
Cense materias, quas tibi trado meas.
Ferre tuam didici limam excultamq; Minervam:
At non ferre meam quisq; Poëta potest.
Idq; ob candorem: quia non conniveo versus
Ad malè tornatos. carpo poëma rude,
At non autorem. modò versum inimiciter odi.
Dilige me, carpi carmina nostra feram.
Quæq; tibi timidis epigrammata dedico chartis,
Suspendas animi nescio obire tholo.*

NICOLAO REDIGERO ab & in
Strisa, Hereditario in Sponsberg, Schlieffa
& Ruckes.

*S*It Iove Creta potens; celebres ab Apolline Delphi;
Jactet Amyclæos Tanaris ora duces:
Alciden Baetenq; vehant sub sidera Thebæ:
Et Redigerorum Siesia clara domo est.
Tu tantum Musis, & moribus æthere dignis,
Insigni quantum Nobilitate places.
Pro sacris pugnas studiis, ceu Curtius alter,
Cujus erat patriæ morte redempta salus.
Quando Proæresii celebrant res carmina gestas:
Cur non in laudes sint operosa tuas?
A te justiciam quisquis, ceu lege, requirit:
Ejus fit compos, quamlibet æris inops.

*Tu nec personam, nec opes; rem respicis unam.
Indice possum uno tot numerare pares.
Vos humiles vates altum hunc colitote Poëtam.
Cedite: jam cessi: gloria nostra jubet.
At tu cedentes ultrò quoq; dilige Musas,
Ac bene velle humili te, Redigere, proba.
Sic honor augecat! tua sic opulentia crescat!
Sic patriæ radies clara lucerna tuæ!*

**HOIERO à GARTZ, in Strachvitz
& Rumenaw, Consil. Cæs.**

AUrea donarem, vel gemmea vascula, Gartzi:
Semideos celebres qualia dona decent.
Offerrem tripodas, phialas, & marmora, nôsti,
Afflua quæ tibi sunt, tota deesse mihi.
Quâ tamen elicerem quæsitum dote favorem,
Dædala suggestit mâne Minerva novo.
Nil res heroum gestas æterniùs ornat,
Quàm quæ Pieriæ turba dicata lyræ.
Ante ducem multi vixêre Agamemnona fortes:
Præcones autem non habuere suos.
Urgentur miseri longâ jam nocte. papyrus
Si taceat, profunt inclyta facta parum.
Æacus ereptus Stygijs de questibus arte
Aoniâ; nullos arte sinente mori.
Astris grata locat. hic te calor inferet illis:
Jam decus æternum conciliavit humi.
Insta. instabo etiam, quantūq; adnitar anhelans,
Magnum incrementum nominis esto tui.

Alteræ

*Altera non est arbor mihi: nequeoq; volentem
Hinc, huc, hâc, illâc, figere Mercurium.*

ALBERTO à SEIDLITZ in Strusa,
Equiti Silesio.

Quò magis inquirò, plures exquirò Patronos,
Aony nemoris quos placida aura juvat.
Credideram passim sat me scripsisse: libellus
Iste meus cæcâ nocte premendus erat.
Tristiculas felix reserat rumusculus aures;
Seidlitzî, inq; Aulam me jubet ire tuam.
Ampliter heic habitat nummatus Nobilis inquit:
Hunc, Zuberè, aliquo carmine vise tuo.
Mirifico Clarias veneratur honore sorores:
Non contemnendum munus ab Arce feres.
Sicut apud multos (odiosum est, prodere nomen)
Non, Zuberè, tuus sumptus inanis erit.
Quin bene confisus, minimè confusus abibis.
Fautores ipsi rara dat Aula pares.
Exeo, Seidlitzî, venio fiducia onustus:
O à te nummis effice onustus eam!
Sic benedicat agris, sic impleat horrea largis
Messibus, & tecum sit maneatq; Deus!

DANIELI BUCRETIO, alias Kind
fleisch / Patritio & Medico Wratisl.

Non à te vacuâ solitum discedere dextrâ,
Non ad te vacuâ me decet ire manu.
Tu mihi das aurum: tibi dono ego carmina tantum.
Mittimus alterni munera disparia.

Qui pro sorte sua, pro conditione ministrat,
Immensis meritis vel minimò æquus erit.
Olim Artaxerxi dedit unda Rusticus haustum.
Vel Chio aut Thasio gratior ista fuit.
At tu, Bucreti, mihi respondere videris
Taliter, & certè, iudice me, graviter:
Rex Artaxerxes, quod fortè bibebac, habebat
Illo nil aliud tempore præter aquas.
Ut redimam vitam, quæ grata est omnibus æquè,
Defectu fontis deteriora bibam.
Talia, ceu tu das, habeo infinita, Poëtam
Quantumvis nullâ me ratione vocem.
Scribo tamen versus Musis & Apolline dignos,
Et mea præ multis carmina censor amat.
Largior hoc cupidèq; tibi placidèq;: sed insto:
(Bucreti, huc aures arrige, Magne, tuas)
Alterius Princeps si munera Principis alter
Accipit, alterius nec tamen alter eget:
Et mea tu, spero, capies munuscula vultu,
Quo visa est uxor, quando ea virgo fuit.

IOANNI ARNOLDO; & CASPA-
RO GRUBNERO; illi Chemnicensium Quæ-
stori, huic Medico-Doctori.

Magna decent magnos. ego verò paucula vobis
Dona, Viri magni, cellâ de paupere promo
Ingenij, numerum si respiciatis eorum.
Nucleus internus se commendabit ab usu.
Gratia, quam Gnomis illustribus ambio, vestra
Ponderis & lucis multum mihi conferet. effrons

Quar-

Quarculus heic ausit quicquam: sub tēgmine vestri
Nostra Patrocinij tutissima Musa virebit.
Æternæ contrà vobis præconia famæ
Polliceor, quocung, loco me Numina sistant,
Seu, qui sum, maneam, seu fiam opulentior olim.
Nescio enim, quo me divina Potentia tandem
Respectura oculo, sit protractura jacentem,
Ex paupertatis cæno, quo sordeo totus.

JOANNI & THOBIAE KAP-HA-
NIS, Dresd. Frr germanis, Amicis meis
ἀκισθηλεύτοις.

HAnc ego Materiam, Kap-hani, dedico vobis.
Causa & Amicitia est, & vester in Artibus al-
Progressus, meritò mihi commendabilis. Eja (mis
Pergite, & hoc pariter stadium decurrite laudis,
Quò Patriæ, & Patris vestri, magniq, Patroni
Polnitij tandem spem sustineatis hiantem.
Heic locus, heic tempus: quâ commoditate sub annis
Ultendum teneris, heic quàm sit labilis hora,
Cernitis, & nullam redeat neglecta per artem.
Non opus est longè disjunctas visere terras.
Quod quæcung, potest Academia, nostra docebit
Lipfica, inoccidua Doctoribus inclyta famæ.
Hoc in vos nostri signum est hortamen amoris.
Indicium obsequio vestri mihi reddite. sic vos
Fata mihi servent, & me mitissima vobis!

IN ASTURCONEM, συσ-
πραγματεύων.

Asturco, mea lingua fixa non est.
In fructum taceo meum, tuumq;
Damnum, te mea mens latere debet.
Scit loqui quoq;, qui potest tacere.

SALOMONI LENTZIO, Brande-
burg. Phil. & SS. Theol. Stud. Generosorum A-
dolescentum, Levini-Ludolphi, & Bussonis
ab Alvensleve, Fratrum germanorum,
Studiorum gubernatori.

Non ad Virtutem te, Lentzi argute, colendam
Hortor. eam jam nunc perbene cultus habes.
Non ad Doctrinam; quod habes instructus eadem.
Doctus ut es graviter: sic & honestus homo es.
Comptior est Virtus Doctrinâ, & fortior: inde
Sanguis, & inde venit robur, & inde color.
Mollior hæc, & te juvat illa virilior æquè
Notitia: à quarum carpis utraq; decus.
Rectè agis. haud Helene cautis placet unica nautis.
Per Geminos hilarat significata quies.
Sic Crisis & Sophie conjuncto pondere magnum
Te facient, qui nunc incipis esse, virum.
Hoc autem exhortor, pertexas cæpta. coronam
Non, bene qui capit; qui benè finit, habet.

BARTHOLOMÆO FABRO, Falkenhanâ-Misnico, p. t. contubernali suo.

Scabrities antiqua cui sordesq; probantur:
Abstineat, moneo, versibus iste meis.
Si non mella, favos si non mea carmina spirant:
Quis facem gustu dixerit esse suo?
Est mihi (non utor) priscarum copia vocum,
A lectore meo quàm mihi dulce capi!
Nonnunquam Veneris loco, & instar aromatis, unũ.
Misceo: sed sensum quod vitare cavet.
Me tutò, si ducit ad hoc te prona voluntas,
Et natura vocat, Bartholomæe, leges.
Hoc autem Studio si fortè excellere nolis:
Maturè ad quoddam, quod tibi profit, abi.
Res parva est, dici: res magna est, esse Poetam.
Addo, parum fructûs carmina docta ferunt.
Inter bisseos pretium vix unus honori
(Sæpius immò ad me Musa remissa) refert.

JOANNI KANNENGISSERO,
Novo-Haldenschlebiano Saxoni, egregiè
docto juveni.

Qui nimis assiduè tractas calideq; Minervam,
Et rarò ad Bacchi munera læta venis;
Qui non ad specimen, sed ad usum commoda discis,
Et fratrem sudas arte referre tuum;
Impressam fidei testem tibi porrigo dextram,
Immò ego me sanctè juro favere tibi.

*Non ejusce rei cupias inquirere causam.
Quosquos delectat sacra Poësis, amo.
Amplexare meam, tanquam sit diva, Favissam:
Et fac sis sedes ejus, & alma quies.
Hoc juxtà moneo (mibi crede, Politica Lex est)
Sis Tuus, & pro re Non-Tuus esse velis.*

ΕΙΣ ΡΟΔΟΜΟΡΦΗΝ.

ΣΕῖο περισφραγίσαι κέαρ, Ροδόμορφη, ἔσικε.
οὐκ ἐμὲ ρεῖα φλέγει εὐμετάτρεπτον ἔρω.

IN PHILOTHECAM SOLOMONIS
VOLCKELII, Udalriciani Halæ-Sax.
Templi Musurgo.

Scribo meum huc Nomen, tui in imum pectus
Amorem,
Volckeli? quid vis amplius? Addo nihil.

JOANNI TIMÆO, P. L. Fraunstad.
Ecclesiæ in Silesia Communiistro.

Scribis honoratum carmen, Timæe. sed isthoc
Non miror. Τιμὴ δίδωται ἡ ἴσα τῷ.

IN BECCESLENUM, ὑπὸ φίλῳ.

Segniam quem nimium delectant ocia, perdunt.
Claro opulescentem surgere mane decet.
Nec mediam in lucem clauso dormire cubili,
Et, quando ad mensam, surgere, quadra vocat.
Qui non ipse suus fustis, non ipse flagellum est,
Alterius melior verberare rarus erit.

Nullius

*Nullius curo, si me non excito, vocem.
Infelix, quemquem crux asinina monet.
Hoc ego cui dico? tibi, Becceselene, mihiq̃.
„ Optimus est Pastor, nec sua facta tacens.*

PAULO PLEUSNERO, PHILET
MED. D. Inclytæ Freybergæ Hermunduro-
rum Physico Ordinario.

Quidam me nuper, Doctor Pleusnere, rogabat,
Unde meos facerem versûs, quum scrinia nus-
Et riscos habeam? dixi torrentius ipsi: (quam
E cerebro, unde tuos? ad eundẽ ego. monstrat apertũ
Thesaurum è libris. quem, quum te pangere Musæ
Instigant, ex his autorem proripis? ajo.
Mox Decimatoris Claiiq. poëmata promit,
Seq̃ imitatorem plerisq̃ fatetur eorum,
Nec legisse, addens, quicquam excellentius istis.
Auditõ, insulsum hoc animal stupidumq̃ reliqui:
Nec monstrare viam gratum ad meliora fuisset:
Tam gaudet porcus cæno vomituq̃ Lycisca.
At, Pleusnere, liber quum sit mihi nullus, & ipse
Mirari possis. respondeo. nempe viando
Qui vix ferre cutem possum, quei cætera possim?
Utendum siquem desidero, nemo recusat.
Sic Hornicæi mihi bibliotheca patefcit:
Sic tua: sic cistas aperit mihi Garthius omnes,
Et quemcunq̃ voles Scriptorum, hinc exime saltim,
Inquit, & hic Doctor præclara volumina quodam
Judicio comportat: opum non tantus acervi
Provisor, quantus librorum est ille bonorum,

Citraq; invidiam cupidis communicat uti.
Si non usq; lego, meditando lecta remando.
Ocia sectari me fæda, injuria magna est.
Me parasitorum captare capacia more
Pocula, major eâ: non ædes visere sacras,
Maxima, tam curæ ratio mihi vera salutis,
Quàm cuiquam. sed non, ut hypôcrita, numina cæli
Ore plateatim veneror diversa tuenti
Objecta. at quid opus sic excusare? quid inter
Tot faciam curas, Epodæty's id edita prodit:
Quam quò Walvviciis, placidis heroibus illis,
Commendes (etenim sub eorum nomine lucem
Pars una, ut signum constantis sparsile cultûs,
Adspicit) ipsa tuæ latè rogat ala volantis
Gloriæ, & ad seros per me ventura nepotes
Fama, triumphali sestrrix innoxia curru.

THOMÆ KRESSIO, Patrit. Hal. J. U.
D. Scabinatûs patrii Adseffori.

Efusum calami impetu calentis
Carmen mitto tibi, diserte Kressi.
Affectus meus unde natus? inquis.
Ex te profilit in vireta Phœbi
Sveto splendida prodeambulare
Musas inter amabiles. quietem
In his quæris, acerba mitigando,
Quæ domestica cura, quæ forensis
Parit rixa, domum reversus inde,
Et lucò Charitum sacro refectus,
Authorem hunc modò protrahis, modò illum,

Et te numina de quibus monebant,
Kressi (non ego dico, te docebant:
Nam quid, nescio, nescias ab annis
Fam multis: adeò virum esse juvit:
Qui nunc quantus es, omnium ad stuporem!)
Vestigas, & habemeos libellos:
Quales apparo sub crepante praelo,
Dextra strenua, & inquiete penna,
Plures: in quibus editis, profectò
Vel sim nominis immemor mei osor,
Nì tuum quoq; nomen exstet illis,
Nomen, Pieria quod arce fulget.
Quin te, dispeream, nisi inter istos,
Quos amo, quoq; amem, tuo idq; jure.
Nam laudabiliter merère, Kressi,
De nostro Ordine, de proba Poësi.
Habe (inquam) tibi quidquid est eritq;
Ab hoc anno Asaminthus in sequentes.
Quod Romæ orca, Asaminthus est Athenis.

GEORGIO COSTIO, Patritio
Hal. J. U. Cand.

RObur ad adversas res omnes Musa ministrat.
Quæ malè nos validos plus medicina juvet?
Certè in me magnas ab ea persentio vires,
Si paupertatem non fugat illa, levat.
Te pollentem opibus, Costi, felicibus ornant.
Et servæ, & dominae, sunt mihi Pierides.
Confide, extollent te quondam ad culmina rerum,
Ad quæ tu natus crederis esse mihi.

Arcani.

Arcani patiens poscit sibi curia pectus:

Observans tantum temporis esto tui.

GEORGIO TISENIO, Brunopolitæ Sax. Medicinæ Cand. dignissimo.

S*eria doctrina est, & ab ambitione remota,
In te, Tiseni, quæ speciosa latet.*

*Proximaq; ingenio, quem gratus honoro, Monavi.
Num vos ejusdem sideris esse putem?*

Certè id perpulchrè mores testantur & artes:

In quibus instructum Phœbus utrumq; stupet.

Sic aliquâ ratione pares Superis sumus ipsis.

Perge ô ingenio celsius ire tuo.

Ex tantis flammis sublimior evolet ignis.

Ad votum dicis, Fiat, Amice, meum.

Arbiter ergo Deus voti votum hocce secundet:

Quàm nunc, ad plausus latior ibo novos.

DE LABRACE, ἀρετῶν δμοπότῃ, τε καὶ
τραπέζῳ ἑστῳ.

E*xcudenda Labrax aliorum carmina censet,
Ne committantur crimina, ne vitia.*

*Cur sua criminibus vitiisq; epigrammata fatent
Censorem calami non habet iste sui.*

MARTINO GEISLINGERO Faricollino, J.U.D. de Cardopo.

C*ardopus egregio quantum pro carmine misti
Tu mihi si tantum mittis, habebo nihil.*

*Geislingere, tamen grates ubi dixeris unas,
Pars compensata est muneris ampla mei.*

IN P I C A M, οὐδ' εὐδ' σωζομ.

Qualis sis, rogitas subinde, Pica.
Habe. Mercurium refert Planetam.

IN B Y R N U M, φήληκα.

Cessa, Byrne, meas sub sidera tollere Musas.
Nil ista prodes, plus mihi laude nocet.
Furto persolvit, qui gratis carmina laudat.
An, quod inest doctis versibus antè, dabis?

M A C C O, Flandriæ Poëtæ.

Scripta tuum examen mea sustinere. libelli,
Macce, tui pariter sustinere meum.
Quædam in me carpis: carpo in te multa. sed omnes
Lynx alijs, nobis nil nisi talpa sumus.

F I N G U L O, κεφαλίως δημοσφοδιν.

Apgentorati cras mænia, Fingule, linguam.
Incipe cras in me scribere, parce hodiè.
Si quid (quod credo) contra me scripseris, ede.
Nam cupio vitiis clarior esse tuis.

O T H O N I S C H W A L E N B E R G I O,

J. U. D. & Practico Lipsiæ: item M. H E N R I C O

S C H W A L E N B E R G I O, Sanctæ Linguæ ibid.

Profess. publico: Fratrib. germ,

FRigescent absente meæ suo Apolline Musæ.
O bone me vultu calface Phæbe tuo!

Aut

*Aut aliquot saltim strictiones mitte: vel ipse
Monstra Patronos, quando venire negas.
Sic voveo. ætutū gens Schvvalenbergica præsto
Meg, fovet radijs sponte lubensq, suis. (est:
Quid reddam vobis? immunis cætera, cultum.
Nempe mea in nullos gratia major erat.
Ante immortales virtute atq, indole vestra,
Musæ immortales plus ego reddo meæ.
Quid majus possit proficisci aut pulchrius in vos?
Aut homini quid homo donet amabilius?
Fama Poëtarum, & Musarum æterna virescit:
Nobiscum vitam, quos celebramus, habent.
Quos intexit acus Musæo industria peplo,
Illorum tristi nomina morte carent.
Hoc tibi persuade de me, Dyas enthea Fratrum,
Te mecum quovis ire, volare, sequi.*

HENNINGO RENNEMANO, Pa-
pæb. Sax. I. U. D. Profess. Erfurtenfi.

HEnninge, Aonio junctū mibi numine nomen,
Quig, geris studiis corda propinqua meis,
At verò quanto nostræ discrimine famæ!
Quantâ donorum differitate Dei!
Carmina quum facias nulli cedentia vati,
Arte soles venam dissimulare tuam.
Dissimules licet usq, : tamen diffundit Hiera,
Laudibus exundans & pietate tua.
Limpidus ingenij fluvius te latiùs Orbi
Notificat, breve quid flumen Hiera queat?

Possu.

Possumus infantes humeris gestare torosis:
Gestabit nunquam pumila turba virum.
Jus alij jactent: abs te Jus discere possit,
Ad Leges autor qui tibi primus erat.
Quantus lingvarum sis cognitione, palestra
Quantus sis Logica: Scripta rotunda docent.
At quid opus verbis, ubi rerum signa loquuntur?
Magnus es, & magno te Dice honore locat.
Majorem verò te summa modestia vitæ,
Et parca linguæ clavis, ubiq; facit.
Emittunt clarum digiti cava dolia pulsū,
Exilem reddunt dolia plena sonum.
Has animi dotes vulgus rude nesciat, uni
Ne constent, cupio proditor esse tui.

LAVRENTIO ARNOLDO, Ju-
risc. Illustris Cœnobij Cisterc. Lubensis
Cancellario.

N Estoris extantum qui vivere dignus es Ævum,
Aut magis ipsum annis vincere dignus, have.
Et, quamvis gravius condas, Arnolde, Poëma,
Quàm pullata mihi Musa frequenter hiat:
Ista tamen, nostri monimentum & pignus amoris,
Et niveæ signum munera mentis habe.
Magna viro, fateor, deberem mittere magno:
Qui sum paupertas ipsamet, unde darem?
Do tibi, quantum exsul: do, quod pro tempore pos-
Maxima me credas mente dedisse bonâ. (sum.
Quæ contrà eliciam, favor & tua gratia sunt:
Quo solo cerebrum sine molesto meum.

Priva.

*Privatas, celebri pandens vaga carbasa fama,
Ægæum curas in mare mitto meas.*

His studiis tardè labentia tempora fallo.

Et tua tu paribus frangere sæpe soles.

*Communem hinc animum nostræ concordia Musæ
Nostrum, mutuiter participata, facit.*

PASTORI CUIDAM, Θεοκαπῆλα, Hellenum
Imperatori.

• Verùm præmissâ Pastorum pace piorum.

H Abere non vis ebriosum servulum.

Cur, qui DEI es servus, te ipsum inebrias?

DE QUODAM SENATU.

Æ Ra mihi quidam misit perpauca Senatus.

Quid putat hoc tenui munere? ne redeam.

COMPARATIO COMETÆ CUM COM-
ITE BYLOVIO, Germaniæ Hasiarchâ.

C Ometa, item Bylovius Comes queunt
Bene comparari. uterq; portendit malum.

Cometa Terris; Dignitatibus Comes.

WENCESLAO à ZEDLITZ, in
Nevvkirchen & Eichholtz, &c. Capitaneo
Lignicensi,

D Ante tibi turbâ totos Capitaneæ libros:

Nos quoq; Zedlitzi, carmina pauca damus.

Te gravibus pariter rebus Musisq; vacare

Scimus, & hæc etiam dona placere tibi.

*Fervantes hilaraq; tuos, quibus æthera pandit
Spiritus, & statuit nobiliore tholo.*

*Grunæum dico, Rudigerum cogito. si me
Ferre potes, versâ sorte ferendus ero.*

Tertius inter eos, non ultimus ordine fiam.

Inter enim æquales ordo quis esse solet?

Hæc præmitto. meis propensior annue votis.

Sic Zedlizéis nobile surgat Opus.

MATTHIÆ UNTZERO D.& Me-
dico Physico in Salinis Sax. Ordinario.

T*u qui Naturæ creber divertis in hortos,
Qui nihil in curâ dissimulare soles;*

*Qui, quæ aut leniri aut tolli symptomata possint,
Nôsti, Untzere, doce publicè, & esse virum*

Te, toti Mûndo scriptis ostende libellis;

Qualis de Renum Calculo hic esse solet.

Tenihil in Medicis latet (est gens Itala testis)

Rebus. Germana hoc experietur idem.

*In partem experta est. tu verò, Untzere, labora
Amplius, & decus hoc amplia in orbe tuum.*

GEORGIO RUMBAUMIO, Phil.
& Med.D. Wratisl. Physico ordinario.

C*ujus in ingenuos pietas est nota Poëtas,
Arbitror, ille à me non alienus erit.*

Immò mihi tantò sit, spero, benignior, èdo

Quantò aliis varij carmina plura modi.

Vix mihi materies impressa est prima: secunda

Mox sequitur: sequitur tertia: quarta venit.

M

Quin

Quinta tuo voluit titulo prodire. cupitam,
Rumbuami, huic famam tu dabis, & lubidè.
Quale Poëtarum, tale à me suscipe munus :
Qualia Doëtorum, talia redde mihi.
At mittes, novi. fui ob hoc audentior. omnes
Non faciunt nobis (magna querela) satis.
Optatos Doëtor mihi conciliavit amores
Cunradus, per eum vel magè ego ipse, tuos.
Magne Jehova, novum per Amicum quanta dedi-
Jam desperanti robor a penè mihi! (sti
Unus defecit : tantò redit æquior alter,
Quantò deterior matre noverca levis.
Pro quibus officiis, quia sunt divina, perennes
Accipe tu laudes, Chrifte. mereris eas.
At tu Rumbaumi, medica sapientia cura,
In te de cultu ne dubitare velis.
Si nonnulla tamen fallentem fallere laus est,
Et si concedit tale quid ipsa Themis :
Quis vitio vertat, fallentem ubi fallo Philautum?
Sed tamen hanc etiam rem moderatus agam.
Non divulgabo, de quo mihi crimine constat.
Fortè exstinguetur pectoris ille calor.
Vidi ego pugnantes dubiè cum sole coorto :
Vidi obitu Phœbi mente fuisse pares.
Si causæ accessus hæc injuria gliscat : id unum,
A me ne lusus tu videre, rogo.
Sed, quod opus, facies. in qua spe desino tandem,
Optans hæc domui, quæ cupit ipsa, tuæ.
Sic concludenti mox sudior annuit æther :
Obtulit Ascensus Christi ea vota Patri.

M. ZACHARIÆ Schneider/Lips.

SS. LL. Cand.

Negligor à multis, Schneidere. ego rideo tantum.

Neglectum, virtus est, tolerare sui.

Profectu cancer Scortrox mihi tela minatur,

Ignarus, quæ sit vocis origo sua.

Si complex non dicat ei saperda. facessant,

Svadeo. quò fero plus, hoc gravius ferio.

M. IOACHIMO MEISNERO, ELI-

stro-Werdano, de libris Turduli.

Quanti æstimem, Meisnere, libros Turduli,

Ex me videris scire velle. Non nimis,

Sapiens enim non prædicari vult nimis.

IN ACHARISTUM, Fori crepi-
taculum.

Quando voles tandem meritis mihi solvere grates
Promissis nuper versibus, immò libro?

Ingratus tanta dici vis unus in urbe,

Quum faveant Plutus, quum tibi Juno satis?

Hoc faciam Charitum deponi nomen ad aram.

Expunxit libro jam mea Musa suo.

Non malè me tantum, sed habet res ista trecentos.

At bonus est, per quem mittere possit, eget.

Sis bonus. impropriè mihi vir bonus esse videtur,

Qui bonus est cistis tantum, ACHARISTE, suis.

NICOLAO & GEORGIO à Wal-
witz, in Doberitz, Fratribus germanis, Equi-
ribus Misnicis.

Beneficia, GENEROSI DOMI-
NI, quæ ab utroque FRR. vestro-
rum, Dn. ANTONII, & Dn. SERA-
STIANI, olim vel non desiderans,
immò nullo meo pro merito exspe-
ctare audens, acceperam, frequentia
sunt in ore meo, animo frequentio-
ra. Vos itaque in eundem benevo-
lentia hæc meâ Epigraphâ campum
invito: ut, qui VVALVVITZIANO
SANGVINE orti, eodem me loco
& numero, quo laudatissimi Dn.
Fratres, habeatis. Materia quò bre-
vior videtur, eò in se ponderosior ar-
gutiorq;: obvia verbis quidem, sed
sensû tectior. Præclarè sperantem,
pulchrè dimittite.

Sic omni vireat Sanguis Walwitzius ævo!

Dabam Frybergæ 6. Junii, Anno 1611.

GEOR.

GEORGIO à Borschnitz / Hereditario
in Prouß / 2c. Equ.Sil.

Fama de conspicuis, juxta SYM-
MACHUM, nihil patitur ignora-
ri. Sic & tu, *Generose Domine, Eques*
Strenuissime, innotuisti mihi, qui cu-
pidus medullam famæ gustandi, os
periculi frangere haudquaquam pi-
graris. Eâque de causâ tuæ quoque
Strenuitatis gratiam exambio. Mul-
tos ut habeam Patronos: plures ta-
men per meas conciliare Musas, glo-
riosum duco: repræhensionem certè
fuit adhuc nemini. Quod alii aliâ
solent, viâ hoc ego poeticâ tento.
ἔδωκεν (inquit SYNESIUS) ὁ θεὸς τῇ
ποιητικῇ ταμίει τὴν εὐκλειαν. / Ad cujus,
contra hanc *Ævi* brevitatem, ipse su-
dasti, & adhuc sudas extensionem,
meritissimò ab omnibus bonis lau-
dis societatem adeptus: ut te, admi-
ratione dignissimū, admirari nolle,
M 3 planè

planè pravi sit atq; maligni. Si quis-
quam hoc P I N D A R I (ἐγμάτων καλῶν
ἀκτίς, ἄσβεστος αἴς) observat ἀρχικῶς μῆλιον:
fanè observas tu. Quo propriè tuo
encomio, *Eques Generose*, vale, & in
gratiam tuam me assume: per quã
Phœbo & Musis anam in Æterni-
tatis delubrum te reponendi porri-
ges. Dab. Halæ Sax. 12. Apr. 1614.

A D A M O à Pröck/Hereditario in Les-
minien & Stunckhahn/zc.

QVâ fronte extremi ego subsellij
Poeta, *Generose Eques*, *Splendi-*
disirne Dn. te, quem ipsa excelfo Di-
gnitatis tholo cohonestavit virtus,
compellem: haud facilè aliquis ha-
rioletur. Quippe quum te nusquam
meis usurpârim oculis, multò mi-
nùs in arctiorem aliquam, ullâ præ-
milsâ salutatiunculâ, tui notitiam
surrepferim: meritò fanè præruptæ
arcessas

arceffas me impudentiæ. Tuæ au-
tem humanitatis aura, nimisquam
favaviter spirans, non hac me dunta-
xat suspiciuncula exonerat, verum
etiam liberioris ad se aditûs spẽ mi-
hi facit minimè ancipitem. Cujus id
pararii ausim confilio, nã vir est ali-
cujus numeri, & tui apprimè obser-
vans. Vides Musas meas, & per eas
me; & in iis meam in te & genus tuũ
observantiam. Atque utinam tam à
politie essent instructæ, quã *T. Stre-*
nuitas erga illas. Est ista cæteroqui li-
terarum humaniorum vis & poten-
tia, ut multis à se millibus discluso-
rum animos faciat velut contuber-
nales & convivas, & amorem inter
absentes quasi præsentem conciliet.
Quod si mee quoq; Musæ, quas im-
præsentiarũ Nobilissimo tuo Splen-
dori do, dico, idem fuerint assequu-
tæ; non potero, quin cum lepidissi-
mo Catullo exclamem:

Quid

Quid me letius est beatiùsve?

Vale, firmissimum Laureæ meæ
præsidium, & vige *Deo, Patriæ, Ge-*
neri tuo, sed & Mihi, tanquam Pro-
ximo. Dab. Halæ-Sax. 6. April. 1614.

SIMONI MALSIO, J. U. D. Clarissi-
mo, Pragmatico Lipsiens. primario.

AVGVSTVS, qui sui seculi in-
genia modis fovit omnibus,
componi de se aliquid offende-
batur, nisi serium, nisi à præstantissimo.
A plebeiis istis & passivis ingeniis,
quæ nullum à se Genium Æternita-
tis habent, nec T. credo EXCEL-
LENTIA, Amplissime Dn. DOCTOR,
prædicari amat. Atqui meum hodie
tale. Quod, ut sol in aurorâ tenuior,
quò cellius per virtutem assurgere
conatur: eò per externa plus impe-
ditur. Argumentum tamen si te
meo velim stylo, haud valdè ab-
nuas.

nuas. Ipse verò hanc differo curam
studiò: non item amorem. Quem,
quòd vel à vilioribus admittis, a-
spernari pudebit. Afsiduum rotæ
volumen vicissim ima summa, &
summa ima facit. Fortuna, quæ cum
rotâ comparatur, ad me quum ve-
nit, ad constantem infimitatem,
quasi fato sic destinata, me ligat.
Quicquid itaque à vincto accipis,
habe, dum solvar & lever. Vale. Ha-
læ-Sax. 25. Aug. 1613.

MARCO Korscheidt / U. J. D. Sereniss.
Elect. Sax Commissario Ordinario, & supremi
Dicasterij Provincialis Advocato.

Obligâsti me tibi nuper, Clariss.
Dn. DOCTOR: ego contrà o-
mnem EXCELLENTIÆ TUÆ feci
potestatem mei. Literatissimæ tuæ
conversationis voluptas in mentis
meæ sacrario nunquam refrigescet:
quin

quin potius καὶ δὴ αὖτις annitar, ut
ad quemcunq; affectûs tui nutum,
velut dato signo, profiliens advolẽ.
Et si alicui parum prudens videar,
qui cum tanto tantilla communicẽ:
ad Fortunam provoco. Quã invitã,
quum votis non respondeam: suffi-
cit animus, qui defectum apud bo-
nos ac sapientes cõpensat. At, quod
validẽ confido, isthæc quantilla ma-
ximis tuis accensebis: idq; in favo-
rem novi tui clientuli, qui suo tem-
pore, & pro Fortunæ auctu, vete-
res æquabit: hodie certè ipso cultu
tuis veteribus non minor, quan-
quam dignitate inferior. Quibus,
AMPLISSIME Dn. MOECENAS,
felicissimè ac diutissimè vale, & flo-
re, bonorum amator & altor. Dab.
Halæ-Sax. 30. Martii, 1614.

SAMUE-

SAMUELI KLINGIO, Plavenſi
Megapolitano, J.U. Doctōri Clariffimo, exactæ
Prudentiæ & indeclinabilis Juſtitiaë
Pragmatico.

QVæcunque, EXCELLENTIS-
SIME Dn. DOCTOR, Promotor
maximi æſtimande, domi foriſve
meditor, ſcribo, dicto: nolo mecum
ſine fructu poſteritatis abire: nec
ideò libros, ut cænationum orna-
menta, ſed ut ſtudiorum instrumen-
ta, amplector & exoſculor. Meritò
apud τὰς εὐταγέτας καὶ ἀγνώμονας libri li-
beris cariores ſunto, quoniam tantò
mentis filii præſtantiores, quantò vi-
liores corporis. Literæ inſuper (ut
EUMENIUS inquit) omnis indiſtriæ
omniſq; laudit ſunt nutrices. Quas
quia præeminens T. EXCELLENTIA
cum herbeſcente Ævi & Ingenii ſui
flōre perquiſitiſſimè fuit venerata:
ab iiſdem meritiffimò hodiè, proxe-
netâ

netâ Apolline & parariis Musis, mei
quoque sinceri adjectione cultûs,
Immortalitati transplantatur. Quod
tua quidem EXCELLENTIA, cui
καὶ ἐπὶ ὄψοι, per se sibi peperit inoccidi-
duæ famæ decus, nostris tamen scri-
ptis exstare non erubescet. Ita NAXIA
Cos, ut est in proverbio, omnium
absolutissima, cotes aliunde allatas
juxta se vendi non est gravata. Mate-
riam verò præsentem quòd nomini
splendorique tuo voluerim inscri-
ptam: privatæ docebunt literæ. Tu
saltem, *Patrone exoptatissime*, δεσπότη ξω-
νεφεῖ ne suscipe: quin potius, quem
hinc tacitè expalpo, HELENÆ CRA-
TEREM mihi præbibe. Tantum est.
Vale. Dab. Lipsiæ. 16. Julij 1612.

JOAN.

JOANNI HENCEIO à BLAN-
CKENBURG, Supr. Crucigerum cum Rub.
Stellâ per Sil. & Pol. Magistro.

VErsûs hi, *Rev. Magnifice Domi-
ne*, per hosce dies mei erant,
quùm fecissem: hodiè tui sunt. Pa-
ter ego; Tu eorum compater. Sen-
tentias gravissimorum Autorum
cum aliis ἐμμέτρωσ communicare,
munus est Poëtæ convenientissi-
mum. Nuper admodùm sic placere
cœpi: ut continuare possim; & tu
mihi place, qui magis mihi potes,
quàm ego tibi. Causæ in vulgum
notæ. Sudabo in sanctioribus, ad
quæ tu ansa. Atqui hoc est poculũ,
quo me inebrio, variarum scilicet
rerum cognitionis, in spem fructus
alicujus in cándidos lectores redun-
daturi, propinatum. Quod si hære-
bit in aliquâ parte apud bonos, ma-
ximè verò *Rev. tuam Magnificentia*,
tempus

tempus me utilissimè putabo col-
locasse, cujus sumptus omnium
pretiosissimus. Adjungam, ubi cō-
modior mihi erit vivendi occasio,
quàm nunc est, animum ad Patrum
pia & illustria Dicta. Interea hisce
fruere, & de præclaro tuo erga lite-
ras affectu nihil remitte, qui nomen
& famam *Henceianam* jam olim æ-
ternitati consecravit. Dabam VVra-
tisl. solstitio hyberno, Anno 1608.
ex ædibus Benischianis.

GEORGIO GLAUCHIO, Cizensi;
ZACHARIÆ SCHNEIDERO, Lipsi.
ULRICO MEYERO, Lipsiensi;

Art. & Philos: Magistris:

MULTIS nominum & honorum
suorum indestructilem ædifi-
co memoriam. quâ verò gratiâ? cer-
tè aut nullâ, aut perexiguâ. Amicos
sefe quum simulent, ὕπὸ λόγῳ ἕνα διαπλο-
κῇρ foveant, & λογοπράτας agunt. Diver-
fissimum

fissimum ab istis depræhendi in vobis. Et sanè si quibus me debeo, debeo vobis. Nec pauci, tanquam feram alicubi cū ipsis reciprocassem, ad inepta laborum genera meo abuti tentant ingenio, minimè tamen obsequenti. Quos præsentem fero, abiturientes non teneo. Vos, *Præstantiss. & Doctiss. Dnn. Magistri*, quod attinet:

Incipiant alti citius subsidere montes,

Quàm quemquem è vobis deferam, & excutiam.
Idq; Candori & Humanitati potius vestræ, quàm mihi, adscribite: ob quas etiam virtutes mihi estis charissimi. Valete, Animæ piæ & do-

ctæ. Dab. Halæ-Sax. 15. Aug.

M.DC. XIII.

P S E C A D O S S E C U N D Æ F I N I S .

ἘΠΟΔΑΕΤΥΟΣ

MATTHÆI
ZUBERI GER-
MANI

PSECAS TERTIA.

AUGUSTINUS IN SERM.
de Ascensione.

*Qui se dicit scire, quod nescit, temerarius est :
& qui se negat scire, quod scit, ingratus
est.*

SAXO GRAMMATICUS.

*Nihil adeò invidiæ faces, quàm parium impar
virtus, excitat.*

PETR. ARBITER.

*Coronas etiam ad imperitos GRATIA de-
ferre solet.*

ILLUSTRISSIMIS CELSISSIMI-
SISQ. PRINCIPIBUS AC
DOMINIS,

Dn. JOANNI-ERNESTO,
FRIDERICO,
VVILHELMO,
ALBERTO,
JOAN. FRIDERICO,
ERNESTO,
FRID. VVILHELMO, &
BERNHARDO,

αὐταδέλφοις:

*Saxonia, Julia, Clivorum & Monti-
um Ducibus: Landgraviis Thuringia: Mar-
chionibus Misnia: Comitibus de Marca
& Ravenspurgo: Dynastis in Ra-
venstenio, &c.*

Dominis suis Clementissimis.

NIHIL ADMIRABILIUS HAC
liberalitate, quam fovendis
N 2 hono-

EPISTOLA

honorandisq; literarū studijs Principes impertiunt, inquit *EUMENIUS*. Et si (ut *QUIDAM* ait *ALII* S) gravissimorum Principum est, minorum etiam rerum judicia consequi velle : quantò illustrioribus exemplis, utilium juxta & delectabilium Poëtarum lectione, horis præsertim subsecivis, animos suos excitant, & pœne langventes jacentesq; rēgignunt? Inter minimas autem res Poësin non censemus: numeramus potiùs inter diviniore rectè adhibitam. ἢ γὰρ τῆς τέχνης (inquit *SYNESIUS*) καὶ δυνάμεως, ἢ τῆς χάριτος. Δείαε ὅτι οὕτω τὰς ἀνδρώων ἐξομαλίσαι καὶ καταδημαγωγῆσαι, ὥς τὸν χωρὶς αὐτὸ βίον ἀβίωτον ἀπασι εἶναι. Neq; Virtus animo cōtingit, nisi instituto & docto, & ad summum exercitatione assiduâ perducto. Ad hoc quidem, sed sine hoc nasci-

DEDICATORIA.

nascimur, & in optimis quoque, antequam erudiamus, virtutis materia, non virtus est. O beatissimos vos *PRINCIPES*, & ad divinitatem ingenijs ad excelsissima rerum fastigia natis quamproximè accedentes! Sapiientis (ut *DE BREVITATE VITAE* differit *SENECA*) multùm patet vita: non idem illum, qui cæteros, terminus includit: solus Generis humani legibus solvitur: omnia illi secula, ut Deo, serviunt. Ad Sapien-
 tiam, *ILLUSTRISSIMI & CEL-
 SISSIMI PRINCIPES*, eruditi estis, & facti: erudimini adhuc, & fitis quotidie, suspiciendo & dignissimè imitando exemplo. Hoc ingeniorum modo, crescit dignatio: neq; ipsis tantùm habetur, sed quidquid illorum memoriæ adhæsit, ex-

EPISTOLA

cipitur. Eos alioquin, quorum ani-
 mæ vitijs & inscientiâ sunt imbutæ,
 nec curari queunt medicinâ Sapi-
 entia, emori expedit. Alios abster-
 reat à discendo cognoscendoq; : me
 certè firmiter erigit *Divi Martini*
Lutheri, Doctorum Doctoris Maxi-
mi, (in marg. ult. cap. Syrac. Tom.
 Ien.) οὕτως ἡ προφητεία αὐτοῦ vox vera :
 Kunst gehet nach Brod / Aber es
 wird ein Zeit kommen / da das Brod
 die Kunst wird suchen / wird sie aber
 nicht finden. Honor (juxta *ARNO-*
B I U M) ex concessione constat tri-
 buentis, & amplificatione sumen-
 tis. Quem mihi ante XIX. messes
 præfulgidus ille *MYRTILLETI* A-
 pollo *MELISSUS*, germanus ille
POETIFEX, sumendo è Lauri fo-
 lijs coronam (unde *CORONATUS*
 POE-

DEDICATORIA.

P O E T A publicè indigitor, ac legitime) exhibuit, amplificare seriò promisi. Præstiti hæctenus, & adhuc soleo. Odi ego (cum *P A C U V I O* loquor) homines ignavâ operâ & philosophâ sententiâ. Quam meam illatam ingenij lucem tenebris assuefacti oculi spectare non possunt, aut fortè nolunt : poterunt & volent *ὄξυδερκέσες* & *εὐνέστεροι*. Neque ego Bonum meum (quantillumquantillum illud) populari rumore, sed conscientiæ veritate metior : quiq; proficere studet, semper invenit, quo crescat, ait *B E R N H A R D U S*. Hanc *E P O D Æ T R O S* meæ *P S E C A D A* tertiam *I L L U S T R I S S I M I S C E L S I T A T I B U S V E S T R I S* humillimè volui inscriptam : quòd, ut maximarum summarumque vir-

EPISTOLA

tutum, ita diviniorem & præclariorum literarum sint avidissimæ: neq; suam Bibliothecam in speciem & cultum parietum comparent, sed ad heroica sua ingenia excolenda illustrandaq; , antè instructissimam subinde augeant, & Studiosę juvenuti utendam non invideant. Denique (qui hujus ævi mos, aut potius morbus est, æmulari scilicet & cavillari) contra sycophantas præpotentis autoritatis vestræ munimēto mihi opus est. Quanquam

Ανθρώπων ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίγνεται ὁδὸς,
quoad meam Facultatem, haud facile me opinor errasse. Vita & mores huc non pertinent: quam suam & quos suos mei antè calumniatores emendent, quàm meam & meos correctum eant. Quibus valete
& æter-

DEDICATORIA.

& æternùm florete, *ILLUSTRIS-*
SIMI AC CELSISSIMI PRIN-
CIPES, DOMINI MEI CLE-
MENTISSIMI. Dab. Halæ-Sax-
14. Iulij, Anno 1614.

V.V.V.V.V.V.V.V.

ILLUSTRISSIMIS

Celsitudinibus

ad vitæ finem

Subjectissimus

MATTHÆ. Zuber/P.L.
MELISSEUS.

EPIGRAMMATA, IN AV-
TORIS ET OPERIS COMMENDATIO-
nem, ab Amicis scripta.

I.

Nescio cui primum, *Zubere Poëta*, secundum
Inter Laurigeros dat tibi *Fama* locum.
Tertius ambiguus, talem *Nova Castra* Poetam
Danubij gremio non habuere suo.
Primus es in Patriâ. plures licet inde sequantur,
Par tibi tam vario carmine nullus erit.
Vive & scribe diu, doctosq; ex prome libellos,
Qui possint segnes exhilarare senes.

*Gerhardus Probus, Livo-
nus, J. U. D.*

Haud

II.

H Aud equidem vidi te *SCRIPTIS* an-
tè, *ZUBERE*,
Nec facie: famâ sed mihi notus eras.
Colloquio aspectuq; tuo jam perfruo. auge,
Non minuis laudem, culte Poeta, tuam.
Vita tibi in Musâ est. ea, si sis mortuus, una est
Integra. qui violat, se violare solet.

Matthias Landstenius, Alten-
husâ Saxo, in Novo Foro Sa-
linarum Saxonicarum Ludi-
Rector.

Sic

III.

Sit sua laus alijs; tamen, & si vera fateri
Pulchrum est, Tu nulli laude se-
cunda facis.

Aut edis Gnomas, culta aut Epigram-
mata pangis.

Singula pol superant Nectar & Am-
brofiam.

Nulli miramur, numerus quòd crescat
ab omni

Angulo Amicorũ, clare ZUBERE, tibi.

Christophorus Hæflichius,
Norimbergensis, P. L.

III.

Cur peregrinantur vates? quia nobile
nescit

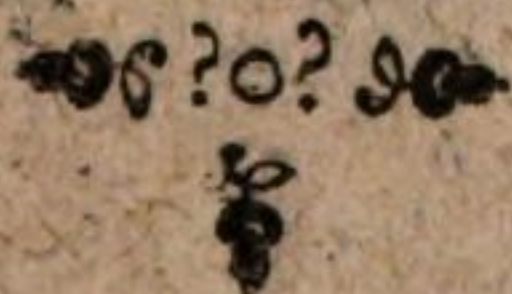
Ingenium claudi carcere, amat spacia,
Mobilitate viget vis ignea: Solis & instar
Succendit famæ sidera plura procul.

Testis ZUBERUS: qui quando quieverit olim,
Ignota ut stertent nomina multa domi?

Quod quasi Sol Scriptis per doctum volvitur
Orbem:

Quot titulos secum circumeundo trahit?

Zacharias Schubartus, Bo-
leslâ. Sil. SS. LL. Cand.

ORCÆ

V.

Orcæ nomen habes meritò, Zuberæ
subinde

Hæc tua Pieriis Orca repletur aquis.
Unda phaseligerum citiùs defecerit Istrum,
Quàm te Castaliæ destituant latices.
Hinc te desinimus mirari. nempe benignum
Hoc Natura tibi nomen amica dedit.

Jacobus Ladenbachius, Javo-
ranus Silesius, SS. LL. Cand.

Ingenio

VI.

Ingenio simili veteres exscribere Vates,
ZUBERE, si quisquam potest, næ tu potes.
Immò, ZUBERE, soles. Graia atq; Latina Poësis
Sub jure sese publicè asserunt tuo.

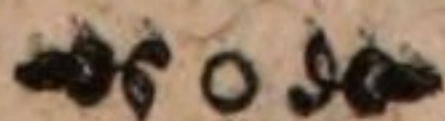
*Christophorus Wonsseck/Hercy-
nius, SS. LL. Cand.*

VII.

Iudice me nemo stabit, Zubere. sed instas
Apponam libro Disticha bina tuo.
Quando ego te laudem, mea laus est nulla. fateri
Hoc tamen instigor: magnus es, & modicus.

*Sigismundus Wolff/
Erphordianus.*

JUSTUS

IVSTVS LIPSIVS IN SINGULARI Cent. Epist. select. ad Germanos & Gallos, Epist. 3.

Antiqua & antiquos ama: imitare etiam, sed cum modo, & citra affectationem, quæ sæpe huic tirocinio se jungit. Voces illæ rariores & priscae, mihi crede, eloquentiam non faciunt: & quanquam lectionis aut doctrinæ aliquod specimen præferunt, tamen jurè κακοζηλία hanc damnat & appellat
AVGVSTINVS. Me qui in eâ classe censent, rideo. Vide nostra. Adspergi tale aliquid, sed ut salem, videbis; non superfluere, aut abundare.

EPODÆTÏOS

MATTH. ZUBERI,
GERM.

PSEÇAS TERTIA.

IOAN. GEORGIO, SAX. IUL.
CLIV. ET MONT. DUCI, S. R. I. AR.
chimarescallo & Electori, &c.

O *Brepiſ lento ſenium pede : glifcit egeſtas :
Nec fortuna ſuis parcit iniqua minis.*

Obruor à curis, & langveo pondere luſtûs,

Electör. tandem, quam peto, confer opem.

Inter ſupremos procedere nolo Magiſtros.

Quidlibet, ut ſaltim ſint alimenta, jube.

Quos in me mores unus reprehendit, & alter :

Tempore correſtos experiâre brevi. (tö.

Tantum eſt, quöd cupio ſupplex epigrammate cur-

Pauca decet domino cum ſapiente loqui.

INCLYTO ET PERAUGUSTO

DOMINELLO, IOAN. GEORGIO LO,

SAX. Iul. Cliv. & Mont. Duci, &c.

hodie-nato.

Qui pars Heroum, qui ſanguis eſ inclytus ; auro
Carior & gemmâ quaq, cupite Puer ;

O

Salve,

*Salve, ortuq; tuo melior mihi gratia surgat
Fortunæ, quæ me pressit iniqua diu.
Inprimis verò (votum hoc commune per Aulas
Saxonicas; quarum Ruta subinde viret)
Redde tuos nobis Proavos Abavosq; potentes;
Herculeove animo celsum imitare Patrem.
Omnis ad effigiem rapitur Natura suorum.
Illustri hæc fiat prole, precemur idem.
Heroum cœles simulacrum nobile Mentis
Decerpta à gravibus vultibus aura refert.
Heic eadem ratio. saltim succresce, Puella
Inclyte. virtutum propriâ in arce sat est.
Excurrant alij peregrè lassentq; caballos:
Vanum est, hoc alibi querere, quod quis habet.*

IN IMAGINEM
DIVI CHRISTIANI II. S. R. I. AR-
CHIMARESCHALLI ET ELECTORIS;
SAX. IUL. CLIV. ET MONT.
DUCIS, &c.

AUGUSTO FRATRI IN SINUA-
TUM DISTICHON.

HÆc vivo par est tota ELECTORIS
Imago:
Tantum AUGUSTE deest INCLYTE lar-
ga manus;

WOLF.

WOLFGANGO-FRIDERICO, S.

R. Imperij Hereditario Marschallo, Domino
à Pappenheimb, &c.

Qlli curas, quidquid sapiente bonoq; Dynastâ,
Quodq; auctu dignum nominis, ac decoris;
Pappenheimbeæ pralustris adorea Gentis,
Cui me ætas dicet dicere vera magis;
Cui tandem rerum dubiis in casibus usus;
Quinetiam studij parcus ad ista venis?
Ista, Patronorum quibus occupo corda meorum;
Sinceriq; unas capto favoris opes?
Æmulus esto aquilæ: quæ non volat aëre semper
Summo: nonnunquam sed pede radit humum.
Infima nequaquam spernit, qui summa gubernat
(Unicus hæc etenim fecit, & illa) Deus.
Nec, Nove Mæcenas, *ἰκτὴρ ἰκτὴρος* Zuberum
Despice, quo magnum penset, egenus habet.
Ingenio dives, qui non est sorte beatus,
Reddere pro fluxis non moritura potest.
Quod me constitui facturum, occasio tantum
Sit melior. de quâ prospice, promptus ero.

NICOLAI à BIBRAN/HEREDI-
tarij in Modlavv & Reifig, &c. Equitis Silesij,
Senis venerandi, Epitaph.

Hic quis? NICOLENS BIBRANIUS, in-
clytus Heros,
Cui plena ere manus, cor probitate fuit.

Tantus enim cultor virtutis, amavit honestos:

Ut facili dextrâ ferret, & ante preces.

Regibus ô carum caput Imperijq; Dynastis,

Hâc tenui quantâ laude quiescis humo?

Lamento Pietas squalet deserta, tuumq;

Occupat, ut custos, quò vireat, tumultum.

Cujus enim vivi terris virtute virebat:

Non vult, omninò tale decus pereat.

NICOLAQ, & FRIDERICO à Bi-

bran, Hereditariis in Modlavv & Reifig, &c.

Fratribus germanis, Equitib.

Silesiis.

Dum vos consolor, videar refricare dolorem,

De Patris hinc abitu qui quasi fulmen erat.

Qui quantò melior, quantò vos germen ab illo

Dulcius: hòc luctus pectore major erit.

Triste ô discidium! sed quòd breve, corde feretis

Miti, dum tellus vos habet ista sinu.

Hoc si respicimus, leve item breve cernitur, Ævum:

Nempe id ab æterno fluxit, & usq; fluet.

Vivimus in fragili votis quot inanibus Orbe!

Quid nos hac teneat face ligetve Soli?

Hic infinitis sibi crux est aspera curis:

Ille aliis nimium congerit, ædificat.

Quid sunt structurae, quas destruit ignis, & annus?

Quàm citò, quas hic habet, possidet alter opes?

Isti perpetuam transscribit scriptio famam:

Quò se producit usq; probatus honor?

Tullius

Tullius à multis laudatur : carpitur idem :

In laude & culpa vivit Aristoteles.

Humana ut calcem,caussam hæc præbere videntur.

Certè lenimen qui cupit, inde petit.

Altera communis lex consolatio Fati est.

Cui non vel summo hæc Regi adeunda via?

Quis lamentetur, popularia quando Tributa

Danda? quis ex sortem se eximiumvé velit?

Nos hóc humani generis decet esse Tributo

Taliter affectos. quisq; det ergo suum.

Mollitie fatuâ planctum miscere querellis

Dedecet : à veris sint procul ista viris.

Una hæc te moveat sententia nescia verti :

Quum sis natus homo, natus es ergo mori.

Siqui ultra punctum vivunt horamvé diemvé

Annumvé, hoc donum, haud debitum id esse solet.

Una movet nostram, aut mors deijcit altera mentē,

Occurrant mortes quamlibet innumera.

Si pereant alij, facilis jactura videtur :

Si nostri; subitus tristificusq; dolor.

Non desunt nobis, cur facta injuria, voces :

Cur præter fuerit Parca maligna modum.

Hâc in re scenam vulgi persæpe videmus :

Sed quoq; ridemus, quando videmus eam.

Est homo, quod flos est. subitò hunc illumq; moriri,

Nil hodie miri, nil solet esse novi.

Vadendum est pravus hinc ad meliora relictis :

Linguendum hoc scelerum est omnibus hospitium.

Qui pietatis habet collecta viatica, & aptat

Ad loca se Cæli pura, beatus obit.

*Gratemur, si quos hic rerum deserit angor,
Quum mala prorumpant undiq³, recta ruant.
De Patre vos estis certi virtutibus aucto,
Ipsum hinc ad Superos sanctam inijisse viam.
In lacrumis justis hominem nemo exuit: & se
In magno major nemo dolore suo.
Unum sancta modum Pietas Ratioq³ salutis
Exigit. hoc verò scitis, & hoc facitis.
Nemo docere potest vos heic, Bibrania Proles.
Qui monet, ille Modo mandat habere modum.*

FRIDERIDO HORTLEDERO,
& M. BARTHOLOMÆO WINTERO,
Iurisperitis: Illustriss. Sax. (Lineæ
Vinariensis) Ducum Informa-
toribus.

N*On quasi sub cinerum lateat meus ignis acervos
Prodeat, & flammæ spargat amoriparas.
Non, reor, invitis emissum eventilo vobis:
De vestrum facio spem mihi utroq³ bonam.
Affectus nullis qui clauditis ostia vestri:
Obiex gliscenti visere nullus erit.
Affero, quod forsitan delectet &: aufero, quod me
Non minus afficiat. mutua dona placent.
Ad majora duces sunt astra minora potentes
Dux sit ad Hereas gratia vestra mihi.
Prelucete. suos radios Vinaria passim,
Projicit. nudus ab hoc igne calere volo.*

THEO.

THEODORICO à PENTZEN, in
Loddin / GODLIEBIO vom Hagen / in
Hanshagen / Equitibus Megapolitanis : item
HERMANNO Tappe / Hildes. Eorum
Præceptori,

VOs Equites gemini ; *Tug* ô Hermanne,
duorum

*Dux & lux Equitum Musæa in Castra ; quid ergo
Tantisper vexat mea vos cessatio ? votum
Non solvi ex voto. color & Vindemia, velum est,
Ut non accuser, vel non adeò acriter iram
Sic vestram ex armo : quam jam condetis, ut ulti.
Langvorem fidei promissis erigo certis.
Virgula mutasset si me Circeæ, profectò
Quàm nunc pœniteat ! dilatum fœnore penso.
Vos pariatores eritis, non ambigo : nullis,
Quæ disper, a volant rapidis ludibria ventis,
Prælargi verbis ; factis, ut nomine, magni.*

THOBIAE Drachstedt / PATRI-
tio Halensi.

INter patritias domos Halenses,
Drachstedt, tua prima, quæ vocabat
Ad cœnam, fuit : & secunda Quetzl.
Quæ sit tertia, nescio. revisam
Ad primas. hodie hospiti vacare,
Thobia, poteris ? nunc, ibo certò.

MATTHIÆ UNTZERO, Patritio

Hal. Phil. & Med. D.Reipub. patriæ

Phyfico Ordinario.

MOrti adrepenti qui lurida sæpe fatigas,
Sæpe etiam jamjam vicinæ spicula frangis,
Nunc ope succorum, nunc herbis arte paratis,
Consilio vè alio, prout est curabilis ægri
Temperies, Untzere: meas tibi mitto Camenas,
Ardentes ab amore tui, cultuq; decenti.
Accedit doctrina sagax, & notio rerum:
Tractatus clarè quam de Nephritide prodit.
O facilem, ô Cœli felicem à Numine dextram!
Heic te formo novum mihi, verum ex asse Patronū.
Sic tua sublimis vis indolis institit: ur sit
Officij splendor, patriam qui illuminat urbem.
Ambio te meritò. sed tu ne sperne recentem,
Cultorem, priscis animo non inferiorem.
Quin, eadem steterit mihi quum sententia dudum,
Quæ se nunc offert, occasio defuit una.
Hac planè ratione novum me dicere nescis.

HENRICO à Taubenheim / Heredita-
rio in Sedern, &c. Equiti Misnico.

PÆne relegatas per tempus id advoco Musas,
Et revoco. Baccho satq; superq; dedi.
Suspensos, Studiis damnata Iuventa, libellos
Protrahere: sic Præses noster, & Ordo jubet.
Exemplum præeo, nova dum tibi præbeo, coxit
Quæ non ad Solem sat Bonitatis hyems.

Plurima

*Plurima senserunt incommoda. nempe calori
Obstant ingenij semisepulta gelu.
Cui verò hos rigidos inscribam à frigore versus,
Dum velut à Bruma Vere resurgo novo?
Taubenheimiade, tibi. tu recreare jacentes,
Torpentesq; tuo sole fovere potes.
Dux Hœfleinerus tuus ille sub ardua Pindi
Culmina, sic tecum hoc calcat Honoris iter.
Pergitis equali spacio.comitiq; duciq;
Sit bene! & ex voto vivat uterq; suo!
Proq; meo pariter, se gratia sistat eorum,
Ne redeat domini Pieris agra domum.*

**ANTONIO, SEBASTIANO, NI-
LAO & GEORGIO à WALWITZ, in
Schmettau & Doberitz, Frr. germ.
Equitib. Misnicis,**

P*ER quos accepit Quæmalzia Musa coronam
Laureolam, ingenij decus immortale politi,
Antiquo creti de sanguine, palleo totus,
Expensi Tabulas ubi visito: sicubi lustro
Accepti, rubeo: tam me obstrinxistis egentem
Vobis, ut si vel superem annis Nestora seris,
Solvere non possim. quin saepe ita mussito mecum:
Optima Walvvicidum Gens & munissima, summis
Quæ me diverso decoravit tempore donis,
Hac unâ affecit me juxtâ injuriâ (acutè
Quidam hoc immisit Romano Cæsari in aurem)
Vivere ut ingratum mihi, item sit obire necessum.*

*Quod valdè doleo. cuius vos caussa doloris
Quum sitis: plausus eritis quoq; caussa reducti.*

ANDRÆ-THEODORICO à
Schleunitz/in Seerhausen/&c.

Equiti Misnico.

Stemmate, Schleunitzi, generosus es, indole ma-
Nec non fortunâ splendidior potens. (gnus,
Contrâ ego plebeij sum sanguinis, indole parvus,
Fortunâ nulla pertenuive satus.

Tu tamen abjectas ita te demittis ad aures:

Tanquam de nostra conditione fores.

Tu sic Musarum lucos sectaris apricos:

Ac per eos primùm Nobilis esse velis.

Ista duplex virtus innatos auget honores,

Inter & Heroas collocat astrigenas.

Nec tua Majorum contenta est fama triumphis,

Quorum vim magnam commemorare potest.

Nec, quid quaq; index dicat sub imagine, quæris:

Sed summum satagis vincere quodq; decus.

Tantarum cupidus laudum, mihi turpe sit, olim

Si non hisce meis inveniare libris.

ZACHARIÆ PALTHENIO, J.V.

D. & Bibliopolarum Francof. ad Mœnum

Principi.

ΕΙ, ὡς ὅτε μισῶν ἔραται διζήμενα ἄγνων,
ΕΙ, ὡς πάντεσσιν ἀμφαγαῶσα σοφίην.

Οὐποδ

Οὐτοσί δ' ἤρ' ὑπὸ τῷ ΠΑΛΑΘΗΝΙΕ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.
Ἐρ δ' εἰ βοί' εὐχῆς ῥ' ἄορ' ἄδελτος ἴσῃς.

WOLFGANGO ab HEIDE, Here-
ditario in Seifersdorf / &c. Equ. Sil.

Quod Sol à Luna differt: hoc differo ego à te.
Majus habes lumen tu, minus, Heide, meum
At non invideo. quia non abscondis, & uni (est.
Non, quod agunt multi, vis rutilare tibi.
Nec, quin me foveant, Phœbi hunc mihi surripis i-
Quæ mea res usu est, est quasi tota mea. (gnem.
Pro qua, quod possum, non quantum debeo, reddo.
At nil tu, præter carminu nostra, cupis.
Quæ nulli renuo, si quis tantum æstimet aptè.
Nasutum (procul hinc Polypus esto) feram.
Versibus his animus brevibus proluxior instat,
Ut videatur amans sanguinis, esse tui.

ABELI BERNERO, Lubec. Viro
Nobilissimo & Ampliss. Regio Daniæ Secre-
tario, Canonico Slesvicensi.

CArmen tuum, Bernere germanissime,
Et largiter simul & colende firmiter,
Ad Imaginem scriptum sacræ Christi Crucis,
Legi, approbavi. publicè, dignissimum est,
Quod à piis legatur & doctis viris,
Quod memoriæ infigatur à Scholasticis.
Sed quid meam limam requiris judicem?

Juve.

Juvenem recoctus quid senex interrogas,
Tot pervolutatus probis scriptoribus,
Vix Regulas doctum satis Syntacticas?
Mœrore, ais, concussus & luctu gravi,
Ex morte Amici inopina Erichii optimi,
Et corpore & animo universim langveo.
Hinc scriptio, actio omnis unâ langvida est.
In sanitate sarius summâ nihil
Bernere (nil heic quicquam adulator) scripsero.
Quare tuis quod des Amicis, publica
Carmen tuum, Bernere germanissime,
Et largiter simul & colende firmiter.

QVALEM VELIT AMICAM, contra
mentem Mart. lib. 9. epigr. 33.

Hanc volo, quæ casta est, quæ pulchra, nec urbe
vagatur:

Hanc, nulli juveni quæ dedit antè, volo.

Hanc volo, quæ pactos auro non mutat amores:

Hanc volo, quæ soli sufficit una mihi.

Poscentem nummos & grandia verba crepantem
Possideat, sicui sordet honestus amor.

M. THOMÆ FRECHII, tumulus.

Frigore qui perijt, cœlestia Frechius arsit.
Quis miserum lethi dixerit esse genus?

Nempe quòd hæc algent terrestria, corpore sensit.

Jam calet aspectu proximior Deo.

MAR.

MARCO MATERNO, Sveco.

Historicum dicunt, dicunt te, Marce, Poëtam,
Et gemino pariter Jure valere ferunt,
Decredo. si vis me credere, publica fige.
Quum nihil emittas, crederis esse rudis.
Multi privato cupiunt clarescere fastu.
A docto specimen qui petit, æqua petit.
Hactenus haud ullis potui depræhendere signis,
An jus, an doceas carmen, an historiam.
Nolo ego, quod tu vis, privatâ vivere laude.
Editor & scriptor publicus esse volo.

SALUTATIO CHRISTIANA, SUB EXORTUM SOLIS ZUBERO usitata.

SAlve JUSTITIÆ SOL, CHRISTE ter opti-
me, salve
Cum PATRE COELESTI, cum SANCTO
FLAMINE salve,
Et fidei radios in pectora projice nostra,
Ne nos errorum nubes aut machina turbet.

M. ANDREÆ LAMPIO, SAX. EC-
clesiæ quæ Neagoræ ad Sal. Sax. Christo colli-
gitur, Hierodulo vigilantis.

Gemmula Rusticulo Puerove imponere falsa
(Mangoni istarum vix puto posse) potest.

Sic

*Sic Mala censori bona sepe videntur inepto
Carmina : sic contrà, quæ Bona, sepe mala.
Judice te, minimè mea Pieris excidit, immò
Presidij quadam stat quasi caute sui.
Per quasçung, manûs Halæ tutissima vadet.
Nec desunt alibi scuta favoris ei.
Ambulat, exceptis paucis, innoxia passim:
Irritata tamen fulminat, atq; tonat.
Sed citò mitescit. non rarò occasio, Lampi,
Quum non obstat, mollia dura facit.*

MULTI, DVM FORIS FAMAM
QUÆRUNT, DOMI AMITTUNT.

ΕΖΗΤΗΣΕ ΠΟΛΥΣ ΦΗΜΗ ΑΠΟΘΗΜΙΚΟΣ ΕΞΩ.
ΟΙΚΑΔ' ΑΝΑΣΤΕΨΑΣ ΑΙΧΕΘ' ΕΥΡΕ ΠΛΕΟΝ.

ANDRÆ Schneider/Lips. I.V.D.& in
Repub. patriâ Practico.

*TU qui Romanum spiras vetus illud, & altum
Exquiris calidus, Schneidere, tibine videris
Exclusus Musisq; meis invisus? aberras.
Me crebrò meminisse tui, testem advoco fratrem,
Quem Themis in Studijs ἀγχώμαλον εὖεбет olim.
Stat pariter de Patre mihi sententia vestro.
Quis tot enim genuit pulcherrima pignora Musis?
Quamvis commendent sese indole singula: vestras
Non mea Musa minùs jucundo epigrammate laudes
Efferat,*

*Efferat, & cælo nitidas virtutibus æquet.
Quod facio heic brevibus, pertexam carmine longo,
Si mihi de fixa proviso sede manendum est.
Hoc parvum magni instar habe: quia serius in te
Affectus meus est, & fallere nescius æquos.
Quod tantilla capit, tribuit tantilla papyrus.
Immensum sulcare licet non omnibus æquor.
Nec mihi res grandes hodie tractare jacenti.*

IN CICELLAM, κατεγχαλιδῶσαν.

*C*Ætera quum possis soleasq; vetare, Cicella:
Quin cupienter amem te, prohibere nequis:
Usg; tui renuas (non ambio fortiter) usum:
Dum decus in vultu non maculare velis.
Nolens ergo volens animum mihi sæpe serenas.
Quàm meus ipso odio se tibi prodit amor!

TIBVRTIO NEOBALDO, Ingenio
Fabiano, & ex Morâ nato.

*Q*ui citò dat, bis dat. gravis est mora longa Poëtis;
Quam non cōpensant grata gravitate daturi.
Crimine propello, qui non pro carmine solvit,
Maximè ubi grandi promisso scribere iussit.
Si pro calceolis nil do, me carcere sutor
Cogit, & absq; manupretio femorale refartum
Sartor non mittit vicibus plùs mille roganti.
Quando suo constat quævis res sordida lucro:
Quid, Neobalde, sacras ingratis divido Musas?

GEOR.

GEORGIO GITLERO, Silesio, SS.

LL. Cand. digniss.

Qui te sæpius utor, immò abutor:

Excusatiùs at, libente quòd te:

(Sic, non peccat, amans in æquè amantem)

Et hanc materiam tuis Bibranis,

Et lugubre simul poëma junctum,

Commenda, sine te placere nolunt.

Res dilata diu laceffet iram.

Halam ad Chalcographum citò avocabar,

Fervens propter Opus meum, Georgi.

Ignoscas, habeasq; , quod parabam.

At quàm non cuperem hoc epos parasse!

Nam letho mihi vita Nicolai

Bibrani potior fuisset, ecquid

Terræ pulvere me juvant sepulti?

GEORGIO Quitschreiber/Musurgo Je-

nensi, Musico-Poëtico artificioso juxtà

& svavi.

ELoco, Quitschreibere, meas non omnibus horas.

Tu tamen ut cupias visere, vise citò.

Egrediar. redeo, qua venerit Hesperus, hora.

Mitte hodie, Phæbo cras oriente veni.

Ebriolum quoniam me plerag; vespera cernit:

Aut nihil expedias, aut, bone Amice, parum.

Sic de me fateor, nullus quod fecerit alter.

Quî vitia ignosci dissimulata queant?

DE AUGUSTO CÆSARE.

Augustus Præfectum equitum submovit ab
Aulâ:

Præfectus pactum, sicut solet, exigit aurum:
Nec verò lucri causâ se poscere dicit,
Sed magè judicio permittere Cæsaris uni,
Constet ut officij functum se partibus esse.
Hoc ipsi Augustus respondit scommate Cæsar:
Præfecte, affirma, quòd pactum acceperis aurum,
Omni inquirenti: nec me solvisse negabo.

GEORGIO SCHUMANNO,
Norimberg. παλίμπαδι.

Ad te, Georgi, me vocare desine.
Vel centies rogatus haud appareo.
Non concathenatus mihi est, inquis, canis.
Qui liber est, mihiq; blanditur, nocet.

IN STRICKFUCHSIUM VERTUMNI-
num, τῆς αἰδαλοκομπίας Heredem.

Quâ pœna plagiarius notetur,
Strickfuchsi, mihi dic. rubes. quid hoc est?

FRIDERICO SCHOEFFELIO,
Dresd. SS. LL. Cand.

Diffusum splendet pacato lumine cælum.
Rus, Friderice, minor. sis meus, oro, comes.
Non facit ad stomachum cerevisia Lipsica vatium.
Ad stomachum faceret plus, puto, virgo meum.
P Quere

*Quæremus dulcem, qui membrarefrigeret, haustiv.
Officit ingenijs mixtus in urbe liquor.
Annue. sic primam te præstolabor ad horam.
Non procul à nobis, credo, Anesorgus erit.*

E LATINO.

Εξεύρομ κατὰ πλῆθ. ἐλπωρὴ οὐλε τύχη, τε.
Ουδὲμ ἐμοὶ σφῶρ. παίζετε νῦν ἑτέρους.

PETRO BAMBAMIO, Mega-
polit. P. L.

CRedas, nec credas (quæ possim cogere?) sermo
De te multus, apud me mihi nullus adhuc.
Illud jussit amor, tuæ item admiratio Musæ:
Hoc in te vetuit, candide Petre, pudor.
Quem tamen ingenitū duo prima abrumpere sua-
Atq; ad Amicitiam semitam inire tuam. (dent;
Si non, Bambami, licet hoc mihi amore potiri:
Cur, rogo, non liceat nomen amare tuum?
Mutui at affectūs spes est jam facta. requiris,
Per quem? Pluzkovium, qui bene utriq; cupit.
Tertius hic nostris animis quasi copulā quædam est.
Felix, absentes qui sociare potest.

THEOPHILO MOESTELIO, J.
U. D. & Consuli Lipsiensi.

Doctor Themistos, & Magister Civium
Supreme Lipsiensium, quod varius
Appello te: non à meis, sed est tuis

*Ab occupationibus gravissimis,
 Quas in Rei salute figis Publicæ,
 Patriæq; curâ, commodoq; civium.
 Inscitus ergò & impius sim, quando te
 Temeraria alloquutione differam.
 Et verò ego quid scriptitem potissimum,
 Præter colere me, & amare me te largiter?
 Scio hoc tibi deberi ab omnibus bonis,
 Reddiq; jam. mira probitas, humanitas
 Insignis, eruditioq; candida
 Effecit, hæud minus ut in aliis viceris
 Invidiam & odium: quàm in te avaritiem, Malum
 Teterimum: arrogantiamq; hæud vilius.
 Ad Patriæ florem & salutem dirigis,
 Quidquid facis, meditaris, arripis, jubes.
 Tuam ad salutem diriguntur civium
 (Rarum istud est, Mœstelide) vota omnium.
 Sed hæc apud alios magis juvet loqui,
 Ne videar ulli fortè κέρως σάινε μόν.
 Umbra in super tuam honoro, propter arborem:
 Propterq; te, chari mihi sunt filij,
 Quibus meas inscribo Gnomas publicè,
 Magni Parentis non minoribus Æmulis.*

URBANO HANTSCHMANO,
 IC. Com. Pal. Cæs. & Consil. Elect. Sax.

HAntschmano nupsit Sacri Comitiva Palati.
 Non ita post Lauri prostituetur Honos.

*Qui cœpit fieri pane ipsâ abjectior algâ,
Per te splendoris, spero, prioris erit.
O utinam Comites relegant Diplomata crebrò!
O in ea hic quoties peccat, & ille rabit!
Cerdonum Tabulas servari cernimus, aurum,
Inter nos fiat nequa repulsa, facit.
Tu, quod per Musas perq̃, harum supplico patrem,
Ne te confundant probra aliena, vide.*

SIMONI MALSIO, J.U.D.

N*on obtrudo, sed offero tibi isthæc:
Malsi, dona, leges, & æstimabis.
Si quis iudicio inter eruditos
Exacto valet (ajo de Poësi:
Quid de Jure, quod heic liquet, quod illic?)
Tu Malsi, egregiè vales, & ipse
Tornatissima carmina elaboras,
Provocantia quoslibet Poëtas.*

JOAN. SIGLICIO, Med. Doct.

E*T tibi, Siglici, nugarum mitto mearum
Particulam, sed tu seria fortè cupis?
Hæc etiam mittam, mihi nunc occasio non est.
Paulatim Musis sacra Roseta rigo.
Tardior ad versûs hodiè, qui promptior olim,
Expendo, si quid scribere tento, magis.
Atq̃, utinam exstiterint mea Miscellanea nūquam,
Crudus adhuc prælo quæ properata tuli.
Hisce meis nugis tamen inveniuntur, honorem
Unde autor, fructum lector habere queat.*

M. JOANNI FRIDERICO, Publico
apud Lips. Professori.

O Mni Dresserus meritò celebratur in Ævo,
Lingvarum præstans Historiæq; jubar.
Hæc, Friderice, tuis commissa Professio curis,
Nescis privatim plaudat ut ipsa sibi!
Prædecessori par est Successor, ut ovum,
Ovo, lac lacti par solet esse, suo.
Quas ipsi laudes à Fati consecrat horâ
Pieris: has & tu Gratiæ habebis ope.
Immò quòd his annis pertingunt omnia summum:
A morte (ô sera!) gloria major erit.
Maße tuo hoc puncto præsentì! maße futuro!
Haud alio; in speculo suspiciende tuo.

CASPARO FACIO, ALDEN-
burg, Princc. Ducc. Sax. Jul. Cliv. & Mont.
Informatori.

Bissex ante dies debebam mittere Martis,
Principibus celsis quod modò raitto tuis.
Effice, mi Faci, mora ne mihi longior obsit,
Cujus spes fallax unica caussa fuit.
Quæ quia migravit, toties injuria: nequa
Altera me ludat, ferre ferenda juvat.
Quin ea commendes, haud ambigo, carmẽ honoras.
Quæ facti ratio? carmine digna facis.

AD SUAM MUSAM, QUAM AD SETHUM CAL-
VISIUM, Virum Clariss. mittit.

MEa Musa Sethum conveni Calvisium,
Eiq; fer meos labores, ut legat

*Et censeat, nam censor argutissimus,
Multoq; clarior foris, quam vel domi, est.
Hunc magnus ille Scaliger valde aestimat,
Germaniaq; splendidum lumen vocat.
Si Nuptiis fortè interest, chartas refer.
Et lectioni deputatum est crastinum.
Si se negat novisse me, refert parum.
Nec novi ego ipsum. noscet alter alterum,
Si facta nostrî mutua est conventio.*

M. GEORGIO GLAUCHIO,
Cizenfi.

E*Cquando, Glauchi, das mihi lingvarium.
Memorne prestituti adhuc es temporis?
Aut admoneri à me cupis? facile hoc erit,
Nî retrahat Importunitatis Actio.
Adhuc jubes decendij moram pati?
Decennium expectare pro decendio,
Glauchi, velim, saltim vadari tu velis,
An interim non interire debeam?*

IN PHILOTHECAM GOTHOFREDI ROTHAUPTII, Patrit. Lips.

H*ic Liber ingenuis sacer & compactus Amicis,
Excludit spurcas persequiturq; manus.
Æmulus ararum, mera Dicta salubria captat.
Pro lubitu qui vult evomere, intret haras.
Haud uni offertur, sed pluribus. effice, dignus
Hoc possessoris quò videre libro.*

Penna.

*Penna velut volucrem : sic quemvis scriptio prodit:
Dedecus aut decus heic quisq; dat ipse sibi.*

JACOBO LADEBACHIO, Javor,
SS. LL. C.

N*on una ver hirundo ; totus grex facit.
Sic actio illico unica haud habitum parit,
Sed comparari debet ille pluribus.
Te disputando identidem præbes virum,
Ladebachi, & agmine è rudi sic eximis :
Generiq; item, seniq; Patri gaudium;
Ipsam immò vitam ei novas, & verticis
Nives fugas his arduis conatibus.
Sic sic cundum Honoris ad fastigia!*

DAVID RICHTERO Hertisvvald.
Amico, & suo Lipsiæ (in Paulino) ζωεύνω.

E*xemplum Patientiæ probatum
Querendum mihi si sit hanc per urbem,
Haud probatius invenire possim,
Quàm, Richtere, domi. severus ajo.
Si quid fortè patro, quod exprobretur :
Taces, dissimulas. an ista Virtus
Non VII. mereatur hos phaleucos ?*

CHRISTIANO PAPÆ,
Rochlic.

N*il mihi tam facile est, quàm pennam sumere,
nomen
Scribere, & in vacuum verba locum serere.*

*Hinc me saepe suum Libri possessor Amicum,
Nec mihi notus adhuc aure nec ore, putat.
Multis do nomen, quorum si pectora tandem
Exploro, expunctum quàm nimis esse velim!
Teq; tuamq; fidem perspexi, Papa: paternum
Quiddam, & fraternum, Recti imitator, habes.
Flamma mei (sine fumo) animi se spargit, amorem
Prodit, captantem subjice, Papa, facem.*

WOLFGANGO VIERLINGO,
Weid. Pal.

V*Enena prodest scire, at uti haud convenit.
Sophisticos sic nosse Elenchos expedit,
At usio istorum meretur sibilum.
In hanc arenam protrahit scientia,
Vierlinge, te Vulturius ille argutulus,
In non venenat Praeses hic certaminis,
Evertit immò gnariter Sophismata.*

QUIBUSDAM MAGISTRIS.

V*ultis, Magistri, vestro honori gratuler.
Onerare nolo conscientiam meam.*

PAULO PITHIGIO, Leobschucensi.

Q*uidam laudatus, Pithigi, epigrammate nostro
Dissimulat, tanquam debeat iste nihil.
Imposuit, falsâ crebrò pro laude monetas
Ejcit. hinc verè nil (puto) laudis habet.*

IN

IN BUCCONEM, ἀποφράδα.

SImmunus proprium boni est Poëta,
 Malos carpere, item bonos amare:
 Qua tu sis ratione, Bucco, vates,
 Hercle nescio, qui malos amare,
 Contrà odisse bonos soles. at hoc est
 Naturæ stimulos sequi malignæ.

IN MINUTIUM, δραστήριον.

IN exspuentis excidit barbam, quod in
 Cælum exspui solet, Minuti detrahens
 Viro bono fortig; detrahit sibi.
 Qui sæpius me provocasti ad iurgia
 (Natura abhorreo feris à litibus)
 An attacere me putas posse amplius?
 Calamo semel percussus (hæc hinc enota)
 E moritur angvis. quando eum percusseris
 Iterum, ecce confirmatur, & repercutit.
 Offensa prima, & altera, immò & tertia
 (Politicum; non Christianum ego hic ago)
 Fuisset ignoscenda. sed tu haud desinis
 Convicijs, injurijs, mendacijs,
 Quocunq; tempore & loco, me perdere.
 Si quid videbis ergò, si quid heic leges,
 Tibi & venenatæ tuæ lingvæ imputa,
 Silvamq; cessa taliter laceffere.

JOA. NIENBORGIO, P.L. SER. ELECT.

Sax. Bibliothecario, τετραγωνοτάτω.

ALter ego salve: tecum quoq; salveat à me
 Lucius, & quisquis tertius Alter-ego.

*Vos res scire meas; vestras ego gestio. vestrae,
Faxit Ihova, locô sint meliore meis.*

*Vivo, sed hoc tantum firmo est in corpore verum,
Non animo. mutô me, tibi caussa patet.*

Quà calet Euterpe, meus illic spiritus ardet.

Heic ego contemptus frigore pæne gelor.

Heic tantum roseis curatur femina malis:

Heic canis excellens, heic generosus equus.

Mutavi infernum cælo, quod dicitur. omnis,

Quæ mihi pacta prius, spes modò fracta jacet.

O aliquis terræ deus Einsidelius adsit!

O Coraducino Sole calere queam!

Heic præ Musarum porcorum pastio cultu

Plus mihi proventus lætitiæq; ferat.

Hæc ego, Nienborgi, crasso (sine nomine) Cælo,

Experior. sed agas, te decet, Harpocratem.

DAVIDI RORARIO Westphalo, J.

U. D. Elect. Sax. Consiliario.

Quid mihi cum Floiâ, Rorari? mène canino

De grege, naturâ femineâve putas?

An simili dignum credis conamine Cortum?

Haud ita, virtuti seria Musa placet.

A scurrâ insano sanum distingue Poëtam.

Ambo (at diversâ conditione) movent.

Quid meritus fuerit tali editione, requiris?

Ne posthac possit serius esse magis.

AUTOR

AUTOR AD SEIPSUM.

A Dspicis incomptis illum, Zubere, capillis,
Cujus & ipse times triste supercilium?
Qui se pane cibant solo, cumq; ansere potat?
Nolito fronti credere, minxit heri.
Si verum minùs esse putas: ades, inspice lectum.
Non mea per potas mentula peccat aquas.

GEORGIO SCHWAGERO Græz.
Styro, Discipulo suo carissimo.

Qlli palmas, Schvvagere, suas admovit aratro,
Cum bobus pergat gnavus arare suis.
Qui Cererem tractare semel, qui texere cœpit:
Hinc aliquâ moveat ne levitate manum.
Sic tu cum sacris temerè divortia Musis
Ne facito. pœnam transfuga, crede, luit.

IUSTO VNCKELIO, Publico Li-
chis hospiti, viro Opt. & Honoratiss.

[Am peregrinanti per plurima millia nullus
Tam mihi reverà commodus hospes erat,
Et victu & lecto verbisq; exceptus amicis
Ægrè abs te, si non cogar abire, trahar.
De patris, Unckeli, tractasti, haud hospitis instar.
Hæreat hæc animo gratia fixa meo.
Quingentos lapides si post me liquero, vel si
Extremum ad Mundum movero fortè pedes:
Non,

*Non, mihi crede, tuum tollat distantia nomen.
Aut obliviscar verticis antè mei.
Et tua (quod rarum est in femina, & admirandū)
Uxor erat nostram ferre parata moram.
Hoc nomen delégo Deo, qui solvat id à me.
Solo ego, quo possum, carmine gratus ero.*

PETRO MUSCVLO,

ὁμοῖόφιλῳ.

*Vix Aulam labijs gustavi, Muscule, primis,
Sum satur. ad Cleiūs templare dibo meæ.
Haud didici fallax aliorum vendere fumos,
Nec scio palponis more placere coquo.
Nobile servitium lucrosūq; esse videtur.
Quid lucri, expleto ventre, animam excutere?*

FRIDERICO BEVRHVSIO, Ar
chigymnasij Tremoniani Rectori, nobiliss.
ætatis nostræ Philosopho.

*F*Rederice, nec Magister es, nec Doctor es:
Sed quot Magistros feceris, quot feceris
Tua arte Doctores in Orbe hoc Westphalo,
Nec Westphalo solū, sed Orbe in extero,
Nec Westphalus, nec exterus facile sciat:
Immo ipse tu, Frederice, fortè nescias.
Labor tuus finitus, infinita sed
Est gloria. hic, & ille, & iste disputent
Adusq; duram Academiis raucedinem,
Suamq; quisq; proferat sententiam
Et mordicus defendat: ultimum tamen

Metbo

Methodo tuâ dirimitur omnis iudice
Componiturq; disputatio, & quidem
Placidissimè. ille finis est Dialectices.
Genuina Rami & vera proles Regij
Quondam Professoris, Tremoniensium
Lymphâ rigas tam copiosâ ac ubere
Campos, ut hinc à fonte primo in flumina
Totius Europæ tuus sese latex
Diffundat, & restringat omnium sitim,
Quam philosophi aridi propinant invicem.
Nullo Gradu qui gloriaris, omnium
Dignissimus (si non vetet Modestia,
Quâ Studia condis, ceu sale) auferas Gradum
Plerisq; : sint, qui spontè cesserint locum.
Hic hic caballus, quo per Orbem equitas : hic hic
Currus, per Orbem quo vebit te Gloria,
Musis ministris, & ministris Gratijs.

JONÆ SAMMENHAMERO, Se-
natori & Mercat. Chemnic. ὁβυπερογαμοῦν
cum lectissima virg. Cathar.
Mullerâ.

Humanæ quædam Torus est Academia vitæ.
Hoc exerceri te vult Venus ignea Ludo,
Jona, iterû. at non est facile hinc evincere palmam
Masculæo Generi, plerumq; heic fœmina vincit.
Seu vincare tamen, seu vincas ipse : coronam
Costa suam victrix tecum communicat, ecquam?
Nonus quam Mensis commisto è semine nectet.

EIDEM:

Quantū condolui, tua Sammenhamere Mariti
 Tristi quum subiit funere sarcophagum:
 Tantum bodie ob Catharam tibi gratulor, idq; la
 Multa quod à vestrâ munera Gente tuli. (benter
 Quinetiam referam per grata epigrammata passim
 Dum Color in vinis, dum Sapor est, & Odor.

HERMANNO ZVSATINO,

πάντα ἀκαίτως ἀκροῦναι.

Westphala Gens falsa est, dixisti, Herman
 ne. fateri

Dedecet in patriam talia probra suam.
 Immò negare tuum est, si quisquam extrarius aiat
 Verbum non natum corde, quid ore natat?

MICHAELI GOESLERO,
 Mansfeld.

TE desiderio secunda magno
 Mensa expectat, & aestuat fruisce
 Doctis colloquiis tuis jocisq;
 Præ cunctis ego maxime requiro.
 Nimirum comitem fidelem habere
 In cellas cerevisiariorum.
 Numburgi tibi gratus, audio, Humor:
 Nec, Goeslere, minus mihi. his phaleucis
 Vocatus, precor, advola. bibendum est.
 Exjuro insuper, ista per jocum esse
 A me scripta. nec ullus est eritve,
 Qui me κέρτορον heic fuisse dicet.

M. FRAN

M. FRANCISCO HEROLDO,
Wihensi.

Multa pati juvenem decet in vernantibus annis,
Cultior in Templum donec Honoris eat.

Æstus æstatis, feret horrida frigora brumæ,
Excipiet nimbos, excipietq; nivës.

Dum stertunt alij, cogetur frangere somnum,
Et loculamentis advigilare suis.

Scilicet hoc operæ pretium est fecisse libenter,
Expendat finem si modò quisq; rei.

Fortunæ curet vomitus ignobile vulgus:

Aurea nos Divûm, nos Bona vera manent.
Hisce quòd infudas de luce ac nocte parandis,
Divite præ vulgo dives, Herolde, mibi es.

IN LOGOPOLAM, μεδοδίτηρ.

Quare tam multis scribas, Logopola, puellis,
Nescio. quòd scribat, novi ego, nulla tibi.

Novi etiam causam. pruritis, sed ducere non vis.
Muto non est heic medicina tuo.

IN STOLOPEZAM, ἐθελόπεζα.

Promotor meus esse qui volebas,
Sed verè meus es Remotor, ecquæ
Causa est, hoc ut agas, nec illud? illud
Spondebas mihi, & hoc facis. quis iste,
Qui spondetq; aliter facitq;? palles.
Hoc, fallax Stolopeza, vix legebas,
Conscientia prodidit, quis esses.
At me sæpius antè prædicabas;

Contrà

*Contrà inquis. scio. sed tuam ante fraudem,
Quæ quum cognita sit mihi, valebis
Hac cum mente levi, improbaq; lingua,
Prisci perniciës recens Lycëi.*

PRO PRAGA & CÆSARE,
ἐκδίκησις.

R*egnant Romani vitia omnia Cæsaris Aula.
Quis Terræ credat heic habitare deum?
Cæsaris haud culpa est: nec, qui regit omnia, Ihoa.
Curæ etenim humana est Numini utriq; salus.
Quæq; suum virus Gens heic vitiumq; relinquit.
Urbs fit virosa hõc, fit vitiosa modo.*

M. GEORGIO ZESCHLINO La.
vingano, Tabellioni Publico.

Q*uid contra nostros inimicos suscipis arma,
Arma, inquã, vindex qualia Phœbus habet?
Gratum, nec gratum est. affectum laudo, sed ipse
Displicet effectus, cui pigra caussa subest.
Quid per litigiũ hoc vincis, Zeschline? quid ornas?
Quidvè auges famam, quæ bona & ampla, meã?
Non illos reddis meliores, me nec honestum,
Inde magè, inde minùs, desine, quando sapis.
Nil levium maculor linguarum sordibus istis.
Serio, & ex animo sic ego dico tibi.
Quando illaudati me culpant, laudor: & idem
Carpor, si laudat me sine laude Colax.
Iste suum fecit mihi virus homuncio notum,
E cuius minimis livor & ira malis.*

Alce

*Altera sunt, pessum quæ peccamenta dedere
Invidiæ socios remigiumq; suæ.*

*Quapropter rixas, pro nostro & nomine pugnas,
Per quas nil facies proficiēsve, fuge.*

*Cedere præstabit, quàm multum incessere. flammis
Noli carbones addere, ligna focis.*

*Garrulitas aliis videatur nostra Poësis:
Sat depugnasti, si placet illa tibi.*

IN POLYSCUM, scio quem.

Quam celebravisses tuæ Festa, Polyſce, marita,
Carmina quò facerem læta, rogatus eram.
Sponsio nobilium facta est mihi quinq; Rosarum:
Pollicita interulas sponsa Bicunna duas.

*Abs te promissum quum manē repositere vellem:
Nec mihi tu quicquam, nec tuæ Nupta dabat.*

*Me demulcebas hesternò carmine, dicis,
Spe te oblectabam: debeo, amice, nihil.*

*Alter Alexander simili mihi proditor astu.
Hoc patior, passus quod citbaroedus erat.*

**AD CNEMIUM, ἀναγγραμματοῦχος positum,
cruentarum factionum facem & tubam.**

Vicinâ, Chemi, de te quod dicitur urbe,
Desivi porrò credere. nam quid opus,
Ut, vivis oculis quod jam queo cernere, credam
Te turbatorem pacis, amicitie?

*Tu sub prætextu qui Religionis iniquas
Afferis & leges, & violare jubes*

*Cæsareum Edictum glomerato milite, dignus,
Quem cruce suspendat criminis ultor, eras.
Ædes commissa est tibi sacra, haud curia. Christi
In verbo cives instrue, cede foro.
Quid tibi, Pfaffhansi, rerum est in curiâ? ineptos
Tu Patriæ Patres hac ratione notas.
Ad sua conveniunt sic nostri fercula porci:
Ut vos ad cœnam cernimus ire sacram.
Dirige delubrum. satis heic reor esse negoci.
Heic heic, non alibi, te vigilare decet.
Immiscere rei se, quæ non pertinet ad se,
Culpa est. condemnat te quæta culpa reum?*

IN FINDOLUM, ΔΥΟΨΟΝΤΕΥΤΟΝ.

FIndole, censuram qui respicis unius unam;
Non ejus (novi) lima, sed offa sapit.
Principe sublimem jactas cum Rhetore vatem;
Dic, ubi sermonem; dic, ubi carmen habet?
Hoc de ruricolis Henetorum dicere possum,
Quod tu de magno Rhetore, vate tuo.
Carmina, quæ pangit dives, putat optima, pauper
Si meliora facit, dicit olere gregem.
In promptu mihi sunt exempla. sed ista libenter
Supprimo, ne pœnam libera lingua trahat.
Non est consultum, neq; tutum, spargere verum
Semper. perpulchrum est, scire: tacere, decens.

DAVIDI CHYTRÆO Secundo.

ME, Chytræe, vocat virosus Bylo Molossus.
Non isto stomachum nomine buso movet.

*Si stomachabundus Larvatum dico Poëtam:
Illico vult Terræ significare Iovi.
Non curat magnus tantillum Caesar homillum,
Pygmæi si non optet habere loco.*

IN GRÆCULUM alicubi, σολοκόκορ.

*Quum tu, Græcule, vix cacare posses,
Lingua Græcus eram, mei magistri,
Quos Hellas stupeat vel ipsa, proni
Testes sunt mihi, quos habes inepte
Testes, Græcule, tu? tuum Gnathonem.*

*(Vorsteher sich so viel darauff/als des Churs
fürsten Wasserhunde off das Perlinhefften.)*

IN UCALEGONTEM, πολοκομπίαμ.

*Quid de te, Ucalegon, multorum ex ore, quid;
inquam,
Audio? tot præstes tu benefacta mihi?
Factantem video, quis dantem viderat unquam?
Quid det, pane atro qui miser ipse caret?
Quid? quem dura fames alias intrudit in aedes,
Inq; alias cellas quem trahit agra sitis?
Ne quicquam jactes, hominum vanissime. clarè
Scimus egestatis pondera magna tua.
Juro deos animæq; meæ spiracula testor,
Inquantum licuit scire, videre mihi:
Unica mica tuo non est in pectore Veri:
Unica nec toto corpore gutta Boni.*

Et tamen innocuos volupe est vexare Poëtas?

*Hoc propriè est, Parcas accelerare sibi:
Aut, quum pace frui licet, irritare jacentes
Stertentesq; canes, quæso, quietus abi.*

IN ANDR. CALAGIUM Wratisl.

ποικτὴρ κερουτίαν, τε καὶ δὲ κμόκομπον.

Quilibet calumniatur, is sceleratus est,
Inquis, Calagi. largior tibi hoc lubens.
Etenim mali calumniantur, haud boni.
Atqui calumniaris ipse maximè.
Sceleratus ergò eris, Calagi, maximè.
Istam retorsionem habe in sinum tuum.

IN CARISIANUM, proprijs flagitijs
denobilitatum.

Vates ambo sumus, sed inter ambos
Hæc est differitas, CARISIANE.
Meum fingere, sed tuum (facisq;) *(facisq;)*
Mentiri est, hominis boni nec umbra.

AD RABINIUM, SCRIBAM ET CI-
tharædum solertem.

Naturâ bonus es, sed pervertêris in Aulâ.
Scilicet hoc videor pæne videre mibi.
Prudens prudenti, sociat se Morio moro.
Dupliciter malus est, quem piget esse bonum.
Fit risor, quisquis cum derisore sedebit.
Elige nunc, utrâ parte sedere velis.

Te penes objectis, Rabini, est optio binis.

Quot pravi electis saepe fuere bonis?

Quod si diffidas, rationem consule, nobis.

Hanc dilaturo rem mora segnis obest.

ABELI BERNERO, Lubec. Regio,

Daniæ Secretario, & Canon. Schlesvvic.

A *Se tuæ, Bernere, gratæ literæ,
Hoc asperum, hoc habuere triste, quod tui
De morte Amici nunciabant Erichii,
Magni viri, sapientis, & doctissimi.
Qui præter ætatem licet passus nihil
Possit videri, aut præter illam singulis
Legem exsequendam, iterq; communissimum:
Tamen profecto id est dolori & luctui,
Collegam, Amicum amittere: omnē & Daniam,
Prudentiæ & Modestiæ notæ viro
Spoliatam in hoc rerum statu afflictissimo.
Quàm multi enim magnorum in Aulis Principum
Incendiarij improbarum litium,
Calumniarum, injuriarum perdit!*
*A quorum hic ingenio erat alienissimus,
Non excitare, sed magis natus facem
Sedare civilem. sed ita Pacis deo
Visum, avocare. igitur feramus lentius,
Bernere, maximè tu, amicus optimus
Cujus fuisti: & juxta id exemplum (in quo enim
Hæc clarior virtus?) pede citi menteq;
Prompti sequamur ac volentes, qui sumus
A praviis superstites Mortalibus,*

Illum Deum magnum, Imperatorem omnium.
Beatus est, discrimen extraq; imminens,
Extra molestias, & omnem angustiam.
Pericla nostrum multa circumstant caput,
Medioq; in aestu volvimur, revolvimur.
O qui modo hoc tantum pie esset mortuus!
Meliora non speranda, sed pejora sunt
Metuenda in hac perversitate temporum.
Spinosa nostra vita, tricola omnis est:
In qua requirens gaudij auram fallitur.
Quid nos? quid omnes? quod vetus Poëta ait:
Ut herba solstitialis, paulisper fumus.
Abiere vana, abeunt, abibunt amplius.
Et nos abibimus. nec heic firmi quid est,
Nisi in loco illo firmo. id eia cogites.
Nasci & dolere, humana sors est; tum mori.
Hoc Christianis restat unum commodum
Inter miseras universas, Gentibus
Præ incredulis, hominibus infidelibus:
Quod ad aliam vitam per hac nobis via,
Qua gaudiorum nec modus, nec finis est.
Huc creduli adspicimus: hac spernamus, &
Vocem piam efferamus illam ex pectore:
Dissolvi ego volo, & esse cum CHRISTO meo.
Quibus vale, Bernere, vir probissime,
Uni & Deo confide, nostro uni Patri.
Vivit DEUS, vivit DEUS, vivit DEUS
Æternus eternum. huic ego commendo te.

Ad

*Ad ceteras Epistolares altero
(Jam non vacat) responsa mittam tempore.*

**ALIA, ET PAULO PROLI-
XIOR DE EODEM AD EUMDEM
Consolatio.**

EX *scriptione, & corde didici nuncio,
Gravissimo squalere te luctu ob tui
Collegæ Erichii, viri optimi, & intimi,
Bernere, Amici fata, quæ nuper luit.
Solari, & officium exhibere debeo,
Quod exigunt ejusmodi à me tempora.
Id literis dabo expeditum, & versibus,
Donec loqui tecum ipse potero fusiùs.
Serenitas non ulla trepidis gratior
Urgente tempestate nautis advenit,
Quàm si dolenti amico amicus condolet.
Sed hoc brevi, quod spero, fiet, interim
Firmare, mi Bernere, paullum, & refice te
Verbo Dei solatiis uberrimo.
Non est novum nasci: mori non est novum.
Quid illud est mirabile aut miserabile?
Ad hanc variam metam exsequendam fert via.
Clivosa, plana, curta, longa: eadem tamen
Est omnibus: si quando eò pervenimus,
Quies, labor præteritus haud ei gravis,
Sed gratus est illum ad beatum Erichius
Delatus est portum: salus nunc in vado
Ejus perenni: quàm, beatus, quisquis est.
Verumtamen nostrum omnium isthic error est,*

Tamen habeatur ut novum. πεισῶς
Augemus & luctum polimus, & velut
Lenocinando fucum aramus pectori,
Appareat nostris ut oculis pulchrior
Ac justior. perversa mens! oportuit
Contrà: decetq; oculum universis flectere.
Ad publicum & commune jus in casibus.
Quid te tenet, delectat hoc in seculo?
Publica vide. non pessimè, Bernere, habent?
Privata cerne. & his sua certa cruces.
Hæc urget hunc, illum illa, & ista istum premit.
Nos admoneri interdum ab illo Principe
Summo, & sui imperij, & statûs nostri infimi,
Nostræq; conditionis, oppidò expedit.
Qui te DEUS concussit, haud dejecit, &
Ostendit, haud impressit angorem hunc tibi.
Hominum aut quid indignamur interitum? vides.
Pulcherrimum hoc Mundi theatrum? corruet.
Cæli peribunt, & peribit hoc Solum.
Quo solvet Imperator hoc me corpore,
Æquissimo expecto hunc diem animo. ô venerit!
Exsurge, Bernere, ideò, & hæc lusoria
Contra doloris arma, vera (eja) arripe.
Quid ista vita, quam dolemus eripi?
Ludibriorum scena, pelagus miseriæ:
Per quod licet voto ex tuo tua maximè
Feratur, in multos tamen scopulos vadis.
Obnoxia impingit, & obhærescit scapha.
Quid ipsa, quam timeamus, est mors? gaudium.
Quies, nec umbra, vita sed verissima:

In quâ mali si quid, malis tantum evenit.
Fatum quid est? æterna ab æterno Deo
Lex est in æternum, abrogare quam nefas
A deo, ut nec obrogari ei quicquam queat,
Nec derogari possit. ergo frustra agis
(Quamvis agas fideliter & humaniter)
Et cum Necessitate pugnas impotens,
Plagisq; te contundis ipse plurimis.
Culpare non potes aliquid acerbum aut malum
In & a Deo, qui totus est Benignitas,
Bonitasq; totus, quantus ille quantus est.
At ô quis hac sit quantitate excelsior?
Suspira, homo, atq; agnosce te, at prius Deum.
Exprimere naturam ejus ut pius expetas,
Non melius aut magis proprium expresseris,
Quàm si DEUM recteq; Te cognoveris.
Bernere, luges hoc tamen solatio,
Et inquis usq; & inquis usq; ad nauseam:
Erichius, Vir optimus, doctissimus,
Collega sincerissimus, amicissimus
Collega, mortuus. sit ergo mortuus,
De mortuus minimè. diem istum debuit.
Lex lata, quam ingeniorum acumine haud homo
Movebit, exagitet licet sollicitius.
Quin pareamus, qui sapimus, & ferre quod
Necesse, perferamus æquo pectore.
Aliquod levamentum, haud reniti, miserie est.
An nos Deo curæ, aut amari non putas?
Quàm nos sumus nobis, magis nos curæ ei.
Nam non Deus tantum est, sed & noster, Pater.

*Igitur salutare & bonum est & prosperum,
Quidquid aliter videatur ipsis sensibus
Oculisq; nostris. seriò isthac discute,
Bonâ fideq; examina. levaberis,
Si pectoris semel ostium recluseris
Rationi, Opinione vulgi deditâ.
Amicus ivit ad Beatos hinc tuus.
Eò ibis: ibo eò: ibimus eò singuli,
Divinitatem qui Triunam credimus,
Nævosq; nostros expiassè Filium,
(O Filium, credentium Patrem omnium!)
Nequaquam enim sejungimur, nec perdimur:
Sed leviter alter anteimus alterum.
O ô beati, qui beati metâ in hac!
Namq; heic, in optimo statu etiam, quid nisi.
Misere miserie, acerbitates maximæ?
Mundus ruinam omnis minatur ultimam.
Nec adbut querelæ finis aut luctus? erit,
Erit, puto, si Christianus, si Vir es.
At Christianus, at Vir es. certè ergò erit.
Conclusio tandem mei sit carminis
Luctûs tui conclusio. hinc rectè vale.*

IN SYMBOLUM JOANNIS PARICII,
Ecclesiastæ Wratisl.

Silesiorum Symbola singuli.
Pæne eligunt, & carmine publico
Aut ipsi honorant, aut Amicos
E grege Pierio alloquuntur,

Insigni.

Insigniant hi versibus ut suis.
Morem hunc probari sæpius. excitant
Mentes supinas è sacrorum
Eruta Codicum, & entheato
Patrum piorum sumpta Volumine.
Qui quum, Parici, te quoq; non minùs
Oblectet, ac congratulantes
Nunc habeas aliquot Poëtas,
Et me rogâris gnaviter, ut tibi
Par exhiberem munus, & aureum
Scitum tuum; Fiat voluntas
(Optima, Maxima, Summa rerum)
Divina; quodam versiculo meo
Bearem: id ultrò quod tibi feceram,
Occasio tantum fuisset,
Pronior ut fuerat voluntas:
Odam invenustam sume igitur meam,
Quam tu venustes simplice gratiâ:
Quâ quod rogas & vis, id ipsum
Ipse rogo, ipse volo, ut Voluntas
Divina fiat. nos etenim incolæ
Terre miselli, quod siet usui,
Nescimus, & persæpe nobis
Pessima quæq; vovemus ipsi,
Eventuum fatalium & Ordinis
Planè insciy Naturæ. ita tutiùs
Committimus Jovæ potentis
Arbitrio omnia, rectè is Unus
Fecit, Facit, posthac Faciet quoq;
Rectè; cui sit gloria, laus, honor!

Et pax tibi jugis, Parici:
Omnibus immò eadem esto nobis.
Omnes capillos qui capitis tui,
Et qui mei certo numero tenet:
 Qui dirigit gressûs tuos, qui
 Dirigit unicus unus actiones
Nostras, ei te credito: credo me
Illi ipsi, & uni fido ego, fide tu.
 Quicquid mali contrà impijg,
 Fraude decemplice machinentur
In nos, id Orbis destruet Artifex,
Nostri creator sanguinis, ossium:
 Hostesq; confundentur, Orco
 Vindice tot malitatum atroci.
Quòd si flagellum dura necessitas
Perferre legum tale coëgerit:
 Fiat, Deus, Fiat Voluntas
 Hæc etiam Tua sancta: Fiat.
Inde optimum quid, quod potes, elice:
Quum pessimum fortasse videbitur:
 Natura tam corrupta nostra,
 Prona q; ad omne genus malorum est.
Ut mente firmâ lemmatis hæc tria
Credamus, & spe verba fideliter
 Servemus, id faxit Jehova,
 Omnia in omnibus, unus omni!

MAXÆ MILIANO THALKEN-

DLERO, Austr. Jurecons.

THalkendlere, Licentiate Juris,
Præstantissime vir, decus Vienna,

Impurus

*Impurus tibi sanguis ex hiulcâ
Quòd venæ modò fistulâ reciso
Bullit vulnere, sanum id esse, Majus
Saluberrimus omnium ille Mensis
Fidem fecit apud patres sepultos.
Eandem facit hòc die, tuo usu.
Suspensò procul afferent Amicì
Dapes, lautitias, amœnitates,
Vina Cretica, vina dulciora
Dulci melle, salubriora melle.
Junctis ova dabunt recentiora
Placentis, genus omne mattorum.
Gallinas alijs, alteri columbas,
Cubebas quoq;, & omne, quod palato
Sapit cunq;, gerent, salesq; fundent
Festivos, faciles, favore dignos.
Ne planè nihil addidisse dicar
Vicinus domui tuæ Poeta:
Vicinos properos duos Phaleucos
Pro venæ capias tuæ salute.*

ROMBERTO SUFFRIDO, Gym-
nasii Harlingani in Frisiâ Occidentali
Administramtori.

S Alve te longum tu, tua uxor, liberi.
Scio opperiri te meas hinc literas,
Habitumq; fortunæ meæ in Bataviâ.
Verissimè scribam tibi, ut se res habet.
Nec Scaliger domi, domi nec Douza erat,
Ob quos potissimùm profectus huc fui.

Brevi

Brevi tamen reverti uterq₃ dicitur.
Iter reciprocans eos offendero.
Sic est mihi-hospiti relatum à pluribus.
Non alloquebar, neglegebam ceteros,
Quibus deus pennatus ille carior,
Quàm laureatus. vivo adhuc improspere.
Academicorum parva jam frequentia est,
Cuncta heic Facultas floret alias optimè.
Putatur infelix Tolosanum gerens
Aurum, aut equum Sejanum habens, aut dintriens
Mustela cui domi est. ego habeo tale nil.
Certè rei invenire causam nescio,
Angvilla non sum, similis homini quæ invido est.
Colo libenter familiaritatem: amo
Sodalitates: contraho consortia:
Fideliter converfor: infideliter
(Auditis ista perfidi passim mei?)
Mecum agitur, hi me deserunt, quos adjuvo:
Quos instruo, quos dirigo, sapiunt magis,
προκοπής πέλεις οἰκίαις αὐχρὴν ἔγκοπῇ.
Iter institutum in Angliam & Zelandiam
Abrumpo. Pestis hac & illa proditur
Grassari. & in Brabantia Lovanium
Ad Lipsium interclusus omnis aditus est.
In Flandriam via est periculosior.
Ad Westphalos per Geldriam ire cogito,
Isthinc ad urbes evolabo Rhenicas,
Dulcissima me redditurus Patria.
Visum mihi sat est, mihi sat perditum
Reiq₃ temporisq₃, cum molestiis,

Incommodis, periculisq; grandibus.

Non parte terrarum universa vixero.

Uni est adhaerendum loco, uni Principi

Inserviendum, cui tamen potissimum?

Ei, suis qui maximis me sumptibus

Octennium clementer instrui integrum

In liberalibus volebat artibus,

Effert ubi caput Lavinga nobile.

Quis hic? Philippus Ludovicus, Imperi

Nestor Sacri, Lux Principum Germania:

Quem servet incolumem diu Patriae & mihi

DEUS deum, Regumq; Rex altissimus.

Domino meo vota hac litare convenit.

Quae navitam doceo per hunc te largiter,

Suffride, ne cela rogantes. vera sunt.

Ut inchoavi, taliter quoq; desino:

Salvete longum tu, tua uxor, liberi.

ABRAH. DRENTWETO, August.

Poëte Laureato.

Quod Bacchus faciat bonos Poëtas,

Idem quod recreet bonos Poëtas,

Sensûsq; excitet arduos eisdem,

Quod Phæbo potior sit atq; Musis:

(Rectè intellige, quisquis hac videbis,

Sano iudicioq; dicta cense)

Expertus fateor loquorq; clarè.

Fortis sume aliquot Meri trientes,

Drentvete, illico senties calere

Versûs ingenium ad benigniores,

*Sic fudisse ferunt Anacreonta
Cinctum tempora pampino virenti.
Sic produnt madidum Ennium fuisse:
Sic Hesium quoque funditasse potum,
Sic fervor potis elici furorve.
Proponantur aqua alteris inertes:
Ego hanc stultitiam pati recuso.
Huc, Drentwete, ades & liquore mecum
Certa, quæ Clario & Vibachiano,
Quæ castis salibus. vales utring.
Vena per bona vina provocatur.
Scribo lentius absque te, Lyæ.
Tecum fusiùs, uvee ô Patrone.
Hoc ipsum usu etiam tibi venire,
Drentwete, arbitror, omnibusque, quorum
Mentes occupat istud æstrum. ades dum
Ergo, & consilium meum capeffe;
Recuraque cuticulam Falerno;
Ne lentâ pereamus ambo morte.
Stulti quærimus ad sitim levandam
Vocalis laticem udulum caballi.
Heic est Castalis unda, & Hippocrene,
Quæ cellaria filia est Frederi.*

BALTH. EXNERO, P. Laur.

D*As Amicitie tuæ Theatrum,
Docte Exnere. manus sinistra sumit,
Scribit dextra. cor hoc, quod est arandum
In album tibi, candidè absque morfu
(Quanta his flagitia exsecror libellis!)*

Dictitat. nihil hæsita, aut labora
De me. simplicitas sodalitatem
Hanc contraxit : Apollo roboravit
Pater mysticus. his fides duobus
Sat est certa. sed ecce magna nostri
Quod pars muneris est, amemus ambo :
Tu me, sic ego te : nec, ut bibones,
Qui fratres simulant mero sepulti,
Extra pocula mâne virulenti.
Inter-heic-homines rêcepta passim
Consuetudo procul sit à te & à me.
Contemptum parit iste mos perennem.
Me Bylovius hoc modo fefellit
Mucosus, temerarius, malignus,
Legirupa, vacerra, serperaster,
Labes sordida flebilisq; clades
Chartarum, Stygij Planeta Regni.
Posthac cautior in fide futurus
Emendâ, modium salis, priusquàm
Amicus mihi fiat hic vel ille,
Absumam, bene item probè ut probetur.
Nolo fallere primus, at secundus,
Legis subsidio jubente pæne,
Nolo carpere. carpo carptus. hâc re
Nec summus sibi parcit infimûsve,
Nec verò medioximus duorum.
Pœnam perfidus ipse Bylo pendit.
Cui tu fidere postmodum cavebis,
Si pars esse meæ sodalitatis,
Si pars esse mei velis favoris.

*Prudens dispice, quos pares Amicos.
Fronti nulla fides, nec ulla lingua,
Nec jurantibus usquequaq; credas.
Quæ perjuria puniuntur hac re ?*

*IN FINGULUM, ΣΗΛΑΚΤΗΡΙΟΤΡΩΚΤΗΡ, utriusque
Medicinæ Spūrium.*

*D*E Fidentino conquestus fure Poëta
Bilbilicus quondam, Fingule, sæpe fuit.
Non mea stat contrà, sed ait tua pagina; Cnips es:
Sic furtim in Patrum scrinia docta volas.
Sic, ubi multifidâ fervet sacer Atthide lucus,
Cecropios questûs improba pica gravat.
Sic Arretinæ violant crystallina testæ:
Sic gemmæ factus detrahit arte lapis.
Si quid habes puncto dignum, si virgine-lauri,
Utere: sed ne dic carmen id esse tuum.
Decipias alios: me fallere, Fingule, nescis.
Qui sis, hoc narrat lectio multa mihi.
Summa mihi veterum sunt oblectamina vatum
Scripta: novi sapiunt, qui sapiunt veteres.
Taxavi nuper te tectè, Fingule. verum est.
Provocor à fastu publica ad arma tuo.
Certarem tecum, si non macularer: & omnes
Dissuadent, gerras qui tenuère tuas.
Cujus sit generis, qui nescis, Fingule, Cassis:
Venisti in casses præda superba meos.
Quid Daphnen jactas oblatam à patre Melisso?
Non tantæ Schedius vir levitatis erat.

Exsili

Exsiliū Christi patior pro nomine; dicis.

Exsiliū impietas, Fingule, causa tui est.

Sex & triginta tandem tua disticha profer:

Contrā mox habeas disticha mille mea.

Haud abs te metuo mihi, Fingule, Bylo molossū.

Me vocat: & forsā das mihi nomen idem.

Dicite me quidvis, modō vos confundere possim.

Et vobis odio laudibus esse meis.

Irritare minis me desine atrocibus. à me,

Qui contrā me vis scribere, disce prius.

Usg; minere licet: vanam sine viribus iram

Non moror. ad pugnas pertinet ira potens.

Tu verò è medio vis me removeere venenis.

Frustrā es. jam collo furca parata tuo.

ABELI BERNERO, Lubec. Regio

Daniæ Secret. Canonico Slesvvic.

P*Er epistolam, Bernere, te rarò alloquor,*

Sapissimè animo verò, & affectu meo.

Utinam tuæ quietiores res forent

Meæve: nunquam ego videam deum, nisi

Te præ omnibus aliis viderem, amplecterer,

Et oscularer caritatis osculo.

Nam colloquutio ista literaria,

Nugæ: intueri amicum aliquod os, hi merè

Verig; amores, & beata suavitas.

Migratione de meâ ex Holsatiâ

Memini attigisse pauca me, quæ comprobas.

Quis improbet? novem videlicet deæ

Non ad paludes, sed fluenda limpida

Habitare consuevère cum Phæbo patre.
Ita est profectò. haud deserit Deus suos,
Sed à loco uno abducit, ut reducat ad
Locum alterum. frequenter obijcit suis
Sperata nunquam Numen illud optimum.
Credant mei, & dicant malevoli publicè:
Periit, Periit. olim hoc refellam fortiter.
Colonia est Abdera Tejorum bona.
Oxonium Libethra vel Lugdunum erit.
Aut patrius me sole Princeps squalidum
Illuminabit, ac fovebit frigidum.
Inertiâ heic certò perirem. igitur meis
Heliconâ Musis quærere, officij mei est,
Meæ & salutis: quoq; temporius sit hoc,
Satiùs eò. at verò, inquis, in bruma cave
Ne fiat, ipse ut præmonet Christus, fuga.
Quidquid sit, hinc mihi est eundum, & jam ratum
Quare vale, Bernere, certò existimans, (est.
Te à me æstimari, amari, honorari, coli:
Et semper id fore, sive quid scribam ampliùs,
Sive sileam: silentium ut mors imperet.

HENNINGO RENNEMANO, Pa-
peburgo Sax. Phil. & J.U.D.

ET verum est. ego, Rennemane, vidi,
Vidi, inquam, ingemuiq; sæpe, nullo
Quòd essent in honore jam Poëtæ,
Nec ullo numero deæ novenæ.
Istius tibi nota caussa, nota
Contemptus etiam mihi est supini.

Hanc

Hanc fertis Comites iniquitatem,
Ut tantum scelerosus Erro nomen
Bylo collutulet, sacramq; laurum
Vendat, ceu cerasa in foro puella?
Sic Germania sordeat bonarum
Quondam summa Patrona literarum?
Mirum hoc aucupij genus novumq;
Floreno meruisse sex Poëtas
Uno Daphnida. quanti erunt Poëta?
Aut quanti potius Comes Tribulis
Constabit Bylo? venderem aestimator
Gratis & Comitem & suos Poëtas,
Si res me penes hæc pararium esset.
Dignitas decet ista, Rennemane,
Te tantò magis æquiusq; tantò,
Quantò Juppiter altiùs resedit
Plutone, invalidaq; fama major
Famâ est prævalida. hanc habes reapse.
In te nobilis indoles, & artes:
In te lingvæ habitant politiores:
In te judicium sagax, perita
Conversatio, candidiq; mores,
Et condita severitas lepore.
Cujus si benefacta, si favores,
(Ob hos, illaq;, sum tibi obligatus)
Letiscam magis, an magis stupecam,
Relinquo in medio. hoc agens, & illud,
Plus exsolvere credar emerenti:
Tam plausum quia, quàm meum stuporem,
Invitas meritis, subindeq; auges.

GENEROSO & ILLUSTRİ QUIN-
TINO ab Althain & Goldburg, L. Baroni
in Mursteten.

Proles mellea, feminina proles,
Proles mustea, dulcicella proles,
Proles lactea, blandicella proles,
An-Christinula, bella planta Christi,
Nata fidere prosperante lectum,
Baro Althainiade, Austriae lucera,
Quàm glaucos hilarat tuos ocellos!
Quàm felicitat aureos ocellos!
Ecquid latius accidisse dicam,
Stellas dulcius attulisse credam?
At non accidit, accidunt ut ista,
Quæ casu eveniunt. datum supernè
Hoc donum est. thalamos beat pudicos
Autor conjugij Jehova sancti.
Nunc uxor generosa, dulcis uxor,
Multò acceptior est: & ut sit usq;
Tibi carior, usq; & usq; prolem
Tam bellam pariat, venusta tota,
Tota candida, tota delicata
Conjux, aurea tota, tota diva.
Proles altera subsequatur anno:
Proles tertia consequatur inde:
Proles quartaq; quintaq; insequatur:
Sic porro hoc quoq; fiat, ac deinceps.
O certam benedictionis almæ
Diviniq; favoris indicinam!

Quod

Quòd si sors tenerilla liberorum
Crescit: crescit amor Dei, beato
Fructu alvi, lepori suum cuiq;
Ostendit via cespitem reperta
Acrinaris odore, odore pronò.
At tu, pupa recens, decora pupa,
Illustris genitoris osculillum,
Illustris genitricis, atq; stirpis
Oscillum aureolumq; gemmeumq;
Diu vive Deoq; vive viva.
Mundo vivere enim reapse mors est.
Ad cunas vigilax stet Angelillus,
Quem primo Deus addidit sub ortu.
Si firmo pedo cursitare coeptas,
Ne ledare, comes tuus sequatur,
Deducat comes, & comes reducat,
Vitæ totius orbitam gubernans.
Virtutum radios habes parentes,
Sanctorum simulacra viva morum.
Externi speculum Soli relinque.
Nam vanus, puto, cursus est ad Indos,
Si gemmæ propriâ nitent in arce.
Me suspiriolo sonace magno
Commenda Generi, puella pata,
Et meos digitellulis phaleucos
Trahax accipe, & in timore veri
Infans cresce Dei, senemq; patrem,
Et matrem videas anum: nec antè
Fatis ad cineres adempta migres,
Quam tot tempora verna vixeris, quot

*Opto vivere cum meâ puella.
At quis computet ista calculator?*

JUSTO GEBHARDO de Camen-
tzia, J. U. D. & Reipub. Patriæ Syndico.

Gebharde si tuâ interest, refert meâ
(Nam sæpe te desiderare me ferunt.
Fortasse quo diverſer in Collegio,
Si nescias, dicam: Novo.) vocare me.
Ad te velis hodie necesse. cras enim
Halam revisto, nec revertor Lipsiam
Intra dies quamplurimos. aufer tuis
Ab occupationibus tempusculum,
Nobisq; da, pondus rei si postulat.
Si caussa momentosa non sit, mutuis
Eam poterimus expedire literis.
Nam singulis ferè diebus Nuncij
Hincinde caussa mercium discursitant.

FRANCISCO à TROTA, Heredita-
rio in Schopa & Heßlingen / Equiti Misnico,
publicè de Legatis & Fideicommissis æter-
nâ cum laude disputanti.

Qui respondebas objectum ad quodq; disertim,
Os populi credas te meruisse probum.
Magna hæc est Equitis virtus, & digna lapillis,
Quos è cæruleis India mittit aquis.
Hanc non invidia patiar putrescere laudem:
Tam mea non mihi, quàm quæ bona cunq; placet.
Legata

Legata & Fideicommissa loquentur id olim,
Eruta sub magno Præside, te Socio.
Cresce Deo, Patriæ, Generi, Virtutibus, Ævo.
Pro tali hac plaudunt cuncta salute sibi.
Quanta tui Legum laus est ductoris in Hortos:
Per fructum gliscit gratia tanta tuum.
Nescis, Trota, mori: tua gloria respuit urnam.
O exempla trahas plura! sed ecce trabis.
Credo, traheris quoq; tu. nam Lipsica magnis
Ingenijs hodie pæne superbit humus.

M. THOMÆ ENDERLINO, è Bo-
hemis Pratovallesi. J.U. Cand.

Multa exstinguuntur fatali lumina nutu:
Accendit verò Ihova subinde nova.
Et jam nunc lucere tuum, Enderline, videmus,
A Studio accensum, sed Pietate magis.
Ad prisca faciem qui dirigis omnia ritus,
Antiquam in pactis idem imitare fidem.
Hinc admitto sinu te toto pectoris, & te
Adscribo primis equiparq; meis.
Quodq; per hos tecum tanquam contessero versus,
Pridem firmum animi crede fuisse tholo.

GEORGIO Franci/Uratisl. SS.
LL. Cand.

Su visus fueris mihi, seu non, antè, Georgi:
Omminò mea mens me jubet esse tuum.
Quin nos cœlestis quædam cognatio jungit,
Tam sensi flammam mutui amoris heri.

Quin quasi symmystæ sumus, & libamus ad aras
Castalidum, quarum munere fama viret.
Nos immortales divina hæc cultio partis,
Præsertim solitos continuare, facit.
Quod, præ me, validè te cerno solere: sed ad me,
Ut te, commoditas non venit æqua rei.
De te promittant alij sibi magna: fateri
Audeo, te jam nunc illa tenere manu.

HENRICO Reichel / Patritio Vratisl.

INstigat captare tuum me, Henrice, favorem
Cognati bonitas, quæ velut ansa tua.
Aut magis arrha, pares præclaro sanguine, luce
Ingenij pariter fite aliquando pares.
Quantus enim est, Henrice, tuus Servatius? ad
Non peregrinando venerat ille loca? (quæ
Nil visu dignum, quod non lustraret, omisit
Lingvarum variâ cognitione potens.
Sed rerum major. Patria ô Respublica, quando
Ille tuis rebus præficietur apex?
At necdum tempus, quia sunt ætate priores.
Fecunda est magnis inclyta B R E S L A Viris.
Tu verò exemplum hoc imitari, Henrice, memento
Unicum: ut exiguo tempore magnus eris!
Sed nolim properes, morâ enim Prudentia constat.
I, quò vis. Jenam si cupis, hæc doceat.

VALENTINO Sanfftleben / Bolesla-
Silesio, Patriæ Scholæ Rectori.

Calidis emuntur literæ sudoribus,
Senfftlebide, prænovi id, inquis, optime.

Quod

Quod pulchrum enim, difficile juxta existimant.

Quæ difficultas victa fortiter tibi

Academiis in publicis, digno loco

Te collocavit, atq; fortunam addidit

Locupletiores. Et hanc, Et illum gratulor

Tibi intime, intimorum amicorum intimo.

Qui dignitate de tua retulit mihi,

Schubartus est, animo tibi simillimus

Niveo, arbitror carere felle vos duos.

Sic nec ego ad iracundiam propendeo:

Exestuo vero, audiens Bylovium

Passim creare tot Poëtas, Et sacram

Miserè inquinare divagando Lauream.

CHRISTOPHORO Rümpler / è Mi-

nicis Martisburg. SS. LL. Stud.

I*usticie pietas fax est. hac imbue mentem,*

De fructu noli tunc dubitare tuo.

Res liquet exemplis. imitari talia velle,

Est voti partem pæne tenere sui.

Posse, Deo à sola pendet. sine numine quidquid

Cæptum est, vix sentit numinis illud opem.

Enckius, ingenuas qui te promovit ad artes,

Subsidij capiet laudem aliquando dati.

Enckius, Eunomies insignis gloria divæ,

Quâ tot curricula Martis in urbe nitent.

Ad primos ausûs, Rimplere, tibi ingero κέντρον,

Lassari caveas hac statione citò.

Quid deceat Juris Studiosos, novimus ipsi.

Nec tardato nimis, nec properato nimis.

IN

IN P A R P A L U M, κεινοῦ δ' ὡς ἔχοντα.

Tu qui vis contra me scribere, ut audio, prodi,
Et te, quò noscam, Parpale, prode palàm.
Quin responsurus tibi sim, nihil ambige. parco
Parcenti. Sed te parcere posse negant.
Innocuos ajunt omnes te ledere. ladi
A lefis igitur te patiare tuis.
Hactenus à vatum metui mihi, Parpale, nullo.
Imbelli cedam cur, Fatuelle, tibi?
Nulla, ais, imbellem certando vincere laus est.
Verum hoc, æquales ergo laceffe tuos.
Hæc quoq, pugna anceps. vis, Parpale, vivere tutus?
Quod tibi consilium scribo, capeffe. Tace.

IN R O L L I N U M.

O Quantos asinos præ me, Rolline, solebas
Commendare, mihi quò pareres odium!
Exspiravisti. feliciter opto quiescas,
Dommodo desieris noxius esse mihi.

IN O N S T O N E M, πορνῶπιλῳ.

Cur tua præ reliquis cerevisia venditur, Onsto?
Non tu, quippe mala est; filia vendit eam.

B A R T H O L O M Æ O M A R B Æ

Danubio-Werdano, Ecclesiæ Durschnizensis
in diœcesi Offitiensi Pastori.

Quæ multis; eadem mea si tibi μείλια cura:
Quem me, quando negem turpiter, esse putes?
Menti-

Mentibus excelsis semper locus unus & idem est:

Non homini sedes una eademq; datur.

Quando pedes aliquò moveo, vel carmina mitto,

Fautores passim quæ peperere mihi:

Præter Amicitia, nil cogito, sanctius augmen:

Nec voti rarò serietate fruor.

Adspicis, ut niveos mea Pieris ornet Amicos!

Hic brevis exemplum dulce libellus habet.

Perlege, sed pariter retine tibi traditur isto

Fine. semel lectus, saepe legi cupiet.

**DE CAIA, MEDICI CUIUSDAM requi-
rente consilium.**

CAja rogat Medicum, coitus quo tempore præstet:

An cum nascenti cumve cadente die?

Huic Medicus: causa valitudinis expedit, almam

Quum nobis revelet Solis equile diem.

Sed plus lætitiæ lecto coeuntibus uno

Plusq; voluptatis vespere sera parit.

Quare Caja refert exsultabunda: precabor,

Ut talem sapiens det mihi Ithova virum:

Qui mecum cum mane novo, valitudinis ergò,

Tum placida pariter ludere nocte velit.

DE SE, & LAMPAZIO, ad Balbum.

VT Zuberus ab ingitate fætet:

Sic Lampazius à tenacitate.

Uter pejùs, amabo, Balbe, nostrum?

M. HIP-

M. HIPPOLYTO HVBMEIERO

Laberano, P. L. Gerano Rectori.

P*raeterquam quod fasce gravi me Gera levabat,
Hubmejere: mihi profuit illa parum.*

Quinetiam solita est aliquot producere canos.

Corvus, ibi ut videas me, cornes albus erit.

DE THRACIBUS, & ARCHIDAMO.

A*rchidamū Thraces celebrant, quod vicerit armis
Arcadas. Archidamus, longè præstaret, eosdem*

Si vicissemus factis prudentibus, inquit,

Quàm superaverimus validis vastisq; lacertis.

BENEDICTO PASCHA, Ruthe-

no-Geranæ Aulæ Secretario.

Q*uanquam (virtuti propriæ cur fidere nolim?)
Sat commendabit se meus ille labor:*

Non tamen usq; adeò soli mihi dulce probari,

Quin aliena etiam judicia excutiam.

Sic exploro tuam, doctissime Pascha: nec autem

Hoc ago duntaxat; sed quòq; mitto librum.

Ex uno possum censere epigrammate vatere.

Non hac censendi forma cuiq; patet.

Ultimus es, cui mitto quidem: at si miseris aurum

Pro tibi transmissio munere, primus eris.

M. HIPPOLYTO HUBMARIO

Laberano, P. L. Rectori Gerano.

P*er cerebri spaciū sermo iucundus inerrat,
Quem mihi communem vesp̃era sera tulit.*

Aula

*Aula nimirum sapientem Heroa Gerana
Pieridas donis pœne animare suis.*

*O utinam experiar! sed certè à pluribus Aulis
Cum sacco redij pauperiore domum.*

*Heic mihi ne contingat idem, curabis, in Arce.
Aure tui Domini vox tua pondus habet.*

*Latus eam, ut veni. mea (quod scis) integra caussa est.
Optima sæpe tamen, pessima facta, dolet.*

*Audis, nostra fides, Hubmari, ut langveat? audis?
Ex se quæq; suum res bona robur habet.*

*Sic etiam mea Musa suum, spernârve colârve.
Deniq; ego pretium fio mihi ipse meum.*

DE CAPHESIO, ex Diogene Laërtio.

Caphesius quendam ex suis quum turgidum
Vidisset auditoribus, baculo admonens
Parumq; verberans, id ipsi dixerat;
Non, quando magnus, illico idem eris bonus:
Sed si bonus; magnus quoq; & felix eris.

MICHAELI TROWIZIO, alias
Kahl, ex Misnicis Ederano, Patriæ Scholæ
Moderatori.

Sufflaminavi te diu, Trowvize,
Dum memoriam tuo sponendi nomini.
Inter meas quondam exstituro paginas.
Sufflaminavi (inquam) diu: sed Lipsiam
Me mentionem sæpe honorificam tui
Fecisse amicis testor in conventibus:
Tuamq; adhuc fulgere candidam fidem
In syssitorum cordibus, nimis ratum est.

*Quæ quò tamen canescat, atq; transeat
Ad Posteròs, tuumq; nomen publicè
(Ceu pollicebar hoc identidem tibi)
Meis Camœnis vernet: hos Senarios,
Quibus tibi perennem amorem destino,
Parvæ remunerationis conscios,
Pro pluribus Meritis tuis, pol grandibus,
Habe, meiq; vive perpetim memor,
Sodalium dulcissime, humanissime.*

IN CHOLINUM, σκωτὸς ἀστυπικνὸς τῆς ἰχθῆος.

C*Ophandrum dicis falsum, Choline, Poëtam.
Dic falsum. cunctis verior hinc fueris.*

IN OE BALUM, ὑπεραχμούνοντα.

M*agnificè laxeq; habitas: sed in ædibus algor
Regnat: anhela fames, & sitis, acre gemūt.
Angustâ bene malo casâ pasci, OEbale. sed tu
Laudari lautè vis sine lautitijs.*

ABRAHAMO HOMILIO Wol-
ckenstenâ-Misnico, Augustiburgi σκνθρῶς
τὸ τῆς ἐκκλησιας σῶμα ἐκνοβήλενον.

S*I quisquam de te studuit bene velle mereri,
Est, & Zuberus, dum superabit, erit.
Tantum promissis ut stes, curabis, Homili:
Promissis stabo sicut & ipse meis.
Crede, virum facies ex me, totumq; refinges.
Quæ res est magno proxima sola Deo.*

Hosti-

*Hostimenta Deus dabit aurea, me quòd in aurum
Verteris, antè luto sordidiorè situm.*

M. JOHAN. HORNICÆO Lipsiensi,
IC. Syndico & Senatori Freybergenfi.

Agnosco, sumo, reddo, si reddere possum,
Si sua quis soleat mittere dona mihi.
Hornicæe, mihi tua multa & magna dedisti.
Agnovi, sumpsi, reddere non potui.
Quæ nequeo, rerum tibi reddat & augeat altor.
Sic tibi sat factum per mea vota putes.

M. JOHANNI RHENIO Offitienfi,
Fac. Phil. p. t. Decano.

Rheni, Grammaticam tuam legebam,
Nil, quod displiceat, vel universâ,
Inventum mihi sedulò legenti,
Et cum judicio, merêre palmam
Inter Grammaticos vel universos
Et hujus simul & prioris Ævi.
Si laudem hæc tua dona per Phaleucos:
Adornatio me minùs molestet;
Admiratio me magis fatiget.

PHILIPPO GLASERO, J. U. D. Pro-
fessori Argentinensi, Ῥῶς (Ἡδ' ἡ) ἐν ἀγίοις.

Cras ad te veniam sextam, Glasere, sub horam.
Indice pultantem ne cane pelle foràs.
Ne tempus dicas te nescivisse, notabam.
Ut veniam citiùs, vix tua Costa ferat.

CASPARO QVETZIO, Pa-
tricio Hal.

IN me tuus quòd, Quetzi, amor spontalis est:
Affectionis nucleum, non corticem
Inde exhibes, vix hoc coacti fecerint,
Innata quod tua indoles offert mihi
Ultrò, meam dum demereri mutuam
Charisma per poëticum vis gratiam.
Planà vicissim, quâ dedisti, palmâ habe
Amoris & favoris arrham publicam.
Romanus ille Mitvedanus, Publicus
Notarius, jactare non satis potest
Animum tuum erga me benevolum & obvium.
Saltim id cave, Quetzi, quod accidit mihi
Creberrimè, ne me nimis primâ vice
Ames & aestimes, citoq; desinas
Nimis, tene modum. tenebo eundem ego.
, Rerû omnium quèdam Modus perfectio est.

M. HENNINGO PLACCENIO,
Brunopolitano.

Muse Leucorides merum dederunt;
Placceni, titulum: tibi dedisti
Causam tu tituli: nec ex Athenis
Unquam hoc Albiacis decus Magistri
Tulisses, nisi doctus atq; dignus
Fuisses: neq; pulchrè in antegressò
Actum examine Publicum stetisses;

Certan-

*Certandum est, ubi sistitur corona.
Tu tu legitime (en tiara testis !)
Certasti. tibi jure gratulamur.
Quod quidam faciunt epos per amplum:
Idem quum faciam brevi phaleuco:
Non indignius alteris habebor.
,, Gratulatio sit necesse curta.*

**JOANNI KENTLINO, Istro-Werz
dano, SS. LL. Stud.**

Q*uæ vera sit Felicitas, feliciter
Kentline, Disputatione hac Ethicâ
Edisseris, verog, Falsum proteris:
Patriæq, fructum cogitas, & nominis
Auctoritatem, quæ modo vix altero
Effert leves caput per auras altius,
Jugog, Pimplæo virescit pulchrius.
Versare secum hoc, ordium est Sapientiæ.
Quin tandem adhament his honorem vigiliis
Patriæ Patres, Amice, nullus ambige:
Tantum nitori redditi essent pristino.
Benignitas aliàs eorum haud me latet.*

GEORGIQ à CZIRN, Hereditario
in Sibenhuben & Terpis / &c. Equ. Sil.

Quemadmodum *Mandragora*
juxta vites nascens, suamq; vim
in vinum diffundens, efficit, ut sva-
viùs dormiant, qui id biberunt: sic
Poesis è *Philosophia* doctrinam desu-
mens, eamque salutaribus Senten-
tiis permiscens, faciliorem ejus &
gratiorem lectoribus perceptionē
propinat. Soleo ego, *Generose Eques,*
Strenuissime Domine, hâc dâpe âvi-
dos animos pascere & effirmare.
Cujusmodi quoniam & tuum de-
præhendo, ecce cibum ei paro &
pono, cujus usu solidari possit, &
non nihil affici. Video enim, quàm
hilari & prono gradu, stimulo lau-
dis ac gloriæ, in *Virtutis*; & inde in
Honoris Templum tendas, aurei *Se-
necæ*

*necæ Sciti haud immemor : Quic-
quid est, cui dominus inscriberis, apud
te est, tuum non est. Quod de Fortu-
næ vomitu intelligendum. Animi
enim Bona, quæ sola veram consti-
tuunt felicitatem, propriissimè sunt
nostra. In quibus plenè acquiren-
dis, planè sudas. De effectu sumus
certi, quia tuum quotidie videmus
profectum. Quem ut subinde au-
geas, meo plùs hortamento excitat
te incomparabilis scientiarum pul-
chritudo. οὐδ' ἐν γὰρ τῆς πεποικιλμένης τύχης
ἀντάλλαγμα. Quâ Gnomæ divinitate
vale, & me, illum tuum olim, hodie
& deinceps ama. Dab. Halæ-Sax. 8.
Iunij, Anno 1614.*

GEORGIO Weinrich/SS. Theol. Doct.
Ejusdem Facultatis Profess. Publ. Thomitani Li-
psię Templi Pastori dignissimo, & Generali
Superintendenti.

*T*Repidè scio, *Excellentiss. Dn. Do-*
ctor, me in Oceanum Scientia-

rum aquulas vulgaris meæ eruditi-
unculæ mittere, sed non timide:
quippe doctissimi quiquè medio-
criter etiam literatorum scripta, si
non ad voluptatem, certè legunt ad
risum: quem si movero, magnâ mi-
hi parte satisfactum. Manubrium
tuam appræhendendi gratiam divi-
nior illa tua mihi porrexit huma-
nitas: quam si merito meo conse-
qui non possum; possum hujus. Fe-
cunda porrò est, & aliorum amorũ
quædam quasi pararia. Quæ heic
γνωμῶν τεμνάχεια præclarissimo tuo
honori inscribo: interpretantium
malignitati ne fortè exponantur,
autoritatis tuæ scuto tegere fuit vi-
sum: quandoquidem hodiè, quæ
vel dignissimè lucem pariter & æta-
tem ferre possunt, τῶν φυσικῶν, hoc
est, Semi Latinorum & Sesqui Bar-
barorum injuriosis prejudicijs da-
mnan-

mnantur deformanturque. Tu verò
grande quid & altum fortassè, uti
Excellentissima T. *Dignitas* mere-
tur, à me flagitas & expectas : quàm
id velim ! serios variè materiæ versi-
culos, tanquam ex peregrinâ aliquâ
merce interpolatos, sententiosâ
brevitate non ingratos, offero, & sic
in T. *Excellentie* animum (volen-
tem, credo) fiducialiter irrepo. Quid
obtinuerim, ex reduce percipiam
tabellario. Vale, & Ecclesiæ Christi,
quod soles, diutissimè commoda.
Dab. Halæ-Sax. 8. Iunij. Anno 1614.

WOLFG. SIGISMUNGO Widenrois-
ter / à Weirck / & c. Austriaco.

MONTES eodem loco semper
fixi manent, non item homi-
nes. Vbiq̃ue igitur Amicos quærere
& acquirere oportet.

Ὅσις δ' ἐπὶ πλεονεξίᾳ καὶ μὴ ἀλλοτρίᾳ φίλων

ἀγαθῶν κερτῆος βόλεται, κακῶς φρονεῖ,

inquit *Euripides*. Idem & ego, *Nobilissime Domine*, qui thesaurum me credo invenisse, ubi Amicū: deum; ubi Patronum. Musca verò, aut si quid hâc impudentius, videri possim, qui (tibi quidem) omninò ignotus, irrumpto magis, quàm in gratiæ tuæ adytum irrepo. Da veniam, aut tuæ potiùs adsigna virtuti: quâ, velut acri quodam thyrsο sic percussū gero pectus, ut meritò te amare, ac sanctè colere debeam. Quemadmodum autem campestres rivuli ad mare semitam rursuspan-tur, perque amnium flexûs tandem inveniunt: sic & tu meum hunc erga te aliorum ex autoritate derivatū affectum adlabi; ex facili meo assensu adhærescere sine. Quod ubi feceris (facies autem, ut confido, cum gau-

gaudio) inter æterna nomina, me-
cum immortalis, referâre. Quid ho-
mini ab homine majus dari, quid
expectari potest? Tenuem memo-
riæ scintillam, meâ adjutam faculâ,
universæ Posteritati reddam adspe-
ctabilem. Largum, inquis, & specio-
sum promissum! At enim & juxtâ
verum. Vale, & famæ tuæ i applau-
sum, indulto Amicitia fomento, ad
quod per hanc Inscriptionem anhe-
lo. Dab. Halæ, postridie ὀρθοδόξως
Christi, 1614.

JOHAN. AMANDO Rühn / Patritio
& Prætori Halensi.

Non indelectari te, *Ampliss. &*
Prudentiss. Dn. Prætor, Poeta-
rum lectione, famâ accepi, eâ-
que gravi. Diligo tales viros, eosque
veluti sidera quædam hujus Ævi ha-
beo : à quibus famæ meæ pallenti
S 5 lucem

lucem conciliare me posse, una mihi
est μετεωρία. sint, qui mihi invide-
ant: sint, qui carpant: ego sanè in-
ter homines, qui aut fuerunt olim,
aut hodie sunt, aut pòsterunt, non
sum eximius. Plærosque, qui in ali-
quâ re præclara excellere conantur,
statim adflat & adurit aura malevo-
lentia. De me mihi sententia apud
me. Quid enim rogem alium, qui
& quid sim? Interno me iudice pro-
bus sim aut doctus necesse est: quid
mihi sermo alienus? addat, demat:
penes ipsum non est de virtute meâ
iudicium ferre. Tuus quòd ab eru-
ditione & curâ stylus est, meum
censebit: & ex ἀφελκυσμένοις hisce ver-
siculis, quid ἐν τῷ ὅλῳ χήματι sit, adver-
tet. Inversare, & hoc Gnomarum
abfinthium imbibe: notior inde
tibi ego. Æolohylen meam velim
videas: ibi sum depictus omnis.

Epo-

Epodætys intra mensem proſtabit.
Et hæc nomen meum diffundet.
ἐπωδοῦπις sub manu eſt. Qualis ſit fu-
tura, ex hoc prudentiſſimæ tuę Di-
gnitati inſcripto videbis ψαθίς.
Quod boni conſule, & Patrono-
rum meorum numerum tuo quo-
que cenſu auge. Dab. Hal. 11. Iunij,
Auno 1614.

GEORGIO Blancheſen/IVNIORI, Pa-
tritio Lipſ. ſuo Fautori amando.

INitiaria tua ſtudia, præmodum
Lingenuæ Ephebe, quàm celsè ſis
proſecturus, liquidam nobis faciunt
fidem. Accēdunt ſefe hīce tui cona-
tūs à paternæ fortunæ flammâ. Fo-
vet eosdem & augificat merè lite-
roſi & boni viri I. O. H. RODENBURGI,
ab omni typho alieni, vigil inſpe-
ctio, & ad rectum Virtutis & Famæ
iter ἀφ' ἀπορίας deductio. Literis ſic ſtu-
dere

dere perge, sed & juxtà tempori. Nihil enim in rerum est naturâ, quod exemplo dierum ac noctium alternas feriarum vices non sitiat. Neq; ut Philosophus inquit Platonius, ulla res eadem festinata simul & examinata esse potest: nec est quicquam omnium, quod habeat laudem diligentia suæ simul & gratiam celeritatis. Breviùs eandem confirmat L I P S I U S, omnis germanæ eruditionis L A R, hisce verbis sententiam: Rarò Numeria & Moneta, Divæ hæ duæ, simul adsunt operanti. Quod observa, meq; tuis applaudentem prosperis conatibus amplectere, & sic felicissimè vale. Dab. Lipsiæ, Mense Ianuario, in Februarium proclivo, Anno 1613.

CHRI.

CHRISTOPHORO Am-steig/Anne-
montano, IC. Pietatis & Sapientiæ ra-
dio insigni.

Quaternionem hunc epigram-
maticum, *Excellentissime Do-
mine*, tibi quòd inscripsi, Genius cer-
tè aliquis impulsor mihi videbatur
esse. Quin, quod ego re nunc præ-
sto, jamdiu est, animo quum feci.
Arbores fructibus gravidas inclina-
re ramos & demittere, seseque carpi
videmus offerre: Sic tu, qui verâ uber
es virtute, benevolus ac beneficus es
ultrò, & ad fruendum ἐπιβλῆς invitas.
De te, à primâ quidem mutue no-
stræ notitiæ horâ, nihil ego privatim
merui: sed publica beneficia tibi
adscribi, tecum exulto. Id contrâ ti-
bi persvade, me tuos inter cultores
nomen profiteri, neminiq; vel vete-
ranis etiam amicis tuis, officio cesse-
rum. Vtere me, sicubi usus erit: re-
peries,

peries, bonâ fide, proutum & affe-
ctum. Quę tibi me conciliavit, eadē
M. Glauchio amicavit me caussa, ve-
terum argutarumq; elegantiarū fi-
tienti. Amo eas: & eos, qui easdem:
vel uno verbo, colo. Quâ verâ animi
significatione plurimū salve.
Dab. Halæ-Sax. 12. Aug. 1613.

M. IOAN. LONNERO Susatino, Civi
Tubingæ Academico, Amico suo.

Salutem, quam tuō jussu & nomi-
ne *Gothofredus Rotheuptius*, Patri-
tius Lipsiensis, Musis & mihi valdē
carus, literis suis ad *M. Volimbusium*
perscriptis credidit, *Doctiss. Dn. Lon-*
nere, ratam apud me gratamq; fui-
se, credas velim. Ecquidni? Meram
autem præter salutem nihil. De aliis
à reipso doceri præoptâssem: aut po-
tius moneri. Multa n. in tuâ olim pa-
triâ, Græcas privatim literas ibi quū
profiterer, à me facta puto: quæ in
memo-

memoriam hodie revocata, mutui
nostri amoris incendium augerent.
Si ante illius aditum Lipsiæ hære-
re rescivisti: millenis hanc culpam
versibus non lues, quòd nullâ me e-
pistolâ visitasti. Vbi terrarum tu de-
geres, nesciebam. Excusatus ego:
quomodo verò tu? Ceterum quam
in ætatis tuæ vere fecisti sementem
virtutis & doctrinæ, ejus in hac hono-
ris ætate fructum invehis uberè. Ita
τὸν κοινὸν σωπένει μ decet. Rectam Faniæ viâ
ingressus, duc & alios ad eandem: quam,
si gratus es, à me agnosces tibi præmon-
stratâ. Atq; utinam conditio utriusque
permittat, minùs longè ut absimus; allo-
quii & mutuo aspectu benevolentiam
nostram foveri videant. Quod quoniam
fortalsè neutri tam citò dabitur: animo
simus, quod nequimus manu. Vale mi
suavissime, & si quid ad me voles, comit-
te Rotheuptio: cujus, ut & tui, semper
ego volens, & amicus. Lipsiæ, 14.

Martij, 1613.

PSECADOS TERTIA FINIS.

ΕΠΟΔΑΕΤΥΟΣ

MATTHÆI
ZUBERI GER-
MANI

PSECAS QUARTA.

CICERO.

*Vir est, qui contra bifformes Fortunæ eventûs
uniformi constantiâ militat præmunitus.*

CASSIODORUS.

*Magna est ejus gloria, quæ nullius laudibus
crescit, & nullius vituperatione minui-
tur.*

PLINIUS.

*Dum suppetit vita, enitamur, ut Mors quàm
paucissima, quæ abolere possit, inveniat.*

*Generosis & Magnificis ;
Nobilissimis ac Splendidissimis
Dominis,*

DN. ANTONIO, } à Walwiß/
DN. SEBASTIANO, } in Döberitz
DN. NICOLAO, & } & Schmets
DN. GEORGIO } taw/28.

FRATRIBUS GERMANIS:

EQUITIBUS MISNICIS:

*Dominis & Mæcenatibus suis, ut perpetuis,
ita & perbenignis, Ὀυμμεγίστην.*

N vobis, GENEROSI
EQUITES, MAGNIFICI
& STRENUISSIMI Do-
MINI, mearum Pseca-
dum inscribo quartam. Quam
equidem non trepidè, ne mentiar,
sed non adeò libenter foràs dedi:
propter emissitios oculos, qui for-

DEDICATORIA.

tionem , BORUSSIA & SILESIA
causas novêre: PRAGA certè retu-
lit. ubi, & à quo lixabundus iste Poe-
tifex (*NARRIFEX* pæne dixeram :
verùm Germano-Latinismus retra-
xit) suo omnium meritissimo me-
rito non vapulat ? cujus corpuscu-
lum (est enim ex genere Indicorum
pygmæorum) tot infamiæ cicatrici-
bus jam occalluit, ut novæ plagæ lo-
cum esse reliquum vix arbitrer. Re-
deant in gratiam cum VIRTUTE,
qui me innocentem immerentēq;
ivêre pessumdatum: & MECUM re-
dierunt.

At, ô *GENEROSI & SPLENDI-
DISSIMI DOMINI*, quos hujus
Psecados elegi Patronos, quid, dum
ista legitis & auditis ἀπερσιόνοια, VO-
bis credam animi? Divinârim. Re-

extoraham itaque me, & hunc fasti-
 dij amnem enavigabo. Nubem ani-
 mi mei videtis: sed & vos ego mea
 luminaria, quæ pellant. Multi di-
 scussuros sese, nescio, an fidem, an
 verò verba dederint: mera certè ad-
 huc ficulna apparent auxilia. O-
 mnia hodie, quocunque nos verta-
 mus, infida sunt & intuta: nec veri-
 usquam solatij spes, quàm in se cui-
 que. Multorum παραμυθία, pluri-
 um μυθολογία: qui, tantum abest ut
 me erigant, ut etiam magis deji-
 ciant. Credo ego Fortunam eos,
 quum fortè mihi favere videri vo-
 luissent, Callipedi, qui proverbio
 locum fecit, meum commisisse ne-
 gocium. Malo, si quid aut antè me-
 rui, aut post mereri possum, vester
 esse (quem sic pereleganti nomine

DEDICATORIA.

ULPIANUS vocat) *Salariarius*.
 Manu enim brevi ; non , quod *FABIANAE* solent *INGENIA* , porri-
 gitis longâ : quos quòd , in humanis
 adhuc dum estis , supra homines
 collocat *VIRTUS* , μακροθύμως τε ἐν οὐρανῷ
 summus rerum omnium conser-
 vet Imperator. Qui singuli , velut
 animi , sic divino beneficio corporis
 quoque ac fortunæ bonis in mira
 humanitate & modestia incredibili
 effulgetis : quibus ego ante duode-
 cim plus minus annos , *MAGNIFI-*
CO quondam & *NOBILISS. ELE-*
CTOR. SAX. CONSILIARIO,
HENR. ABRAHAMO ab *EINSD-*
DEL , in *SCHARFFENSTAIN*
 (cujus defuncti etiam nomen me-
 ritò apud me magnum est & san-
 ctum) honestissimæ & constantissi-

mæ illius affectionis interprete, fru-
 ctuosè innotescens, omni jure Mu-
 sarum mearum alis ad illud Æterni-
 tatis sudum vos fero. Denique sicuti
 PROCERES & NOBILES Insignia
 sua ÆDIBUS & VILLIS contra
 vim aut proterviam appendi & ap-
 pingi curant: sic, contra calumniam
 & livorem, EORUMDEM nomina
 & dignitates, qui monumenta no-
 stra publicè exstare legi q; volumus,
 solemniter præmittimus. A me
 VESTRIS GENEROSITATIBUS,
 EQUITES STRENUISSIMI, o-
 mne hoc officium, & utique debe-
 tur: à vobis beneficium mihi. Id
 quod hōc ipso accipio: quoniam
 hujusce Psecados frontem titulo ve-
 stro honestantes, ingenium pariter
 meum istâ luce perfunditis. Felicis-
 simè

DEDICATORIA.

simè valetè, GENEROSI EQUITES,
DOMINI & MOECENATES mei:
& hunc Musæ meæ fœtum pristinae
benevolentiae vestrae sinu foven-
dum adoptate. Dab. Halæ-Sax.
Ferijs Io. Baptistæ, Anno 1614.

MATTHÆ. Zuber/P.L.
MELISSEUS.

Ts

EPI.

EPIGRAMMATA, IN AV-
TORIS ET OPERIS COMMENDATIO-
nem, ab Amicis scripta.

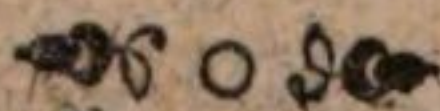
I.

F*Elicitatem curiosam, HORATIO
Quondam tributam, admiror hęc
in carmine,*

*Quod miseras, ZUBERE me sic ampli-
Velis beare, teq; tollere altius. (us
Nomen tuum passim volat, laudes
trahens*

Uberrimas ex pene-quovis angulo.

Bernhardus Volhusius, Thu-
ringus, Med. Cand.

Quam

II.

Quam tibi contulerat bis nonâ à messe
MELISSUS
Laureolam, factò quàm decorare
soles?

Nempe Poëtarum sunt nomina, numina quæ
Prævidit, Daphnen cui daret ille sacrâ. (dâ.
Nulli hanc exercent præte felicius artem,
ZUBERE, ô Cræsum vincere digne Bonis!

Andreas Waltherus, Augu-
stanus, SS, LL. Cand.

Nostro

III.

Nostro ZUBERUM minimè qui suspi-
cit Ævo,

Invidet, aut recto judicio ille caret.

*O diu Alumnus adhuc Parnassius ille diurnet
In Terris! Phæbo gratia prisca redit.*

*Exsilium verò durum, Deus, aufer ab illo.
Sub nimio miror non periisse jugo.*

Sebastianus Walrab/Fr.

IIII.

CRediderim versûs, ZUBERE (igno-
sce jocanti)

Vel te utero matris composuisse tuæ.
Usque adeò, quidquid velit hic, velit ille,
vel iste,

Divino quodam promiss ab ingenio.
Vivis in exilio, qui vivere dignus es Aulâ
Cæsaris. ô virtus maxima, quæq; pati!

*Joannes Schræerus, Francostenâ,
Silesius, J. U. Cand.*

Qui

V.

Qui vult ingenuam ZUBERI agnoscere
mentem,

Cernet eam in propriis satq; superq; libris.
Non alios tantum, quales sint, sed quoq; semet
Describit. similem vix tibi Terra dabit.
Perlege, quisquis eris, qui talia fercula captas:
Quæ variè afficiant, unus is Autor habet.

*Martinus Planerus, Saxo,
SS. LL. Cand.*

VI.

ARS, NATURA, LEPOS, GRAVI-
TAS, Zubere, per USUM
Omnibus elucent versibus hisce tuis.
Quando Poëtarum patrem te dico recentem:
Me liber hic rectè dicere testis erit.

Salomon Volckelius, Hal. Sax.
Gymnasij Collega, Templi Udal-
riciani Musurgus.

Sic

VII.

Sic, ZUBERE, place palmamq; capeffe Poetis
In medio positam. quin ea certa tibi?
Non tantum ex Gnomis magnam vis querere
famam:

Verum epigrammatibus præripis omne
decus.

Quòd te haud respiciat melior fortuna, dolen-
dum est:

Communem verò hanc tecum homo mul-
tus habet.

Tu Gryphiandrinæ verbis confidito Musæ,
Quæ te solata est forti epigrammatio.

Quæ te nutrit Patientia magna tot annos:
Efficiet tandem, quò patiare minùs.

Joannes Zeidlerus
Chambo-Pal.

Addere

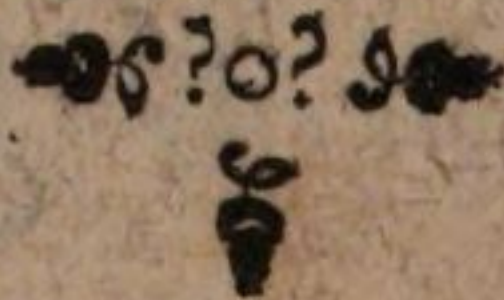
VIII.

Addere non possunt splendorem si-
dera Soli.
Sic nequeo laudes amplificare
tuas.

Sanguis inest nervusque tuis in versibus
ictum.

Invidiæ saltim disce, ZUBERE, pati.
Et, quantum video, pateris. lassare ferundo
Et deridendo possumus Invidiam.

*Elias Schwarzbach/Tremonia
Westphalus.*

ПРОДА

ΕΠΟΔΑΕΤΥΟΣ
MATTH. ZUBERI,
GERM.

PSECHAS QUARTA.

Triga Epigrammatica

Beatissimæ memoriæ

Reverendiss. & Potentiss. Principis,
HENRICI-IVLII, POST.
EPISC. HALBERSTAD. DUCIS
Brunovic. & Luneburg.

Indefessi Studiorum Atlantis, Herois
magnanimi, θεαρέσως ἐζηκότῳ,

PRAGÆ XX. Iul. M. DC. XIII. ἐκ τῆς
χοϊκῆς δουλαῖκῆς ἀπολευτρωμένῃς so-
lemniter sacra

I.

HEnricus tremulo sol Julius occidit Orbi,
Factus & Exanimis cōditur Umbra solo.
Indignum hoc gelidâ putrescere corpus in urnâ,
Protexit forti quod sacra Tempia manu.

V

Indi-

Indignum, hanc surdo dextram marcere sepulcro;
Ad cupide dandum quæ cita semper erat.
Nullus at hoc Mundo Dominus, sed quisq; Colon?
Imus, Majestas quando suprema jubet.
Condamus caveam, ferro firmemus & ære:
Extrahet inclusum Mors tamen inde caput.
Omnes imus eò, variamus in ordine tantum,
Non sine. haud meta hæc transgredienda fuit.
Mors intermittit vitam, non eripit ulli.
In lucem quæ nos bona reponat, erit.
Impleat hoc pariter decus Illustrissimus Hæres,
Quod Pater eternâ laude reliquit humi.

II.

Quid Claudius quid ille Quadrigarius?
Hæc maxima, inquit, est deorum iniquitas,
Quod non diurnare heic sinunt quemq; optimum.
Iniquitati tribuit impiè impius,
Quod æquitatis omnium est æquissima.
Quid face in hac cœlestis anima agat diu?
Immo abeat illa, & ad suum cœlum evolet.
Quisq; hoc suam proscenio personam agat,
Dum nos supremus Imperator evocet.
Huic nulla δ'εὐοπαθῶσα sit stirpi inclytæ:
Personam enim jacens suam egit optimè;
Dices Atlas, fortisq; Musarum Hercules;
Henricus ille Julius, dum vixerat:
Cujus beatis Manibus, quidquid boni
Scribi potest, dici potest atq; imprimi;
Optant bona cum literatis literæ.

Indicta nobis pugna, ceu probatio.
 Ipse est Agonothetes Deus Pater, Deus
 Epistates est Filius, Xystarchus est
 Huiusce Sanctus Spiritus certaminis.
 Pugnemus ergo Christiani fortiter,
 Nec defatigemur sacro hoc in pulvere.
 Corona nostra Aeterna Vita est, & Quies.
 Mors Debitum est. Stipulata vox id est Dei.
 Idem spondit omne, quidquid nascitur.
 Purè tenemur solvere hoc, non in diem.
 Semper Dei ergo nutus observandus est :
 Ut, quando reddi exegerit, simus citi,
 Inq; numerato habeamus olim creditum.
 Henricus, Imperij Sacri Lux, Julius
 Solvit Deo, quod debuit : contra Deus
 Ei dedit, quod æquum erat : videlicet
 Partam fide aeternæ coronam gloriæ.

ELISABETHÆ, REGINÆ AN-
 GLIÆ, Franciæ & Hybernæ, Fidei
 Defensatrici.

Contigeris si fortè meos, Regina libellos :
 Ne cubicâ ingenuos excipe fronte jocos.
 Magna, pius vates Buchananus, gloria Pindi,
 Nec minùs illustris carmine Beza tuus,
 Condere lascivos non erubère calores.
 Nempe suo debet tempore quodq; legi.
 Innocuis salibus nonnunquam seria gaudet
 Pieris : ad scurras non venit illa leves.

HINCONIO - FELICI, & GEOR-
GIO - HENRICO Krzinetzski / Lib. Baronibus
à Konarw / &c. ἀντὶ ἀδελφῶν

E Dita Semideis illustribus inclyta proles,
Dixit Baronum gemma gemella tribus;
Stirpe opibusq; pares dent aurea munera vobis:
Qualia conveniunt Regibus & Ducibus:
Muneris ipse mei pretium dans carmina dico,
Per quæ post obitum vita vigorq; redit.
Si chartæ fileant, hic quod bene fecit, & ille:
Mercedem à rapida quomodo morte ferant?
Romule, quem fructum, nisi laudareris, haberes?
Muse incisa notis marmora vincit honor.
Sic suspiratis epulis Jovis impiger adstat
Alcides, cujus didita facta polis.
Clarum Tyndaridæ memorabit gloria sidus:
Extollet palmâ nomina vestra pari.
Quàm rutilaturi sitis, tenera indicat ætas.
Virtutis summæ sparsum ea semen alit.
Succrescit sensim. rectum hunc decurrite cursum.
Florida sic vestri lena sit usq; memor.

NICOLAO, & FRIDERICO à Bis-
bran / in Modlaw & Reisig / &c. Fratr. ger-
manis, Equitibus Silesiis.

N Il tam commendat generosi sanguinis ortum,
Quàm qui de potâ Phocide bullit bonos.
Maximè, ubi Pietas, quædam quasi gemmula, lucet.
Nescio, quid tandem pulchrius esse queat.

Adspice

*Adspice Kotwicios: Bergeros inspice Fratres:
Suspice, quos clarat Nosticiana domus.
Quid sunt, Elysij nisi fulgida sidera cœli,
Ad quorum radios visus hebet propior?
Quos quia, Bibranidæ, totos exscribere vobis
Est animus vitâ, moribus, ingenio:
Hunc, precor, ingenuum conatum Numina servēt,
Atq; suis donis augificare velint.
Néve suis unquam careat Silesia stellis:
Stellarum faxit continuetq; Pater.
Quæ, sibi quò niteant, non hoc sunt sine creata.
Sic Musam illustret lux quoq; vestra meam.*

JOAN. GEORGIO, & BALTHA-
SARI à West/ in Wisaw & Cham/&c. Fratr.
germ. Equib. Silesiis.

Qllos non in speciem, sed rem, doctrina laceßit.
Crescat ut augustus Nobilitatis honos:
Lestiadæ Fratres, & vos ego visito tandem,
Dignos, commendet quos vel Apollo pater.
At mihi mandavit. quòd eum Ævi flore celebam:
Canescens vertex ne sterile scat, agit.
Silesios Equites audentior, inquit, adito.
Illorum est in te pronus & acer amor.
Obsequar, & reliquos (quot at heic?) ex ordine vi.
Qui me non ornet munere, nullus erit. (sam.
Chartea dans, accepto libens dona aurea contrâ.
Augēt virtutem sic aliena meam.
Sit locus ex auro! quàm, quò sit serius, opto!
Fit, mentem advertat mens modò vestra meam.

BRUNONIOTHONI, & PHILIP-
PO-ERNESTO à Ramin/in Brunow/ Cracow
& Petershausen / Fratr. germ. Equitib.

Pomeranis:

Nec non

M. PHILIPPO HORSTIO, Brunopo-
litæ, SS. Theol. Cand.

D*Ixeris arummas, hominem si dixeris, omnes.
Qui de me dicat (vix, reor, erret) idem.
Nec contra stimulum (quia vanū est) calcitro. certè
Infelix dici Telephus emerui.*

Me torpor Brumæ; peperit vos gratia Veris.

A fortunatis non alimenta petam?

Intutus facio, sed conditione carentem.

Quid pudeat, sortis dum rota versa mea?

Edo breves chartas, quum totos edere possim,

Subveniat Regum si mihi dextra, libros.

Has vobis, Equites Generosi, dedico; easdem

Tecum, Horsti Excellens, divido. habete ratas.

Quasq; vias (parsus sic rumor) inibitis, ite

Ex animi votis. ô ita & ipse eam!

BALTHASARI à Niesemeischel / in
Obbern / &c. nec non WENCESLAO à Stibis /
in majore Krauschen / &c. Equ. Sil.

N*Unquam potest deesse, quod scribam aut agam.*

Nec, quidquid in buccam venit, mox illino.

Charta: quod Atticum jubebat Tullius,

scriptioni nulla res aut causa sit.

Haud

*Haud minima pars felicitatis est mea,
Quòd occupatum Apollo me semper cupit,
Et adjuvat gnatarum ope ac dictamine.
At quas fores pultabitis, Monosticha?
Equitum, Nisæmeischelij, & Stibitzij,
Silesiorum, cultiores literas
Amantium venerantiumq; Lipsiæ:
Generosiores quò revisant Patriam,
Ornentq; consiliis eam salubribus:
Signo quod evidente uterq; subdocet.
In majus incremento abite, haud in aliud:
Qui viribus suis potest uti, sapit.*

CASPARO à Mülheim & Domanß
Hereditario in Burgomy / &c. Equit. Sil. item
IACOBOLADENBACHIO, labor, Sil. SS.
LL. Cand. Ejus Inform.

ERgo, Ladenbachi, mihi suspirate tot horas,
Tandem ades, & tecū generoso sanguine cretus
Mulhemius? sanè, quantum imò pectore possum,
Gratulor ambobus: Tibi; ut ejus nempe magistro:
Ipsi; ut Patrono tuo, amatoriq; tuorum,
Ex te percipiet pronā quos aure, laborum.
In Plauto didisit, qualis quis debeat esse:
Cujus ab exemplo est exemplum ipsissimus. urget
Prodire ulterius. quod avert, certè obtinet. at tu,
Docte Ladenbachi, fac custoditior exstet.
„ Discipuli pereunt cum Praeceptore frequenter,
„ Nec luis attractæ pauci contagio laborant.
Quod te non moneo, minimè calcaris egentem.

BERNHARDO ab Asseburg / Hereditario in Schermbfe / Hindenbrück & Balhausen / &c. item GEORGIO MULLERO, Norimb.
SS. LL. Prolytæ, Ejus Ephoro.

Semper est prægnans mea Musa. fætum
Hunc suum vobis, Faciles Patroni,
Consecrat. molli gremio fovete,
Matris amore.

Quæ quòd acquirit decus hinc & inde:
Vestra eam virtus quoq; vult honoret.
Quando, quod captat placidè, assequuta est,
Jubila surgent,
Quanta vel magnos deceant triumphos.
Vernus ex factis favor æstimatur.
De meo certi, similem ambeunti
Vos referetis.

Sic novus vobis bene cedat annus!
Vestra sint Christo rata, grata Phœbo
Vota! sic fiat, quod avetis ambo.
Pectore, Vobis!

FRIDERICO à Kreckwitz / in Juppensdorff / &c. Equ. Sil,

Perfundere auro tecta vel laquearia,
Quid aliud est, gaudere quàm mendacio?
Sub eo latere fœda ligna novimus.
Membrana dignitatis ista vilis est.
Non bracteata te capit felicitas,
Kreckvitzide: sed vera, sed constans sibi,
Labore patre, matre diligentia

Proгна-

*Prognata: non inerte voto ignobilis
Cupita vulgi. prima Virtus hominis est
Pars. splendide banc ornare sudas, ocium
Vitare doctus arguens cor degener.
Natura dives, & Familia nobilis
Quas contulerunt, ad tui Summam has opes
Adducis, atq; utrâq; te dignum geris.
Quamvis nihil conferre Solis lumini
Ignis potest minutus: attamen nihil
Exertio magno minoris detrabit.
Sic nil tue laudi addo, sed nec deruo
Quidquam de eâ: Gerenio quò Nestori
Florescat æquiter, precor tibi unicè.*

WOLFG. MAURICIO, HERM.
Bernhardo, Christophoro, Feulneris, Fratrib.
germ. Hereditariis in Dräsing / &c. Johan. Ca-
sparo à Mosshaim / in Landschach / &c.
item Mich. Wendlando, Pom. Eo-
rum Informatori.

Quò nunc est animus desertæ tendere Musæ?
Non etenim vobis janua quæq; patet.
Feulneros hodie generosæ frontis adibo,
Moshemiumq; pari nobilitate satum.
Informatoremq; illorum Gæotropeum.
Numquid eò comites esse ducésve juvat?
Ite. haud pœniteat. vultu excipiemur amico.
Credatis Mores hâc habitare domo.
Immò habitant etiam. parte ergo hærebit honestâ
Hæc mea Materies. ite, favete rei,

*Unanimes ajunt; Fiat. vel vidimus ipse,
Hæc bene corda bonis quòd generosa velint.*

CASPARO LUDOVICO, vulgò
Ludwiger / Patritio & Consuli Halensi,
φιλοπολίτη.

Dum summi, Ludovice, tibi tribuuntur honores,
Hæc ubi vos ditat copia larga salis:

*Omnis ad augustum surgit tibi Patria nomen,
Atq; tuam, quam res poscit, adorat opem.*

*Ipsa suam pro te dubio Prudentia casu
Obstringit, populo suspiciente, fidem.*

*Æquabis famam, quam prædecessor habebat
Mulbecius, cana dexteritate nitens.*

*Quantum eheu fecit vestra hæc Respublica damni,
Divinis tanti vultibus orba viri!*

*Quò multis majora aliis quis præstitit, hoc plus
Interitum unius millia multa dolent.*

*At fuit. aucto gratamur gaudia Cæli:
Optamus sceptro tempora digna tuo.*

JO ANNI ROST / Patritio Halensi, Juris-
consulto, & Practico exercitatissimo.

Disimulat bona Fama nihil, sed it obvia passim:
De te sic ad me Nuncia grata volat.

*Hæc mihi te retulit fuco pompæq; carere,
Et niveâ doctis mente favere viris.*

*Inprimis verò, quosquos Peneia Daphne
Evebat è terre sub nitida Astra luto.*

*Pars, Costi, illorum scribor. fortasse nec abs re.
Major, qui magnus dicitur, esse velit.*

Artibus

Artibus ingenuis quia tu quoque tinctus es: illud

A cultore tui munus habere velis.

Ecce occursum mea brachia pando favori,

Tecum meo letor velle habitare sinu.

Per te tandem à me mala, fac, fortuna recedat:

Adjunge, hoc uni si grave fortè viro.

Quod (peregrinatus quoniam passim ipse fuisti)

Quantum per Plutì dona licebit, ages.

Sic faveant Lucina tuæ Junoque Maritæ!

Sic te plus ditet Vena tuosque Salis!

CASPARO UNTZERO, Patricio

Halenfi, l. U. Licentiatò.

Q*uem tot civiles vexant insigniter unda,*

Affatu refici te patiare meo.

Ad solem tantum quidam se vertere flores,

Ipsa Untzere sacro docte Helicone, solent.

Nubila curarum quum te dispulsa serenant:

Vel sacra digrediens, hæc vel amœna legis.

Multos Pierio scis convaluisse refectu.

Certè animos, si non corpora, Musa levat.

Livor obest passim: per at hanc mea fama nitescit.

Obstantem nubem: promovet iste, nocens.

Sic stellas cœlo tenebras fulgere per ipsas

Cernimus, & radios nolle negare suos.

Difficiles versûs ad te non adfero. linqui

Non cupit ac sperni; sed mea Musa legi.

Luce ego; nequaquam caligine gaudeo vocum.

Invidia est, soli scribere velle sibi.

Te, scio, vena juvat dilucida. gratior ergo

Adveniam, atque tuâ luce nitebo magis.

QUI

QVIRINO Kūpach/ Roslav. Thuringo,
SS. LL. Prolyte digniss. & Harbordo Barthol.
do, Hannoverano, sequacissimo ejus
discipulo.

Successit votum, Kupachi. nempe Zuberō,
Effectu affectum significante, faves.
Mutuus est, nosti. quem quod Bartholdus adauget :
Perfecti quoddam semen, opinor, alit.
Bartholdus, dico : qui flammās omnis Honesti
Exserit, ad rerum momina pulchra satus.
Per te, Kupachi, plenos formandus ad unguēs :
Nota ita virtutum est, & via trita tibi.
Pergite. pro modulo rerum manifesta mearum.
Edo præsenti munere signa meo.
Suscipite à vero vestri cultore : fovete,
Hunc fœtum ingenij pectoris igne novum.
Nam Susceptores alios (fiducia quanta !)
Querere prae vobis noluit ille sibi.
Tu Susceptorum nove crescito fœtus honori :
Quorum in te niveus tale meretur amor.

PETRO ANDREÆ Blandorff/
Dresd. & Ioanni Stollio, Ravensp. Algavo :
Iuvenibus Nobilissimis.

Si secum nitidam Sapientia comparet aurum,
Nil nisi respectu vilis arena sui est.
Hanc tu, Blandorff, geminis complecteris ulnis :
Conditur hec, Stollis, pectoris arce tui.
Jubilet amborum sua Patria : pullulat ipsis
Casibus hinc nullis interirurus honos.

Tantum

*Tantum Iena potest, Doctoribus inclyta summis.
Privatam hanc auget publica fama fidem.
Ingenij bonitas ad eam dux prævia laudem
Ostendet factos vos aliquando viros.
Factos dico Viros, naturâ ad culmina rerum
Dispositos: votum vos quibus esse suos.
Hi quoq; fietis. positam decurrite metam.
Fallor: an ad sertum dextra utriusq; meat?
Da, Themî, promissos, meritosq; Astræa triūphos,
Quò Novus hic ipsis letior Annus eat!
Da, Fortuna, mea hæc ut vota agnoscere possint,
Sic Idem Musis faustior ito meis!*

GEORGIO Walther / Lips. & MAR-
tino Bernhard / Crosnâ-Sil.

Aptent se tantum, nullis renuuntur honores:
Offert se Pallas, vult tamen antè coli.
Non in carceribus, sed dantur præmia calce:
Nec lassescenti gratia magna viro est.
Desidiæ stimulos animo excussistis ovantes:
Metâ suam vobis dat superata lucrum.
Plaudit Weinrichius, certaminis éditor hujus,
Atq; manum ob salvam tota theatra sibi.
Erigat ille suis monumentum ex marmore, & auro:
Ex puris gemmis erigat iste suis:
Vestrum confundit gemmas, & marmor, & aurû:
Quum pereant isthæc singula, vestra manent.
Quin quantum adverto, supra hanc assurgere lau-
Excitat Eunomies illecebrosus amor. (dem
Hoc

Hoc etiam superi decoris, Walthere, cacumen:

Hoc, Bernharde, etiam nobile culmen adi.

*Sic precor. atq; isthoc pariter; quas nuncupo Gno-
Sumite, quo vultu sumit uterq; Gradum. (mas,*

CHRISTOPH. BUCHAMERO,

Patritio Halensi, SS. LL. Cand.

D*Elibo strictim tibi, Buchammere, quid opte.
Tu rectas aures arrige, & ore tene.*

Juncta facultati quia mens est, ergo petitis

Oblique, quum non sint inhonesta, fruar.

Invitas alios ultrò: sed & ipsa laceffunt

Exempla, his sanè vincere quisq; cupit.

Area Pieris structa est, & arena Patronis

Sparsa. manu facili vincitur hoc stadio.

Quò comites alios in eodem pulvere possis

Antevolare, datum est (antevola ergo) tibi.

FRIDERICO GRÆVE, Patritio

Hal. SS. LL. Cand.

M*Elioribus qui seriò scientiis*

Te tingis, atq; literarum florido

Colore pingis, Græve nobilissime

(Polire se fuco, seipsum est perdere)

Musis meis dignissimum te judico:

Ornare tantum te queam dignissime.

Radios amoris spargo perlatè mei

(Idem facit Sol, lucis amittens nihil)

Minimè tamen lucere desino minùs

Alijs, & ardere intimè erga proximum.

*Dici bonus, sed esse suspiro magis:
Ideoq; cum bonis mihi est negocium:
Te maxime, quod optimorum es optimus.
Vis publicum affectus mei τεκμήριον?
Ergo accipe has fautor novus Sententias,
Splendere anbelabant tuo quæ nomine.*

JODOCO-CHRISTOPH. KRES-
sio à Kressenstain/Phil. Christoph. Held / & Ia-
cobo Sezer / Norimbergensibus, Iuvenibus No-
bilissimis: Ioanni pariter Schroetero, Oster-
burgo-Marchico: dexterr. horum
Præceptori.

KReffi, Heldi, Fetzere, meis nova Triga Camænis
Electa, enascens Noridos Urbis bonos;
Tuq; Osterburgi surgens Schroetere columna;
Qui tribus his magnâ dexteritate præes;
Vos, inquam, primi, quos versibus alloquor, estis:
Dum me iterum Studiis inclyta Iena videt.
Primi etiam melioris iter mihi sternite sortis.
Quod volo, per patriam quisq; potestis opem.
Heic verò affectus opus est præcedere signa.
Ægroti multò spes ita major erit.

ANDREÆ OCKELIO, PATRI-
tio & Camerario Halensi, de dicto: Monere, &
moneri, proprium veræ Amicitiae.

Nοὐδετεῖς ἡ καρπὸς φιλίας προσφέρειται ὁ ἔβης.
Οὐ μὴ πλαζομένη μέμφεται, ἐχθρὸς ἀνὴρ.
Οὐκ ἐπανορθῶς ἰμείρω οἰοῖται πταῖσας.
Ἀλλὰ, τε καὶ ποινὴν εὖ φρονέοντα δόμαρ.

MAR-

MARTINO MONINGERO, Dia-
cono Pinopolitano.

MOningere, tibi quæ carmina mitto Zuberus,
Obscurus claro, diviti egeus homo :
Quo conspecta fuit vultu, quum nuberet uxor,
Accipe : tum pretij vim meruere sui.

DE VERBOSO QUODAM ORATORE,
Græcis μεγαλομυκῆτη.

PArva quòd amplificet, laudatus carmine nugax
Orator, magnum credidit esse decus.
Qui brevibus pedibus soleas inducere longas
Assolet, excellens baud mihi sutor erit.

IN XIPHOPŒUM.

FErtur inane Sophos divina Poësis, at isti,
Cognita cui non est ars, Xiphopœe, pedum
Cereus est Scriptura DEI sacra nasus, at isti,
Qui tantum nasum cætera truncus habet.

ZACHARIÆ MENCII, Palude
præfocati, tumulus.

Quâ delectabar, perij submersus in undâ :
Ætatis necdum tertius annus erat.
Mœrent, & sanè mœrent jurè ambo parentes.
Nam pars illorum deliciosa fui.
Gaudent, & sanè gaudent jurè ambo parentes.
Nam vivo norunt me placuisse Deo.

Interitus

Interitus Mundi quum summa pericla minetur:

De vitæ gratâ nil brevitæ queror.

Felix est oculus, mala quem funesta latebunt,

Omina quæ summæ prævia lucis erunt.

ERNESTI-CHRISTOPH. MEN-

CII, trimestri vitâ potiti, tumultus.

T*Res vixi menses. equidem breve tempus. id om-*
Dicere coguntur, qui ratione valent. (nes

Sat tamen est longum. longum satis esse, fateri

Omnes coguntur, qui pietate valent.

Natus homo peccator eram. peccatâ lavacri

Dimisit sacri fonte Jehova mihi.

Quæ dedit amissam, sat longa est vita, salutem:

Longior interdum quum mora perdat eam.

DANIELI RIXINGERO, Utriusq;

Med. D. & Profess. Argent.

R*Ixingere, tuo tandem quartana recessit*

Auxilio febris. præmia posce tua.

Non gratis Medicina datur. mercede valescit.

An nostro laudem carmine quæris? habe.

Carmine si quisvis contentus creditor esset:

Nulli deberem quicquam ego; quisq; mihi.

M. MARCO GUTERMANO,

Augustano.

M*E tua, Marce, meis vis jungere nomina Musis.*

Obsequor, & justâ plus prece solvo tibi.

Nam pariter libro, pariter sub corde repono.

Quum charta intereat, mens mea salva manet.

X

Quod

*Quod cognomen habes, facto defendis id ipso.
Vir malus est, qui te non ait esse bonum.*

DE DRACONIS ET SOLONIS
Legibus.

N*on atramento; scripsit Draco sanguine Leges.
Justicia calamus, penna Solonis erat.*

SEBASTIANO STIBARO,
Secundo, Franco.

Σ*υβρὸς σιμαίνης μωροῦ, σιβαρὸς δ' ἀνδρεῖου.
χρὴ μέτρον ἄζειν ἄλφα, ΣΕΒΑΣΤΕ, νοῖ.
IN FINDOLUM, μελάμβριον.*

S*I laudare tuos deberem, Findole, libros:
Non uno possem, Findole, versiculo.
Nullo prestarem, tu verò mille requiris.
Tanti nec nugas, Findole, pendo meas.*

PHILIPPO MARBACHIO Se-
cundo, Juveni doctissimo.

M*ortuus in proprio; peregrino corpore vivo.
Quale putas morbi tu genus esse mei?*

IOAN. NIENBORGIO, P. L. Biblio-
thecario Elect. Sax.

M*ore meo facio, tinnitu prægravet aures,
Qui volet: in paucis me juvat esse virum.
Alloquor ecce tuas solemni more Kalendas;
Nienborgi, & festa plaudo redire manu.
Non te instar vulgi soleo jugulare catbenâ,
Hydromel aut vinum quò mihi dulce feras.*

Vincio

Vincio sincerite teste epigrammate cordis.

Aurea debueram mittere vincla: ubi sunt?

Donec Pimpla, Helicon, Pindus, Parnassus & Hæ-

Donec erunt Clario flumina sacra Choro: (mus,
Nostrum vernabit carmen. vernabis eodem.

Ver dare perpetuum hoc unica Musa potest.

JOANNIS, M. DAVIDIS ORIGANI,

Viri & Mathematici Clariss. filioli, Χυτάριον.

O*ptimus ingenio puer, & puer indole morum*
Suavis, in hac urna delitet Origanus.

Cornua deposuit natus sine cornibus infans:

Quimus adhuc Studij tam studiosus erat.

Ingenium placuit Superis. Academia Cœli

Monstrat ei, Terris quæ notat astra pater.

GUILIELMI GULGERI Menapii,

J.U.D. tumulus.

G*ulgerus Doctor, natus trieteridas octo,*

Mandat se gremio, magna Vienna, tuo.

Vix liciti subiit dulcissima vincula lecti,

Fatali viduat lege citante torum.

Immortale Polo, Terra mortale remansit.

Unio supremâ fiet utring, die.

Nos reliqui justo comitamur funera fletu.

Et Themis, & luctu Costa relicta madet.

ENORMI CUIDAM ANTIQUARIO.

I*nspexi, legi, & studui, ut cognoscere possem,*

Quid tua, quid vellent carmina missa sibi.

Inspexit, legit, studuitq̄, ut nōsse liceret,
Quid tua, quid cuperent carmina facta sibi,
Quidam alius, longē me doctior. hæsimus ambo.
Quæsiui ex illo: quæsiit ille simul.
Quid cū Carmenta loqueris? quid somnia profers.
Quid velut obductā nube loquenda λαλεῖς.
Qui studio obscurat, quæ vult ut ab Orbe legantur,
Cum Scriptis tenebras jure suis patitur.
Si posthac mittas aliquæ mihi carmina, mitte
Unā Grammaticum, vel magis ipse veni.

Suo LECTORI, quatenus candido.

Non est ad stomachum quorumvis sacra Poësis:
Ingenia exposcit nobiliora sibi.
Eructare duos inter vaga pocula versus
Versificum crepero de grege quisq̄ potest.
Ardua per pauci rerum momenta tenemus:
Usq̄ adeo ē levibus nomen habere juvat.
Ablatis hodie titulis ars plerūq̄ friget:
Tanquam augere suæ turpe sit artis opus.
Si quid in his videas, excuses tempora, Lector,
Quod non ad gustum sit faciātve tuum.
Si te hinc Paupertas, Sapientia vellicet illinc:
Explere, ut cupiant, votum utriusq̄ potes?

LEONHARDO ANGELO, Wins-
hemio Franco, P.L.

Πλέξαντο σέφανον μῦσαι δαφνίϊον ἄγναι,
ζώοντα ξανθὰς, ΑΓΓΕΛΕ, σεῖο κόμας.
Οἰσφίς

οἰδεῖς εὐδομον τῇ φραγκίδι κῦδος ἄρδρη,
αὐτὴ κοιδοπόλῳ γῆ χαρίεσσα γέμει.

ERASMO KLINGERO,

ἑπωνύμῳ.

Quæ qualitas tuæ indolis, Klingere, sit,
Et quo sacram numero colas Poëticen :
Quid eloqui meis opus Senariis,
Aut ista commendare, quæ quivis videt,
Cujus valoris & quoti sint ponderis?
Sui libellus præco quisq; publicus,
Causisq; testes de suis effecta sunt :
Aliena commendatio vel nil agit,
Vel perparum. Genium liber si non habet,
Vix scriptus est, autore cum suo perit.

CASPARO QUETZIO, Patritio
Halensi.

Nuper Eobanum genuisti ex conjugē, Quetzi.
Si vis Lotichium gignere, tempus adest.
Aut mavis quandam socio de corpore Sappho?
Huic etiam voto Numen adesse velit.
Nobilis Aonidum cultrix Westonia, quantâ
A morte (ô serâ!) laude virescet humi?
Quas igitur Natura dedit tibi dædala partes,
Has age : legitimè sic agat illa suas.

M. DANIELI HERMANNNO, ZA-
CHARIÆ HERMANNI, SS. Theol. D. & Super-
intend. Wratisl. Filio παρθομοίου.

Prelaudabilem virtutum nomine felix,
Ultrò promissum tandem epigramma cape.
Protollens calamus, minimè procrastino cultum:
Quum multis variet se mea Musa modis.
Mercatus cupidis crebrò conatibus obstat.
Nunc hic, nunc ades visitat ille meas.
Nullis exclusis, aures accommodo cunctis.
Sola puellaris gratia rara mihi est.
Nec verò valdè capto, præ Cypride Phæbum.
Diligo: post Phæbum tu mihi, Bacche, places.
Vos me fecistis (Naturam jungo) Poëtam.
A vestris donis carmina nostra fluunt.
Quòd tibi jam trado, Risselia Cella profudit,
Hermane, ad gustum, dic mihi, si né tuum?
Sic par evadas aliquando per omnia Patri!
Majorem nolis esse vovere tibi.
Nil, quod desit ei, video: neq; viderit alter.
„ Exemplo generis vivere, dulce, sui.

RUDOLPHO John / PATRITIO
Wratisl. juveni nobilissimo, Argentinam cogi-
tanti, *δ' ευσεβείας τῆς αὐδαίας κερχωμένης.*

IS Argentinam, Jhoni, tibi gratulor illò.
Invenies, animo quæ te oculisq; juvent.
Absq; pari locus est peramœnus, & ardua turris
Ad se visendum pectora multa lacit.
Clara Professorum, ceu sidera, nomina fulgent.
Quod non commendet se, nihil est inibi.
Perficiere, quoad cupies perfectior esse:
Sed ne te cautà terreat urbe Rigor.

DE GERMANIA.

Multavit atq; decidit Germania.
Mult mutet iterum, & se reponat in gradum,
Unde excidit, DEUM precemur intimè.
Quod Regnum eo nobilius est? quod ditius?
Converte te, Germania augustissima,
Priscosq; mores recipe, pulsas exteris.
Depone luxum vestium, atq; parcius
Cæna, nec unâ devora vice omnia.
Nec falle defectu à fide verâ DEUM.
Sic senties ejus vicissim gratiam;
Sic imminens tollet tibi periculum.
Qui cuncta enim potest, facillimè hoc potest.

IN KLATSCHAM, ΜΑΥΙΚΟΚΗΤΩΡ.

SI quid, Klatscha, volo, populus resciscat ut o.
Quid multis opus est dicere? dico tibi. (mnis:
Si præ moroso possis exire Marito:
Vix, puto, constitui præco queat citior.

NON DOMUS DOMINUM, SED
DOMINUS DOMUM HONESTAT.

Ουκ οἰκίη τὸν δευπότην κάλει ἐὼς,
ἀλλ' ὅκοι αὐτὸς κοῦμει ὁ δευπότης.
Κοῦμὴ τόπος τὸν ἄνδρα ἡμάς, τόπος
αὐτῆς δὲ μάλλον ἀγαθὸς ἀχέον καλίδοι.

CHRISTOPHORO BUCHHAM-
MERO, Patritio Halensi.

Quomodo, Buchammere, placent mea carmina?
Dicere quando voles, munere significes. (rectè

IN IMMUM, ἐπιγέσσομαι.

SImibi nil affers, nostrisq; laboribus obstas:
Gratior, Imme, mihi est exitus introitu.
Ocia quum Satanae te pulvinaria pascant:
Esuro quoties nox vigilanda mihi est?

AD INCLYTAM LIPSIAM, ET CON-
scriptos Ejus Patres.

TAndem ergo, Lipsia Inclyta, & vos Inclytae
Sedis Patres Conscripti, eundem est hinc mihi.
A tam loco felice durum est egredi:
Necesse Fata sed sequi trahentia.
Ut Roma quondam Mundi erat vastissimi:
Sic Lipsia hodie Misniae, immò veriùs
Totius est Germaniae compendium.
Jam cogitare ipsi potestis, urbe quàm
Invitus è vestrà exeam. sed exeo.
Valete, Conscripti Patres, & munus hoc,
A vate quod relinquitur pauperrimo,
Amate & aestimate, & à vultu meo
Notas doloris squalidas abstergite.

TYCHONI BRAHE, SAC. CÆS.
Majestatis Mathematico.

SCire velim, quare posthac te Dania nolit.
Hoc scio, quòd, Tycho, te tamen illa velit.

DE IOSEPHO GOETZIO,
Magd. Rectori.

ARchilochum calcant hac intra mœnia, Goetzi.
Tu, ne plus fiat, si potes, euge veta.

At

At potes, ut nolit : curo, nec curo. sed ecce !

, Ramosum nido gramen alaunda tenet.

HENRICO RISSELIO,

Patrit. Lips.

V Num Solum semper adolescens non premat,
Ilnius etatẽm haud ab ore pendeat,
Motu bonæ causâ quietis gaudeat.
Ut non ab uno flore mel sugunt suum
Apes, sed unde quaq; frugi colligunt :
Sic eruditio haurienda. Gallia,
Oenotria, hæc Germania, ipsum & Belgium
Suos habet viros, velutq; Oracula,
Cum laude qui fructuq; possint dicere.
Industriam, Risselide, & peritiam
Probo tuam laudoq;. visa Gallia est,
Nec visa tantum, ceu videtur pluribus,
Sed imbibisti Gallicos juxta sonos,
Quasi Gallie sis natus in mediullio.
Sic ἐξ ἀνδρῶν διῶσιν oportet gloriam.
Plus exserant se, & emicent hæc flammule
Tuæ indolis, Patriæq; quondam luceant,
Radij ut paterni splendicant circa hos dies.
Sic omnia ad votum tibi, Sanguis Probe,
Et virgulâ divinâ, ut ajunt, suppetant !

ANDREÆ WENZELIO à WEN-

ZELYK, SS. Theol. D. & Oderanâ in Almâ

Profess. Primario.

S Chemate, Wenzeli, cupij te cernere vivo:
Apta sed adventus non erat hora mei.

*Ne desiderio quicquam decedere nostro
Possit, ad ingenij vado cubile tui.
Ex scriptis tua mens; facies est cognita mente.
Exteriùs notum, nec minùs intus, amo.*

VAL. CREMCOVIO, Gardeleg.
apud Magdeb. Theologo & Poëtæ.

Quâ re, Cremcovi, sis me felicior, audi.
*Optata est sedes conditioq; tibi.
Id quoq; quâ re, sim te fortunatior, audi.
Xanthippe non est impetuosâ mibi.
Amplius ô tranquilla mane Feronia mecum.
Non aliud, præter te, mibi lucar erit.*

MICHAELI PROESSELIO An-
dræemontano, Ilfeldico Prorectori.

Edita, Proësseli, sacra hæc Oratio per te,
*Magnam inculpatæ vim Pietatis habet.
Sed neq; Doctrinæ, quâ te commendo, minorem.
Qui probus est, in te gratus Alumnus erit.
Hæc Disciplinæ species est optima longè,
Quando Relatorum mutuus ardet amor.*

JOANNI ZIGEHORNIO, Werni-
gerodæ ad Hercyniam Seviro.

Doctior, ambiguus, meliorvé Zighornius, in fit
*Phœbus; discrimen tollite, utring; vir est.
Erro per Europam, Chymicis qui differat æquè
De rebus, vidi fortè, sed haud memini.
Wernigeroda mibi si non sit visa, vel ob te
Pæniteat: solus Klockius excipitur.*

Qua

*Quæ si quando pares habeat Respublica plures,
A te se victam dicere Roma queat.*

CASPARO PIRNERO, Salzensi.

*Quod, Pirnere, mihi detraxit cætera vestis,
Ensis inauratus reddidit omne tuus.
Dividimus meritò, quem sum sortitus, honorem.
Quam tibi verò habeo, gratia sola tua est.*

ADAMO SOLTQUELLÆ, è
Misaicis Misenenfi.

*Mi Soltquella, tui quem nomine Patris honesti
Diligo; quem dotes mentis ob eximias:
Te, præter multos, epigrammate censeo dignum.
Par etenim veris laudibus ire cupis.
Quod per Mercurium genitor; tu Pallada captas.
Pectoris hoc, illud corporis est pretium.
Doctior ut famâ visas meliore Penates,
Efficis, humanâ quantum in utrâq; manu est.
Per Logices Clavem veni ad ipsa Cubilia Rerû.
Fallit, diversum qui tibi signat iter.
In Sophies adytum Iosephus Gœzius esto
Dux tuus. haud alio tam duce tutus eris.
Ingenij segetem ne defrugatio perdat.
Offecit (memini) pluribus ista lues.*

IN NIGRISIUM, Poëtam (sed λαοδ' ὄγκου
ἄκωε) Excellentiss. μαυτεία.

*Tristem, Nigrisi, fastus venit ante ruinam.
Fastus adest. aderit, crede, ruina brevi.*

AD SOPHOMORUM, λαυρῶσομον.

Quid, Sophomore, tuos dicis Schediasmata
libros?

An tibi Communes sunt χεδίασμα Loci?

INFRACTUOSA POETARUM
itio Pragam.

NE proficiscatur Pragam, pro carmine nummos
Qui cupiet. gratis Caesaris Aula capit.
Non donat pagos, titulos ea donat inanes.
Illustri absq; illis quid mihi cum titulo?

IN IMBRICUM, ξαπατάύλιν.

GRandinibus faciem maculosam lambere non vis,
Sed dextrae manus oscula ferre mea.
Heic quoq; parce tibi. scabiosa est, Imbrice, tota.
Sum levo mundus podice. lingito ibi.

IN CARIANUM, δυσξύνμουλον.

MEntiri, Cariane, soles insigniter. uxor
Exprobrat, huic, quòd sis liber, inepte, refers.
Non est libertas, mendacia dicere. servis
Non licet. ingenuis scito licere minùs.

CASPARO HELMSDORFERO,
Amico, Fautori & Benefactori suo.

HElmsdorfere, tibi credo, quòd Leucorin Almam
Desero: quà mens stat tendere, dico tibi.
Tertiane forsàn (duo nos sumus) audiat auris,
Addo: suos homines Natio multa premit.

IN PHILOTHECAM GEORGII LEBEMYCI Austr. J. U. Doct.

Hoc Arvū, Lebemyce, tuum quo semine gaudet?
Virtutis. vitiy non habet æra locum.
Si bonus à lætâ sator audit messe: malignus
Iste fit, hunc stuprè qui tibi perdet agrum,

M. JO. PHIL. VOLLOCKIO, P. L.
Mel. Arxlebeniano & Rathmansdorfiano Pa-
stori, φιλοπόδοι ὄχῳ.

Ex votis animi Caput beatum,
Nec minus tibi propper Umbilicus,
Infelix neq; Pes sit hujus Anni,
Vollocki, veterum ô Amice prime.
Fimo me perijisse blactiebant.
En vivum tibi sisto me, ac valentem,
Quanquam non adeò adspicis valentem.
Communis mihi morbus est egestas.
Pestis non necat istâ, ne paveas.

M. CHRISTIANO SEUMIO San-
gerhusano, Majoris Globi in Primatu Magd.
Pastori.

Natura, quævé Christiani cura sit,
Hoc splendide Tractatulo, Seumi, doces.
Ad hunc meate afflictâ fontem pectora,
Salutis & sitim levate languidam.
Habeo profectò (verbulum vix legeram)
Meliusculè: tam Quadruplex hæc concio
Est efficax, moræ neq; autorem arguit.

Docetur

*Docetur exemplis vetustis optimè,
Ex Biblicis potissimum scriptoribus.*

M. GEORGIO GLAUCHIO,

Ciz. ὦντρεχεῖ.

Quum diffuant in vanitatem ceteri,
Luxu liquecant, ardeant lasciviâ,
Quam nulla consequenter aura corrigat,
Gelug, nullum stringat in normam probam
Rectamq, Naturæ: Bono, Glauchi, studes
Tu Publico, palmamq, in omni Scibili
Captas suam sic struere famam convenit.
Ne gratiæ causâ viderer dicere,
Apud alios malebam ego isthoc eloqui:
Sed ne tamen sileam, tibi ecce ipsi loquor.
Natum ex Metellis credo te, non ex Morâ.
Amburat ô me diligentia ignis hic!
Surrectior multò mea esset gloria.

HENNINGO PLACCENIO, Bru-
nosuigano, industrio Poëtes Cultori.

Natura, amare quem jubet, laudare vult;
Placceni, ais. rectè quidem laudes tuas
Ego minimè verò probo. modestiam
Oneras meam. sed quòd meam idem industriam
Ornas, fero: sed & hoc tamen suo modo.
At ipse tete nolo deprimas nimis,
Amornè an error sit tuus, ne pendeam.
Laudare me cessato, amare pergito.
Factum illud est abundè, adhuc hoc parcius.

HEN.

HENRICO GUTERMANO,

Duderstad.

E Cquid non ego te meis medullis
Et fibris adamem intimis? profecto
Cognomen lacit equipar rei ipsi,
Gutermane. amor ergo certus in te.
Qui quò salrior esse possit, ecquid
Agendum tibi? mutuum redona.

IN PIPIPAPPUM, ἡρατὶζόμενον.

T Eutonicus Princeps, concepta spumeus irâ,
Turgida quem colaphum duxit in ora tibi:
Quum Gravia, Ostendâ servatâ, capta fuisset,
Muneris admoneat te, Pipipappe, tui
Dolia nequaquam sunt Belgica Bella, victor
Quæ liget hic alind circulus instar habet.
Consilium insanum, sed verbera sana fuerunt.
Utiliter ferijt Mauriciana manus.
Si quamvis alapam victoria tanta sequatur:
Fortius ora isthæc percutienda forent.

CASPARO ENSIO, Wirtembergico.

A Te Mercurius qui publicus exijt, Ensi,
Mercurij partes feliter egit. honorem
Autori æternum, magnum lectoribus usum
Contulit. impensas quia gloria reddidit amplas
Infinita tibi successu & nomine tanto,
Quid Mæcenatis titulum præfigere profit?

GEOR-

GEORGIO MALLEOLO, Amicorum suorum Medio.

Quamvis hæc Clarias tractet malè Secula Musas
Malleole, & rarus Phæbo habeatur honos:
Ne tamen ad sacros fastidi scandere montes,
Ambrosioq; animum pascere rore tuum.
Ad clavum sedeant asini, navimq; gubernent:
Ride, quando rudi remige prora peris.

Suo SCHOSSERO, χυματόποιου μέγας.

Schoffere, quid tuo deest cognomini?
Epenthesi cum Prosthesi.

IN BIBIANUM, Βυσσυχέννα.

ORabar nuper, Soceri quò carmen honori
Defuncti vellem scribere. præstiteram.
Nunc oras iterum pro conjuge proq; tenellâ
Filiolâ. faciam, nec sine lege tamen.
Scilicet ut gemines pretium, Bibiane, laboris,
Nec des, Affinis quæ dedit antè tuus.
Quòd si scribendi (res non est ludicra) versûs,
Pòst tamen autorem præmia nulla manent:
Quære alium, cui te tam magno munere jaçtes.
Necdum deceptus credere fortè potest.

IN SPINTHARUM, ἡδύπαθός τα.

Qui ducis vultûs, qui non legis ista libenter,
Spinthare, cur placuit poscere, non legere?
Invideas, patior, mihi qualemcumq; favorem
Pierium: invideat dummodò nemo tibi.

DE VINDELICO, ἀπὸ σεπεί.

Carpere Vindelicum perbibent mea carmina.
Nescio. si sciero, vae tibi, Vindelize. (qui sit,
Haud impune feras. at enim scio. doctulus iste est,
Quem jam damnavit Musa Melissa diu.

IN QUARCULUM, τυχότα ἡρίζοντα.

Quid nostrum Regem, Puerili Regule lusu,
Grammaticumq; bonâ te profiteri fide?
Quid facis ex te met? quæ laus tua propria? priscas
Haud satis ad captum posse docere phrasas.
Res, quæ Grammaticum faciat, bone Quarcule, lon-
Altera, quam vel adhuc tu doceâre senex. (gè est
Perfectus lingvâ nemo reperitur in ullâ.
Quâ te perfectum, Quarcule, fronte vocas?
O Lycophron Lycophron, ô Pindare Pindare, quan-
Absq; hâc in tenebris gloria vestra latet? (tis
At commendatur, quis nescio suggerit adstans,
Heic à complicibus valdè alibiq; suis.
An scabere, antiquum nescis hoc, mutua mulos?
Marcolphus Tylum sic veneratus erat.

DE COPHÆO, φιλοσόφος.

Si quis Cophæum, si quis depingere Porcum
Debeat, unâ operâ pingere utrumq; potest.

AD SUUM PUERUM, die natali.

Minister vetuli Puer Vibach I
Infer huc calices capaciorem,
Cen Natalitij vetus jubet lex.

*Ad me jam venient mei sodales,
Quime versibus & suis corollis
Ornatum voluere mere grato.
At vos, quò lubet, exabite lymphæ,
Vini pernicies, & ad severos
Hâc migrate, precor, die Catones.
Dulces dulce merum bibant Amici.*

IN SCORDALUM, ἑπηγεασκόρι.

F*Rancus es. Ætolus meruisti, Scordale, nasci.
Ejus enim mores, Scordale, Gentis habes.*

DE VOBYLIO, ἀρσενικοίτη, κατ' ἀναγρ. posito, suorum Larvatorum deunculo, & Mendicorum ex Dignitatum prostitutione Antesignano.

T*Antâ recellicluniarum copiâ
(Patrocinari veritati & vocula
Decet Latine) ἀνδραγαθίας factus est
Vobylius, Mundi catharma pestilens.
Quod non scelus designat iste homuncio?
Si desecratus quispiam unquam usquam fuit?
De jure desecrator hic Vobylius.
Advertitis, Comites Sacri Palatii?
Aut tu Imperator potius, audis quid loquar?*

M. JOACH. MEISNERO, Ελιστρο-
werdano, †ευσιστουγι.

N*On ego sustineo censeri à quolibet. à te
Ambio : nix animi tam mihi visa tui.*

Judi.

juancyq; acie. Latrove aut carmine Graio:

*Attica tu Seiren quod Rhodomanne probes.
Quodq; Rodenburgi, Musarum heic Herculis, au-
Aut Virdunge tuas enthee sustineat. (res;
Debilitat tantas tua sola modestia vires,
Meisnere an pice cedat alanda locum?
Ausim ego vel quidvis tecum deponere, Laurum.
Quando roges, renuat nec tibi Cæsar eam.*

JUSTO GEBHARDO de Camen-
tziâ, J. U. C.

S*I tecum mihi, Candidate Legum,
Gebharde, & Latie decus Minervæ,
Fortunâ meliori ita annuente,
Securis liceat diebus uti;
Si dissonere tempora ociosa,
Aut horis recreare subsecrvis,
Aut veræ pariter vacare vitæ,
Qualem nominat ipse Martialis:
Nequaquam atria Regiasvè Regum,
Principumvè domos potentiorum, aut
Autam Cæsaris, optimam optimarum,
Nec lites tetricas forumvè livens
Sectaremur, imaginesvè pictas:
Sed poemata, fabule, libelli,
Sed campi virides, sed horti amœni,
Umbræq; arboreæ, deinde thermæ,
Virginesq; jocosæ & elegantes,
Porticûsq; silentiosiores,
Et convivia honesta, leta, lauta
(Ad quæ non veniat loquax choraules;*

*A quibus pariter Procillus absit,
 Quæq; offendere Quarculus vetetur,
 Aularum generalis iste Phæax;
 Sed quæ candida Triga Gratiarum,
 Musarumq; sacra Enneas coronet.)
 Hæc essent loca semper, hi labores,
 Hæc semper studia, hæc sodalitates:
 Nunc neuter sibi vivit. heu! beatos
 Soles aufugere, haud redire, uterq;
 Sentimus. pereunt, & imputantur
 Nobis haud minus. euge quid moramur?
 Obsunt Fata meis tuisq; votis.*

GEORGIO ENDERMANN O,
 Gorlicensi, Melpomenes & Astrææ
 Cultori.

M*usica furanims cujus non afficit aures,
 Hunc fera nutrit lacte leæna suo.
 Nil adeò ad vera est proleçtile gaudia vitæ:
 Ad Phæbi saltet Druppa vel ipsa modos.
 Immò vel, Endermanne, tuos, Iani æmule Petri.
 Perge ita, mox nobis δακτυλόδεικτ' eris.
 Obvallant virtutis iter sudore molesto
 Numina. consensu vertice plana via est.
 Nil tibi nunc obstat magis in viridaria Fama.
 Profecit pulchrè, cui modò velle subest.*

FRID. CONSMANO, P. L. & MAR-
TINO STURMIO, J. U. C. Sagan. Silesiis, κοι-
νώνοισιν δοκιμαστέοις.

Vos

VOs, qui natali scripsistis carmina luci,
O mihi Thesēa pectora juncta fide:
Quorum languentem Genium presentia nobis
Erigit, & solido stare vigore facit:
Hæc vespertina nulli condicite cenam,
Lampade: nam mensæ vos adhibebo meæ.
Hospita præpingvem jugulavit Aruntia gansam,
Ad cuius properâ funus adeste gula.
Optima vicino venum cerevisia vico
Dicitur exponi. vina vel horna placent?
Dulcius haud Mustum est, quàm quale mea hospita
Ite modò, & demum consulite, ite modò. (vendit.
Formosæ venient, oculorum pascua, Nymphæ:
Qui citharâ ludat, Gaza Soranus erit.
Jubila clamemus: resonemus jubila: nostri
Adsunt convivæ. candidæ avete animæ.
Candidæ avete animæ, quarum presentia tantò
Gratior est, quantò promptior illa mihi.
I sessum, Friderice: & tu Martine: sequentur
Mox è virgineo corpora tersa Choro.
Versibus interibi, & salibus certemus amicis.
Tu potum Musti, quem sitis urget, habe.
Dum loquor: Aonisin similes Charisingz puellæ
Adventant: struitur sessio: cæna datur.
Sermones varios & dulces Cynthia risûs
Audiit, ad seram pervigilata facem.
Non est, ablatiis quæ quilibet egerit escis,
Significem. cæcus viderit ista, putem.
Sic hilaris mihi sumpta dies natalis. Amici,
Ite, sed & salvi luce redite meâ.

*Et digito quivis compescite vestra labella,
Turpe, voluptates prodere velle suas.*

IN MURCIBIANUM, ΛΟΠΑΔΑΥΧΟΝΑΡ.

*S**I mihi Grammaticam conscribat Turca Latinā,
Quæ nostrā melior, Murcibiane, foret:
Et legerem, & memori vellem hanc infigere menti,
Contra vaniloquum vulgus, & insipidum.
Calvinistarum si de grege classicus autor
Concinnat studij de ratione librum:
Si, quæ de Jesu nomen sibi vendicat, aptam
Discendi methodum tradere Secta solet:
Vix primo adspectu quæ dignabar, & ore
Judicis alterius, futile dicis Opus.
Quæ Lutherani tantum venerantur, honoras.
Sic Lutheranus non mihi verus eris.
Murcibiane, tuæ est quæ gloria nomine solo,
Si prae te quivis furcifer est melior?
Ethnicus in nostros Cicero quæ scripserat usus,
Gnavus inoffensâ Religionem lego.
Quorumvis libros autorum volvo libenter.
Tam rudis est nullus, quin aliquid doceat.
Aut saltem moneat, si quid minus utile, si quid
Noxium inest, oculo turbidiore noto.
Lectar sectarum non est sectarius omne,
Omne probate, inquam, sed retinete bonum.*

HENRICO Bblar/Patrit. Goslar.

*N**ostratum limas fas est cognoscere vutum:
Ad veteres verò, pensius, ire duces.*

*Si quadringenti surgant aut mille Poëtae,
Virgiliô major carmine nullus erit.
Bilbulidos civem, Peligni ruris alumnum,
Quatuor autores mollis amoris ama.
Grammaticiq; crucem gregis observare memento,
Nescis, quas habeat carmine Flaccus opes.
His comes i. quorum tutis insistere plantis
Qui studet, imprægnans haud labor ejus erit.
Si vis è nostris aliquem adstipare, Melissum
Elige: quod captas, sic bene cedat opus.
Antiquæ verbis industrius utere Romæ:
Antiquata, velut desita, tota fuge.
Scire juvet, sed vix imitari. noscere fraudes
Quum liceat, fraudes non adhibere decet.
Purus es in scriptis, nec versu durus inertis.
Difficilis puncto Musa & honore caret.
Nolo Calepinum gremio gestare calenti,
Aut è Lubino quærere prisca tuo.
Consilium hoc, Henrice, meum complectere: fructũ
Et pariter laudem tempora sera metent.*

IN BASTARDUM, ΤΑΥΝΟΡΩΙ ΔΟΘΗΝΑΡ.

A*Rtibus astutis cenas, Bastarde, mereris,
Plurima dum fingis, quæ quasi vera refers.
Scis, quid in Hispanâ Rex consultaverit Aula:
Scis, quid Gallorum Curia Regis agat.
Verba Ducis Sveci mensis secreta resignas:
Nec minùs Austriaci sanguinis acta tenes.
Mauricij Comitis vanus persuasor & effrons
Victricem laurum, quàm venit antè, vides.*

Imperij Sacri nervos & robora nosti:

Turcarum numerum, Pannoniaeq; manum.

Scis, quid in Aegypto; scis, quid nova in Insula aga-

Scis, quota de Thules littore puppis eat. (tur:

Pugnatura quoto sit Clivia milite, nosti:

Quanto, idem nosti, Saxo repugnet ei.

Scis, reor, uxori quid dicat nocte maritus:

Scis, quid Junonis vox Jovis aure sonet.

Tolle tuas artes: mea si tibi canula grata est,

Quando dies senuit, limina vise mea.

Lege tamen certa, vel conditione. vorabis,

Nil mihi narrabis. scis nova? dic alibi.

Qualia tu fingis, si talia fingere vellem:

Exigerer, fracto vel sine pane, domo.

IN LASTAURUM, μεσσηγυδ' ὀρθοχέστημ.

IBo pari gressu tecum, Lastaure, Latinis.

In Graecis famulus tu meus esse potes.

IN MALEDICTUM PENDULUM.

ECquid ais, Maledicte? meos spirare libellos

Nugamenta, tuos nil nisi verba Dei?

Plura tuis insunt nugamina, Pendule, Sacris,

Quam mea quarenti Musa profana dabit.

Sentio, quod scribo: ceu scribo, ita publico: fur es,

At qualis celebri fraude Bathyllus erat.

Turpe sibi famam vi querere. Pieris altum,

Contemptum, fuscum mox Panacea feret.

Pendule nugipotens, in cella doctor & olla,

Paganis vates insidiosae viris;

Quos

*Quos promittebas in fœnore ponere nummos,
Et dare sartori, monstra, ubi pauper habes?
Hoc currentis adhuc est ursi vendere pellem.
De nondum captâ quis satiatur ave?
Scribere destiteram: nova sed blasphemia bilem.
Ad jam depositam me revocare solet.
Ecquid ais, Maledicte? tuône anathémate perdes
Zuberum? fatuæ quid tibi mentis inest?
Unde potestatem damnandi, & ad horrida diro
Fulmine mittendi tormina Ditis habes?
Ride, Papa. novus nunc excommunicat autor.
Jam mihi tu misero parcere Papa potes,
Pendule, si quidvis emittam criminis in te,
Ægrè crediderim me violare Sacrum.
Mirum, quòd rapidus te non deglutiat Orcus.
Dilatum, ablatum non tamen omen erit.
Cui servis, Satanas obtorto deniq; collo
Te, nisi te retrahas, in sua Regna trahet.
Inunc, & porrò Zuberum, Pendule, damna,
Quem neq; condemnat justior ira DEI.*

FRANCISCO GERICCIO,
Dantiscano.

GEricci, Senior noster, cor amabile cunctis,
Quos lepidi afficiunt & sine felle sales;
Sic cum quo vellem reliquum decurrere tempus,
A vitæ cretâ quòd propè abesse puto:
Ne tecum vellem tu tu testudine sumptâ
Parcarum possis mollificare minas.
Musica si Daphnen equè, cœu Musa, referret
(Quomodo distingvam verba ea, quisq; videt)

*Lauriger in patriam magnâ cum laude redires,
Ex alijs causis sat tamen ejus habes.
Nobilis haud præfert tibi se Kirchbergius, ipsi
Ars est: tu tanquam dulce parergon amas.*

GOTHOFREDO SEUMIO, Sangerhus.

Non ego percutio Seumi te candide palpo:
*Absit ab ingenuo pectore tale nefas:
Non melior voto fingi mihi possit Amicus:
Usq; adeo, quidquid dicis agisq;, probo.
Ingennæ cultor pacis placidaq; quietis,
Optas ingenij quemlibet esse tui.
Optas hoc meritò. quid enim cum Pallade Liti?
Frons oleæ Musis dedita corda decet.
Præ quod tu cupies, quidvis ego habebo relictum,
Officiis penses quòd mea damna tuis.
In te tanta mei est animi fiducia, Seumi.
Non diversa tui, prorsus opinor, erit.*

EIDEM, die lustrico reduce.

Festa reversa dies, Gothofredo sacra. licebit
*Hunc bilarem, Seumi, sumere, cumq; mero.
Huc affer risûs, nugæ huc affer: in istâ
Rugas & curas luce relinque domi.
Nominis esto memor, cognominis immemor esto.
Trude moram. intra annum non redit ista dies.*

**INSTILPNUM, ἀρετᾶ λόγος sub Ethnicâ
Hypocrisi.**

Quòd Deus, & Princeps, quòd item te Nobilis
*omnis;
Omnis quòd Civis, Rusticus omnis amet:*

Quòd

*Quòd Firmamentum, quòd singula Sidera Coeli,
Quatuor & quòd ament a quo Elementa modo:
Sæpe mihi narras. dubio sed id unde probabis?*

*Certa est in tantâ re facienda fides.
Vivo domi, nullum plenis offendo platéis,
Si quem de sociis cogor adire meis.
Hoc jactas. solus consumo prandia, cenas.
Hoc quoq; cum nullis res mihi virginibus.
Hoc nimium. non me contamino fœnore turpi.*

*Hoc pariter. vinum sperno, bibo laticem.
Stultus es heic magnus. si qua argumenta favoris*

*Hæc sunt humani, sidereaq; notæ:
Quare te damnat Christus, Pharisee? reponis
In te, non ipsum, quod facis, & quod babes.
Qualia damnatus Phariseus, talia nunquam,
Stilpne, facis. si qua est gloria nostra, DEI est.
Imperfectus eris, si feceris omnia, servus.
Ante Deum stabit, qui cadet ante Deum.*

**MELCH. FABRICIO, Ecclesiastæ
Aræflaviano, de Bylovio, Comite apud Asca-
nios compedito.**

S*I posset impertire cum lauro suâ
Bylovius sapientiam, & sic pergeret
Eo calore, Fabrici, quo in Misniâ,
In Marchiâ, Pomeraniâ, Borussiâ
Cœpit, meâq; (ut sermo fertur) Patriâ,
Et in locis Germaniæ quamplurimis:
Quis ambigat, quin, ut fuere in Graciâ
Sapientiæ quondam célèbres nomine*

Tantum-

Tantummodò habiti septem, in hoc Germania
Intra aliquot annos vix futuri sint solò
Numero tot insipientium, quis ambigat?
Creat Poëtas & screat Bilovius:
Vomit Poëtas hic Comes, mingit, cacat:
Castas puellas turpiter devirginat.
Magnus videri vult deus, velut Psaphon,
Velutq; Physco, quem voco aliàs Quarculum:
A quo coronam quisquis ambit lauream,
Mibi vanior vanissimo est Bylovio.
Assertio hæc subscripta ab ipso Phæbo erat.

IN AUTÆNUM, ΤΙΧΟΛΟΥΔΟΥΤΑ.

NEc mihi, nec populo placuit tua concio. quare?
Nil vulgū indoctum verba Latina movent.
Forſan apud doctos voluisti, Autæne, videri?
Debueras igitur pura Latina loqui.
Ingenioſorum crabro eſt Pleonaſmus in aure.
Dic ſemel ac breviter: dic alia atq; alia.
Ridemus chordâ ludentem ſemper eadem.
At, vulgus laudat me vehementer, ais.
Nequaquam eſt magnus, vulgo qui magnus habe-
Judicij vulgus nilvé parûmve tenet. (tur.
Abs te verboſum, quo turges, abijce faſtum.
Simplicitas ſemper digna favore fait.
Iuriſconſultos accommoda notio Legum,
Theiologos verò Diſta citata probant.
Sic celebres Medicos Aphoriſmi, Exempla Poëtas.
Sunt nota è Sacris vix tria Diſta tibi.
Æſopi narranda foret ſi fabula quædam:
Nefcio, quâ poſſem quærere in urbe parem.
Disce,

Disce, precon, melius, miserum nec lude popellum.

Donatum laici non didicere tui.

DE QUADAM HOLLANDIÆ URBE.

Audivi, doctus quadam quòd in urbe Senatus
Esset. eo ambibam nomine sceptræ scholæ.

Ibam isthuc, oculis contemplabarq; volutis,

Commendat pulchrâ se statione locus.

Ducta Senatores sed quum campana vocaret

Addicunda reo jura cuiq; sua:

Mechanici accurrunt nullâ gravitate magistri:

Pellio rejectâ forcipe, sartor acu,

Sutor calceolis, plumbo stannarius albo,

Hamo piscator, restio fune venit.

Prudentes magniq; viri! sed olentius audi,

Et quod inauditum forsân in urbe fuit:

Consulis (id quod pene vetat me nausea fari)

Officio fungens excoriator erat.

Mutavi mentem de conditione petendâ.

Urbs insulsa. tuæ nolo præesse scholæ.

Injusta est passim, quæ non Respublica docta est.

Fert idiotarum nulla Camæna jugum.

M. GEORGIO LIPTITZIO, Ar-

gent. ἡγεῶν ὁμῆδς.

SI, quæ scribo domi, domiq; servo,

Vellem carmina publicare cuncta,

Quantum me cumulum putes habere,

Liptitzi? duo bajuli ista spissè

Torosi gererent: at ipse solus

Portans

Portans omnia sentio dolores
Nullos, nec capit ulla lassitudo
Assuetum cerebrum suo labori,
Immensi numeri licet, gerundo.
Interdum tamen optimi Falerni,
Quod doctis celer est equus Poëtis,
Et axungia versum bonorum,
Sextantes aliquot bibo, aut trientes.
Hâc me roboro recreatione,
Mecum participa hanc refectiorem,
Liptitzi puer attulit saporem,
Attulit mihi nobilem saporem,
Attulit pariter novum Rubellum.
Si vis, quod volo, junge jens Amicum
Communem mihi Sturmium tibiq;
Consmannus pariter vocetur ad nos.
Hombergerus adest lyramq; pulsat.
Adest Sammenhamerus, ille honesta
Autor letitiæ, & facetiarum
Cepis promus: & alteri sequentur
Ejusdem bonitatis atq; mentis.
Vicinam juvat ire sub tabernam
Cum potu. stomacho famente nostro
Aut assas cupiemus inde carnes,
Aut ut pisciculos minutiores
Elixet coqua, mox jubebo, nostra.
An necdum properas adire, & esse
Mecum significatione factâ?
Vola. jam meus esurit sititq;
Et murmur crepat usq;, & usq; murmur

Musae

Mussat ventriculus, viam vomite,
Aut hinc exeo, nec videndus ista
Vobis luce, mihi bene ac beatè
Vivam. fallor: an ad fores adestis?
O ad fercula sedulos sodales!
O ad pocula sedulos Amicos!
Pulsu concio quando convocetur
Compans, pede lentiore uterq;
Veniretis, opinior, aut uterq;
Emaneret. at optimi ô Amici,
O argentei & aurei ô sodales,
Vobiscum jocor, ut soletis ipsi.
Frontem exporrigite, & comeste mecum,
Quod Dei ex benedictione promam,
Et potate, dabo quod ex eadem,
Atq; ovate. salus, Amice Sturm!
Liptitzi, tibi potus ille profit!
Hic, Consmane, tibi, caput recoctum!
Hombergere, tibi iste! tu capacem
Sume hunc, Sammenhamere. eumq; Saræ
Propina cyathum, focum struenti.
Hunc comburo diem, annuente nostro
Phæbo, Justitioq; literarum.
Tras Musas iterum colemus almas.
Præter flavicomam (impero ecce) Saram
Saltatrix agite adsit heic puella
Una atq; altera. totus in choréis,
In plenis patinisq; poculisq;
Mentem suaviter anxiam excitabo.
Quis hæc gaudia tentet impedire?

*Est & lusibus hora destinata.
Nec semper pluvias Apollo fundit.
Quis verax mihi, quis futurus augur,
An unquam reditura lux sit ista?*

DE TILTAPPO, αουφήλω, ejusque uxore,
χαμεταγίδι.

Vis omnes sceleris species? Tiltappus, & Uxor.

IN LÆMARGUM, κατασκευῶντα.

*SI, quo quis peccat, membro plectatur eodem:
Dic, Læmarge, tuus nunc ubi Muto foret?*

JOAN. BAPTISTÆ CÆSARI, JO
Francoforti ad Mœn. Syndico.

*Z*Wolla mihi narrat, narrat Daventria, narrat
Trajectum, narrat Benthemianus ager:
Sana quòd hòc anno madidi vindemia Bacchi,
Octobres qualem non habuère decem,
Affluat, & Rhenus populo sua vina propinet
Largiter, unde metûs turbida corda fugent.
Hæc me jucundo demulcet fama susurro:
Dirigit hæc ad te, Cæsar amice, viam.
Cocta bibant Cereris, qui terram vomere sulcant:
Ad versûs vini spiritus est melior.
Vatibus accendunt cerebrum generosa Falerna:
Opplet aqualiculum frigida Mumma meum.
Saxonicis habitare locis sub tempore brumæ
Durum, sed Francis vivere dulce jugis.

*Ex his disjunctis igitur si venero terris,
Cæsar, ad hospitium dux meus esto tuum.
Intermissa diu renovetur gratia: versûs
In thalamum scribam sic tibi mille novum.*

M. JOANNI SEITZIO, Gundelfin-
gano, Semnéi Græz. in Styriâ Ecclesiastæ.

SEitzi, noster amor, decusq; Templi;
*Quâ Doctor Venetus vocavit ad se,
Quâ Kurtzlebius: inde me vocasti
Et Tu, quò breve prandium expedirem.
Ad te non venio, quid ergò causæ?
Prior tempore jus prius lucratur:
Appellans prior occupat scabellum.
Nostro cum Veneto cibum capeßam.*

CHRISTOPHORO WOLFIO, Ec-
clesiæ Lychensis Pastori.

NOn, Wolfi, expalpat mea carmina Filia. pul-
*Sed Correctori convenit illa magis. (cra est,
Si Fatis procedat amor, miserebor amoris.
Heic, puto, plus Fatis Cura paterna potest.*

M. CASP. PAMLERO Varisco, hodie
Nivemontano Parocho, ex naturâ Svevismi,
in ejus nomen Jocus.

EXsulta, Pamlere, tuo cognomine, nam ~~tu~~
Si semel insit adhuc litera, textor eris.

GEOR. MALLEOLO, Neagoræo.

MAlleole, affligor, premor, & tamen baud premo
Rideo Fortunã, quæ stolida & fatua est. (risû.

Z

LAUR.

LAUR. LUDOVICO LYGIO, P. L.

Jurisperito πολυωρετῶ.

Non ego prædixi quondam, Ludovice, futurum,
Ut viridi lauro tempora cincta geras?

Grünæus meminuit: novit Breithorius: immò

Nec mea Laubanus verba negare potest.

Dignus eras titulo tribus æstibus ante Cacandrum.

Is post te nullo frigore dignus erit.

Distulit, at meriti cavet dispendia Phœbus.

Opportuna decet tempora nosse deos.

En Chimarrhœus velo te Daphnidos ornat,

Illustrans titulo nomina docta novo.

Ergò Coronatum jubeo salvere Poëtam.

Ingredere in nostri splendida Tempia Chori.

Arma cape in Phœbi præfractos impiger hostes,

Proq; Poëtarum nomine bella gere.

Hæc es Musarum verus ratione sacerdos.

Defendi hæc debet versibus ara probis.

CASP. BUSSIO, Kalem. Sax.

Blanditias nobis quas Mortæ ancilla voluptas

Apparat, & blandas porgit amica manûs,

Quæ primâ incautis promittat gaudia fronte,

Expertus damni sum gravitate mei.

Insidias, Bussi, moneo, fuge gnæviter istas:

Nec referes dormito majus ab hoste decus.

Marte tuas hostis vires attinet aperto:

Hæc verò specie lædit amicitia.

Prima voluptates aliis sensisse voluptas,

Sit vicisse tibi maxima, quando sapias.

IN CHESTAM, Λασιών.

Cur adeò jam Visus hebes, tibi lucidus antè?
Excitant oculos munera, Chesta, tuos.

GEORG. BLEYERO, Salfeldensi.

Bleyerus usq; nomineris, indoles
Certè tibi, Bleyere, non est plumbea,
Sed recta, sed subtilis est, sed candida.
Fucunda nostra & æqua conversatio
Utring; amicitiam perennem seminat.
παράβαλλ' ἑταίροι ceditè huic vestrum locum.
Ille ille constantissimè nos diligit:
Ille ille sincerissimè nos æstimat,
Adæstimandus contrà, amandus mutuò:
Non ut quidem Muli, nec ut Multi solent,
Sed pauci, item boni. scabentem non scabo.
Merces meis exsolvitur frictricibus:
Operam rogent si mutuam, fustem rogant.
Vocare πρὸς ὁσίκομ' ὧρ amplius cave.
Quod dixeram me præstiturum, præstiti,
Sodalium Bleyere germanissime.
Sed & altera expectabis à me præmia,
Fortuna saltim sit mihi paullo æquior.

GEORGIO MALLEOLO, κατὰ μὲν
μυστικῶς, diligentissimè ἐπ' ὁδοῦ καὶ μετ'
vigilanti Amico.

Pro scriptis famâq; meâ pugnare, Georgi,
Diceris, & motu pervebemente quidem.
Num sat prudenter sic pugnes, nescio. nam quid
Hoc acri virum vis, rogo, amore tibi.

*Qui mea, qui reprobant me, vis mea meq; probare
Vis fastiditos conciliare cibos? (bis?
Sunt quædam, ipse ut scis, invitamenta palati:
Quæ si tu mutes, nil odiosus agas.
Sic & judicij quædam inclinatio certa est,
Et qui vis credit se meliora sequi.
Carmina jactarem mea præ nonnemine, verum
Interni Genij vis animiq; vetat.
Non sum deterior, nec fio tristior bilum,
Si mihi se præfert pessimus, ac minimus.
Sunt curvæ lingvæ, quæ de me curva loquuntur.
Tu verò quod eras, semper id esse velis.
Nec nimium pugna, nimium nec, Amice, remitte.
Ut tu te serves, serva in utroq; modum.
Pugna, sed pugna, plus ut te vincere possis.
Nil intentatum parte relinquo meâ.*

**IN GANCALUM, CURIOSITATIS, ET
inde Malevolentiaë foetum.**

V*nde domo? quid sim? quid credam? Gancale,
Dicam, nil horū dissimulabo trium. (queris.
Augustam nosti, Sævæ regionis Ocellum,
Cui titulum donant Vinda Licusq; suum?
Haud procul urbiculam videas δίκλιντον ad Istrum,
Neuburgum, si vis nomen habere, vocant.
Hæc vitam Bavarâ matre & genitore Bohemo,
Me flexu astrorum mirificante, dedit.
Heydelberga mihi laurum, imponente Melisso,
Contulit. erudit me via multa foris.
Quid credam, rogitas? quòd nix sit candida, quòd
Sis niger, atq; ideò sis fugiendus homo.*

(tu
Sic

Sic ego, quod video duntaxat, Gancale, credo.

In te non didicit nostra nitere fides.

Quid credam in Sacris, ultra disquiris, & urges.

Credo, quod ipsa solent Biblia Sacra loqui.

Spiritui Sancto quis credere, Gancale, nolit?

In Glossas verò non ego juro tuas.

In neutram partem declino, nec hanc, nec in illam,

Sicut hypócriticâ tu pietate facis.

Theiosophi certent, & inania somnia prodant:

Credere simpliciter, vita beata mihi est.

Spiritus, Orator cæli, nos excitat intus.

Ignarus, motum sentio corde, modi.

Unde igitur, quid sim, quid credam, Gancale, nôsti.

Quid verò tandem hinc utilitatis habes?

Scilicet innocuum passim ut traducere possis.

Nec te, nec similes, Gancale, curo tui.

NULLUS PROPHETA, ITA NEC POETA,
acceptus est in suâ Patriâ.

UT imaginat certo in loco positum nihil
Speculum, aliò at translatum imagines facit:
Poëta sic Patriâ suâ splendet parum.
Aliò magis se conferens illustris est.

DAMASO à BLYENBURG, Dor-
dracensi, Nobiliss. & Literatiss. viro,

Nobilissime literis, & armis,
Et famâ, & genere, & decore vultus,
Blyenburgiae, quid ô quid ultrò
Offers ingenium tuum favorem,

*Quem per μέλιδρ, ut fuisset equum,
Expalpare mihi fuit statutum?
At quò pronior hæc tua est voluntas:
Hòc æternior esto mente nostrâ:
Quam tecum ad Batavos tuos reporta,
Aut quamcunq; revisis inde Gentem,
De vestrà, ut licuit videre, certam.
O conjunctio suavis! ô beata
Hæc communio ad utriusq; votum!
Quo Magnete quot attraham favores?*

JOACHIMO GOLDSTENIO in
Passendorff/ JC. Sereniss. Elect. Sax. Consil. &
Episcopatus Martispurg. Cancellario.

TE, quem congeries obnubit turbida rerum,
Innumeroq; premunt ferratæ milite curæ,
Hæc ego Materia, Goldsteni, offendere possim
Fortè: nisi antè tuæ constant devergias mentis
Adversum, à gravibus si respiratio caussis.
Sic sese oblectat magnus Vulteius: eodem
Se recreat studio divisis Malsius horis.
Deposcit sacros Festum hoc solemnius hymnos
Soteris Christi: sed eâ Prudentius arte
Prestat: ad hunc festâ lecturas mente remitto.
Nescio quàm major priscis sit vatibus illis
Spiritus, & fervor divinior excitet odas.
Cetera (nam quid opus cuncta hæc brevitate fateri?)
Fida comes nostris narrabit epistola Chreïs.

PETRO

PETRO BECCERO, Halâ-Sax. P. L.
de Frid. Taubmani, Poëtæ CL. morte.

DE Plauto quondam dictum, quum Fata vocârēt,
Hoc de Taubmano meritò quoq; dicitur. omnes
Sub crypta ipsius lusûsq; jociq; quiescunt.
Exsudant oculis largissima flumina Musæ,
De pare sollicitæ, tibi quid, Beccere, videtur?
Credis ei similem reperiri posse Poëtam?
Haud facile. ô anni cito vos devolvite centum,
Ut novus extincto possit succedere vati:
Progenerant unum quia singula Secula tantum,
Credere si fas est, ego non hoc ambio munus.
Succedat, quicumq; volet, formido repulsam,
Et per eam (graviter censet Witeberga) ruborem.

ADAMO TH. SIBERO, ORATO-
riæ apud Witeberg. Professori.

Qlli solos Italos habere nasum
Et Gallos putat, is reapse naso,
Nasutus licet usq; sit, carebit.
Et tuum video, Sibere, nasum.

IN PSEUDAUDUM.

Cuncti heic Magistri sunt, ais, doctissimi,
Pseudaude. per te falsa consequutio est.

DE MAURO, disputatore obliquo.

SE fore Doctorem Maurus jactabat in anno.
Non annus vertens, sed (puto) magnus erit.

IN SORDIDAVARUM.

Quæ petis, ut mittam tibi, Sordidavare, negatur.
Cur? spurca prodest nil mea gemma sui.

GEORGIO WEINRICHIO, SS.

Theol.D.& Profes. *μεγνης* *ἀγα* Lipsiæ Gene-
rali Superintendenti.

Hæc tua, Weinrichi, facies, hæc vera figura est:
Interni vultus pictor es ipse tui.

*Sive Dei Verbum profiteris, sive peroras,
Magnus ad applausum Doctor utroq; gravem:
Accipit affectus Cætus, quos induis, omnis,
Constanti ad voces obvius aure tuas.*

*Omnia Theiologo quæ convenientia fulgent,
Tu quoq; cum paucis Nectare plenus habes.
Det Deus utendum salvis te sospite nobis!
Non aliâ cupimus luce nitere magis.*

POLYCARPO LYSERO Secundo,

SS.Theol.D.& Prof. Lipsiæ publ.

Quamvis meorum decolorent hostium,
Calumniæ, Lyserè, virtutem meam:

*Tuo tamen placuisse me patri scio,
Viro superfuisse digno longius.
Nec displicebo, ut arbitror planè, tibi.*

*Paternæ enim virtutis hæres, sanguinis
Ut ejus es, clariq; passim nominis.*

*Professionem, Lipsiæ quam sustines,
Ornare te magno apparatu Fama ait.*

Præsciveram hoc de te vocando in hunc locum,

Præ-

*Prædixeramq̃. etenim aquila baud gignit gruem,
Rursum auguror de te: evehêris altiùs.
Ratio est: quòd altiùs subinde proficis.
Quid vis? ais, quaternionem hunc versuum,
Ut æstimaris, æstima, hoc est, optimè.
Sic optimum responsum habebo ab optimo.
Nihil morabor, lapsa blatta si tibi
Videbor in pelvim, meo ut voto fruar.*

GEORGIO HILDMANO, Archi-
præfulis Magdeburg. Secretario, &
Protonotario.

I*N cursu multi; pauci pertingere metam
In solidâ rerum cognitione solent.
Mens in te melior præ pluribus, altior in te,
Plaudit ut effectûs luce potita sibi!
Nec tibi, conjectu facile est, dux defuit illò.
Nam directorum nos solidamur ope.
Qui sic Natura feliter excolit agrum
(Factû, Hildmane, tibi hoc, fructus honestus ait.
Qui sic scindit eum dentato industria aratro,
Lætior in vectis messibus esse potest.
Virtutem banc laudemq̃ tuis debere fatemur
Te, sed & exemplo non minùs ingenuo.
In plures igitur decus hoc depangito mentes.
Fit, quum te tantâ conditione vident,
Lætitiâ gnavis, ignavis corde relinquit
Mæstitiam, Virtus quâ generosa sedet.*

FRIDERICO Krause / Patritio Hal.
J.U.C. cum virgine Catharinâ Schreckin / Pa-
tritiâ Hal. πρωτογαμδνζ.

Qui suscipis vitæ genus, cupidini
Vaga coërcenda institutum ipso à DEO,
Et qui videre filios ex te cupis,
Immo & nepotes, splendide erudite vir,
Conatus ille sit, precor, felix tibi.
Occulta sunt (certè meum) hæc vota omnium.
Natura naturæ jubet succedere:
Humanitas humanitati. nec fera
Aliter solent. ratione quid nos præditi
Nolimus? approbo, quod insistis probe!
In Posteris vitâ relictî vivimus.
Animæ vigore autem (absit hoc) non vivimus:
Sed indolis lux quædam in illos transfilit.
Incertitudo, conjugumq; copia,
Haud Christianæ gentis est, sed barbaræ.
Divina nos adstringit & Lex continet:
Unius unus, unaque unius fiet.
Quam, quæ à DEO nobis cupido est insita,
Vicere pauci! quotquot autem idem DEUS,
Ad se trahendo, sorte communi eximit:
Miremur illos, at imitemur rectius,
Iteratione variorum Cypridos.
Et hæc tamen suas voluptates habet
Jugata vita. mutuo conspectu enim
Quid dulcius, cui cautio, aut cui non metus
centur? illa, illa (inquam) ea est, cujus sine
Possis

*Possis serenum & nubilum deponere,
Cui fidere & pecuniam & domum queas,
Immo & teipsum. quanta at hæc felicitas?
Arcana, quæ Rempublicam concernere
Solent, cave dicas maritus conjugii,
Nisi Livie Augusti valet prudentiâ.
Uxor proinde honesta curas dividit,
Trahitq; partem ad se: ipsa svaadet parcere,
Et promissa conda in posterum recondere,
Ne fortè consumat dies una omnia.
In imbecillitate, in ægitudine,
Immo in senectute ipsâ, eâ quis fidior?
Quis mollius fovet? quis acrius dolet?
Quamvis ministrorum sit ingens copia:
Humana conjunx copia ipsa est copiae.
Qualem tibi Deus optimus quòd tradidit,
Friderice præstantissime, ex animo tibi
Congratulor: sed & precor simul intimè,
Quò suaviter vivas tuâ cum Schreckia,
Mensâ toroq; mutuo concorditer,
Concordiaq; exempla sitis publicè,
Felicitatis sit comes fecunditas,
Ut illa sit verè γυνή, tanquam γυνή.*

JOANNI SCHWEINSBURGIO.

Thuringo, τυροθητη.

Quòd me Taubmanus mortis laudârit agone,
Schweinsburgi, dicis factum ego credo qui.
Cur verò impediit passim, quū viveret? ecce (dem.
Invidiam, ut vitium prodidit ipsa suum?

Ignovi.

Ignovi. placide tumulto, Taubmane, quiesce.

Quod propriis, ipsum hoc Manibus opto tuis.

Ad suam Musam, quam ad
M. D AVIDEM ORIGANUM, & M.
C A L E B U M T R Y G O P H O R U M, Professores
Francofortenses ad Oderam mittit.

A Des Origani, & domum Calebi
Novisti bene si ministra Musa,
Illis tu dabis hæc vel occupatis.

*Instent mille licet premantq; curæ,
Tamen carminibus meis vacabunt.*

*Quanquam sindone non quotidianâ
Splendes culta: sat æstimata felix,
In doctas utriusq; vade palmas.*

*Turbam neuter habet placentiorem.
Has alter tineas & alter æquæ,
Quas ancillula fers, ineptiarum,
Libenter leget, audiet lubenter.*

*Haud abjecta magis (ter ut fuisti,
Apud nescio quos leves Logandros)
Eris, Musa. viros habebis æquos.*

*Quanta gloria! quàm frequens amator!
Me convivia nunc honestiora,*

*Me collegia, me loquentur aula,
Sphæristeria, balneæ. duobus*

Tantum mittor, at omnibus videbor.

Et si vel videat legatvè nemo,

Præter vos, sat ero tamen beatus?

Vestro judicio unico acquiescam.

JOAN.

JOANNI ERNESTO, Kindelbruc-
censi Thuringo, ολέλκνι.

AΝΕΓΙΩΡ ΕΠΙΣΟΛΗΡ ΣΕ' ΗΤΗΚΙΣ ΜΩΝΗ,
ΕΡΝΗΣΤΕ. ΘΑΥΜΑΖΟΝΤΙ ΜΟΙ ΔΙΗΡΕΣΕ.
ΣΕΥ' ΟΙΔΑ ΦΩΤΑ ΤΥΡΙΓΕΤΗΡ, ΕΛΛΗΝΑ ΔΕ
ΜΑΛΛΟΝ ΓΙΝΩΣΚΩ. ΞΗ, ΤΕ ΜΕΡ ΦΙΛΥΡΑΕ ΜΙΑΣ.

IN TUNDUM, γωνιοβόμβυκα σρεψίμαλλον.

TUnde, quid interitum famæq, meiq, minaris,
Dum me perstringis crimine sæpe tuo?
Scribitur hoc ad me. mea quòd tibi Musa pepercit
Hactenus: id factum pacis amore putes.
Tam, nisi destiteris, tibi disrarabo capillos:
Ut nunquam possis non memor esse mei.
At quid ago? pergas cupio in me scribere, pergas:
Sic notum, quàm sis ingeniosus, erit.

JOANNI ROSARIO à Rosenthal/
Swidnicio-Sil.

TU quoq, Elistræos vis, Iane, sitire saporēs,
Nobile de Vallis nomen a depte Rosis?
Gratus ades Musis hospes, totiç, Lycéo.
I, fruerè appositâ, quam dat Apollo, dape.
Vivimus heic gratis: mensâ ergo frequentior esto,
Atq, hilari Charitum sumito dona manu.
Pro vulgi sensu, non corpora, corda rigantur.
Nam melior, Superûm Numine, turba sumus.
Quum satur evades, aris dispesce paternis:
Aut sere, quâ te aliò fortè vocabit ager.

Nullibi

*Nallibi Musarum sapidissima fercula sordent:
Asservata diu, non tamen illa putrent.
Semper enim suus usus eis, & gratia semper:
Præ quibus hand hospes Cæsaris esse velim.*

**MATTHÆO FREINSIO, ARCHI-
Episcopi Magdeburgici Secretario, Viro Spe-
ctatissimo & Integerrimo.**

N*E te Pallados, ut vetusta vox est,
Illustrasse puto auream lucernam:
In nostrum tua quod Chorum Favissa
Est pronissima, Freinsi. Apollo debet
Affectum tibi ob hunc benignitatem,
Solem nem. quod id attinet Camœnas
Meas non minus, en perennitati
Hæc te consecro, non obibis unquam,
Quoad nomen, ea una nostra virtus,
Et quæ major eâ Universitate hac?
Secreta Archiepiscopi tuenti
Fides fidere næ velit tibi ipsa.
Magna à Principe laus venit, Fide par.
Quibus qui placet integrè duobus,
Ansam tollit ubiq; displicendi.*

IN YLBONEM, σκολοπώνιον

Q*uod te clementem dominum finis, Ylbo, vocari
Majestas tituli prodijt unde tui?
A pueris, in quos tam produris esse benignus,
Ylbo. pbrasis non est ista benigna tibi.*

HEN.

HENRICO JULIO Osterwalde/
Qvelpherbitano Saxoni, nobiliter docto
Juveni.

Non, Henrice, tuum vidi, quoad extera, patrē,
Sed clarā ingenij dexteritate tui.

Emulus unius patris esto, evadito magnus:

Quo Virtus sedem figere visa sibi.

Qui fias, video fieri te. Euenia Lima

Te polit: hæc animum suaviter arte salit.

Tunde tuum ferrum (moneo) hoc dum candet ab

Non tibi discendi copia semper erit. (igni,

At facis, en specimen! sic perge laceffere plures.

Virtutis decus est augificare suum.

Ocia nulla loco quocung, Peritia captat.

Contentus tenui laude, manet tenuis.

CHRISTOPHORO BRUNONI,
Hereditario in majori Pefna, Phil. & Med. D. &
Professori Publico, Magnifico p. r. Lipsiæ
Prorectori.

Ad te quid Bruno me Nobilis allicis ultrò,
Qui vix sum magni nominis umbra tui ē

Accedo, sed sancta præit veneratio. fulgor

Me tuus illustret, quod vocat ipse, sino.

Successus modicæq, rei sibi conscia vixit

Nostra ædes quodam Musa tremore tuas.

Nil quia te Rectore potest contexere dignum.

Quidquid sit, gratum, quod fero, carmen habe.

MATTHIÆ LANDSTENIO, Saxoni,
Neagoræ Sal, Sax. Ludi literarii Moderat.

Illabo.

Illaboratos facilesq; versûs
Mitto, qui nullas habuere curas,
Nec suum cultum, quid at impedivit,
Quò minùs essent
Elaborati nitidiq;? tempus.
Integram verò tibi trado mentem,
Docte Landsteni, niveumq; cultum
Defero cordis.
Quid velis à me cupiasve majus?
Tu mihi tantum refer, acquiescam.
Intimos curant Superi recessûs,
Extera temnunt.

LAURENTIO OEHM, Patrit. Hal
I.U.D. legitimè promoto, & patrij Scabina-
tûs Adfessori.

ORe manuq; alij duplicem gratentur honorem,
Et reduci voveant prospera quæq; tibi:
Versu ego, Laurenti, te concelebrabo perenni,
Quò tuuus omninò notificetur honos.
Nempe apud Antipodas clarescunt nomina vatum
Non minùs, ac nostro jugiter Orbe virent.
Salve, legitimo (post multa pericla) creavit
Doctorem Iuris quem Basilea modo.
Salve, Scabinis patriâ qui junctus es Halâ:
Ut per te vires Publicus Usus alat.
Sic dico, adtexoq; Vale: quo sospite, Phæbus,
Et Musæ, & Charites, Eunomieq; valent.
Hoc equidem votum est breve, verùm è corde quòd
Sat longum brevitâs candida, spero, facit. (exit,

HIE-

HIERONYMO Hornschuch / ex Fran-
cis Cannabipolitæ, Phil. & Med. D. Pract.
apud Lips.

TE tandem, Hornschuchi, meus attigit ordo. se-
Tu mihi, dicebam sæpe, Patronus eris. (or sum,
Haud abnutabis. modicos desidero sumptus:
Absq; quibus nostrum vivere nemo potest.
Si neglectus eras, crimen mihi grande fuisset.
Quis præ te Musas curat amatq; magis?
Quocirca meritò per nos super æthera ferri
Dignus es, & libri lux aliqua esse mei.
Cujus, ais, libri? vulganda Epodatyos. intra
Bissex hebdomadas publica, opinor, erit.
Interibi irradia vilem hunc, homo France, locellum.
Non, qui summa regit, negligit ima DELLIS.

SIMONI LANDGRAVIO, Med.
D. Practico Lips.

Cui Naturà suas feliciter explicat verbas,
Ille mihi Medici nomine dignus erit.
Cui tantam solers Industria perficit artem,
Præ duce Naturâ dignior ille mihi.
Implorata Dei Benedictio firmat utramq;
Corporis hic constans est Animæq; Salus.
Te Medicum voluit Natura, Industria fecit,
Dextra DEI dux est, & tua dextra comes.
Quare Doctorem verè te nomino magnum,
Landgravi. Praxis quin magis ipsa vocat.

M. ANDREÆ LAMPPIO, Schufio-
Saxoni, Neagoræ Ecclesiæ ad Sal. Sax.
Pastori.

Monstra mihi, non sunt homines, absurda docēdo
Quique seducunt decipiuntq; greges.
Sic mihi pro Monstris Tilnerus & Ursus habentur,
Extremum quorum novit Uterq; diem.
Scilicet. Angelicæ quæ sunt occulta phalangi,
Cur faceret nobis hæc manifesta DEUS?
At vaframentis occurrit talibus aptè
Lampius, in templo Lampas odora suo.
Idq; ope cælestis scripturæ: ut quisq; videbit,
Quàm temerè aut falsò sit nihil heic positum.
Immoti Curax Fati pervadat abyssum:
Quid nisi rem vanam somniat ipse sibi?

JOANNI STEMPELIO, Bergen-
sium ad Elistrum (in Tractu Weidenfi) dignif-
simo Pastori.

Quem suscepisses facieq; manuq; benignâ,
Ad te, Stempeli, nuper iturus eram.
Impediit canum tacitarum vellus aquarum,
Et qui de scalis me malè lapsus habet.
Te, quum se stricta hæc diffuderit aura, videbo.
Interea hospitium tu mihi molle para.
Wernerus, qui te visum ibit, cætera dicet.
Hoc epigramma refert nil tibi, præter Have.

M. THO.

M. THOBIAE MARTINI, Cygnéo,
Pastori Crimmicenfium dignissimo, ἀνδρὶ
ἐδελόπροξένῳ.

TE quoties viso, semper sublimia tractas,
Thobia, excelsâ quæ quasi mente coquis.
Si fidei veniat tamen igne probatus Amicus:
Sepositis illis, huic venerandus ades.
Sic tribuis Cælo dignis sua tempora rebus:
Sic homini indulges ocia, natus homo.
Auguror: ascendes ad honores altiùs, alto
Quod dignum est, effert altus in alta DEUS.

EIUSDEM INGENIOSISSIMÆ
FILIOLÆ, MARILLÆ MARTINIÆ, Mû-
sarum Gratiarumque eiconculæ, Pietatis
oscillo comptissimo.

PAlladij Genij, Martinia Quima, puella es,
Sexu olim Princeps (instituare) tuo.
Admirabundus flammâs exsurgere cerno.
Nutriet has Laudis cura paterna Foco.
Quod sibi, quod stirpi peperit Westonia toti
Nomen: idem parias, patra Matilla, tuis.
An plus materni, dubium est, habeâsque paterni:
Tam matrem nosti, tamq, referre patrem.
Quò plures plantata tuos transibis ad annos,
Indolis hoc arbor nobilioris eris.
Doctrinæ lymphis foveâre salubribus, opto.
Sit bonus; incultus mox sterilescit ager:

EIUSDEM *μυρίσσοφης* FILIOLI, SA-
MUELIS nomine, divinissimo ingenio
pueruli,

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ἀειδακρυογέγον.

Hic situs est Samuel Martini, perbrevis *Ævi*,
Ingenio verò summa minante, Puer.

*Quamvis ille nihil Ramo commiserit : ipsâ
Radice interijt. namq; Homo natus erat.*

*At Salvatoris puratus sanguine Christi
Vivit, & æternum vivet in arce Poli.*

*Desine, docte Pater : Mater pia, desine luctûs :
Nec vos hinc secum planctibus eripite.*

*Æternæ legi quòd subjicienda voluntas
Nostra est : vestra etiam subjiciatur ei.*

M. ULRICO VOLMARO, Halâ-Sa-
xoni, Poëtæ eleganti.

Ad vos jussa redit nostra hæc anicella. quid illi
Dicere, quid vultis, quod bene sit, facere ?

*At (reminisce enim) quòd carmina nostra ferebat,
Quòd mihi vestra ferat mûnera, jussa redit.*

*Ne planè verò dextrâ vos visat inani,
Exemplar libri fert simul illa mei.*

*Quo ter perlecto, tunc me pernoscite. qui me
Nosse superficiei vult, tenet error eum.*

*Si tamen emisti, Volmare, quod arbitror : euge
Doctori Gallo nomine trade meo.*

CONVIVII, AUT POTIUS COLLEGII
Musici Ederanæ in Misnia Reipub. Consecra-
neis, ad ejus Antistites.

Inter-

INterfui bis Musico Convivio
Vestro vocatus hospes, & lautè vice,
Antistites, utrâq; tractatus fui.
Certè id fateri cogor intra scrinium,
Cordis mei, placere vos mihi maximè:
Vestrasq; leges universas approbo,
Quas ipsa Honestas condidit. quid gratiæ
Contrà rependam? quid relinquam muneris?
Cuculi instar assidere turpe sit mihi.
Excogitavi, quid foret gratissimum,
Quod redderem: nempe monumentum hoc publicũ.
Sic stare posse me puto pulcherrimè.

JOAN. PEUCERO, Strelâ Silesio.

HAbeo meos gradatim Amicos. optimis
Accenseo, Peucere, te: quòd optimè
De me mereris, atq; sentis candidè,
Humanitatis partus, & Faventiæ.
Quid jam velim, sufflaminare nolo te:
Quin dico plenè, quin apertis tibiis:
Seidlizium, illum verè ephebum nobilem,
Cujus favore ego excidisse existimor,
Tuâ reconcilies mihi facundiâ.
A Suadâ enim argumenta sumis omnia,
Res quando persuadenda defertur tibi.
Sic virginem (quæ copia heic?) primariam
Tibi Lipsienses nundinentur Nundinæ.

M. ANDREÆ KLESSENIO, Hal-
berst. Sax. JCto.

Tu qui perdius in bonis libellis,
Pernox Codice qui sacro moraris,
Klesseni, studiosus ad lucernas
Prælargumq; oleum, Cleanthis instar,
Boni Publici amore, laudis auctu,
Quid non Lipsia, dives illa rerum,
Musarumq; Patrona liberalis,
Contra præstet? Et ille principalis
Fautor Pieridum, ille Gratiarum
Verus filius Et perennis heres,
Lebzelterus agat? cui profectò
Debemus monumenta nostra, quotquot
Sudamus Clariis Elistri in arvis.
Non queri tibi debuit, diserte
Klesseni (sed enim prior sapisti)
Mæcenæ alius. vel unus instar
Multorum tibi sit. potest habetq;
Quod tanto referat suo Clienti.
Huic certè imò animi prece recessu,
Ut Fortuna, quod impia Euclionum
Turba possidet arduis acervis,
Quo sub climate cunq; quisq; degat,
Aperto omnibus hoc sinu reponat:
E quo sepe mihi fames repulsa,
E quo sepe mihi sitis levata est.
Vivat, vivat iò! diuq; vernet
Hoc carum Patriæ Senatuiq;
Carum Mercurioq; Apolliniq;
Nobisq; omnibus orbe literato
Capu! percipiat velim ista vota.

Quidni

*Quidni percipiat? refers. taceri
Vota hæc publica nesciunt. bene ergo.
At tu Astræa decus, quod inchoasti
Hoc in Saxone, perfice: immò tandem,
Tu Fortuna, quod optimè meretur
Hic Kleffenius, borreo tuorum
(Desunt cætera nulla ei) Bonorum
Imple. vos toties rogare, turpe:
Multas ante preces juvare Divum est.*

IN C N O D O S T U M, φιλένιον.

*C*ommemorat plenis aliorum crimina buccis,
Quando prandiculum, cænula quando da-
De vitiis, Cnodoste, suis tua muta fit uxor. (tur.
At non surdus ego, quid sit, ubi alter ait.

CUIDAM INGRATO fixum.

*H*æc pulsata fuit vicibus mihi janua denis.
Hanc quoties ex spes cogar adire domum?

DE LABEONE, σεμνοπράσι'ος.

*Q*uid sis, vis, Labeo, efferam phaleuco?
Orator malus es, Poëta pejor.

IN ALVUM.

*A*lve, sonas παππᾶξ: quum jurgo, crepas
παπαπαπᾶξ.
Ne gemines, tantum pergito simpliciter.

GEORGIO WALTHERO, Lygio,
Patriæ Reipub. Propretori.

UNus, *Emendate Vir, Amice Ve-*
tus ac Vere, è paucis esse stu-
deo, nisi sanè perdifficili. Hu-
miles & fordidas curas aliis mando,
meque in alto ac pingvi secessu stu-
dijs assero. Versus pangere, eosq; ex-
tra limen proferre, meum hoc est
negocium, meum hoc ocium, me-
us hic labor: in illis mea quies, in il-
lis mea vigilia, in illis meus reponi-
tur somnus. Subinde quicquam ef-
fingo & excudi curo, quod perpe-
tuò sit meum. Recularum mearum
reliqua, quantilla quantilla sint, post
me mox alium atq; alium sortiun-
tur dominũ: dominum dico ἀνὴρ, *ἀνὴρ*,
quandoquidem omnia nostra, aut
quasi nostra, fortunę imperio inex-
specta-

ſpectatæque ceſſioni ſunt ſubjecta.
Preſentem materiam, δός meam, tu-
am λήψ, ὅτε περιοδεύῃς, meritiffimò ti-
bi inſcribo : non tantùm quòd vi-
deatur perpulchrum, non pati occi-
dere, quibus æternitas debeatur:
verùm etiam glorioſum, aliorum
famam cum ſuâ extendere. Quod ſi
cuiquam debeo, tibi certè debeo,
cujus perfeverantiſſimus in me
amor arctiſſimo ſemper vinculo ſi-
bi me amicavit, cœptus ille in Aca-
demijs mutuus, omnium qui fla-
grantiſſimus, ſeriſſimus: quem, ne
refrigeſcat iudicio, ſed invaleſcat,
uterque ſtrenuè ac impigrè confor-
tare, mutuâque prædicatione cir-
cumferre ſtudet latiſſimè. Quod tu-
tiſſimum κατὰ τῆς διαζεύξεως ἡμῶν mu-
nimentum. Det Fidiuſ, noſtrum ut
exemplum talia infinita generet Pa-
ria: aut certè animis inſuſurret no-

stris, quos aut castè amemus, aut
cautè fugiamus. Quod omnium
meritò φιλοφίλων esto votum. Quibus
vale, meque tuam semper amici-
tiam pertinacissimè amplexum es-
se, vel ex hisce cognosce, meæ in te
æquè certæ certissimus. Dabam
Lignicij, 4. Dec. anno 1609.

M. GEORGIO GLAUCHIO, Ci-
zensi, insigni Humanitatis & edecumatae
Modestiae exemplo.

Virtus tua, *Humaniss. Dn. M. Glauchi*, nuper
mihi nota esse coepit, apud alios pridem
clara. Hanc etiam, invito te, amo; pater, ut
unà & te, in quo illa sedem. *M. Meisnero*, quem
titulo quodam ὁλοσίσυνα nominabam, refer, eo
dignum uti se gerat, hoc est, quod admodum diu
struit, epigramma tandem absolvat, & ad me
mittat: quò temporiùs imprimi possit. Excel-
lentissimo *Christophoro Steigio* Annæmontano,
meam quòd insinuando commendasti causam,
habe gratiam. Idem velim efficias apud divinum
illum & ἀριστοῦστατον Theologum, *Dn. Georg.*
Weinrichium,

— — — Troica dignum

Secula

Secula, & Euboici transcendere pulveris annos.

De tabellario tibi meo quid videbatur? φιλέψιός
ἐστίν, καὶ τῷ παφλασματῶν ἐχθρός. Detinere
ipsum possis vel unico cerevisiæ haustu. Quod
tamen ne facias, rogo. sumptus mihi accendit.
Epodætyi meæ funus quum fecerit typogra-
phus, ad vos revisam. Patebunt mihi, credo, fores
tuæ,

Quas nulli docto, quas nulli claudis honesto.

Æolohylen meam, cujus exemplar ipse mecum
tibi feram daturus, applaudendo passim lau-
dant: verum,

Ut pueri Junonis avem.

Hi nostri fructus: nostra hæc sunt premia. Pro
tuâ illâ argenteâ, propediem habebis ἀνὰ δ' ὠρεῶν,
sed in chartâ. Reipublicæ literariæ, Amicis, & ita
Mihi, diu & feliciter vale. Halæ-Sax. 22. Aug.
anno 1613.

M. ULRICO MAYERO, Lipsiensi:
è Juventute selectâ uni.

Iudicium tuum de me legi: probum & argu-
tum. unum tamen, *Præstantissime Dn. M. Maye-*
re, moneo, ut videas, quomodo me laudes: nec
istos offendas, quibuscum vivis. Tempora respi-
ce: quib. serviendum, minimè tamen serviliter.
Tempera sermonem, & affectum. Non equi-
dem timeo pericula: sed tamen nec provoco. In-
teriore tuo æstima me animo. Abundè fortis est,
qui vel excipit tantum, non etiam in discrimen
incurrit. De amore nostro perscribis, quem vis
æter-

æternum. Esto. qui si non semper sermone, cogitatione pascatur. Æquè enim, si serius est ac fortis, sine literarum fomentis vivit. Melli, ais, meus tibi Laconismus. Quàm longè absum ab illo Timanthe, pictore celeberrimo, cujus in operibus semper plus intelligebatur, quàm pingebatur? *ἰσχυρὸν* tamen Socraticus planè credi nolo. Abundè laudis est, quòd à φιλαυτία vitio sim alienus. Vale, & epistolæ brevitatem odisse noli. Fervet Epodætys, in quâ accurandâ quis meritiùs me occupatior? Magnifico & Excellentissimo Dn. Parenti tuo salutem officiis & humanitate plenam adscribo. Dab. Halæ, 6. Augusti, 1613.

*Præclara indolis & magnæ spei
adolescentulis;*

IOANNI-VV OLF GANGO;
IOANNIS PRAGERI,
Sereniss. Elect. Sax. Decimatoris, & Senat. Freib. filiolo;

Item,

GABRIELI;
GOTHOFREDI SCHONLEBII,
Ejusd. inclytæ Reipub. Senat. filiolo;

Patritiolis Freibergensibus.

Quò quis præclarioribus ortus est natalibus, quò illustriore signo animi bonitatem in eo continere debere, omninò ac rectè censemus

mus. Præclarè igitur faciunt, *Ingenui Adolescen-*
tuli, vestri in eximiâ autoritate constituti paren-
tes, quòd vos maturè in disciplinam tradunt.
Altiùs enim præcepta descendunt, quæ (ut *Sene-*
ca ait) teneris imprimuntur ætatibus. Et *Plauti*
jocum argutum libuit adscribere: Si vel canis in
Ludum iret, posset fieri, ut probè literas sciret.
Indoctus, est λίθος ἐπὶ λίθῳ, & si simul dives,
πρόβατον χρυσόμαλλον. Si esset literarum cogni-
tio magna & difficilis, tamen utilitatis magni-
tudo deberet homines ad suscipiendum discen-
di laborem impellere. Si non omnes ingenio
sumus ad Musas idoneo, velle tamen proficere,
magna jam profectûs pars est. Homo (sententia
hæc *Hippodami Thurij*) nec bonus naturâ, nec
beatus est, verùm disciplinam ac fortunam re-
quirit: virtutis quidem, ut bonus; felicitatis au-
tem, ut beatus evadat, indigens. Hanc habetis:
illam ut acquiratis, εἰς πατρίαν ἀρετὴν ἐφαμίλ-
λω, hisce vos aureis Dictis ἐποτρύνω. valete, *Inge-*
nui Pueruli, in *Christo*, Substantiæ Geminæ Gi-
gante, Dab. Freib. 20. Febr. 1612.

ACORESTO AUXOLYPO,

Forensi Hirudini.

Quotidiè, ACORESTE, si vel pran-
deam tecum, vel cænem, vel
ambu-

bulem, oppidò mihi es molestus. sapidos cibos reddis insipidos: vinum nobile, flebile: me, quū sim dandus quieti, inquietum. ecquid cogitas? amici verba indicis, edicis inimici. ego non vivo, sicuti tu vis: nec tu vivis, sicut volo ego. in quā re decidendā non mutuo nobis opus est iudice, sed tertio, qui & te & me sit melior, nullo ipse notatus crimine. quis ille erit? fortè qui id discretionis genus optimè se putat expedire posse, utroque longè erit deterior. manneas itaq; tu, qui es, quandoquidem alium esse niget: manebo, qui sum, & ego, quem corrigi à melioribus juvat, similis ipsis ut efficiar: abs te minimè, ne meū tuo augeam vitio, aut potius tuis. infinitè enim malus es. & sic vale. Dab. loco quo sic exagitabar, Anno M. DC. X. Mense molesto.

SENeca Epist. 85.

*Nec scribere tantum, nec tantum
legere debemus, altera res contrista-
bit & vires exhauriet, de stylo dico:
altera solvet ac diluet. Invicem hoc
illo commutandum est, & alterum al-
tero temperandum, ut, quicquid le-
ctione collectum est, stylus redigat in
corpus.*

PSECADOS QUARTÆ FINIS.

ΕΠΟΔΑΕΤΥΟΣ

MATTHÆI
ZUBERI GER-
MANI

PSECAS QUINTA.

ΕΡΟΔΑΕΤΥΟΣ

MATTHÆI
ZUBERI GER-
MANI

PSECAS QUINTA.

ISIDORUS.

*Quanto ampliùs in quamlibet artem homo
ascendit, tantò magis ad hominem ars de-
scendit.*

SALLUSTIUS.

*Quò quis plura facit strenuè, eò animus ejus
invidiam minùs tolerat.*

APULEIUS.

*Et malus boni viri famâ gloriatur, & inno-
centissimus contrà noxiorum ore feritur.*

*Generosis,
Nobilissimis & Strenuissimis
Dominis,*

DN. NICOLAO }
& } à Vibran/
DN. FRIDERICO }

HEREDITARIIS in M D D L X X /
Reisig / & c. Fratribus germanis :

EQUITIBUS SILESIIS:

*Heroicarum Virtutum, & Humanio-
rum Literarum Cultoribus & Aestimato-
ribus liberalissimis :*

DOMINIS ET PATRONIS SUIS OBSER-
vandis, Ἐν δ' αὖ μοῖαν ὀλοχέει.

VLTIMAM hujusce Epo-
dætyos meæ Psecada qui-
bus inscriberem, multâ
non indigebam delibera-
Bb 2 tione.

tione. Primâ, eâque unicâ, ad vos
 ductum me voluit vice Peitho. Non
 enim illiberales aut sordidos concii-
 liare mihi solet Patronos: sed quo-
 rum benignitate plûs laborare, &
 altiùs ascendere possim. Multum
 hæc cum Pallade meâ commercij
 habet. Nullius agricolæ cultu stirps
 tam diuturna, quàm Poëtæ versu
 (verba sunt C I C E R O N I S) semina-
 ri potest. Quæ Mors tristissima ha-
 bet, oblivio sunt, ignoratio, & tene-
 bræ. Nullum, G E N E R O S I E Q U I-
 T E S, in vobis heic periculum. Mo-
 ribus enim (quod S Y M M A C H U S
 præclarum ducit) potiùs, quàm In-
 signibus, æstimari vultis, ocijs mor-
 borû feracibus infensissimi. Quod
 enim (ô probè observandam C A S-
 S I O D O R I Sententiam!) in juven-
 tute

DEDICATORIA.

tute non discitur, in maturâ ætate
nescitur. Dulcissimos ætatis vestræ
auctumnus videbit fructûs, quia
ver ejus flores videt pulcherrimos.
Æqualis insuper cura à primo usq;
ad extremum cœptos prosequitur
labores: quum alioquin oppidò
multi ita se incuriâ disciplinæ omni-
bus depravent erroribus, ut nullum
animal in terris videri possit homi-
ne postremius. Ducē habetis ac di-
rectorem Dn. GEORGIUM GI-
TLERUM, Juris & Philosophiæ scien-
tissimum: cujus consilio & præce-
ptione animi vestri vigent, & exsur-
gunt. Certè (ἀκολακεύτως loquor) di-
gnior vobis adjungi non potuisset
instructor: à quo informari velle,
evidens profectûs est argumentum.
Cum quo, GENEROSI DOMINI,

EPIST. DEDICATORIA.

ex voto vivite, & hanc immortali gloriae vestrae inscriptam Psecada ex dignitate estimate: quod tamen sponte soletis ipsi. Hanc enim potissimum ob causam vestra praesens haec Psecas esse debuit, immo voluit. Prudentiam vestram fieri amplius non videmus, sed factam admiramur veneramurq; Dab. Halae Sax. Cal. Iulij, Anno 1614.

MATTHÆ. Zuber/P.L.
MELISSEUS.

RUDOL.

RUDOLPHUS GOELENIVS,
Professor Marpurgensis.

MΑΣΕΥΣΩΡ ΜΘΣΑΞ ἦν σοι, Ζουβήξε, σωεῖν,
ΕΞΙ ῥωμαίας ἐλλαδικάς, τε ταχὺ.

ELIAS ROBENIVS, JURIS
utriusq; Licentiatus.

Nostro tempore principes Poëtas
Si quis convocet, atque si sit inter
Illos constituendus Imperator:
Næ suffragia tu statim trecenta,
ZUBERE, obtineas, & Imperator.
Mox vatum inclytus audias. Camœnis
Nil jucundius est tuis. stupefcunt
Poëtæ reliqui ad tuos labores,
Doctos, juppiter, & cor excitantes.
Phœbum credimus esse. te profectò
Non, ZUBERE, minoris æstimamus.
Quæ κφμίλια publicos ad usüs
Exponis, faciunt fidem rei ipsi.

MATTHÆVS ZUBERVS, ELIÆ
ROBENIO, J. U. L. respondet.

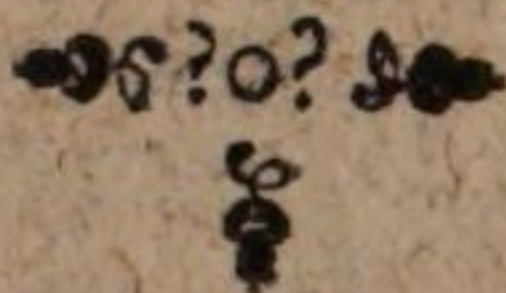
QUò tu⁹ Affectus me collocat, hoc ego laudis
(Ingenuè fateor) non possum attingere cul-
ROBENI. Cæsar si constituatur (ineptū hoc) (mē,
Inter Laurigeros hâc nostrâ ætate Poëtas:

Me fore tuñe putas? ô infantissime! nolim.
Me pede, me modulo, R O B E R T, metior æquo.
Nec de principibus cupio studeoq̃ue videri.
Si quidquam mea Musa potest laudabile, lauda:
Sed sic, quò possis iterum culpare jacentem.
Non æquè nostris Superi conatibus adsunt.

FLORIANUS Kotherdt / MO-
nasterio - Westphalus.

Qui nihil antè tuis vidit de versibus, istas
Quando legit P S E C A D A S, te videt,
(immò probat.

Spiritus est in te, Z U B E R E, poëticus. hoc qui
Nō ait, anné habeat spiritum, in ambiguo est.

EPODA-

ΕΡΟΔΑΕΤΥΟΣ
MATTH. ZUBERI,
GERM.

PSECHAS QUINTA.

SIGISMUNDO ab HAGEN / HE-
reditario in Newlein & Seben / &c. Equiti
Marchico:

Archiepiscopi Magdeburgensis Archica-
merario, Consiliario sanctiori, & Aulae-
Magistro.

IN gratiâ & famâ esse velle, homini insitum est,
Apud potentes maximè, & qui utramq; habent.
Tibi hæc & illa æquè est, Magister Aulicæ,
Divinitate literarum præpotens.
Et hanc & ambio illam. utramq; exambiam.
Abs te sinas, utriusq; qui dominus manes.
Lucere per lucem tuam cura mihi est:
Adeo expedit virtute clarâ surgere
Heroum, & in sinu foveri Principum.
Non denegabis hoc mihi ob tuum decus:
Quod efferam tantò magis, quantò magis
Me promovebis, & juvabis ampliùs.
Haud alteras gratis repono gratias.
Novi tamen, longè quòd hæ præpolleant.

FRANCISCO ROMANO in Mus-
cershausen / &c. IC. Elect. Sax. Consiliario,
& Legato.

ME non; indignos vobiscum semper habetis:
Æterni splendor Christe Parentis ais.
Hisce probate fidem. quidquid donabitis uni,
Semper-abundanti centuplicabo manu.
Exemplum propono tibi, Romane, me ipsum,
Quem mendicato vivere panem vides.
Tanti momenti, numeri sunt carmina tanti:
Tanti sit virtus, tanti etiam ipsa fides.
Exsulibus perquiro meis habitacula Musis:
Nullibi fert miseras Livor habere locum.
Quid faciam? Mundo me non excludere possum.
Expectanda salus, vel mihi summa dies.
Consilio, Vir Magne, tuo fac Lipsia dives
Conferat, unde habeam vite alimenta mea.
Quæ tot ad augustos è cæno evexit honores,
Cur uni auxilium deneget illa mihi?
Desudabo, inquis, Zubere, ut vivere possis.
Aure o jucundum nostra in utraq; sonum!
I, fuge cura: vola, quidquid cor conficit intus.
Quidquid dulce animo letificumq;, redi.

MATTHÆO RUDOLPHO, DI-
vinâ Provid. illustris Cænobij Cisterc.
Lubensis Abbati.

Cujus fama replet vasti confinia Mundi,
Qua rubor Eo nunciat orbe diem,
Quaq;

*Quaę sub Hesperio condens jubar equore Titan
Arcta fatigatis fræna relaxat equis ;
Te decurtatis, Amplissime Præsul, honoro
Versibus : his, spero, gratiam inibo tuam.
Idę operâ Arnoldi, cujus nitidissima Musa
Ornari pridem Daphnide digna fuit.
Eripe de gravium curis tempuscula rerum,
Et tribue ingenio rapta, benigne, meo.
Teę hos adversus animo demitte quieto.
Nil, quod casta odio prægravet auris, habent.
Unde isthæc fuerint desumpta κολῶσματα, clarum
Autorum numeris nuda ego verba ligo. (est.
Et mea non rarò sententia jungitur illis,
A Genio in caput hoc insinuata Bono.
Pectore, quidquid erit, Rudolphe Amplissime, tali
Sume, Deum quali te recreare rogas.*

JOANNI VERCKIO, Patritio Lip-
psienfi, viro peritissimo & fortissimo, Statuum
Hollandiæ Signifero quondam, &
Capitano.

INdia, quæ se Oriens fremitantibus explicat undis,
Unde suas Orbi funo ministrat opes :
Quæ te continuam, Vercki, hexaëterida totam,
Forti mirata est æra merere manu :
Post agiles ausûs, merita data præmia palma,
Tandem te patriis grata remisit agris.
Expectatus ades post victa pericula nobis
Hospes : & à totâ gente refertur : Have.
Arx te suspiret Nassavia. & Insula Panda :
Tanto etiam Elector milite noster eget.

Quò

*Quòd tua vis Statibus bene Martia nota Batavis:
Hòc ea plus nostris suspicienda venit.*

E I D E M.

I*nrepidum contra pugnaces pectus Iberos
Si quis habet: miles Verckius acer habet.
Non me equidem præcone suo, sed nititur hoste.
Teste: adeò virtus hosti aliena placet.
Barbara gens olim fuerit mirata Columbum:
Aut hodie huic similes altera laudet humus:
Fulgeat extremas Traconis fama per oras:
Verckius hic si non vicerit, equat eos.
Elector, tali de Subjice; Lipsia, Cive;
Tam forti applaudas fratre, Renharde, tibi.
O hoc tantum anno respiret uterq; parentum:
Obsideat gnati collum ut uterq; sui!
Quod nequeunt ipsi: consanguinitate propinqui,
Freybergæ inprimis hoc soror Anna facit.
Jano Hornicæo casto quæ juncta cubili,
Obreditum toto pectore fratris ovat.
Hinc animi exemplum, Populares, sumite magni,
Quos miserè enervant alea, virgo, calix.
Quum poterat satiare domi se Verckius, exit:
Exit, & optatum nomen Ulyssis, habet.
Cæsareâ quisquam si nobilitetur ab Aulâ:
Verckius ante omnes nobilitandus erit.
Nec verò tantum decus hoc à Cæsare portet
Quin titulo dignas auferat auctus opes.
Tantæ virtuti dare sufficientia Tellus
Quum nequeat: vivax Fama vel una dabit.*

CASPARO BARTH, PATRITIO

Halenſi.

Inter perpaucos amo te admirorq; Poëtas,
 Ignotum vultûs lumine, non animi.
 In ſcriptis quem ſæpe tuis exoſculor. at tu
 Noli blanditias eſſe putare meas.
 Quod tu vis, potes hoc onus haud librare neceſſe eſt.
 Haud impar cervix eſt tibi ad omne Sophos.
 Unus Atlas nobis (Janum excepiſſe Gruterum,
 Spero, feres) fulcis, quod Crifis ipſa probet.
 Omnia per ludum ſcimus te poſſe, jocumq;
 Qualibus hic noctu ſudat, & ille diu.
 Nubibus excelsis Aquilam te nomino, Barthi:
 Omnia (Taubmanno Judice,) quippe vides.
 Venator rerum ſolers, capis omnia felix.
 Hâc tibi qui major laude triumphus eat?
 Te quoq; (ſal vitæ) veneranda Modestia condit.
 Nobilis hâc Barthi plus mihi laude places.
 Immo ſapis. ſapias ſic porro, & ſcribere pergas:
 Jurârim, Latios æquiparabis avos.

ANDREÆ GEISLERO, J. U. D.

Præſ. & Statuum Sil. ad S. C. M. Legato.

Nævius ille Cliens tuus eſt, Geislere? profecto
 Te Mæcenatem Nævius Muſa vocat.
 Quum tanto titulo tantus te Doctor honoret:
 Juridici quid agam vix ego Lixa fori?
 Ille per arguto celebrat tua præmia verſu,
 Quæq; olim memorent Lilia, quæq; Roſæ.
 Cumq;

*Cumq; quibus felice satuta gloria crescat.
Quâ ratione Cliens gratior esse queat?
Nomine majori volui te tollere. Phœbus,
Hoc, inquit, retine. Præmia sint eadem.*

DE LIVIO DRUSO, Romano.

*Q*llum Drusus in Palatio exstrueret domum;
Seq; Architectus struere velle diceret
Ab arbitris, despectu & omni liberam:
Quin potius, inquit, si quid artis est tibi,
Domum meam compone sic, ab omnibus
Ut inspicere possit, quid illa rerum agam.
Magnifica vox! laudanda vox! verum potest,
An vita eâ pro voce fuerit, ambigi.

IN OCNUM, ἀπὸ κτητοῦ.

*Q*ui mutuum, Ocne, me rogas pecuniam,
Donare malo. nam soles nil reddere,
Quum debitum reposco, succenses statim,
Et ex Amico Inimicus evadis mihi.
,, Cavere quod quis novit, hoc meritò cavet.

JOANNI OLEARIO, SS. Theol. D.
Halæ-Sax. Supremo Pastori & Superintend.
vigilantissimo.

*O*ccidis, quando me non, Olearie, pascis,
Præcipitem passim quem rota sortis agit.
Mutatâ quoties excussus pulvis ab urbe,
Incertum certâ dat mihi mente locum?
Desperavisset tantis angoribus alter:
Non animo credis quàm patiente feram.
Torqueri,

*Torqueri, est hominis, varia ad cruciamina nati.
Nonnihil, hæc animo quum reputo, ista levo.
Et tu parte leves onus hoc, Olearie, quadam.
Muneris est, pressis nolle deesse, tui.*

HELVICO GARTHIO, ἀγιστοῦ, SS.
Theol. D. Superint. Freyb. Mysiorum: legitime
Pragam ad Evangel. Doct. Profess. & Propa-
gat. vocato.

C*Redimus invitum Mysiam te linquere Terram,
Exhibitus merito quâ tibi magnus honos.
Non minor obtinget (Genium Gentisq; Lociq;
Novi) quò, Garthi, Numine ductus, abis.
Uti tamen insultent aliqui (Deus auferat omen!
Quandoquidem cunctis nemo placere potest)
Non pones hastam, contra immò audentior ibis.
Defendet secum te bona causa DEI.
Una triumphat enim medijs erepta periclis,
Quamlibet oppressum Mundus & Orcus eant.
Quin tuus affectus, qui plusquam humanus in o-
Adversi franget pectora dura gregis. (mnes,
Mucro deest minimè tibi pugnatorius: armat
Te Logicum robur, Rhetoricumq; simul.
Aggreditur, telis munitus talibus, hostes:
Vincit, lorica qui pietatis habet.
Hæc, velut in quadam thecâ, sunt omnia tecum.
Hannibalis melior non comitatus erat.*

FRI.

FRIDERICO GLASERO, Ruthe-
no Geranæ Ecclesiæ Pastori, & Antistiti.

SI, Glasere, mihi pro versibus achrada mittas,
Aut si des achnen candidus: accipiam.
Non capto nitidos, quod factitat bistrio, nummos.
Lectio quem pensat, sufficit unus honor.
Alterius si portet onus tamen alter: & arctam,
Fortunam alterius sublevet alter ope:
Missa quid era mihi contemnam fronte superbâ?
Poni apud invitos non benefacta solent.
Hæc tibi ludibrio; nimium mihi Regula cordi est.
Forsan vexari taliter ipse velis?

M. JOANNI VOLCMARO, Ruthe-
no-Geranæ Aulæ Consil. & Secret.

OBrute curarum numerofo pondere rugis
Largirine meis poteras Volcmare trientem?
Vix puto. tanta omnes sibi functio vendicat horas,
Quanta tibi incumbit, sed & arbitror, inter agen-
Seria quæq;, soles æquè memor esse Clientum, (dum
Si commendandas causas assumis eorum.
Audisti nuper, quanto mea pondere constet,
Et placuit recitata. meum jam perfice votum.
Optimè enim excepto potes hoc ex omnibus uno
Gebhardo. Illustris cor is est & lingua Rutheni.
Alter ab hoc primo tu diceris esse. profectò
Herois tanti sibi demeruisse favorem,
Est inter Divos agere, & cælestia Tempe: (psum.
Quem Regem factum, quem Casarem oportuit i-
Tanta in eo virtus, sapientia tanta Dynastâ est.

JOA-

JOACHIMO KRUSICKEN, CIVI
& Bibliopolæ Halensi, Rei Literariæ augendæ
promovendæq; studiosissimo.

Quod facta debent literis heroica
Vivacibus, cedrove Regum aut Principum:
Illud tibi, Joachime, debent literæ
Libriq; : quas & quos tuo ære promotes,
Pol ære grandi, commodo certè omnium.
Qui Cynthij vescare bobus, dignus es.
Ænigma vis hoc alterâ phrasi explicem?
Longum & beatè dignus heic es vivere,
Mortalibus dum tradis immortalia
Monimenta, lingvis omnibus : nec delitum
Vis quicquam, ad usum quod suum exstrui potest,
Tanquam librisq; literisq; quopiam
Dejurio sis vinculus, & remittere
Ab hac tuâ religio curâ sit tibi.
Tuo instituto in optimo, Vir optime,
Voti optimi te compotem DEUS optimus
Reddat, beetq; splendidissimis bonis,
Quia fructuosè collocas, nec prodigis,
Ceu sœvit Ulphus, aleonum fabula,
Nunc divitem, nunc pauperem quem riserant.

DE QUADAM REPUBLICA, heic
ἢ ἀσφάλειαν innomini.

Quod — — suis injungit civibus : isthoc
Non aliter servant, sua quàm jejunia porci.

HELVICO GARTHIO, SS. Theol.
D. Pastori & Superint. Freyb.

Αργυρέας ἔξωρ ἡττημένα πρόφθρε χεῖρας.
οὐδένος αὐτῆς οὐκ ἐλαγχάει ὧν κενεός.
Οἷος ἔγωγε μὲν σέο, ΓΑΡΘΙΕ, τοῖς ἀπώτοις.
ὥς ἔπειθ' ὀλβίην, τοῖς ἀπόλωλα βίω.
Ἄτ' ἀκολοθήσω, ἢ ῥ' Δρῆσθα μὲν οὐκ ἐλεήτη.
,, ἐγκαταδυσκέμενα προσδοκίῃσι βαρύν.

DE DIONYSIO JUNIORE, ex lib. 12.
Æliani, cap. 16.

Interrogatus scribitur Dionysius,
*Amplissimum Regnum paternum quomodo
Amiserit? responsi id actutum dedit,
Nec sanè ineptè. Equidem mihi Regnum parens,
Sed non simul Fortunam eandem liquerat,
Sibi quâ paravit atq; conservavit hoc.*

QUALITAS PROFESSORIS POËTÆ.

Quantumcunq; Theoricus Poëta,
*Si non sit quoq; Practicus, Professor
Infelix erit, & pudor cathédra.*

EUSEBIO SCHENCKIO, Cynéo,
Phil. & Med. D. Illust. D. Ruthenorum
Ordin.

HAs, Schencki, facie meas solente,
Musas aspice: mox scio hinc probari.

De

*De toto tibi quod meo videtur
Libro, dic mihi totus absq; velo
Affectuq; aliquo, æquus iste raro.
Sed dic carmine. non enim erubescō
Tuum judicium palàm subire.*

VALENTINO SCHULCIADI,
Illustris Electoralis ad Albim Ludi Collegæ
& Musurgo.

D*Edi jam tibi, quod dari volebas,
Nomen nempe meum, Valens, in Album.
Affectu, puto, jam dedi. sed urges,
Ut pennâ quoq; dem. nec hoc recuso.
Quod abs te peto, quid, rogas, requiram?
Non Albo modò, Mente sed locum imâ.*

CHRISTOPHORO ZELLERO,
Haynichenfi, Ecclesiæ Zehrensis Diacono
fidelissimo.

O*Mnia creduntur (mos famæ) in majus, habebat,
Quum non visus eram, maximus antè tibi.
Quid de præsentis sentis, Zellere, Zuberō?
Ne multum, effectu cerno ego teste, rogem.
Nimirum mensas, tanquam venisset ab oris
Frater disjunctis, instruat uxor ais.
Ferre quidem possum, quòd amicè tracter, ut hospes:
Verum laude meâ parcior esse velis.
Ingenio quàm summa meo contingere possim:
Non credis, quàm me deprimat Invidia.*

AUGUSTINO GEILINGIO,

Neostad. ad Orilam, Monasterij Reformati
Misen. apud Dn. Præfectum Scribæ in-
tegerimo.

IRe velim Dresdam. prohibet truculentia cæli.
Hac me vobiscum nocte manere juvat.
Glitzius excludet minimè, scitissimus Æqui.
Non minùs expertus forsitan ipse mala est.
Ob delapsuros erit ergo benignior imbres,
Geilingi. hunc verbis alloquere, oro, meis.
Sic exoptatam societ tibi Cypris Amicam,
Extruso nunquam de statione tuâ!

HELVICO GARTHIO, HASSO,

SS. Theol. D. Antistiti Ecclesiæ Freiberg.
Hermund.

TAntæ, tu Garthi, fama, tam nominis ampli es,
Ut faciem cupiat quisq; videre tuam.
Absterret quosdam distantia magna locorum:
Horrida morborum pluribus obstat hyems.
Distrabitur causis alius visurus agendis:
Haud obstat paucis laxa regenda domus.
Una, inquam, mens est multorum cernere coram,
Et se colloquiis exsatiare tuis.
Ipse mei compos vehementer iubilo voti:
Tam penetrat virtus cor peregrina meum.
Majestas veneranda tui, Clarissime, vultus
Incendit gratâ pectora nostra face.
Sis mihi, quod dicunt te pluribus esse. sed ecce
Me revoco, paucis tu quod es, esto mihi.

*Omnes concernit tua gratificatio, nullis
Exclusis: obstat dummodo nemo sibi.*

CHRISTIANELLO, ejusdem Do-
ctoris Garthij primogenito filiolo, *παύλαριον
αυριονοδην*.

P*Roles innumeris cupita votis,
Proles mascula, Christiana proles,
Suspirata die, rogata nocte,
Garthi, Theiosophi jubar Senatûs,
Tibi dicitur esse nata. casti
A me cordis habet manûsq; plausum,
Pro sanctâ hac benedictione Christi.
Quid verò precer huic tuo novello
Hæredi? hoc modo: par Patri, Hunnioq;
Avo fiat, & æquet indolem hõrum,
Quâ se major uterq; , fulget Orbe.
Quod quando impetrat (ut, puto, impetrabit
Devotus Studijs virente in Ævo)
Ecquid pulchrius obtinere possit?
Porro vitæ etiam salubritatem,
Quæq; humana necessitas requirit,
Hoc dum pulvere Cosmici movemur,
Hoc dum stercore volvinur miselli,
Det ipsi Pater omnium parentum.*

VALENTINO BARGERO, Fran-
co, supra hoc Ævum Logico.

L*Audat, amat cantatq; meos vox multa labores:
M, Bargere, sinu læta juvenia gerit.*

Inter præcones stat Spintharus, oscitat, edit.

Dilatat famam signa per ista meam.

JOANNI KAP-HANO, Dresd. Amico suo sincero, locus.

Multa mihi spondes, sed post tuâ Fata daturus.
Si prius exspirem, quando Kap-hane dabis?

JOACHIMO STRASBURGO,
Sax. Iuriconsulto & Apodemico.

Erras, & tecum, Strasburge, abnormiter errant,
Qui curam in versu nos adhibere negant.
Gloria nostra quidem est effusum ex tēpore carmen,
At nunquam ingenij gloria tota fuit.
Temporis impellens nostras angustia Musas,
Quod cupidis pariat tædia nulla, parit.

HIERONYMO MEGISERO, Comitum Palatino, Austriæ Archiducum Historiographo.

TRicor fuit quondam vocatus Ennius,
Quòd Græcè & Oscè & quòd Latinè sciverat.
Quo, Megisere, tu vocere nomine,
Nonnescio. dicam finis? Triginticor.

DAVIDI HOEPPINGIO, Zusatino,
ἑταῖρος καὶ φίλος.

Quamvis, Hœppingi, discesserit unus & alter,
Ne pacto steterit ille, nec iste suo:
Non mihi conversus pollex, sed pressus adhuc est,
Uni quem Fidei lege relinquo tibi.

Quando

*Quando tamen mutare voles (haud suspicor) & tu:
Ob patriæ morem dissimulato tuæ.*

PETRO SURIO, cognomento Longolio, de Iphace Manducone.

Qui numerare decem nuper mihi, Petre, volebat
Lippus Iphax, luscus jam dare quing³ cupit.
Accipiam, Suri, brevis est occasio lucri.
Si fuerit cecus, quomodo solvet Iphax?

PETRO FRITZIO, J. U. L. SERENIS. Elect. Brandenburg. Consiliario sapientissimo.

Plenum hominem fidei Zeidlerum, atq³ omnis
Ad te cultorem nomine mitto meo. (Honestè
De me curandum, Fritz, committere tutò
Huic poteris. certè nec mihi credo magis.
Quartà Saturni veniebam jussus. herilis
Adventu nostro janua surda fuit.
Ne forsàn contingat idem, mutemq³ colorem:
Cum Musis placidus malo manere domi.

FRIDERICO HORTLEDERO,
Iurisperito, & M. BARTHOL. WINTERO, Illustris. Juniorum Princ. Vinariens. Sax. &c. Ducum Informatoribus dexterrimis.

Quò, mea Melpomene, te mittam, quæris? in Arcē,
Ad Præceptores vadito missa Ducum.
Nempe Hortlederum, Winterum nempe; potētes
Ingenio, sanctos moribus, arte graves.
Scire cupis, quid agas? ipsis epigrammata ferte,
Quæ peperit, Octobris dum secat Hora botros.

Adspiciunt celebri sub eorum nomine lucem.

Hæc de causâ aditus masculus esto tuus.

Bellerophontéum sapit hic nihil, & nihil ille:

Humanos miris experiere modis.

Quando rogant, autor quare non venerit ipse?

Responde: voluit, palliolum vetuit.

Quam tum Diogenis baculus, quam cognita pera:

Indigitas vatis tam bene nota mei est.

M. JOANNI DONNERO, SS. Theol.

Cand. Philosoph. Facultatis Ienæ Adjuncto,

φιλοσοφῶντι.

Doctorem Agricola Juris, Donnerere, creatum
Nescio: magni autem Lipsia magna facit.

Si rumor verat: versu gratabimur ipsi.

Ingenuas Musas haud magis alter amat.

Non incrementum nimis hoc prænsabat honoris.

Fortè tamen, quæ sic urserat, uxor erat.

MARTINO REINHARDO, Neo-

husio, SS. LL. Prolytæ.

Quid tum, de facie si te non viderit ante
Ingenij subitus spiritus ille meus?

Si, quos haud vidi, cohonestem epigrammate nullos:

Nil intra, quod agam, per breve tempus erit.

Anseribus funesta dies, tibi lastrica verò,

Hos hodie versûs ex Helicone tulit.

Qui quid significant, & quomodo solvere possis

Te vinctum: Ratio dicat, & Hora tibi.

At solves, Martine, tuo hunc pro nomine nodum.

Lenitur facili destruiturq; Mero.

*Sic tibi de pingvi pars anseris maxima cedat!
Sic infinitum lux micet ista redux!*

GEORGIO FRID. AQUILÆ, Sal-
veld, SS. Theol. Stud. *συνμογίτη.*

TE mediâ quintæ visum (sed versibus) ibo.
Fac pulsaturis inveniare domi.

Ferre gelu nequeunt dulces, mea numina, Musæ.

Materiâ, fornax unde cale scat, egent.

Obvius i properè, Friderice, vocantibus ore,

Unanimi referent me bene velle tibi.

Te pariter bene velle mihi retulere frequentes.

Hoc vel ob officium se meruere coli.

Quidlibet expalpes: nil non quæq; impetrat harû.

Agmen id in dubiâ sorte fidele mihi est.

JOANNI WAXMUTO, Longo-Sa-
lissano, suo *ισοδιδάτης.*

Magni usus Philotheca; sed est majoris abusûs.
Semisenex hodie sum, mihi nulla fuit.

Nulla sit. inscribet compactum multus in Album,

At non, quamprimùm scripsit, Amicus erit.

Quùm redij lenam: liber hinc mihi missus, & inde;

Auxilium hinc inopi nullus, & inde tulit.

Verba dedere, quibus complere vel æthera possem.

Cordatè, ut mittat post mihi nemo, feram.

Næ cupidè, Waxmute, tibi communico nomen,

Notitiâ ardescens interiore tui.

Quod placidi mores, quod parca labella merentur,

Inq; sacra Aonidum numina pronus amor.

*Auge heic, auge alibi (sed me felicius) arctum
Quos fidei tecum fœdus inire voles.*

DE SPARTANIS, ἀξιωματικοῦ.

I*nterrogatus quispiam, quei Sparta sic
Floreret? an quòd imperare tam bene
Recteq; possent, ac solerent? immò, ait,
Parere cives absq; vi quod sueverint.*

JUSTO GEBHARDO de Camen-
tzia, I.U.D. & Patriæ Reipublicæ Syndico,
Novo Marito.

N*um te pefecisti tandem, mi Iuste, Maritam,
Antiquum ad ritum cujus es Ignis Aquæ?
Ostendat nobis fructum Lucina Decembri:
Sic puero scribam τὰ ἄγρια blanda tuo.
Tanquam in materie, non stramine, duret hic ignis.
Exstingvent anni, sed tamen & cupient,
Qui per postgenitos defuncti vivere possunt,
His quid defunctis mors, nisi vita prior?*

ZACHARIÆ SCHUBARTO, Bo-
leslâ-Silesio, SS. LL. Cand. dignissimo.

N*æ tu sincerus, Schubarte, videris Amicus,
Quem scio me nutu posse movere brevi.
Immò vel absq; illo. quâ te me cernis egentem,
Prospicis: aut hanc das, aut aliunde rogas.
Certè centeni non sic venerantur Amicos,
O Schubarte, mea numen Amicitie!*

FRI-

FRIDERICO MONAVIO, Patritio

Wratisl. Iuveni Nobilissimo & Eruditiss.

Nescio, mēne magis voces epulæve, Monavi,
Nutrierint: hodie tam quòd utraq; juvent.

Libera (per pocilla) patris diffusio Bacchi

Quàm recreare animos, quàm vegetare potest!

Nos modò non mergat. si curas deprimit, & si

Explicat attractâ seria fronte, sat est.

Perspersus nive sermo fuit. sic prandia, cœnas

Condiri: uniri fida ita corda decet.

Crede, meâ nescis elabi ex mente, Monavi.

Doctrinam pariter vidi, animumq; tuum.

Hunc fortem, illustrem vidi (inquam conscius) illam.

Quâ vir eris, quondam Patria testis erit.

Nil me nimirum mentitum heic esse fatetur

Lipsia nunc. ecquis credere nolit ei?

Nostro detractum studio nihil, illice Festo.

Et Pietas nostro est visa favere Joco.

GEORGIO TISENIO, Brunopol.

Utriusq; Medic. Cultori studiosiss.

Paupertas studiis non est incommoda nostris.

Excitat, & versûs excutit, immò dolos.

Non inciviles, sed quos solertia laudet:

Nec quos ipsa Ate dixerit esse malos.

Tam-rarò infelix vivo, quàm scribo frequenter.

Affectûs vatis posse movere boni est.

Cuicui iudicium est, facile ille advertit: an ingens,

An sit scribentis parvus in ore dolor.

Quantus, Tiseni, meus est? haud maximus, at nec

Est minimus. medius, dic mihi, quantus erit?

GEOR

GEORGIO GEIGERO, Patritio

Wratisl. juveni nobil.

Quum contemplatus fuerat te Phæbus ephebum,
Miratusq; supra dixerat esse fidem:

Non magis es juvenis, numero te adscribo virorum:

Quod quæ conveniunt his, ea & ipse sapis:

Haud elatus eras, Geigere, hoc esse virile,

Quis neget? invidiam gignere perge tibi.

MELCHIORI AGRICOLÆ, ex

Elysiis Lubeno, P.L. & Philologo eximio.

Quei tu tam felix in eo, Agricola enthee Vates,

Quod brutus reliquis est anagramma labor?

Timæo non vis, video, concedere quicquam.

An contendis eo forsitan ire prior?

Hactenus ambiguum non est. tibi præfero sanè

Timæum, vis te? nil moror, exsupera.

Ut non auctores cedant autoribus ultrò:

Autorum melior cedere Musa jubet.

JUSTO GEBHARDO de Camen-

tzia, I.U.D. & Patriæ Reipub. Syndico.

Tu qui me cellâ soceri expectare jubebas,

Iuste, expectabam, non a venire monet.

Post hanc excludor, totâ tibi nocte patescit

(Cur velit exclusum te tua Costa?) domus.

Tædæ recens exspirat adhuc è corpore flammæ.

O pereat nunquam grata ea tædæ tibi!

Sic accende tamen, ne te consumere totum

Possit: ab alterna quod vice surgit amor.

ZACHA:

ZACHARIÆ SCHUBARTO,

Boleslâ-Sil.SS.LL.Candidato.

Ante diem summum metuat quæ copula solvi,
Missa à Zuberò sit tibi grata tuo.

Decreto bonus es, Schubarte. tibi omnis amorem
Debet scis illum me tribuisse probum.

Augeo. sic, quidquid mihi displicet, ibo minutum.

Vivendum hæc ætas cautius esse jubet.

Det DELLShuic voto robur! tu roboris auge

Pondus per votum, candide Amice, tuum.

Infundant oleum parcè pleriq; lucernæ:

Fac, Schubarte, tibi fulgeat illa magis.

Ingenij est, de quâ (hoc epigrammate) dico, lucernæ.

Exstinctam, visa est vix ubi flamma, vides.

Id verò potius dico, quam conqueror. ad vos

Pertinet Elysios ista querela nihil.

Quos, scio, perstringat. grativos semper eratis.

Haud vestram in patriam talia probra cadunt.

WENCESLAO B E S M / ex Marco-

mannis Sternbergensi, SS.LL. Cultori
indefesso.

Promisi, venio. comites mecum affero Musas,

Immo meas ad vos, Wencesilae, duces.

Esse domi renuunt sine me cultore. fatentur

Se debere mihi, quid modò cunq; velim.

Nil autem præso, quod honestum aut utile non sit,

Qui scio, quàm deceant hûc veneranda Chorum.

Verbo uno supplex, ipsas epigramma rogabam:

Annuit hæc votis, annuit illa meis.

Qui

Quin cunctæ unanimes (sed eas, dictabimus) ajunt,
Nostro ut cultori gratior advenias.
Qui quantum nobis; tantum inde favemus eidem:
Obvia quòd cuivis gratia nostra bono.
Quisquis nos, quisquis numen genitoris honorat:
Munus & à nobis, & genitore capit.
Haud sumus ingrata: scimus, quid quisq; reponet.
Ad quos de nobis ulla querela venit?
Siqua tamen venit, quis causam præbuit? ecce
Dicemus. qui nos negligit, excutitur,
Audis ista, Behmi, nec cor tibi subsilit intus?
Non jam de fructu certus es ex studiis?
Ebria quin dulci ponis carchesia vino?
Quam siccâ auditor fauce Poëta sedet!
Adstat Honos Musis dictantibus, annuit. ibo
Cum ducibus (quod agam, credo vocare) meis.
Ne de promissâ quidquam dubitato tiarâ,
Quin hanc decursam pergito pæne viam.
Inceptum pulchrè, pulchrè si desinit, ecquid
Pulchrius? observas hoc, ab eoq; vir es.

IN ACRITUM.

VIs hoc expungam, vis nostris versibus illud.
Omnia si sanem, quot resecanda forent?
Materias habeat varias mea Musa necesse est,
Acrite, vix magnum res dabit una librum.
Qui nec sunt, nec erunt unquam fortasse Poëtæ,
Censeri ad tædas funeraq; atra volunt.
Exscribunt, verbo dicam. sic sæpe colorem
Dum rerum mutant, perditur ore color.

FLORIMUNDO ROBIANO.

Ad quoscunq; venis, laudant, Robiane, frequētes
Te: sed & hoc addunt, Gamma deesse tibi.

VINCENTIO SCHMUCKIO,

Smalcaldensi, SS. Theol. D. Ejusdemq; Facult.

in Universitate Lipsi Publico,

Nobile, Vincenti Schmucki, tibi nomen utrūq;
Mensuramq; imples pulcro utriusq; modo.

Affectu Vincis placido quemcunq; rebellem:

Utq; tibi faveant omnia corda, moves.

Hæc in Theiosopho præfulgentissima dos est:

Communem verò tecum homo rarus habet.

Virtutum sanctis intus te vestibus Ornas:

Nec minùs externo mundus bonore places.

Par tua perpetuo stillat doctrina canali,

Cisternam tantùm ponere quisq; velit.

Lipsia te digna est: contrà Tu dignus eadem:

Quale decus tibi fert Lipsia, tale refers.

„ Bellum est certamen, quod mutua palma coronat.

Natali hæc volui dicere sole tibi.

M. HENRICO HOEPFNERO, Or-

gani Aristotelici apud inclytos Lipsienses

Professori Publico.

Quicunq; Neldelium redivivum forsitan optant,

Rem dignam, risus quam comitetur, agunt.

Succensent stultis immitia numina votis.

Uti præsentì commoditate decet.

Organon Hoepfnero vult expositorè doceri:

Nec, reor, Umbra alium Neldeliana velit.

*Non ipsi invideant suspiria nostra quietem :
Non Cathedram Hœpfnero Lipsias alma suam,
Prædecessoris perlatè ut fama patebat :
De Successoris polliceamur idem.
Hic Academiae minimè laniabit Honorem.
Instar cujusdam , spero, Gigantis erit.*

M. CHRISTOPHORO PREIBI-
sio, Silesio, Publico Moralis Philosophiæ apud
Lipsienses Professori.

V *Aldè, Preibisi, tua commendatio nobis
Profuit. ô tali munere semper ovem !
Tu quia novisti rectè internoscere quosvis :
Ad plures simili dirige sine viam,
Olim Barbaries habitabat Sleside Terrâ :
Nunc quacung, venis, nil nisi Cultus adest.
Quin ea cum vernis certat florentior Horis :
Et Charitum jures hanc renovâsse manûs.
Ob patriam felix, Preibisi, diceris : ob te
Applaudit tacitè non minùs ipsa sibi.
Ingenijs magnis hæc Natio dives abundat.
Vis Phœbos ? Martes quæris ? utrosg, dabit.
Quin eadem non est alienis invida Terris :
Communi cupidas vult satiare Bono.
Alma Professore sic te sibi Lipsia legit :
Lipsia , virtutis buccina clara tuæ.
Ad spem de fructu nos Ethica prolicit ipsa.
Nec committi aliq tutiùs hæc poterat.*

MAGDA-

MAGDALENÆ PISCATRICIS,
Freybergensis, Virginis Honestissimæ, Pudicissi-
mæ, Moratissimæ, Epitaph.

A Dscribi sanctis dignissima virgo puellis,
Cessite Piscatrix hęc tumultata jacet.
Erigat uxori statuam de marmore Princeps:
Carminibus vireas tu veneranda meis.
Spe mea, re necdum fueras, ô viva super sis!
Præ te intret thalamos altera nulla meos.
Nupsisti Christo. bene factum est, optima virgo.
Ille corona tuæ virginitatis erit.
Hoc de te verè, si quâquam, dicere possum:
Quàm corpus, pectus te coluisse magis.
Mater honestatem te prævia duxit ad omnem:
Cui tua mors ne sit mors sua, Jova vetet.
Ultima ceu linquit, sic visit limina Templi
Prima, pio Zelo plena, salutis amans.
O mea, nec tamen (heu) mea Magdala, tutæ quiesce.
Christo Anima ut vivit, sic tua Imago mihi.

IN SYMBOLUM JO. SAL. SARTO-
RII, Gorlic. Lufar,

IPSE FACIET.

A ΤΤΟΣ ποιήσῃ. σὲ σά, τ' ὄνλ' ἐπίτρεψον
ἐκεῖνῳ.

Εὐχαλῶ δυνάτῳρ' ἔργμα, Θεοῖο δ' ἑσάφκ.

Dd

IN

IN CHRISTOPH. HOEFELICHII,

Norimberg. SS. LL. Candidati, & Poetæ cultissimi, Psalmodiam.

Cujuscunq; Professionis aut sit
Hic aut ille: decet Beatitatis
Anteponere Sacra Candidatos:
Tunc felicius huic suum, suum illi
Opus cedit, id experiri & in te,
Hœflichii, aggredieris. tuas probamus
Curas, & quod oportet, estimamus:
Quas probavit & estimavit olim
Rittershusiades, vir ille magnus
In quovis genere eruditionis;
Qui nullius adhuc ab ore vatis
Laudatus satis est, stylog; cultus.
Perge, & posce, quod inde promereris:
Ut fructus studium hoc sui sequantur:
Quamvis sufficiat sibi ipsa Virtus,
Et curæ pretium perenne penset.
Ultrò te Pietas beavit alma,
Ad fastigia Gloriæ levatum.

IN EIUSDEM SYMBOLUM GERMANICUM, quod est:

Rathe ein Getreuen in der Noth auch.

NE tibi, quod profit, duntaxat consule Soli:
Sed pariter fido præsta, ubi quæret, opem.
Vel si non quærat, res est acceptior, ultrò
Quam dat, & ante preces mittit amica manus.
Non nobis solis; nati sumus omnibus æquè.
Hujus, Hœflichii, Symboli imago tui es.

IN

IN LEONHARD HOEFlichii,

Norimberg. SS. Theol. Stud. Symbolum

Teutonicum, quod est:

Liebe / Hasse Niemandt.

VTredameris, ama: funesto odio affice nullum:
Adversus verò crimina Bella gere.

Turba sumus vitiis naturâ obnoxia. quid tum?

Non ideo in similes abiiciatur amor.

Emendanda pathe nostra, atq; aliena ferenda.

Hoc alij ut faciant, dum facis ipse, jubes.

Laudo hoc, & plenis commendans prædico buccis.

Nec monita, Hœflichii, me piget ista sequi.

Dixerim ego, ut fame mihi congreget angulus ho-

Vos priscâ, vitiis cedite, amabo fide. (stes:

AD PHOEBUM, DE SCHOLA

Quadam, uti vocant, Particulari.

NIl bodie prodit commune. hac ultima tantum
Illustres édunt tempora nostra theses.

Vel de Latrina thesis esto, illustris habetur:

Usq; adeò illustre est, quidquid hic, ille sapit.

Phœbe, tuos poteris radios transferre seorsim,

Minariq; novæ sidera clara scholæ.

Ne verò diu abes: citò, Phœbe, revertere nobis.

Nos, metus est ingens, obrui ab his radiis.

Aut potius tenebris. ita significantius ajo.

Quæ sit, se prodece forsitan ipsa brevi.

Turpe, Academiis similem se velle videri:

Quum sibi sit sceptri subsula virga loco.

GEORGIO WIMRODO,

Marentino.

Wimrode, cur non amplius Vulpanferem,
Rogas, amem? non accidat mirum hoc tibi.
Abusus est insigniter mea fide.
Nec, idem mihi ut tu feceris, parcam tibi.
Cur verè amanti non adhaerent firmitus?

PETRO THEODORICO, J. U. D.

& Profess. Inclytæ Jen. Acad. Publ.

Nomina, vel potiùs dum lumina Jenidos Almæ
Omnibus instituo reddere nota locis:
Ad te Pieridum deducor ab agmine, Petre,
Quæ referunt, hunc tu cerne Zubere virum.
Cerne animo & vultu: reverà utroq; probabis.
Contrà ostende ipsi vultum animumq; tuum.
Te quoq; cognoscet, visûs & mentis acuta,
Scit, quos excipiat: quos scit item excutiat.
Ut non actutum, qui sis, agnoscere possit:
Tablinum adventûs limine trade tui.
Scita hæc Doctoris si tanti indigna videntur
Indole: Patroni nomine digna leget.

JOANNI GRYPHIANDRO, Hist.

& Poët. in Almâ Salanâ P. P.

Iudicium, Gryphiander, amo, quod ferre solebas
De me, de Musis (missa ubi Mica) meis.
Amplector valde, sed partem amolior ejus.
Quàm verò, quem tu me facis, esse velim!

Tolle,

Tolle, expunge (licet) si fortè sit obuius error.

Non mea vult soli Musa nitère sibi.

Nempe datum & reliquis aliquod rationis acumen.

Omnia qui posset, nemo repertus erat.

M. JOANNI DONNERO, Palatino,
SS. Theol. Candidato dignissimo.

Non in amoris ego tribuo certamine palmam,
Collatâ verò doctrina cedo libenter

Et meritò, Donnere, tibi: fastigia Pindi

Quem solio dignata suo fecere beatum,

Sed non elatum. favor hinc tibi surgit, & inde,

Certatimq; tui rores sitiuntur amoris.

Quin etiam Proceres pæne in tua fœdera cogis.

Certè sunt, prono quorum tibi gratia vultu

Offertur, sed & hanc verâ pietate merenti.

Cætera, quæ terrâ rota volvitur, exstat in alto,

Et minimam illius partem modò tangit, & imam:

Sic ivisti humiles tu nunc, Donnere, per artes:

Optima in excelsò pars est, & maxima surgit,

Purpureâ (ut digna est) mox conspicienda tiarâ.

Cernimus arboreos nequaquam crescere fœtûs,

Sed crevisse. tuos ita factos esse videmus

Ingenij fructûs: fieri non vidimus istos.

Mentior. & fieri paulatim sensimus: alnum

Maturos alijs quos nunc apponis ad usum.

JOANNI-WOLFGANGO HIL-
LERO, Bergâ-Palatino, SS. LL. Candidato.

Quippe tuus genitor, vir spectatissimus, olim
(Nescio quâ famâ ductus) amore suo,

Credidit haud tantum, sed & amplo munere dignum
Censuit, & vinxit me sibi: gratus era.
Tunc ego non poteram. quod do tibi, presto parenti.
Ejusdem radix augmen honoris alit.
Quin videor jam pene novos agnoscere fructus.
Nam me Donneri fallere lingua nequit.
Cui tantum, quantum cuicumq; Laboris Alumino
Attribuo. nescit turpiter esse piger.
Ut neq; tu. parili stadio decurritis ambo.
Ut suus est Ipsi, sic Tibi certus honos.
Tantum heis aiebam, facturus plura: Coronam
Quando, Hillere, tibi conferet alma Themis.
Quod fiet. meo in augurio verace quiesce.
Vitam (hoc ex reliquis opto) beatus agas.

JACOBO SCHOEPLERO, OEtin-
genfi, SS.LL.Candidato,

A Se qui felix alios quoq; reddere tales
Assolet, is felix esse meretur homo.
Hoc, Schœplere, facis. qui si forrasse requiras,
Unde mihi hoc constet? Vultus honestus ait.
Plsû autem Pietas, quæ si cui pectoris arcâ
Cura, ne cura cernitur esse tibi.
Ad vitam emendat tua se fortuna decentem,
Gratiâq; ingenuo mixta pudore probat.
Haud magis exceptus sit apud Phæacas Ulysses,
Quàm tu me, credo, comiter excipies,
Possum ferre, dari philtum mihi dulcis amoris.
Possum ferre, inquam. sed modus adsit ei.
Qui vice me prima nimis amplectuntur, ut isti
Desistunt nimium deficiuntq; citò!

*At modus ipse Modi es. poteram mihi parcere sensu.
Quid? nec debueram, quod Modi es ipse modus.*

JOANNI DILECTO, Marchiaco.

S*Im nequam, vel sim, quod sit contemptius isto,
Si te non intra scrinia cordis amem.*

*Quid verò mala lingua suo pro more serebat,
Contentum dono me minus esse tuo?*

*Sum, neq; dememini, dextram quod nuper in aurem
Miseris: accedat portio major ei.*

*Seu non, seu veniat: de te non conqueror unquam,
Dilecte, o de me (quæso) querare minus.*

*In nos ne vibrent Sancus sua tela Fidesq;
Nec Sancus nobis, nec violanda Fides.*

GEORGIO HENÆO, Franco.

Q*uando igitur volumus Gothanas visere Musas,
Aut compellatum Pierin ire patris?*

*Dico, Henæe, patris: quem toto Helicone receptū,
Suspicit aura Soli, suspicit aula Poli.*

*Obligor. obstrictus quoq; tu. præstemus oportet.
Non debet labiis pacta natare fides.*

LEONHARDO RITTERO, Vina-
riensi, SS. Theol. Stud.

N*ovum quidem, sed priscâ Amicum te fide
Agnosco, mi Rittere: & agnoscam diu.*

Diu? immò semper, cognitum mihi intimè.

*Non præligatum pectus est mihi, sed est
Præmolle, & est affectui penetrabile:*

Ultiq; in eos, qui sunt amantes & Mei.

*Et maximè Virtutis. Hanc, & non minùs
Rittere, amas me, reddet illa, quod decet.
Et ipse reddam, quod profecto baud dedecet:
Æternitatem nempe nomini tuo.*

*Affectum eundem vidi ego in vultu tuo.
Devincior tibi jure nexu mutuo.*

Fideliter calideq; amo, ac sinceriter.

Vel vita terrâ in hac mihi cœlestis est.

Adspēctus est jucundus, est jucundior

Affatus, animus inde jucundissimus;

Majoribus reverentiam, minoribus

Dans comitatem, & innocentiam omnibus.

JOANNI ROTHIO, ENNEAPYR-

gico ad Gabretam, Palatino, Philos. St.

N*on medicamentum perfectius est ad amorem,
Quàm Virtutis amor, quàm Pietatis amor.
Hujus & Illius præfers specularia Divæ.*

Hinc quoq; te, Rothi, me meus ambit amor.

Ne prece quæsitum credant, pretiove paratum.

Grandius est, ad te me quod, Amice, trahit.

Qui non (quod cupio) semper quæo vivere tecum,

Votihujus referat scriptio crebra vicem.

Sic, qui jucundi splendorem Solis habemus,

Candelam noctu posse tenere juvat.

Te porro studiis, Rothi, & virtutibus orna.

Non ad amicitias certius est medium.

Fac videam Patriæ plausûs, & sibila Jenæ.

Illos nunc animus vidit, & ista meus.

Quam voveo, est à te, simul in te prompta voluntas.

Annuat huic oculo Numen utroq; Jovis!

MAGNI

MAGNIFICO INCLYTÆ LIPS.

ACAD. p. t. Prorectori, CHRISTOPHORO
BRUNONI, Hereditario in majori Pefna,
Phil. & Med. D. & Profess. Publ.

Quod nuper scriptum, Bruno Clarissime, misi:
Excusum prælo nunc ego mitto tibi.
Quin mox hoc etiam, quod jam mea penna figurat,
Ad votum videas veste nitere novâ.
Grata quidem, spero, manus est mea: gratius autem
Accipitur, quidquid publica fama probat.
Suscipe, quo primum vultu. scis, credo, quid orem.
Non est tam forti cornea fibra viro.

M. JOH. LEONHARDO AGRICOLÆ,
Istro-Werdano, Iurisconsulto, & Pragmatico apud. Lips. exercitatis.

Exemplaria sex novella mitto
Legenda, Agricola, & tibi obtinenda.
Novi te cupide meis vacare
Musis, quas quia comparas Oveni
(Magistrali epulo quod efferebas:
Quodq; invitatus ego unus audiebam)
Stylo, cujus amo rotunditatem:
Tantò strictius, excitatus istâ
Flammâ, scribere destinabo, quantò
Nos accedere prædicas ad ipsum
Præ cunctis propius. nec inde sumam
Statim cornua. plus minùs levamur,
Quando temporis est levare velle.

M. MELCHIORI WEINRICHIO,
Philos. Facultatis in Acad. Lips. p. t. Decano
Spectabili.

TE delectari Zuberi versibus inquis.
O quàm jucundum tale meâ aure melos!
Nam quum præclaris vivas in laudibus ipse:
Abs te laudari nostra, Decane, fero.
Et studeo tanto dignus præcone videri.
Haud alias quævis gloria grata mihi est.
Separis ingenij tecum communico quædam.
Ocia in his videas esse molesta mihi.
Tu verò, quo me dignatus es ante, favorem
Amplia. & hunc à me jugiter obtineas.

M. AMBROSIO BARTENSTE-
NIO, Annæmontano, Asceterij Lipsiæ ad D.
Thom. Rectori.

ME te velle meis excludere credere possis.
A Musis. minimè. Pallas id alma vetet.
Æqua meis non est conatibus borula quævis.
Hæc, ut te visam, me monet, immò movet.
Nec, Bartensteni, vacua te visito dextrâ.
Mecum, quæ fallant tempora tarda, fero.
Erigo sic plures. quædam est medicina Poësis,
Cujus quondam ingens usus bonosq; fuit.
Nec nunc tota quidem jacet: & quòd præta sit: ipsa,
Aut ejus potiùs sordida larva facit,
Sic per se pulchrum fœdatur imagine falsâ.
Quid, quod non hodie & innet abusus iners?

LAU.

LAURENTIO HOFEMANO, Hal.
SaxPhil. Med. & Chirurgiæ D. Promoto, Astro-
nomo pariter Excellentissimo.

Nominis aura, Hofemane, tui me suaviter ad-
Dum re pro firmâ spe mihi corda levat. (flat,
Non illum moveat, quem proletaria movit,
Clara tot emissis classica Musa libris?
Pro ratione aliquod rectè à discrimen habebis,
Ut qui nil aliàs præcipitanter agis,
Quomodo tractetur veteranus, quomodo tiro,
Quomodo qui proprio carmina Marte facit,
Quomodo qui manuum perquirat scrinia furto,
Inq; usum impostor sublegit apta suum,
Aut alio quocung; modo se nomine vatis
Insinuat: brevius dico, Poeta Nothus.

SUB IMPROVISUM SIMONIS RU-
LANDI, Graphiarii Cæsarei, reditum.

TAm citò quò perges, qui vix ingressus es ædes.
Mecum, dum redeat tersior aura, mane.
Majorem haud ob te videat vicinia fumum.
Vis loto fessus pane domare sitim?
I, coqua, calceolos dum terserit, intere, misce,
Unà etiam sunzam de meliore cado.
Quid tecum rerum bone fers Rulande novarum?
Quæ de Matthia Cæsare fama novo?
At comedere, atq; occide famem: post, si qua rogâro,
Responde, Lasso mensa quieta placet.

GEOR-

GEORGIO GITLERO, Sil. Jurispe-
ritissimo, veteri & magno suo amico.

Historiæ, leges, & sanior illa Sophia,
Bellam in te sedem junctâ decenter habent.
Non tu de quâvis re cum quocung; vereris
Conferre: usq; adeò scibile quodq; sapis.
Magne Bibranorum genitor, tua lecta juventus,
Impigra quæ Castris militat Aoniis,
Commisâ huic tutò est. & tu, Gitlere, Patronum
Magnificum tantæ dexteritatis habes.
Gratulor ambobus de prosperitate cupitâ.
Alteram, ut hoc volupe est, quum lavat una ma-
Urgendi favor est inceptos caussa labores. (nus!
Sit mihi Mæcenâs, Cotta vel alter ero.
Ingenia intereant, stipendia quando negantur
Debita. Sic semen sparsile nutrit agrum.

M. CASPARO LVNITIO, MAR-
tispurgensi, Poetæ elegantis.

CEnseo, censeri si Musa aliena requirit,
Candidè, & auctori nil nisi vera loquor.
Affectûs cæci sunt, & melioribus obstant.
Quæ bona sunt, laudo: quæ mala, dico mala.
Quæq; emendari possunt, emendo libenter:
Ne sacer Aonidum dedecoretur honos.
Sed tamen, assensu prægresso, corrigo demum.
Sunt, sibi qui nimium (re quoq; inerte) placent.
De te, Luniti quid dicam? pergere mando.
Quid præstes, uno carmine pervideo.

Expri-

*Exprimis altitudoque vestigia plana Maronis.
Semper, & ante omnes hunc imitare ducem.
Nec verò solum. Venus est sua cuiq; Poëta,
Diversisq; trabunt oia nostra modis.
Deniq; quod seris expressum vocibus ibo:
Tertia jam capiti laurea nexa tuo,
Tantum propositum laudabile fortiter urge,
„ Nulli carceribus; sine Corona datur.*

DANIELI MOLLERO, Braiten-
hanâ Misnico, Phil. Stud. Amico, & p.t. con-
tubernati suo jucundiss.

Dum te occupatum literis video bonis
(Ad quas colendas missus huc es à Patre,
Viro optimo, humanissimo, doctissimo,
Præcone vocis cælicæ dignissimo)
Mollere, cursum hunc strenuum valdè probo;
Et incito te, ut laudis hanc pergas viam,
Colasq; agrum felicioris indolis.
Aras tibi, occas & seris tibi, & metis,
In te redundat fructus omnis, & tuos.
Ilt unda trudit undam, item dies diem:
Revertiturq; elapsa nulla, usq; ingemas.
„ Suo vacante, aliena cernere horrea
„ Triste est repleri, & indigere, id ut accidat
Nunquam tibi, semente (in ævo Veris hoc)
Tibi prospicis, ne dura te senectæ hyems
(Occasio quum calva non sinit ampliùs)
Premat bene i feliciterq; cæptum ut est.
Nunquam tui suspende temporis molam.

LITE-

DO PAULO ZEIDLERO, Enneapyrgico ad Ga-
bretam, Polyhistori.

Lectio quem doctum, Zeidlere, magè efficit usus;
Propter candorem quem bonus omnis amat;
Hanc tibi materiam de rerum mitto mearum
Desectam sylvâ. Si vacat hora, lege.
Serviat, ut non ulla vacet, dum fulget Apollo,
Quàm prætermittas, antè lucerna tibi.
Tam cognoscendi cupidus perrepere gaudes,
Quidquid hic autor habet, quidquid & ille boni.
Inter ut historicos, nostrum quos exebit ævum,
Sic tibi perpauci sunt pietate pares.
Quem præmisisti Sigmundum ad sidera Fratrem,
Hoc quoq, decurrit nobile laudis itor.
Credo ego Zeidleris innatum, vivere sanctè,
Quotquot ab hoc aliquod sanguine sangvè habēt.

M. JOAN. WILH. WALLI-
CHIO, Vinar.

Ævi bujus Fatum, Wallichii, cernis, ut isto
Omnia vilescunt, omnia penè jacent.
Quidquid mirandum fuit olim, quicquid honestum:
Nunc leve, quum non sit, nec nisi turpe vocant.
Accidit hoc Musis, hoc vatibus undiq, pressis:
Nec videas hominum spretius orbe genus.
Causam in nonnullis movi, non omnibus, at tu
Ex cæno hoc natum me reputare cave.
Ipse odi, plusquàm quis portas oderit Orci,
Qui sacra Castalidum numina prostituunt.

Res

Res habet exemplum. liceat mihi tollere tantum:

Juro, prior nobis redditus exstet honos.

Seu vero curent, seu non epigrammata: tantum

Tu cura, curæ sic mihi prorsus eris.

Qui volet, à multis dependeat. aestimo paucos.

„ Nec cuivis, Paucis posse placere, datum est.

M. LUDOVICO REINHOLDO;

**Hennebergico Franco: & JOANNI WERNER-
RO, Rondeburgo-Misnico.**

V*Era ea amicitia est, quæ nil de rebus Amici*

Querit, sed gratis, quò redametur, amat.

Sic ego te, Reinholde, opere ecce hoc impleo mētis,

Promissum labio quod tibi nuper erat.

Falsa ea Amicitia est, quæ, quas desiderat, illas

Quò capiat, blando lumine captat opes.

Haud isto, Wernere, modo nodòve ligabo

Te mihi: nec mea sit gratia pacta brevis.

Puram & perpetuam stipulor tibi purus, ut ipsi.

Puram & perpetuam purus uterq; serat.

Et ferat è templo Virtutis, Honoris in Ædem.

His ego Præsidibus credere me soleo.

Ne porrò ingenij hac levissima (tempore teste)

Credite, sed potiùs pectoris esse notas.

Majori vobis, fero, se commendet abeno:

Vix major fidei ferveat ignis eo.

RUDOLPHO BERGMANO,

March.SS.LL. Candidato.

A*D cœnam invitas, sed quâ Bavillius adsit.*

Non edo, nec tali cum nebulone bibo.

Mastu

Mastupratorem disperdat Vejovis ira.

*Vis veniam? hunc jubeas in malam abire crucem,
Accedam, à populo qui dignè vapulat omni,
Bergmane? hoc aliis svade. ego vivo bonis.*

JOANNI AVIANIO, Tuntorphina-
ti, Pastori & Superint. in Ferrato Monte.

Optima fama tua est, Aviani, & maxima passim;
Nec temerè huc magnes me tuus ille trahit,
Ingenij magnes, inquam, quorumq; favorem
Ad se qui Genij dexteritate movet.
Te laudum vectent alij super æthera plaustis:
Non, si Pandoram te voco, sum nimius.
Admirandus huic animi pro dotibus ævo,
Venturo potiùs suspiciendus eris.
Frange iram Phœbi, desideriumq; bonorum,
Quæq; alijs servas dramata, prome tuis.
Censeri malo vivus, quàm mortuus. aufert
Ex scriptis, quanta est copia cuiq;, libris.
Si quid culpetur, quei se defendere possit
Desitus? in reliquo difficile esse putes.

M. JOH. DONNERO, Palat. Philos. Fac.
Ienæ Adjuncto, SS. Theol. Prolytæ meritiss.

LAuriperda iterum revisit ad nos,
Donnere (obstupui audiens adesse)
Bylo. quid faciet? puto, Poëtas.
Quales? qualis & ipse: nempe bardos.
Quid monstrum, nisi monstra, gignat ex se?

IN JOANNIS HOEFLICHH, CI-
vis Norimberg. Symbolum, quod est:

Domine si me occideris, tamen sperabo in te.

Infinita DEI bonitas & gratia summa est:

Hanc pervasit adhuc nemo: nec ullus erit.

Quomocumq; animis nostris videatur: ad equum

Dirigit ac rectum, Dextra quod Ejus agit.

Si, Domine, accensus me justâ occideris irâ:

Spem non abiiciam, nec violabo fidem.

Magna fuit quondam sancti Patientia Jobi:

Da vires animo, non minor esto mea.

Spiro, exspiro tibi. tumultu me Morta recondat:

Dic verbum, redeo, qui tuus antè fui.

Hoc mihi cor patiens, hanc spem, DEUS Optime,

Symbolon hoc obitu vita sit ipsa meo. (serva.

IN DISPUTATIONEM CLIMA-
CTERICAM CHRISTOPHORI HOEFLICHH,
Norimberg. SS. LL. Cand.

Climactericus est periculosus,
Hœflichi, (neq; fama fallit) Annus.

Climacterica disputatio te

Tangit Septima, Præsede Ungepuro.

Casus Oppositor minatur audax.

Declinabis eos, loquutus ad rem.

Preparatio facta nunc, opinor.

Exsultantior hunc adis ad Actum.

Instructus malè vix forum subibit.

IN DISPUTATIONEM LOGI-
CAM LEONHARDI HOEFLICHII, Norimberg.
SS. Theol. Stud.

S Angvinis ejusdem cum fratre, minoris honoris
Ne quōdam evadas, turbam Heliconis amas.
Ingeniumq; polis ope Phœbi instructus, & Artes
Ambis, quas nuptum glauca Minerva locat.
Succedet votum, tantum ne desere factum.
Nil facit ad sacros frigida cura Choros.
Adspice, qui similes olim subiēre labores,
Quantum ablata ipsos inde corona juvet.
Quantumvis, Leonharde, mihi sit curta supellex:
Sacra tamen Nimium Laurus Egere vetat.

IN EIUSTEM SYMBOLUM, quod est:
Non viribus, sed moribus vincimus.

Aptissimè, Leonharde, Symbolum tuum
Cognomini tuo tuęq; convenit
Pulcherrimè indoli. profectò vincimus
Haud viribus, sed moribus, quum vincimus.
Nec corpus est, quod frangit hostem; pectus est.
Nec quantitas, sed qualitas triumphum agit.
Persiste mores, quos habes, valdè probo:
Et ceteri probant, quibuscum victitas.
Pugnare verò viribus si debeas:
Animi ferire discis, & devincere,
Quod omnium tutissimum est, per roborà.
Atqui hoc suum adversarium est eludere.
Quatit Antagonistas eadem machinà

Frater

*Frater tuus, dilectus equè, ac tu, mihi
Morum atq; Literarum ob elegantiam.*

ΕΙΣ ΠΛΥΝΤΡΙΑΝ.

Σὺ φρονεῖς νουθετέον, τὴ καλεῖς ξύγκοιτον ἐμέϊο,
ΠΛΥΝΤΡΙΑ. νυκτὶ βραχὲρ δὲ λοπέεις λέχος.

AD MONETAM.

*O*lim magna, Moneta, parva nunc es.
Quid tandem toties minuta fies?

JOANNI ROTHIO, Enneapyrgico
ad Gabretam, Archipalatino.

*Q*uam cras, Rothi, dilucula scit, adveni,
Et quam mihi depectus es, præsta fidem:
Ne te meus lituret ex animo furor.
Distedeat merendo amorem perdere.
Dejurus advolabis, & lingvarium
Tecum feres. exspecto te cum gaudio.
Ne me, quod ingrati solent, sufflaminas.

CHRISTOPHORO SCHADÆO,
Schmollensi Misnico, Consalaneo suo.

*V*bices epigrammatum acriorum
Non heic edo. nihil per ista lucror.
Pungi sepe videntur innocentes,
Quos vexant nimium nimis merentes.
Haud est temporis, haud loci hujus hæres.
Si procrastino, mitior sit ira.
Quin evanuit ista sepe tota.
Vult in Materiis meis (fero autem)
Qui vis ingeniosus esse censor,
Talpa cæcior in suis, mearum

*Seu sensum capiat, Schadæ, seu non.
Auctoris tamen explicationem,
Explorent propriam necesse tandem.
Quam si non ego prodo (sæpe celo)
Divinatio vana nil eorum
Præsumit mihi: quin ineptè amarum
Conjectantibus incutit cachinnum.*

DE LIPSIA, πόλις πρὸς, τε τὸν χηματισμὸν
ἐργατῶδ' ὥς πρὸς, τε τὴν δίαταρ πανηγυρι-
κῶς κατεσκευασμένη.

L Ipsa cara mihi est. eo per quamcunq; plateam:
Occurrunt animo non nisi grata meo.
Discedo toties: tamen usq; reviso, videri,
Quæ toties revocant, fascina fortè queant.
Non sunt. ingenij Philtrum est Academia nostri.
Innocuus quos non iste laceffat amor?
Hos mecum plures exercet morbus. amicè
Cordibus exceptus, corpora sæpè ligat.
Quàm non ingratum mihi sit, si Cypria neçtat:
Quum non id Pallas sollicitata velit.
Sæpè quis inquirens studiosè hoc, invenit illud.
Hac utinam liceat vivere sorte mihi.

JUSTO GEBHARDO de Camen-
tzia Lusato, I. U. D. & Patriæ Reipublicæ
Syndico.

I Nter Doctores te, Juste Gebharde, relatum
Commendat plausu florida Jena novo.
Subsilit excipiens istam Risselia famam,
Virgineusq; tuo crescit honore favor.

Exundat

Exundat studium soceri ortu nobilis in te.

Nec mea vult titulum Musa tacere tuum.

Nec verò debet. tua quum benefacta recordor:

In laudes urgent surgere & ire tuas.

Vix nervis solidata suis te roborat etas:

Vix teneras vestit leta juventa genas:

Ambit, amice, tuos doctorea mitra capillos:

Ullt tua vel te sit vita subinde minor.

Augurium pridem suspexit Gloria nostrum:

Murmura quæ tandem pondus in ista dedit.

Muneribus quòd scis sapienter talibus uti:

Det cum laude diu te superesse Deus.

GEORGIO GEIGERO, Patritio

Vratisl. inclytæ suæ Patriæ spei indubiæ.

T*U, Geigere, meis etiam celebrabere Musis,*

Imperat hoc mea Mens. ergo tacere nefas.

Tu studio vires, vincis virtutibus annos:

Æquales sanctis moribus antevenis.

Vixdum vestiris primâ lanugine: vidit

Nostra perorantem Lipsia, & obstupuit.

Te Ratio munit: prudentia dirigit Æqui:

Quod non promoveat te, nihil esse puto.

Exurgis Patriæ splendor popularis, & auctu

Nominis in stirpem commoda multa vehis.

Hic si conatus crescat crescentibus annis:

Vir potius, quàm qui nunc es ephebus, eris.

Inter primores tibi sessio certa paratur.

Quàm paucis hæc est laudis aperta via!

DANIELI KEMPFIO, Ranstadâ-
Münico, Phil. & SS. Theol. ap. Lips. Stud.

Militia Phœbi, pro nominis omine, sacrâ
Certa certamen, Kempfi animose, bonum.
Non te destituat, quam speras inde coronam.
Est in cultores Lipsia grata suos.

Quod jubeo, ut facias, fecisti hoc antè: sed urges
Amplius, & sudas antevenire pares.

Nempe hoc majoris calcar virtutis, honorem
Excitat. hic study finis & ipse mei est.

Quod de Mollero, de te, Kempfi, auguror æquè:
Amborum laudis terminus unus erit.

Quos non oblectat mortalis gloria fama,
Solos se dignos ipsamet esse putat.

MAGNO PERSONIO, Witebergâ-
Sax. SS. LL. Candidato.

Provida te Magnum dici Natura volebat.
Quædam caussa, illam sic voluisse, fuit.

Ingenio ad tanti te surgere nominis omen,
Nec procul à cretâ Phœbus abesse videt.

Ad consanguinei Ludovici accedis honores
Proximè at ô quanta vir gravitatis erat!

Quod si fortunam cum tempore habebis eandem,
Quæ tua se dignam dia juvenæ gerit:

Non mihi tum Magnus, sed verè Maximus esto.
Tam celso Virtus digna nitère tholo!

M. CASPARO LUNITIO, Martis-
purgensi, Poëtæ bellissimo.

Ergo.

Ergo Magistrales, Luniti, indeptus honores,
Heic ubi Pegaseas fundit Elister aquas:
Jam subsistendum tibi credis, & altiùs ire,
Quùm tamen Euterpe sit satis equa, negas?
Annulus hoc non vult, nec vult hoc Purpura, cælo
Terminus est: moles sic sua certa solo.
Ars infinita est, honor infinitior ejus,
Res illustratur re meliore bona.
Gratulor ob præsens decus hoc, & subdo futuro
Calcar, adurgenti majus arena patet.
Fortius ingenij generosum tunde caballum.
Ardua quid nolis, quum velit ille, juga?
Fac satis ingenio, tibi fac, curæq; paternæ:
Tandem ut deposcat te patris illa loco.
Ille DEI præco est: sit ut idem seriùs, opto.
Tu, vim Naturæ quando sequêris, eris.

AMBROSIO STEGMANO,
Eckersbergenfi, SS. LL. Prolytæ.

Sicut lectores (obscuris præfero clara),
Persius occultâ negligit arte suos:
Ne talis fieres, Stegmane, monere volebam.
Nullius verò quàm monitoris eges!
Qui quidquam scribit, quod nemo intelligat, eccui
Scribit? si taceat, nã meliùs faciat.

MARTINO SCHACHTNERO,
Chambo-Palatino.

Ecquid ais? Jenæ meus Adversarius? ibit
Extrusum Musas hinc quoq; Vespas meas?

*Haud fiet. neq; factum olim, Schachtner, fuisset :
Hoc, ut ego, agnosset si Viadrina pecus.
Quid? pecore improbius. quis enim cum compare
Fecit ut Ascaniæ perditus iste, coit? (sexu,
At facile, ut dicunt, hostis mentitur in hostem.
Goetzius ajebant Cremcoviusq. mihi.*

IN EUCLIONEM.

V Ndig; congestis expleri nescie nummis,
Non tu concumulas, Euclio: contumulas.
Prodigus effodiet gener hos: expectat hiatu
Ingenti, Cælum haud invidet ille tibi.

*JOANNI ZEIDLERO, Chambô-
Pal. suo quàm mensam quàm habitationem
Contribuli.*

*F*elix auspiciis novi hujus Anni
Ex fibris precor intimis, Amice
Sincerissime: nec minùs reverso
Natali, aut magè lustrico diei
Jucundam faciem salubris auræ:
Et quas delicias dies requirunt
Hi tales, voveo tibi universas.
Scis allusio quò mea ista tendat?
Certè se stomachus meus paravit
Non ad fercula delicata tantùm,
Sed plùs ad generosiora vina,
Hospes qualia vendit in Roseto.
Luce hac cetera viliora nolo.
Apponi pretiosiora Festo
Solent quælibet. & mihi esto festum

*Hoc Solemne tuum (vocas enim ipse
Tempus taliter hoc) quod ut secundum,
Ex votoq; tibi calente cedat,
Et vultu toties redux nitefcet
Optato, quoties labella preffi
Meæ virginis, intimè opto tecum?
Cujus virginis? inquires. Thaleiæ.
Quæ quòd pufa fuère, quòdq; casta:
Tam purum tibi tamq; castum amorem
Primis versibus omnibus sponendi.
Confirmatio in his mera est eorum.*

CHRISTOPHORO MULFRIDE-
LIO, Ranisio, SS. Theol. Stud.

H*Ac in curandâ re mens mea figitur unâ,
Æterna ut mecum nomina multa parem.
Grata uni hæc, ingrata alij est affectio. propter
Ingratos gratis nolo deesse meis.
Scis, Mulfrideli, de quo tibi multa querebar?
Nullibi ego à nullo sic temeratus eram.
Cætera constitui tibi dicere, quando seorsim
Colloquimur. pennæ non bene tuta fides.
Quid verò cupiam per versûs ampliùs istos,
Accipe: De paucis esto meis numerus.*

M. FABIANO HEYDE, EPISCO-
po-Werdano, legitimè ad Θεοδ' & λεισ' à Re-
publicâ Nivemontanâ vocato.

Q*lli Nivemontanæ Pamlerus præfuit Ædi,
Præficitur Sacris, Plava Varisca, tuis.
Tu succedis ei, Fabiane Heydene, profectò
Jampridem tali munere dignus eras,*

Urbanam celebres Animi mittuntur ad urbes.

Torporem pagi sæpius incutiunt.

Sunt ibi, quò tendis, prudenti pectore Cives.

Ingenij poterunt se vegetare tuo.

Quod lumen Pamlerus eis accendit: id ipsum

Divini verbi lampade clarus ales.

Parcarum illa dies tibi condita vellere fausto,

Nullà se constans solvere nocte velit.

Si tamen Elector cupiat Saxo esse solutam,

Quò DEUS, atq; Heros te vocat ille, subi.

Commissum temerè cætum qui deserit, hostis

Est cætus. hostem vindicat ira Dei.

M. NICOLAO HARTMANO, J. U.

Cand. & Virgini Margretæ Bornesiæ,

ΒΕΟΝΥΜΦΟΙΡ.

J*uncta, Hartmane, tibi thalamo Bornesia casto,*

Ipsè tibi plaudis: plaudit & Ipsa sibi. (est.

Nec minùs hoc faciunt, quibus est tua cognita virtus.

Certè ego. quàm vel tu, tam bene novi ego te.

Ultq; omnis Tellus, utq; omnis Natio nôrit:

Notitiâ tituli notior esto mei.

Ad rhombum verò. qui conciliator amoris,

Imo sit, primo limine sermo fuit. (nantis,

Mancipia haud estis. neq; enim est mens ista To-

Ducere qui jussit, Nubere non vetuit.

Nomine Conjugii, Juges nulla pavete coacta.

„ Qui dat Consilium, quid neget ille Rei?

JOANNI KRETSCHMARIO, Of-

ficiò Misnico, SS. Theol. Stud.

N*os haud diu durare nostris possumus,*

Kret-

Kretschmaride, cum rebus unde, interrogas?

Aut nos enim desertum eas per vim Necis;

Aut nos ea desertum eunt pessumdata.

In longitudinem tibi ergo consulis,

Perenniores dum caducis antefers.

Fortasse voces audisti turbidas,

Incuria qui negligebant literas.

Quam pœnitent! annos priores quam velint

Posse revocari! exempla quot sunt obvia!

Secordia, sine pœne sensu, gaudium est: „

Se fructus autem diligentia exserit, „

Nec nunc modò oblectat, sed omni tempore. „

Et fragilis & caduca res, homines sumus:

Sed, quando non sumus, ut tamen simus quoq;

Et ut supersit fama mortuis bona:

Id pendet à juvenili amore in literas.

Decurre, quam insistis viam, & parentibus,

Et qui parentum sunt loco, auge gaudia.

Hæc conde in animum, unaq; me, qui sum tui.

Amans volensq;, eroq; tantisper, quoad

Amabis hæc fomenta literaria:

Amabis autem (opinor) indies magis

Magisq;, commodi futuri certior.

IN CNOCULUM, κακοῦτοπιδωρῶν.

Indignis tantum me scribere carmina dicis.

Indigno, potius dicere debueras.

Quum pleriq; suas mereantur, Cnocule, laudes:

Cur tu non simili fine merere tuas?

Nil tibi dant, inquis, quid tu mihi, quæso, dedisti?

Verba. tuus mos hic. te rege, linque alios.

CHRIS

CHRISTOPHORO, | Bisthumb/ab
JOANNI, & | Eckstett/Err.
JOAN.FRIDERICO, | germanis:

EQUITIBUS THURINGIS.

O Cultæ Musicæ nullus est respectus, inquit
Svetonius. Cætera omnia brevi dilabuntur:
ingenij egregia facinora, sicuti anima, sola sunt
immortalia. Quæ, *Generosi Equites*, quoniam
non solum æstimatis, sed & ipsi instar ἀρχιμετρ-
αίς veneramini, eaq; magis magisq; ad illustre
exemplum augetis: industriæ hujus beneficio
decus vobis conciliatis nunquam intermoritu-
rum. Rapiant alij gratiam laboris alieni: meis
ego Musis vivo, ingenuè verecundis. Particulam
earum vobiscum cōmunico, quam pro spe meâ
accipietis libenter, legetis diligenter, æstimabitis
convenienter. Largos verborum imbres effun-
derem, nisi de affectûs in me vestri quantitate
mihi planè constaret. Inviti monendi sunt, &
quomodocunq; movendi. Liberali gratiæ obsta-
tur, ubi nimium urgetur. Qui non ab & ob se
vult, vix vult. Hujus autem supplicij mei finis
esto: quia spes est major. Valete, *Generosi Domini*,
& liberaliter respondete. Dab. Halæ Sax. Anno

LEVINO à Schülenburg/ Hereditario
in Schochwitz/ Lübsdorff & Erdeborn/xc.

EQUITI SAX.

Rogant hodie, nec Semi-Latini
tantum, sed & Sesqui-Docti,
quid sit ἀποσπασμα ἑνὸς sive, quem ita
heic voco, Aphorismus? his ego:
Avulsum à toto quoddam quasi corpore membrum.
Ratione huic genuinæ subscribunt,
qui rationem habent & salem. Talis-
modi paratum innumeras ego pyxi-
das excussi. Excutiam cum Bono Deo
plures, & in hanc faciem formatas
communicabo. Ut autem in ratione
conviviorum, quamvis à plerisq; ci-
bis singuli sapè nobis temperemus: to-
tam tamen cœnam omnes laudare so-
lemus: nec ista, quæ noster stomachus,
quæve appetitus respuit, adimunt gra-
tiam

tiam iis, quibus hic & ille afficitur :
consimili modo hæc Poëtica mattya ad-
hiberi volo. Applicabis itaq, GENE-
ROSE & MAGNIFICE DOMI-
NE, tibi isthæc ad animi gustum ap-
posita, meq, coquum eorum tuâ gra-
tiâ dignum judicabis, qui non, ut ara-
nea, sed ut apes, peregrinor : & ut non
omnem, sic nec plus æquo, gloriam
consecutor. Dab. Halæ, tertiâ feriâ
Pentecostes, 1614.

MELCHIORI WAGNERO, PA-
tricio & Senatori Halensi.

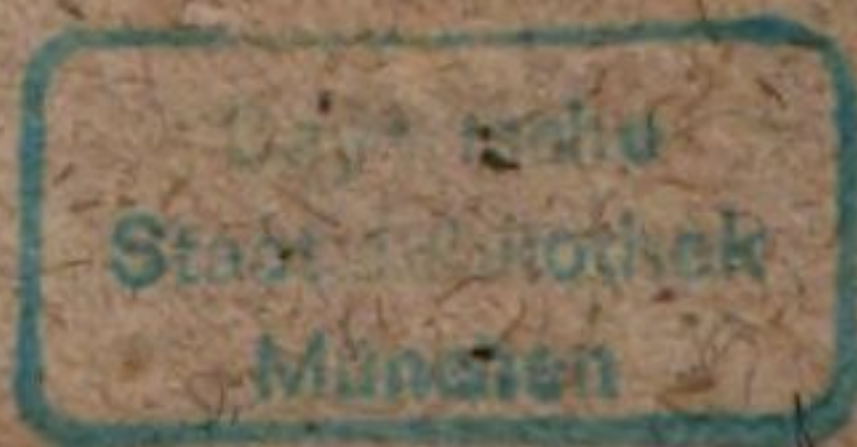
O Primum quemq; niti decet, ut
post se quoque profit Reipublicæ. Neq;
enim nobis solis, sed mutuæ & commu-
ni per officia reciproca salutis sumus nati. Publico
inservire Commundo gnaviter, nec minus pro
spe meâ gnariter studeo. Legendo quidem salu-
taria Sapientum Dicta & Monita oculi nonnun-
quam defatigantur : meus autem animus co-
gnosendo fruendoque minimè delassatur. Cu-
ris & meditationibus meis si non Patroni (de
quibus tamen valdè queri nec possum, nec de-
beo)

beo) ipsæ suum sibi Sententiæ (ut cum admiran-
do BOETIO sic loquar) pretium faciunt.
Quarum quaternionem quòd cum T. Amplis-
simâ (in formâ inscriptionis) Prudentiâ com-
munico: à pavonum naturâ longè me diversum
cognosces: quos finum suum, hominum usibus
invidentes, resorbere scribit PLINIUS: immò
eò magis, quòd & tu ipse præ mortalitate im-
mortalitatem cogites. Ita perge, & quòd o-
mne præclari facti decus crebrâ memoriâ in se-
ipso revirescit, famæ tuæ cursum in mearum
quoque Musarum stadiis ne sustine: & sic
æternum feliciter cum tuis vale. Dab.

Halæ, 3. Julij, Anno

1614.

PSECADOS QUINTÆ FINIS:

Zuber, Matthaeus,

Epodaetys Hoc est: Carminum et epigrammatum ... psecades V

Halae Saxonum 1614

P.o.lat. 1660 u

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10609585-6

VD17 3:604831H